KÄLLOR TILL JÄMTLANDS OCH HÄRJEDALENS HISTORIA
utgivna av Riksarkivet i Östersund och Jämtlands läns fornskriftsällskap

HEDE TINGSLAGS DOMBOKSPROTOKOLL

1649–1690

Redigerade av Christer Kalin

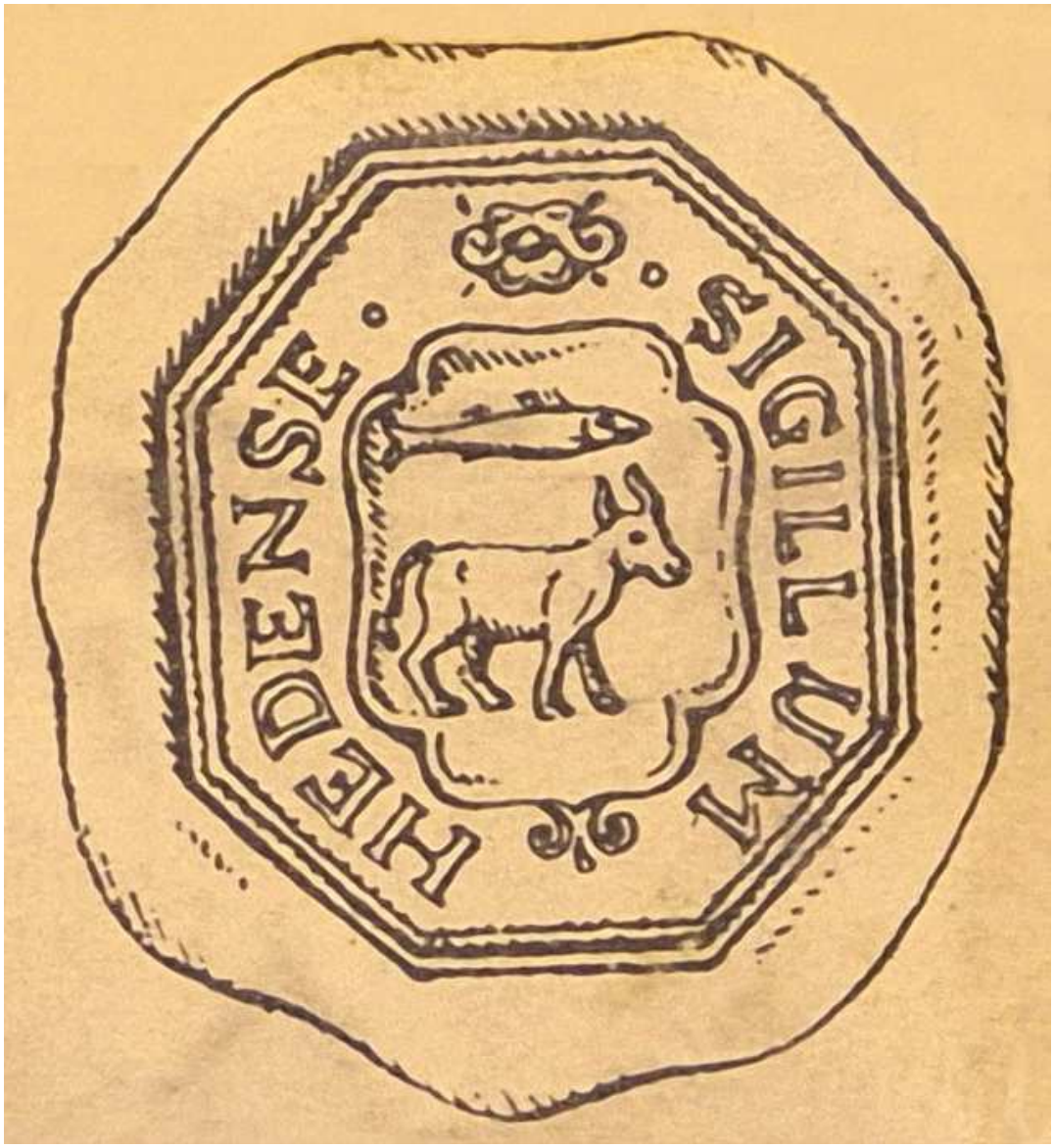

KÄLLOR TILL JÄMTLANDS OCH HÄRJEDALENS HISTORIA
UTGIVNA DIGITALT AV LANDSARKIVET I ÖSTERSUND
OCH JÄMTLANDS LÄNS FORNSKRIFTSÄLLSKAP

Hede tingslags domboksprotokoll 1649–1690

Redigerade av Christer Kalin

2026

Serien *Källor till Jämtlands och Härjedalens historia* består av fritt tillgängliga utgåvor i pdf-format. De nås via Jämtlands läns fornskriftsällskaps hemsida, www.fornskrift.se, samt genom DiVA, www.diva-portal.org.
En förteckning över tidigare utgåvor finns i slutet av denna publikation.

© 2026 Christer Kalin och Jämtlands läns fornskriftsällskap
Omslagsbild: Hede tingslags sigill från omkring 1650. Efter avbildning i Svante Höglins arkiv, Landsarkivet i Östersund.
ISBN 978-91-990952-1-9

Innehållsförteckning

Förord 7

Inledning 9

Domboksprotokoll 1649–1690 11

Förteckning över återgivna protokoll 116

Förord

Denna utgåva innehåller domboksprotokoll 1649–1690 från Hede tingslag i Härjedalen. Protokollen har med stor noggrannhet transkriberats och redigerats av Christer Kalin.

I serien Källor till Jämtlands och Härjedalens historia finns nu, i och med denna utgåva, domboksprotokoll utgivna för samtliga tingslag i Jämtland och Härjedalen fram till år 1690. Dessutom är protokoll från decenniet 1691–1700 utgivna för 11 av 15 tingslag och från decenniet 1701–1710 för ett tingslag (Hallen). Närmare upplysningar om detta ges i den fullständiga förteckningen i slutet av volymen.

Stockholm i december 2025

Olof Holm

Inledning

Hede tingslag omfattade under perioden 1649–1690 socknarna Hede, Vemdalen och Tännäs. Storsjö bildades som kapellförsamling först 1751 och var tidigare en del av Hede socken. Ljusnedals bruk, som anlades år 1686 inom Tännäs socken, hade egen jurisdiktion, men inga gruvting/bergsting verkar ha hållits där före år 1695. Tingsärenden som angick boende och anställda vid bruket handlades dessförinnan av Hede tingslags häradsrätt.

Endast ett ting hölls varje år i Hede till och med år 1683. Därefter hölls ett vårting och ett höstting varje år. Några protokoll från urtima ting har inte hittats.

Tingsprotokoll i original före år 1696 finns endast bevarade från åren 1667–1670. De återges i föreliggande utgåva, kontrollerade mot motsvarande renoverade protokoll. I övrigt ligger de renoverade domböckerna till grund för transkriberingarna i utgåvan. De utgörs av samtida renskrifter, som fortlöpande sändes in till Svea hovrätt.

Originalprotokollen tillhör Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv i Riksarkivet i Östersund (ÖLA). De renoverade tingsprotokollen finns i Advokatfiskalens arkiv i Svea hovrätt, Riksarkivet i Stockholm (RA).

Från ett antal år saknas tingsprotokoll. Det gäller år 1653, krigsåren 1657–1658, åren 1666 och 1672 samt även åren närmast efter Brömsebrofreden år 1645. Några spår efter häradsting i Hede under år 1646 har inte kunnat hittas. Underlagmannen Peder Classon Broman fick sin fullmakt år 1647. Saköreslängder från detta år samt 1653 och 1657 för Härjedalens tre tingslag finns bilagda länsräkenskaperna (Länsräkenskaper Hudiksvalls län vol. 2, fol. 274r; vol. 8, fol. 365r; Länsräkenskaper Gävleborgs län, vol. 11, fol. 747r, RA). År 1648 finns en anteckning i länsräkenskaperna för Härjedalen om att inga ting hade hållits (Länsräkenskaper Hudiksvalls län, vol. 3, fol. 59v). Åren 1658 och 1666 finns i motsvarande räkenskaper inga inkomstposter rörande sakören från Härjedalens fögderi bokförda och för år 1672 saknas länsräkenskaper. Om häradsting hållits under dessa tre år är därför ovisst.

Domböckerna innehåller alla typer av mål, brottsmål som slagsmål, jaktbrott, dråp, sedlighetsbrott, sabbatsbrott, olaga besök i grannlandet m.m. och även civilmål som tvister om arv, marktvister, osämja, hästbyten, väghållning och skulder. Privaträttsliga ärenden som lagfarter vid gårds- och markköp förekommer ofta.

Åren 1674–1675 uppträdde beskyllningar om trolldom och Blåkullafärder, men endast i liten omfattning och några domar har inte kunnat hittas.

Efterdyningar av Skånska kriget 1675–1679, då tingslaget utgjorde gränszon mot Danmark-Norge, uppträdde under långa och uppskjutna mål under 1680-talet.

I Hede socken fanns år 1651 35 hushåll som betalade så kallat osttionde, i Vemdalens socken 34 och i Tännäs socken 17 (Länsräkenskaper Hudiksvalls län, vol. 6, fol. 344r–345r).

Protokollen återges i denna utgåva efter handskrifterna. Svårtolkade bokstäver eller skadade textställen har markerats med punkter eller streck åtföljda av frågetecken inom hakparentes. Användningen av stora och små bokstäver har normaliserats efter modern praxis. Källans interpunktion har i stort följts. *ß*-tecknet har genomgående återgetts med två *s* i avskriften.

Förkortningar har upplösts och markerats med kursiv stil. Eftersom stavning av samma ord rent allmänt varierar i samma text, har upplösta förkortningar i stor utsträckning normaliserats, utan att betydelsen har påverkats.

Text som inte är synlig t.ex. vid skada eller snål inbindning i volymens rygg har, där det varit möjligt, rekonstruerats och tillagd text har skrivits inom hakparentes utan kursivering. Utgivarens egna, tillagda kommentarer har skrivits kursiverat inom hakparentes.

Tillagd text i marginalen eller över raden, har infogats i löpande text mellan snedstreck \ /.

Domboksprotokoll 1649–1690

Ting 1649

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3133, fol. 558r–559r, RA.

Heede tingelagh
Nembden.

Päder Siulson i Funnäsdaal	Oluff Suenson Wimdal
Suen Gudzormson i Heede	Jönss Joenson i Wimdal
Pär Olufson i Håå	Jönss Suenson i Wiken
Månss Pärson i Långå	Erick Joenson i Wimdal
Clementz Joenson i Heedhe	Joen Staffanson i Wiken
Erick Joenson i Långå	Staffan Joenson Tånger\näs/

1. Oluff Oluffson i Höijien i Bergz tingelagh, klagar effter sin hustrus jordepart i Wimdahlen, [*Tillagt i marginalen*: vide 1647 åhrs prot*okoll*] som bleef förbrutin i förre feigden.

2. Oluff Ingebrichtson i Funnäsdahlen, angifuer i räta, at Halfuardh Joenson hafuer kallat sigh en tiyf, för en noot och båth som bort kom, och sedan åhret der effter igenfanss, witnen som deta hörde, bekende sigh hafua aff Halfuardz mundh pålagdt Oluff i een öhlstugu, Halfuardh bedess före säger sigh aff obetenkt mode och dryckenskap denne beskyllningen påwijtat. Tillspordes Halfuardh Jönson, om \han/ kan eller hafuer något at beskylla Oluff för tiuffuerij, der till han alldehless nekade, weet icke eller annat uthan alt ähra och godt medh honom. [*558v*] Men kommer Halfuardh och förkastar, Oluff Ingebrichtson effter denne dagh, skall saken alldehless stå öpen.

R*esolutio*: Effter som Halfuardh Joenson aff oberådde mode, haffuer kallat Oluf Ingebrichtson en tiyf i öhlssmåhl, sigh rätar och bedess före, ähr och medh måhlsägander förlikt; Halfuardh saakfält till peningar 40 m*ar*ke*r* effter det 20 cap*itlet* tinghm*åla*b*alken*.

3. Opbödz andra gången Joen Belugsons kiöpeschrifft.

4. Sah*lig* Oluff Suensons effterlåtne änkia Gertrudh låter opbiuda en inlöst kiöpe jordh, andra gången.

5. Oluf Joenson i Wijmdahlen, lät opbiuda 3 gången sin systers Sigridh Joens doters ahnpart i Wimdahlen.

6. Joen Månson j Wimdalen, lät opbiuda andre gången sin sohneskrifft.

7. Pär Larson i Wimdahlen, framladhe wellb*or*ne h*er*r Hindrich Flemingz uthgifne sedel daterat i Hudhuikzwaldh den 18 aprillis 1644 uthi sidst förledne feigde, förmählandes och gifuit Pär Larson tillståndh, at besitia en crone jordh i Wimdahlen [*559r*] som prästänkian, hustru Elsa på Heede besutit haffuer, förmedelst böxlande aff landzhöfdingen i Norrige Oluf

Parssbergh, och ähn böxlat andre gången af befallningzmannen Pär Erikson. Jorden är förbrutin till crone under det danske regemente igenom hordom, Pär Larson will räckna sig låtfallin till bemelte cronepart förmedelss skyllskap till den som jorden förbröot, Pär räcknar för et åhrs arbete på samma croneiordh, och uthsäde som hustru Elsa honom böör at suara till.
Aff en godh willia med handebandh gifuer änkian Päder Larson ½ tunna korn för uthsädhe, och tuå r*iks*d*ale*r der medh äro dee wälförenthe.
Peningerne skohle lefuererass till mickelssmässo.

Ting 1650

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3133, fol. 582r–582v, RA.

Dommar och saaaker aff Herredalen, å den edle och högwälborne herres herr Axel Oxenstiernas, greffues till Södermöhre, frijherres till Kimitho, herres till Fijholm och Tijdöhn, riddares, Sweriges rijkes rådh, cantzelers, lagmans öfwer Wästernorlanden och Lappmarcken, medh Jämptelandh och Herredalen wägna, hölt jagh Pehr Classon, laga tingh uthj befallninghzmannens nährwahro förståndige Nilss Larsons Warghz i desse effterskreffne sochnar pro anno 1650.

Nembden
Hedhe tinglagh.

Oluff Swenson i Vimdal	Jöns Jonsson i Wimbddal
Erick Jönsson i Långåå	Jon Staphanson i Wijken
Halfwar Oluffson i Funnesdal	Clemet Jönson i Kyrckbyn
Pehr Oluffson i Håån	Staphan Jonson i Tännäs
Måns Pehrson i Långåå	Jöns Swenson i Wijken
Jöns Erickson i Kyrckiobyn	Erick Jonson i Wimdalen

1. Lähnsman Swän Gudzormson, angifwer för rätten, thed en ung drängh Swän Oluffson i Wimdalen be*nemn*dh hafwer bedrefwit lönskeläger medh en kona Ragnil Påfwelsdotter ifrån Öfwerbergh, och egdt barn medh henne tillsammans. Bleff för denskuldh Swän tillspordh om han rätte barn faderen war, der till han eij neka kunde, uthan begärde ingå medh henne en godh förlijkningh, ty att han icke kunde öfwertalas byggia medh henne echtenskap. Altså gaff han henne för neso sina sex r*iks*d*ale*r, der medh de ock medh hande [*582v*] bandh wälförlijckte ähre.

R*esolutio*: Efftersom Swän Oluffson ena möö kränckt hafwer, och henne icke will samtyckia till ächta, saakfälles han till 40 m*ar*k*e*rs bötter, effter det 3 cap*itlet* g*iftomåla*b*alken* l*ands*l*agen*.

2. Erick Swänson i Håån hafwer ock belägrat en kona Karin Pehrsdotter be*nemn*dh aff ächta säng född, och egdt barn medh henne tillsammans, ähr ock rätte barn faderen, will och samtyckia henne till ächta.

R*esolutio*: Efftersom Erick lofwar Karin ächtenskap, ähr han saakfälter till 20 m*ar*k*e*rs bötter 3: cap*itlet* g*iftomåla*b*alken*.

3. Oluff Ingebrichtson i Funnesdalen, ähr kommin uthi oppenbart rop och är tillagdt ett tyfwerychte aff Pehr Jonson i Tännääs, i dedh han skulle hafwa för någon rumb tijdh sädan stulit en noot och bååt uthi Rogens siön. Der emot Oluff aldeles nekar.

R*esolutio*: Oluff Ingebrichtson ähr kommin i all mans rop, derföre fäste han lagh sigh å näste tingh befrija.

4. Jon Balungzson i Wimdalen låther opbiuda sin köpeskrifft 3 gången.

5. Giertrudh Oluffsdotter i Wimdalen låther opbiud[a] en inlöst och kiöpe jordh 3 gången.

6. Jon Månson i Wimdalen låther opbiuda sin sohneskrifft ock 3 gången.

7. Swän Halfwarson på Hedhe låther opbiuda sin fäderne jordh jbidem inlöst aff sine syskon 2 gången.

Ting 1650

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3133, fol. 589r–590v, RA.

Hedhe tinglagh,
Nembden ut supra.

1. Framträder för rätten Oluff Ingebrichtson i Funnäsdalen, att befrija sigh medh edh ifrån ett tyfwerijtz rychte som sigh tillagdt är aff Pehr Jonson i Tännäs, och han å näst förholdne tingh fäste lagh före.

Beskyllningen hafwer sin orsak aff en noot och båth som för Pehr wore för 9 åhr tillförennde bort kommin uthur ett båthus i Rogens siöön och 4 åhr där effter skulle igen funnin wara i Rösiön en half mil der ifrån, hwilket Jon Erickson i Tännäs och Halfwar Busk wiste wittna som båthen och nothan uthj en elach reningh funnit hafwa, dock icke wiste eller kunna någon tilläggia, der när eller fierran omkringh, skall hafwa bortstulit.

Effter långt conferens och samtal, befrijades icke allenast Oluff aff tolfften för det skamblige rychtet, uthan frijkallades medh ett godt skotzmåhl bådhe aff grannar och någrannar, att aldrigh någonsin något ondt rychte om honom i sin hele liffs [*589v*] tijdh hördt eller spordt är. Ther till medh måste och Pehr bekiänna sigh inthe heller hafwa starkare skiäl till sin hastiga beskyllningh än the be*mel*te twå mäns wittnen, hwilke honom altz inthet hielpa kunna i sitt galne förehafwande, uthan faller nu här till föga och ångrar sin hastige beskyllningh, så som den der aff ett sqwalder flutin war.

R*esolutio*: Tolfften ärkänner Oluff aldeles frij för det ryckt[e] och att ehoo som hälst honom thet förwijter, thet ware sigh Pehr Jonsson eller någon annan, han skall stå honom för rätte sagusman, thet och honom öfwertyga medh fullom skiälom och bewijsa, eller plichta effter lagh.

Men efftersom Pehr hafwer sin beskylningh icke i tijdh rättat och tillbaka tagit och nu om sidher icke gitter Oluff ther tillbiuda medh godom fullom skiälom och wittnom, saakfälles han efter thet 20 cap*itlet* ting*måla*b*alken* för wites måhl tiuff*måla*b*alken* 7 cap*itlet* till 40 m*ar*k*e*rs böther.

2. Jon Halfwarson i Klöfsiöö fullmächtigh å Swen Olufsons wägnar jbidem klager Jon Oluffson i Håån och Halfwar Gladh till rätta, i dedh de hafwa olofwandes gildrat på Klöfsiöö skougen innom dess råå och röör, och i förleden sommar [*590r*] ähr Swän Oluffsons häst i Klöfsiöö råkade för be*mel*te gilder, och der aff fick hästen dödz hugh och hafwer allenast gådt ett lithe styckie der ifrån. Tå frågades Jon och Halfwar om så ähr som nu betyges, der till de eij neka kunde, swar sigh eij a*n*nat wiste ähn deras skough skulle sträckia in till der gildret war. Jon och Halfwar hafwa förlijcht målsäganden för hästen.

R*esolutio*: Effter såsom Jon och Halfwar olofwandes på annars mans skough gildrat hafwe, kan rätten icke frij dem effter lagh, uthan saakfälles hwarthera till 3 m*ar*k*e*r penningar 6 m*ar*k*e*r effter dedh 20 cap*itlet* byg*gninga*b*alken*.

3. Oluff Gladh i Glissebergh, framträdde för rätten, och beswärar sigh öfwer ett arfzkipte effter sin s*alig* wärfader Pehr Hemingson i Qwisthåån, att bytet icke rättrådeligen medh handlat war, begärer att skiptet må blifwa ophåfwit och till boo fördt, enckian Pehr Henningzsons barnlös till biuder 20 r*iks*d*ale*r att byte må stå, men han will icke dem emot taga.

Bleff affsagdt att arfwet skall till boo föras medh swornom edhe, så frampt de i medler tijdh jcke kunna förlijkas.

4. Samma dagh framträdde Jon Belugson i Wimdalen och trenne hans hustru bröder, Erick Jonson i Wimdal [*590v*] Lars Erichson jbidem och Tohl Pehrson jbidem, och sluter in för rätten ett jorde kiöp om sin anpart uthi bem*el*te Wimdalen Belugzgården be*nemb*dh och Jon aff betalar sine swågrar för deras arfwe part, nemb*lig* tiugu otta r*iks*d*ale*r, till har there för huus och jordh, effter deres gode nöije, löper summa 84 r*iks*d*ale*r; Jtem kiöpte han ock aff Anna Belugzdotter sin arfwepart jbidem, bekom och otta och tiugu r*iks*d*ale*r. Här oppå slogos de i händer och äre wälfö[r]lijchte. Och till ythermehra wisso till står de sin swåger Jon må taga här oppå dombreff när sigh behagar.

Ting 7 oktober 1651

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3134, fol. 650v-651r, RA.

Hedhe tinglagh,
N*ämnden*

[*Tillagt i marginalen*:] den 7 oct*ober*

Oluff Swänsson i Wimdal	Jöns Jonsson i Wimdal
Sten Simonsson i Långå	Jon Staphansson i Wijken
Pehr Siulsson i Funnäsdal	Clemet Jonsson i Kyrckiob[yn]
Pehr Oluffson i Håån	Staphan Jonsson i Tännääs
Måns Pehrsson i Långå	Jöns Swänsson i Wijken
Jöns Erichson i Kyrckiobyn	Erick Jonsson i Wimdal

1. Hans Oluffson på Hedhe en ung dräng, hafwer giordt mökränckningh medh Dordj Oluffsdotter på Heden och aflat barn tillsamman, ähr och rätte barn fadren, hafwer och lofwat henne ächtenskap, will och dedt samma fullborda;

R*esolutio*: Effter såsom han ena möö kränckt hafwer, bleff han aff rätten saakfält till 20 m*ar*k*e*r effter dedt 3 c[ap]*itlet* gifft*om*å*la* b*alken*.

2. Clemet Jonsson i Hedhe kyrckioby, låter opbiuda Clemetzgården 3 gången.

3. Halfwar Jonsson j Wimdalen låther opbiuda en kiöpe skrifft 1 gången.

4. Pehr Pehrsson i Wimdal låther opbiuda tränne sine systrars arfwelott i Kallmohr 3 gången. [*651r*]

5. Oluff Jonsson i Wimdal, låther opbiuda en kiöpe skrifft 2 gången.

6. Staphan Staphansson i Wimdal, låther opbiuda sine syskons inöste arfwepart 1 gången.

7. Jon Jonsson i Qwisthåån, låther opbiuda en kiöpeskrifft 1 gången.

8. Swän Swänsson i Wimdal, låther opbiuda en kiöpe skrifft 3 gången.

9. Erich Jonsson och Måns Jonsson i Wimdal, låther opbiuda och en kiöpe skrift 3 gången.

10. Samma dagh framladhe Clemet Jonsson i Kyrckiobyn en lagbudin kiöpe skrifft, dess innehåldh bewiste sigh hafwa kiöpt någon jordh i Kyrckslättan belägen aff sine trenne samborne systrar, Ingebohr, Barbro och Giertrudh Jonsdöttrar som dem tillfallit är effter sine föräldrar, Altså hafwer han gifwit hwarthera systran aderton rijkzdaler summan alz löper till 54 r*iks*d*ale*r för deres odels jordh, medh lotter och lunder, intet undan tagandes i någon måtto. Uthan rächte hwar\a*n*nedre/ sine händer inför rätten att detta kiöp oryggeligen hållas må och stånda.

Ting 23 juni 1652

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3134, fol. 756r-756v, RA.

Anno 1652 den 23 junij höltz laga ting medh almogen af Heedes tingelagh, öfwerwarandes befallningzmannen wäl*aktad*t Nilss Larsson Warg, de 12 edsworne lagrättesmän.

N*embden.*

Clemeth Joensson i Kyrkiebyn	Steen Simonsson i Långå
Joen Gussormsson i Håån	Erich Joensson Wimeådal
Staphan Joensson i Tennääs	Peder Olofsson i Håån
Måns Joensson i Funnääsdaal	Påwell Olofsson i Långå
Jöns Swensson i Wijken	Jöns Erichsson i Buska
Joen Balesson i Wimeådaal	Swen Halfwarss*on* i Kyrkiebyn

1. Effterskrifne af Tennääs sochn, Peders Jönsson, Joen Pedersso*n*, Joen Erichsson i Funääsdaal, Engebrecht Swensson, Anders Essbiörnsson, och Måns Joensson saakfälte till hwar sine 3 m*ar*ke*r* effter det 17 cap*itlet* kyrkiobalk*en* för helgedagzbrått;
Löper 18 m*ar*ke*r*.

2. Karen Jonsdotter i Högen, och Giölj Jonsdotter i Skåle, blefwe effter hennes Kong*lig* Maij*estä*tz resolution, och wälborne her landzhöfdingens her Erich Sparres gifne bref, dömbde till sin rätte odels och arfwe jord i Giärde och Wimeådaals sochn, som Karen Olofzdotter nu besitter, doch behåller hon denna åhrs gröda emedan de eij i tijdh henne lagligen kiärade till, effter det 13 cap*itlet* byg*ninga*balk*en* i stadzlagen, och det 24 cap*itlet* i jordebalk*en* i landzlagen.
Effterskrifne skole werdera grårdzens [*fel för* gårdzenz] bruuk, Swen Gussormsson ländzman, Joen Olofsson, Joen Gussormsson, Joen Balesson, Erich Joensson och Joen Toolsson i Wimeådaals sochn.

3. Clemeth Joensson i Heede, siälf siuende medh sine grannar, kiärade till wijkemän, föregifwandes dem hafwa giordt sigh åwerkan, å engier, Nuupdalen och Österkiäl slåtten be*nemnd*.
Blef afsagdt, att tålfmän skole ransaka om rå och röör dem emellan finnas kunne, till nästa laga ting. [*756v*]

4. Joen Olofsson i Opmoo, kiärade till Lars Erichss. i Wimeådaal, på enn äkra, eller gammall leida föregifwandes sine förmän den hafwa bort pantat, till Larsses förmän;

Blef afsagdt, att Lars skall niuta det han om henders hafwer, in till des Joen kan medh någr[a] krafftigare skiähl, bewijsa, be*mel*te leida wara kommen ifrån sitt hemman.

5. Kyrkioherden wällärde her Peder, kiärade till Olof Olofsson i Thron, på enn flåtteholma [*sic, troligen fel för* slåtteholma] liggandes i elfwen;

Blef afsagdt, att Olof skall behålla sitt bruuk å be*mel*te holme, effter icke bewijsas kan, den någen tijdh hafwa legat under prästegården.

6. Swen Knutzsson på Heede, fordrade af Swen Halfwardsson ibid*em* 3½ ort, som resterade opå enn oxe hans fadher hafwer gådt i löffte för.

Blef afsagdt, at Swen Halfwardsson, skall betala Swen Knutzsson be*mel*te 3½ ort, och tålfmän skole förskaffa honom rätt, af dem som rästera i tingelaget.

Ting 1654

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3135, fol. 2r-2v, RA.
Skada med textförlust på båda sidor.

[A]nno 1654 de[n] [- - -] tingh medh almogen i Hedhe, närwa[randes] [befallningzman] ehrlig och förståndigh Nils Larsson Wargh, samp[t] [de tålff edsworne] laghrättesmän.

Clemet Jonsson i Kyrkbyn	Jon Gussormson i Håån
Jöns Swensson i Wijken	Steen Simonson i Långåå
Måns Pärsson i Långåå	Per Olufsson i Håån
Påll Oluffsson i Långåå	Joen Balesson i Winidaln
Erich Jonsson i Winidaln	Swen Halfwarsson på Heden
Jon Tohlsson i Winidaln	Erich Oluffsson på Heden

1. Joen Tholsson i Winidaln och Erich Olufsson på Hede blefwo satte i tolften och giorde sine 12 manna edhe.

2. Brofougden Erich Jonsson angaf i rätten, det Erich Olufsson och Swen Halfwarsson i Nyhusen äre lageligen stembde att byggia sin landzbroo, Skårebroo be*nemn*d hafwa suthit och treskas, och fans odugeligh, altså blefwo dhe af rätten saakfälte för tresko till 3m*ar*k*e*r hwarthera effter det 33 cap*itlet* i ting*må*llab*alken* byg*gninga*b*alke*n 3 cap*itlet* i l*ands*l*agen*.

3. Wijkmäne låfwade fullgiöra den elaka pussen som ligger på wägen åt Windalen till pingzdagh, widh bötter tillgiörande.

4. Brofougden angifwer sigh hafwa tillsagdt och förmant i förledigt år tännässmännen at förferdiga een lagh gill och dugeligh flåtta i elfwen, så at den reesande ickie lijder skada, dhet dhe her till ickie effter kommit hafwer.
Emedan den som ähr tillsagdt at bära budh om flottan ickie ähr tillstädes. Remmitterat till näste laga tingh.

5. Förmantes almogen, emedan så giänsse och gemenligit ähr i blan een deel, at der som finnes 2 eller 3 bröder i gården willia dhe skipta sin jordh behållandes altså hwar sin deel som doch ringa kan wara, sittia hwarannan till trängzel och på sistonen blifwa utharme, at cronan

tager skada af deras byttandhe, synes almogen rådeligast at een behåller jorden och giör cronones uthskylder richtigt. [*2v*]

[**6.**] [- - -] [...]nsson i Klöffsiöö ähr lageligen stembdh till tingz och [dett förs]utit sakfältes han till 3 m*ar*k*e*r effter det 33 cap*itlet* ting*må*lab*alke*n.

[**7.**] Halfwar Gladh i Klöfsiöö ähr och lageligen stembdh till tingh och dett försuttit. Saakfältes han till 3 m*ar*k*e*r effter 33 cap*itlet* ting*må*lab*alke*n.

8. Framstegh för rätten Oluff Olufsson i Giöle uthi Wimdaln och fodrade effter ett fäbooställe kallas Tromwaldh, hwilket hans förmans änkia Karin som nu gården ifrån ~~ifrån~~ dömbdh ähr, at afstå, dock oskyldh, will rechna sigh bem*el*te fäeboodar för åboet, och Olof gaf henne effter gode mäns löggningh [*fel för* läggningh] femtijo r*iks*d*ale*r både för åboet och öfwerbyggningh inthet undan skildt som till gården lydt och legat hafwer.

Resol*utio*: Wardt af rätten sluthit at bem*el*te fäbodar skall så blifwa her effter som af ålder warit hafwer under berörde Giöllegården.

9. Jon Andersson i Wimdaln låter opbiuda Buskgården andre gången.

10. Jon Swensson i Wimdaln låter opbiuda Nårgården een fierdepart andre gången.

11. Jon Tohlsson i Håån, opbiuder een broder part ibidem andre gången.

12. Halfwar Ingebrechtsson i Långåå, klagar öfwer Bryngell Mårthensson i Långåå sin granne, thet han tillfogar sigh een stoor oförrät medh creaturens skadha, i det dhe opätha sin myreslått, Bryngell förwender det hans granne giör sigh och understundom skada aff creaturens uthbetande.

Wart afsagdt emedan dhe ähre skattlegare och kanskiee af oweligt wallfolck föröfwat, att den som effter denna dagh tillfogar den andra någon skada; skall effter lagh straffat blifwa.

Ting 1655

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3136, fol. 314r-315r, RA.

Hedhe tinglagh

Nempden

Clemet Jonsson i Hedhe	Jöns Jonsson i Wimdal
Jöns Swänsson i Wijken	Staphan Jonsson i Tännäs
Jon Gudzormsson i Håån	Pehr Oluffsson i Håån
Påhl Oluffsson i Långå	Steen Simonsson i Långå
Måns Jonsson i Funnesdal	Swän Halfwarsson i Kyrckbyn
Jon Thoresson i Wimdal	Erich Oluffsson på Hedhe

1. Befallningzman effterfrågade grangifweligen och medh flijtt, om någon aff tingelagz inwåhnare hafwa uthan oundwijkeligh förfall hemma sutit och försummat näst förgågne store allmänne bönedagarne.
Då swarade lähns- och tolffmän, att ingen der fans som dem öfwerträdt hafwer. [*314v*]

2. Lähnsman angaff i rätta, thedh Halfwar Gladh i Klöffsiöö en ogifft drängh, hafwer belägrat een kohna widh nampn Ingridh Erichzdotter, hwilken och för detta barn haft hafwer medh een annan, Framhafdes Halfwar och bleff tillspord om han rätte barn fadren är, hwar till han eij neka kunde.

R*esolutio*: Alltså kiände rätten dem icke frij ifrån bothum, uthan Halfwar till 20 m*ar*k*e*r och kohnan Ingridh till 10 m*ar*k*e*r effter det 1 cap*itlet* 5 vers*us* tingmåla rätten om straff i missgiärningom och höghmolom.

Penninger 30 m*ar*k*e*r

3. Pehr Jonsson i Wijken för ogill wägh, saakfälles till 3 m*ar*k*e*r effter det 3 cap*itlet* bygn*ing-a*b*alken* l*ands*l*agen*.

Penninger 3 m*ar*k*e*r

4. Wardt aff rätten slutit och samtyckt, att Jon Gudzormsson i Håån skall igen bekomma tu lass engh aff Jon Oluffsson i Wimdal effter dannemäns läggningh, för de tu lass ängh han igenom syhn 1652 afstod till swegermännen, och på een annan ort bekom igen en billigh wedergällningh för be*mel*te 2 lass hafwer han fåt uth med Quisthåån, hwilka 2 lass Jon Oluffs fader uthj willgodho gifwit hafwer till Jon Gudzormsson, för det hans son Swän Oluffson i Klöffsiöö fick bytha sin jordh i Wimdalen för Lambrichtz jorden i Klöffsiöö. Hwar om Swän Oluffsons och Jon Oluffsons sönner, Lars Jonsson och [*315r*] Jon Swänsson å sine föräldrars wägnar medh handhebandh bleffuo förlijckte, att Larss Jonsson skall gifwa Jon Swänsson 6 ort till hielp och willgodo, och sädan fullgöra Jon Gudzormsson medh 2 lass ängh effter godhe mäns läggningh.

5. Jon Swänsson i Wimdal, läth opbiuda en fierde part i Norgården 3 gången.

Ting 1656

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3137, fol. 377v-378v, RA.

Hede tinglagh.
Nembden.

Clemet Jonsson på Hede	Jon Gudzormsson i Håån
Jöns Swänsson i Wijken	Måns Jonsson i Fu*n*nesdal
Sten Simon i Långå	Pehr Oluffsson i Håån
Erich Jonsson i Wimdal	Påhl Oluffson i Långå
Jon Tohlsson i Wimdal	Jon Pehrsson i Ta*n*näs
Swän Halfwarsson på Hedhe	och Erich Olufss*on* ibidem

1. Jon Pehrsson i Tännäs bleff satt uthi tolffmanne längden för Staphan Jonsson i Tännäs och giorde sin edh å book, att han rättrådigh finnas och wara skall. [*378r*]

2. Effterfrågades och medh flijtt, om någon funnes uthi tinglaget som uthan oundwijkeligh förfall hafwa försummat de näst ändade 3 storeböndagarnar. Då swarade kyrckioherden tolfften och mehninge allmogen, att de icke någon som dem öfwerträddt hadhe.

3. Jon Andersson i Wimdalen opbiuder någon jordh ibidem, inlöst och kiöpt uthaf sine tree fahrsystrar, som kiöpe brefwet för mähler 3 gången.

4. Samma dagh præsenterade Swän Swänsson och Jon Swänsson i Wimdal, ett wälbeseglat och lagbudit kiöpe breff, hwar medh de bewijste sigh hafwa kiöpt och uthlöst tränne sine systrar uthur deras fäderne bördh och odel Balungzgården i Wimdalen be*nemn*dh bådhe för löst och fast, det deres män å deres wägnar sålt hafwa, som är först aff Swän Halfwarsson på Hedhen, Halfwar Swänsson i Vimdal och Pehr Gräff ibidem, och hwartera [*378v*] å sin och sine hustrurs wägnar opburit alla tillhopa fyratijo r*iks*d*ale*r, den sidste medh den förste penningh. Hwarföre afhände de ifrån sigh sine hustrurs bördh i be*mel*te Balungzgården, och opunder sine swågrar och hustru bröder Swän och Jon Swänssönner medh huus och jordh, skough och engier, fijskewatn och qwarnställen, sampt alt hwad som der under ligger eller legat hafwer; Dock medh de förordh, att Swän och Jon Swänssönner skola underhålla medh nödwändig kläder och födho, deres gamble och ålderstegne moder till döde dagar, som de willia answara för Gudi och har [*fel för* hwar] ehrligh man.

5. Uthi samma stundh fram kom Jon Swänsson i Norgård, och medh een kiöpeskrifft, hwar medh han bewijste sigh hafwa kiöpt af sin fahrbroder Påhl Jonsson i Wimdal hans odel och fädernebördh i be*mel*te Norgårdh liggiandes för tiugu och otta rijkzd*ale*r och effterlåtit sin fadherbroder af en godh willia så längie han lefwer att såå een mälingh åker, och slå så mycket höö han kan föda een koo.

Ting 2 november 1659

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3142, fol. 414r-415r, RA.

[*Tillagt i marginalen*:] den 2 novemb*er*

Hedhe tinglagh.
Nämbden.

Jon Gudzormsson i Håån	Jon Torsson i Wembdahl
Peder Olufsson i Håån	Påhl Pedersson i Funnessdhal
Erick Olufsson i Kiyrckiobyen	Jon Olufsson i Wijcken
Jon Olufsson i Kiyrckiobyen	Halfward Ingebrichtsson i Långåå
Jon Jonsson i Qwijsthåån	Jon Pedersson i Tennäs
Jon Jönsson i Wembdhal	Oluf Jonsson i Wembdhal

1. Publicerades den Konge*lige* hoffrättens uthgångne wälfattade resolution dat*um* Stockholm den 12 maij a*nn*o 1659 om barnemordhz syndz påfölliande hårda lijfzstraf.

2. Kiyrckioherden wä*llär*de h*er*r Peder beswärade sigh, att allmogen sitt giorde löfte, på förrige hållne laga tingh, eij hafwa efterkommet, att oprödia Prästeengiet, som förderfwadt är, och medh skogh och onyttigh mossa öfwerflutet; Allmogen swarade sigh för uthstående krijgz beswär, och feigde tijdh icke hafwa sådant kunna fullgiordt, uthan nu mehra lofwade, sitt bewilliade contract, efter yttersta förmågo tillfyllest giöra, och kiyrckiones sex män skole deröfwer inspection hålla, att alt kan richtigt tillgåå.

3. Wijdare beswärade sigh kiyrckioherden h*er*r Peder, det han för tinglaget, framfluttne åhr 1658 mande [*414v*] uthståå en stoor giästningh af dhe af- och anmarcherande krijgz officerare, som igenom sochnen åth Norrige, och tillbackas igen hafwa framreest, emädan det fans ingen som dem kunde emottaga eller herbergera. Bewillades fördenskuldh be*mel*te h*er*r Peder, af allmogen i tinglaget, för sin bekostade giästning, till wederlagh tiugu rijckzd*ale*r.

4. Befallningzmannen Nilss Larsson föredrogh, Peder Stensson i Långå medh öfwertygan, det han hafwer stucket sigh af wägen, och sin häst undandölt uthi Funnessdhalen, dher han förleden wintter blef stembd och tillsagd att skiutza, och fortskafa krijgzfolcket som kommo öfwer fiähllen om juhledagh ifrån Norrige marcherandes. Nämbningzmanen Måns Pedersson i Långåå, klagar och att be*mel*te Peder Stensson låter sigh eij som offtast uthi skiutzferders afhielpande finnas olydigh.

Altså blef förb*mel*te Peder Steensson för denne sin tresko, och ohörsamhet sackfäldt att strafas arbitraliter till penninger 20 m*ar*ke*r* : - : -

5. Befallningzmanen Nilss Larsson, fullmechtigh å en bondes, Jon Mårthenssons wägnar i Rångstadh, och Liussdahlz sochn, kiärade till Oluf Olufsson i Kiyrckiobyen, angående ett häste bythe, som be*mel*te Oluf Olufsson nästförledne wintter hafwer ingådt, medh Jon Mårthensson, och fyra dyghn dher efter, sedhan dherras bytte skiedt war, blef hästen som be*mel*te Jon Mårthensson af för*nemn*de Oluf Olufsson åther fick, omkommen och störtade. Altså war befallningzman begiärandes att [*415r*] han wille å kiäranden förlijcka, eller stånda honom till swahrs i Helsingelandh, der gierningen giordes; Och efter dhet Oluf Olufsson beropar sigh på närwarande wittnen, som tillstädes woro, då dherras bytte angick, att hästen för den tijdhen, war uthan wanck och lythe, som han säija will.

Dy wardt af nämbden slutet och afsagdt, att ofwanbe*mel*te Oluf Olufsson answarar, Jon Mårthensson till sitt påbegynte kiähremåhl, på Liussdahlz laga hemtingh, hwilcken sack och dher hän remitterades.

Ting 10 oktober 1660

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3142, fol. 442r-444r, RA.

[*Tillagt i marginalen*:] den 10 octob*er*

Hedhe Tinglagh
Nämbden.

Jon Gudzormsson i Hån	Jon Torsson i Wembdalen
Erick Olufsson på Hedan	Påhl Pedersson i Funnessdahlen
Jon Jonsson i Qwisthåån	Peder Olufsson i Håån
Halfward Ingebrichtsson i Långå	Jon Olufsson i Tråden
Jon Olufsson i Wijken	Oluf Jonsson i Wimbdalen
Jon Pedersson i Tännäs	och Jon Jönsson i Wembdalen

1. Befallningzman Nilss Larsson Vargh, granneligen effterfrågade, om någon ibland allmogen i tinglaget funnes, som uthan lagligh förfall, på nästförledne tree store solenne bönedaghar, Gudz ordz flijtiga hörande (emot Konge*lig* Maij*estä*ttz uthgångne mandat) hafwer försummat hwilcket allom ofenteligen å predickestolarne opläst och afkunnat är. Blef af allmogen effter föregången ransackningh, enhälleligen swarat, att dhe sampteligen bådhe ungh, som gammal till Gudz huus på be*mel*te bönedaghar hafwa sökt, blifwer således ingen befunnen som dätta Konge*lig* Maij*estä*ttz påbudh hafwer öfwerträdt. [*442v*]

2. Wijdare effterfrågades af befallningzmannen om någon försummelsse, medh Konge*lig* Maij*estä*ttz höglofligh och glorwyrdigh i åminnelsse sa*lig* konungh Carl Gustaffs siälering-ningh, på innewarande åhr skied är, anklagades altså Halfward Larsson i Wimbdahlen, be*mel*te ringningh en gångh d*en* 28 junij hafwa försummat, såsom nu bekiänner sin förseelsse, och

bruckar bönen, så effter det han är en uthfattigh man, och hafwer intet att bötha medh, plichtar fördenskuldh för sin bråtts uthi kijstan.

3. Oluf Jonsson i Wijcken hafwer sammaledes medh högstbe*mel*te Konge*lig* Maij*estä*ttz, höglofligh och glorwyrdig i hugkommelsse sa*lig* konungh Carl Gustaffz lijckz ringningh, den 23 maij en gångh allenast åtherhållet;

Så emädan be*mel*te Oluf Jonsson till böthers ehrläggiande kiänner sigh ofömögen, strafas fördenskuldh uthi kijstan.

4. Lähnzmannen Swen Halfwardsson angaf i rätta, dhet en ogiffter drängh Peder Siulsson i Wembdahlen, hafwer hafft lägerssmåhl medh en ogifft giäntha Kirstin Jonssdotter i be*mel*te Wembdahlen, och genom samma dherras oloflighe beblandelsse aflat barn tilsammans.
Framhades altderföre be*mel*te Peder Siulsson, och honom tilfrågades, om han denne mijssgerningh tillstår? Hwar till han icke kunde neeka, uthan bekiände sin syndh, och last (tywärr) begånget hafwa, och rätta fadheren til barnet, men konan ligger hemma siuck efter barnfänget, framträdde altså konans brodher och måhlzman [*443r*] Lars Jonsson i be*mel*te Vimdalen; och hennes begångne mijssgerningh bekiände, doch lijkwäl icke begiärer förbemälte Peder Siulsson till echtenskapz ståndet sammanfogas, oanset mehrbe*mel*te Peder Siulsson dhet fast gerna åstundar, som ingalunda skiee kan. R*esolutio*: Blifwer således ofwanbe*mel*te Peder Siulsson för lönskeläger af nembden sackfäldt att bötha efter det 3 cap*itlet* gift[o]må*la*b*alken* l*ands*l*agen* penninger 40 m*ar*k*e*r : - : -

5. Oluf Olufsson på Norhögen, fordrar tijo rijkzda*ler*s knechtepenninger, som hans sa*lig* broder Jon Olufsson, hoos sine wärder i Wembdhalen, till rest hade att kräfia; Till berörde skuldhfodran uthlofwade rothan honom Oluf Olufsson effter handen bethalla; Alldenstund för*nem*de soldhat uthi chronones tienst hafwer låtet sigh brucka, och dher sammaledes dödh blefwen.

6. Befallningzmanen Nilss Larsson angifwer, huruledes en bonde Halfward Jönsson i Tännäs, månde uthi nästförledne feijgde åhr, medh hustru, och barn sampt hela sitt bohag afrymma till Norrige. Och såsom denne Halfward Jönsson allenast äger uthi sin fadhers [*443v*] gårdh i be*mel*te Tennäs tu tröghz uthsädhe, efter skatträckningenes innehåldh, wärderat för 18 d*aler* silf*w*ermy*n*t; Hwarföre och emädan be*mel*te Halfward uthi feijgde tijden, ifrån sin rätta herre, och konungh i fiendens landh medh kundskap hafwer inrymdt. Dy kiändes hans jordheparth, af dhen ringa rätten förbruten under chronan. Och der hans bröder, om höge öfwerheten sådant tillåter, eij kunna hans jordeparth till odhel åtherlössa, lägges att böxlass medh 3 d*aler* silf*w*ermynt och gifwes åhrligen i landskiödh 12: öre silfwermy*n*t.

7. Jon Olufsson i Wijcken, förfrågade sigh om sah*lig* Brynnel Morthenssons barn i Långåå, skulle hafwa något att wäntha, af 1660 åhrz fallne wäxst på dherras fadhers hemman i be*mel*te Långåå, den grannarna Halfwardh Ingebrichtsson, Jöns Jonsson, Jöns Ericksson, Halfwardh Jonsson och Peder Steensson opsått, och der efter åhrzwexsten af åcker och engh insambladt, hafwa; Alldenstundh ofwanbe*mel*te bönder underhålla, och försee förbe*mel*te sa*lig* Brynnel Mårthenssons omyndighe små barn, medh födho, och uppehälle, effterlätz fördenskuldh föresk*rifn*e bönder, samma åhrzwexst effter den ringa rättens godfinnande, allenast dätta åhret frijdt att åtniutha, nähr dhe swara och betalla dher afgående uthlagor, såsom tillstundande wåhr på hemmanet framföhra gödningh efter mättissmanna ordhom, e*ller* och dher dhet af dhem icke will effterkommas, så låta ofwanbe*mel*te bönder sampteligen medh sin bodskap fodhret på gården förtäras. [*444r*]

8. Halfward Jonsson i Balungzgårdhen, war lagligen stämbdt i skiutzferdh till Owijcken den 10 julij a*nn*o 1660 men af olydno och tresko qwarsutet, och försummat på förelagd tijdh och rum framkomma. R*esolutio*: Sackfälles altså be*mel*te Halfwardh Jonsson efter dhet 33 cap*itlet* tingmå*la*b*alken* l*ands*l*agen* att bötha 3 m*ar*k*e*r

9. Befallningzman Nilss Wargh, anklagar Vembdals- och Håånsmännen, hafwa emot befallningh ophäfwet skiutzfärdzhållet i Wijcken, som bewilliat är oppå åthskillige landztingh, att chronones bekiänte, och krijgzfolck, som till skantzen af- och ahnreessa skole, måge uthan något oppehåldh fortkomma. R*esolutio*: Hwarföre blef af nämbden slutet, att be*mel*te wimbdahlz- och håånsmännerne skola alla tillhopa bötha arbitraliter penning*a*r 40 m*ar*k*e*r.

Ting 17 juni 1661

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3142, fol. 487v-489r, RA.

[*Tillagt i marginalen*:] den 17 junij

Hedhe tinglagh.
Nämbden.

Jon Gustafsson i Håån	Jon Torsson i Wimbdalen
Erick Torsson i Hede	Påhl Pedersson i Funässdhalen
Jon Jonsson i Qwisthåån	Halfward Ingebrichtsson Långådh
Jon Pedersson i Tennäss	Oluf Jonsson i Wembdhalen
Jon Olufsson i Trödön	Peder Jonsson i Wijcken
Jon Jönsson i Wembda*len*	Oluf Olufsson i Wembda*len*

1. Publicerades Konge*lig* Maij*eztä*tz uthgångne placat om barnemordet, och dess syndz påfölliande hårda lijfzstraf: Thesslijckest förmantes allmogen nu som tilförenne, att sine barn och legofolck, för denne grofwe last, eller mijssgerningh åthwarna, så frampt dhe be*mel*te straf undwijcka wilia.

2. Dernäst oplästes hans gref*lige* exell*en*tz och nådes h*er*r gouverneurens, högwälborne Johan Oxenstiernas ankomne bref, angåendes en berammadt marcknadt som hållas skal i Giefle stadh om hösten d*en* 7 octobris af inewarande åhr,och sedan framdeles der med continueras.

3. Befallningzmannen effterfrågade om någon här i församblingen fans, som hade försummat förste store solenne bönedagz gudz tienst; Swarandes af hans wyrdig*het* pastore, sampt med menige allmogens beiackade, att dhe eij wijste någon här emot hafwa peccerat. [*488r*]

4. Wijdare tilfrågade befallningzmannen allmogen om någon hade försummat, Konge*lig* Maij*estä*tz, höglofligh och glorwyrdigh i åminnelsse, sa*lig* konungh Carl Gustaffz siäleringning för innewarande åhr, hwar till neekades af menighe allmogen.

5. Halfward Jönsson i Tenääss afrymde uthi feijgde tijdhen till Norrige i fiendens land, och förthenskuldh hans ahnpartt uthi be*mel*te gårdh till ett troghz uthsädhe förbrutit under chronan (jemwäl befinnes några engie swahlar dher ifrån bortpantade) men förbe*mel*te jord werderades för tolff d*ale*r silf*wer*m*yn*t såsom och tilböds bördemannen att igenlössas, hwar till han bekiände sigh eij wara mechtigh; Framkom så hans broder Peder Jönsson i Tenäss och begiärade samma croneägor fåå sigh inlössa, hälst medan dhe liggia tegh om tegh med hans åcker; Blef så honom af befallningzmanen oplåtne för otta rijkzd*ale*r.

6. Befallningzmannen tilsporde allmogen huruledes chronohemmanen bruckas, och om des åboor eij jorden undan gårdarne bortpantha eller försällia? Swarandes af samma hemmans besittiare, att dhe äro så bruckade, som chronan wäl kan answaras till godt nöije.

7. Ländzmannen med sex män förordnades att förfara huru chrone-jorden i Sönnanåhn, och Långåhen häfdas eller försees med huus och jord, sampt förmenes der sammestädes wara flötte några rådhmerkien. [*488v*]

8. Lähnzmanenn [*lucka för namn*] angaf, det en ungh dreng om femtton åhr, Peder Haraldsson be*nem*dh, Harald Anderssons son i Storsiöön, hafwer uthi förbuden tijdh, fäldt en lijthen elgzklaf [*fel för* -kalf] i dymbelweckan; och fadheren bekiände sigh icke hafwa lofgifwet be*mel*te sonen sådant skiuterij å olagligh tijdh företaga, doch emädan förbe*mel*te sonen i skogen inkommen war, och wijste att fadheren hade eij annat hemma, än hungeren, och största fattigdomen tilgå; Hwarföre fälte han af mijssförstånd, samma elgzkalf, och nämbden för deras medlijdande fattigdom budo, att dhe med lindriga böther kunde förskonas. R*esolutio*: Sackfälltes altså fadheren Harald Andersson effter det 23 cap*itlet* bygningh-b*alken* l*ands*l*agen* till 40 m*ar*k*e*r.

Och huden förbruten till chronan.

9. Jöns Jönsson och Peder Jönsson i Wembdalen (som forordnade woro skogarne i förledne winter ransacka) före gifwa sigh hafwa funnet en elgz huud, med något kiööt liggiandes på Herieådhalz skogen, hwilcket i förbuden tijdh war nederfäldt, doch ingen strax på ferske gerningen funnit, uthan förmente att Swen i Hallom och Owijckens tinglagh, skulle till sådan mijssgerningh wara bråtzligh; Blifwer altså dätta ärendet remitterat till laga ransackningh, hwar wederböranden finnes sigh att förswara. Men huden erkiännes till chronan; [*489r*] och kiöttet som der med fanns, gafs skoghwachtarena för dheras omack.

10. Oluf Olufsson i Orrhögen och Wembdalen, opbiuder Oluf Olufssons gårdh i Gierdhe förste gången, hwilcken han sigh hafwer inlöst för femtjo sex och en halff d*ale*r.

11. Jon Jönsson i Wembdalen opbiuder Östergården ibidem andra gången.

12. Jon Jonsson i Qwisthån opbiuder Oluf Olufssons gårdh i Wembdalen andre gången.

13. Påhl Pedersson i Funessdahlen framträdde för rätten, och kierade till Oluf Ingebrichtsson ibidem, om en half mählingh jordh, hwilcken han sig hafwer inkiöpt, af en enckia Märith i Stadh be*nemn*dh, och såsom be*mel*te Oluf Ingebrichtsson till samma jord eij fanns bördigh; R*esolutio*: Hwarföre tilsades Ingebricht Swensson af rätten, som rätta bördemannen war, förbe*mel*te halfwe mähling jord för tree d*ale*r inlössa, och giöra sigh till gagn eller nytta bäst han gitter.

Ting 28 junij 1662

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3143, fol. 441r-442r, RA.

[*Tillagt i marginalen*:] den 28 junij

Hedhe tinglagh.

Nämbden.

Jon Gudzormsson i Håån	Jon Torsson i Wembdalen
Påhl Pedersson i Funnessdahlen	Jöns Ericksson i Heedhe
Jon Jonsson i Qwisthån	Jon Olufsson i Hedhe
[*441v*]	
Jon Pedersson i Tenääs	Halfward Ingebrichtsson i Långå
Oluf Jonsson i Wembdalen	Jon Olufsson i Wijcken
Jon Jönsson i Wembdalen	och Oluf Olufsson ibidem

1. Befallningzman Johan Christophersson tillfrågade lähnzmanen [*lucka för namn*] om han wijste någon här vthi tinglaget, som uthan lagligh förfall, förste stoore solenne bönedaghz flijtige Gudz ordhz hörande, hafwer försummat emot Konge*lig* Maij*estä*ttz uthgångne mandat, hwilket på predickiestolarne allom offenteligen är afkunnat och publicerat. Beslogz altså effter noga ransackning ingen, som högstbe*mel*te Konge*lig* Maij*estä*tz påbudh hafwer öfwerträdt.

2. Wijdare efterfrågde befallningzman, huruledes chronojorderne uthi dätta tinglaget, handhafwas, eller bruckas af åboor. Så befans att hustru Elssa Hindrickssdotter, hans höggref*lig* exell*en*tz och nådes, högwälborne h*er*r general gouverneurens grefwe Johan Oxxenstiernas bref hafwer sigh förwerfwadt, på ett lijtet chronohemman, Backen be*nemb*dh och Wembdhalz sochn. I boockstafwen lydandes det be*mel*te hustru Elssa samma chronegårdh, till bruck niuta och behålla skall, så länge hon dher afgående chronones åhrlige uthlagor förmår att ehrläggia, men nu blifwer befunnet och angifwet, huruledes för*nemb*de hustru Elssa, sigh drijsteligen hafwer understådt, ifrån be*mel*te chronohemman, några slåttäghor och engiestycken, till en och annan undan gårdhen bortpantha, sampt i fremmande mans händer uthsättia, hwilket emot Konge*lig* Maij*estä*tz drotningh Christinæ nådige swahr och wälfattade resolution à dato Stockholm d*en* [*lucka i texten, datum och år inte ifyllt*] strängeligen och alfwarligen warder förbudet. [*442r*] Så att den som här medh blifwer beträdder; skall såsom en förbudhz öfwerträdhare strafas. R*esolutio*: Wardt fördenskuldh af rätten sententierat, och afsagdt, dhet mehrbe*mel*te hustru Elssa, förberörde chronohemmans ägor, eller engiestyckien till gårdhen igenlöössa måste, som dhem borttpantat och uthfäst hafwer, men dhe andre hwilcka panthegodzen sigh underslaget, häller tillwäldt hafwa, skole warda här medh för tenckte chronones ägor qvittera, sökiandes sedan sine penningar af wederböranden, som dhe bäst kan eller gietter.

3. Jon och Jöns Jönsson opbiuda Östergårdhen i Wembdalen tridie gången, till näste ahrwinger och bördemän, som af dhem inkiöpdt är för ett hundrade femtijo och nijo rijckzda*le*r.

4. Jon Jonsson i Qwisthån lät opbiuda sin swågers, Oluf Olufssons hustrus jordh ibidem tridie gången, hwilcken af honom medh trettijo rijkzda*le*r är inlööst.

Ting 13 april 1663

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3144, fol. 461v-462v, RA.

[*Tillagt i marginalen*:] den 13 aprilis.

Hedhe tingzlagh.

Nämbden.

Jon Gudzersson i Håån	Jon Thorsson i Wembdahlen
Pål Pärsson i Funnesdal	Jönss Erichsson i Heedhe
Jon Jonsson i Qwisthån	Jon Olofsson ibidem
Jon Pärsson i Tennääs	Halfwardh Ingebrichtsson i Långå
Olof Jonsson i Wembdal	Jon Olsson i Wijken
Jon Jonsson ibidem	Olof Olsson i Wembdahlen

Länssman Suen Halfwardsson angaf, det en ogifft dräng Knuth Halfwardsson i Funnesdalen hafuer hafft lägerssmåhl medh en ogifft giänta Giölö Månssdotter i förb*emelt*e Funnesdahlen och medh henne aflat barn tillsamman och bekenner sig wara rätte barnafader till huilket han icke kunde neeka, utan nu begiärer henne till ächta bekomma, som deras förrige samtaal hafuer warit, och hennes närstående slächtingar gofwo honom här på sitt enhällige ja och samtycke, såsom dem och ländzman handsträchte sitt utfäste löffte des tryggere hålla.

Sakfälles fördenskuldh be*mel*te Knuth Halfwardsson att böta effter det 3 cap*itlet* gifftmå*la*-b*alken* l*ands*l*agen* 20 mark

Oloff Erichsson Gladh i Glijssberg kiärade till Siul Pärsson i Funnesdahlen det han nu förledne höst och [*462r*] Michaëlis tijdh 1662 hafwer opkastat och uthbrutet trij stycken elgzdiurs gillders uddar på Månss Päderssons skogh i Långå som rätta skougäganden är, och be*mel*te Olof Erichsson till sin lagzman antaget hafwer att halfwa wådnan och gildren med sig hafwa, och när de nu samma sin gilder gingo till att besee och ransaka, befunne the på samma dag att förbe*mel*de Siul Pärsson och Olof Ingebrichtsson i Funnesdahlen hafwa der framgångit, blifwa altså misstänchte att de siälfwe eller hafwa wetskap huem som be*mel*te elgzgillder hafwer bortkastat. Så emedan dhe icke wille siälfwe sanningen utsäija utan förhala tijden medh fåfäng insaga, huarföre imponerades förbe*mel*de Siul Pärsson, Olof Ingebrichtsson, och de andre derass någrannar i mehrbe*mel*te Funnesdahlen att fästa lag och gånga nästkommandhe ting här effter, der med purgera sig ifrån det witesmål och oppenbara rychte siälf tolffte, att dhe uti denne saken ingen wetskap hafwa som ofwan be*mel*te Olof Erichsson dem hafwer tillagt, och der de det icke kunna, så må the saken wara wederbundne.

Larss Jonsson och Peder Jonsson i Wembdahlen anklagades af ländzman Swen Halfwardsson wara lagligen nämbdh att swara och comparera på laga ting, men af tresko och utan laglig förfall qwarsuttet; Sakfälles altså för swarlösa effter 33 c*apitlet* ting*måla*b*alken* l*ands*l*agen* huar till 3 m*ar*k är 6 m*ar*k*e*r. [*462v*]

Pedher Hansson i Tennäs opbiuder Halfward Jönssons gård ibidem första gången som han genom sitt öfwerrymmande till Norrige nästförflutne feigde under cronan Swerige hafwer förwärkatt, inkiöpt af förrige befallningzman Nilss Larsson Warg för tolf da*ler* s*ilfwer*m*yn*tt.

Olof Hansson opbiuder Pehr Ebbessons hemman i Långåå första gången, huilket han sig hafwer tillhandlat för fyratijo twå rixda*le*r.

Lambricht Olofsson i Wembdahlen anklagade Peder Halfwardsson i Funnesdahlen att han hafwer försuttit laga stembning utan laglig förfall att swara till något barnarf. Blifwer altså

be*mel*te Peder Halfwardsson sakfält för tingz stämbning och swarlösa effter 33 cap*itlet* ting-m*åla*b*alken* l*ands*l*agen* till penningar 3 m*ar*k*e*r.

Jönss Erichsson i Långåå opbiuder Halfward Jonssons i Wembdahlen, Peder Mattzons i Herrödh, Stephan Päderssons i Ere Sherna sochns hustrus jordh i be*mel*te Långåå första gången, som af honom är inkiöpt för ett hundrade sextije fäm rixda*le*r.

Ting [26] september 1664

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3145, fol. 481r, RA.

[*Tillagt i marginalen*:] [26] september

Hede tinghlagh;

Nämnden;

Erick Olofsson i Hedhe	Jon Olofsson i Wijken
Halfwar Ambrichsson i Långå	Jöns Eriksson i Hedhe
Jon Pedhersson i Tännäss	Jon Jonsson i Qwisthårm[!]
Olof Olofsson i Wämbdhalen	Jon Olofsson i Kiörkbyn
Jon Jönsson i Wämbdhalen	Olof Jonsson i Wämbdhalen
Pedher Joensson i Wijken	Pedher Hansson i Tännäss

1. Befalningzman tilspordhe ländzman, om han ratione offici, wiste för rätten angifwa några ährendher och saker, som sträfwa kunna emott Gudhz och Swerigies lagh, sampt dhes wählfattadhe ordinantier; eller och några ~~några~~ andhre iblandh allmogen twistige saker, swarandhes neij (dhes bettre) sigh af sådant inett wetta; hwarken i ett eller annatt.

2. Olof Hansson i Långå andhre gången sitt he*m*man upbudit;
I lika måtto Jöns Ericksson tridhie gången siett hemman dher samma städhes; upbudhit,

3. Jon Jönsson i Wämbdhalen, förste gången upbiudher sitt arfwehemman Östergårdh;

Ting 9 oktober 1665

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3146, fol. 605v-606v, RA.

[*Tillagt i marginalen*:] den 9 octob*er*

Heede tinghlagh.

Nämnden;

Halfwar Ingbrechtsson i Långå	Jöns Eriksson i Hedhe
Olof Olofsson i Wembdhal	Erik Olofsson i Wämbdhal
Jon Olofsson i Kiörkebyn	Jon Olofsson i Wijken
Olof Jonsson i Wembdhal	Jon Jonsson i Qwisthån
Jon Jönsson ibidem	Pedher Jonsson i Wijken
Pedher Hansson i Tännäs	Jon Pädhersson i Tännäs

1. Publicerades Kong*lig* Maij*estä*tz placat, angåendhe jacht: diurefång och fogelskiutandhe daterat Stockholm den 29 augustij a*nn*o 1664.

2. Dito Kong*lig* Maij*estä*ttz placat, om tobackz handhelen af dato den 18 martij a*nn*o 1665.

3. Uplästes Kong*lig* Maij*estä*ttz placat om enahandha wicht och måhl de dato den 10 martij a*nn*o 1665.

4. Sammaledhz och Kong*lig* Maij*estä*ttz stadga och förordningh om tienste folkz och legojons förhållandhe.

5. Ähr och Kong*lig* Maij*estä*tz giordhe skoughzordingh publicerat de dato Stokholm d*en* 29 augusti a*nn*o 1664. [*606r*]

6. Uplästes hans exell*e*ntz h*er*r guve[r]neurens fattadhe förordningh, om husarms längders, förfärdigandhe, påst löpandhe, sampt wägars widh macht hållandhe de dato Giäfle den 4 septembr*is* a*nn*o 1665.

7. Lendhzman Swän Halfwarsson, beklagar sigh hurusåssom Jon Liten hem till sigh kommit hafwer, och dher lendhzman på en ståck sått, ditt luppit, och sigh medh kindhpustar öfwerfallit och wedh öhra slagit; Fördhen skull fan man skiäligt honom Jon Liten effter dett 5 capitl*et* edhz*öra*b*alken* l*ands*l*agen*; sacfält att böta; men emädhan hans egendom till sådant sigh eij sträckia kundhe, förskontes han dhenne gångh medh fengelsse att plichta;

8. Lappen Nils Joensson beswäradhe sigh i dhet Effwen Olofsson i Jundhal hafwer för kortt tijdh sedhan honnom ifråntagit, en elghzhudh och fyra reenshudar små och stora, ytermehra halfannan klöfia kiött sampt twenne skrin, hwilket be*melt*e Effwen uthi sina giömor förwarat hadhe, och sedhermehra bundhit hans drängh, och honnom slagit, hwarföre och effter noga ransackningh beslötz, att merbe*mel*te Effwen Olofsson honnom lappen sina reenshudhar, kiötet och skrinen igen lefwerera skulle, och låta sedhan elghzhudhen hos ländhzman till widhare ransackningh och hans exell*e*ntz guveneurens förklaringh in arehsto sättia, sedhan och afsadhes lappen Nils ifrån Flattroo fiäll, effter dhen innom Herdhalz landhamere ligger, och dhet af befallninghzman i Jemptlandh böxlat hafwer. [*606v*]

9. Olof Joensson i Högen rätten föredrogh hurusåssom Erik Månsson i Wämbdhalen i förledhen höstas aff honnom en koo tagit hafwer, medh förordh dhen skadhlöst att igenlefwerera; hwilken koo lickwähl omsidher omkommen ähr.

Ty blef dhem emelan slutit, att Erik Månsson honnom Olof halfwa kohn betala skulle.

10. Pedher Hansson i Tannes upbödh andhre gången jordhe parten som Halfwar Jönsson undher cronnan förbrutit hadhe, dhen han för 12 d*al*er sölf*w*erm*yn*t inlöst haf*w*er.

11. Jöns Ericksson i Långh å tridhe gången hemmanet Långåå upbiudher.

12. Jöns och Joen Jönzssönner i Wembdahl andhre gången låta upbiudha ett hemman Östegårdhen, kiöpt aff Påhl Jonsson för 110 r*iks*d*al*er.

13. Pedher och Halfwar Jönssönner i Wämbdhal förste gången ett hemman i Wembdhal om 1½ tunl*and* låta upbiudha.

14. Lars och Pedher Jonssönner i Wembdhal hemmanet Opmodh förste gången upbiudher, inlöst aff sine syskon för 146 r*iks*d*al*er.

15. Ähn ähr aff Larss och Pedher Jonssönner j Opm[o] ett förlichninghzbreff aff Oloff Jonsson i Klöfsiö och Jon Swensson i Wembdhal gifwit, för dheras fädhers tillfallandhe emot 132 r*iks*-d*aler* inlössen, förste gången upbudhit.

16. Pedher Stensson i Långå sackfält för tresko till håll och skiutzfärdh till 3 m*ar*k*e*r.

Ting 21 oktober 1667

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. AI:6, fol. 157v-161r, ÖLA.

Anno 1667 den 21 octobris höltz lagha tingh uthi Herrieådahlerne, och Hedhe tinglagh nährwarandess cronones befallningzman, wällb*etrod*de Oluf Person Ströhm, tillika med desse nährskrefne tollfmän.

Jönss Erikson i Hedhe	Hallfuar Ingiebrechtson i Långåå
Erich Olufson på Hedhe	Joen Larson i Quisthåhn
Joen Pehrson i Tennäss	Oluf Jonson i Wehmdahlen
Pehr Hanson i Wehmdahlen	Oluf Olufson i Tännäss s*och*n
Joen Olufson på Hedhe	Oluff Tollson i Håån
Pehr Jonson i Wiken	Joen Jönson i Wehmdahln

Befallningzman well*betro*tt Oluff Person Ström alfuarlighen förmante lendzman Swen Halffuarson som tolffmän tilkiännagifua dhe saker och ährendher som sträfwa emott hans Kong*lig* Maij*estä*tz uthgångne placater och resolutioner om edher och sabbatzbrott, storböndagz [*enligt ren. domb.*] brott, ellgzdiurss fällandhe uthi förbudne tider wåldzuärkan androm tillfoga på derass skougar och fijskieuattn berättade sig inga afuetta ähn dessa nemb*lig*

Länd[z]man Suän Halluarson ahngaff i rätta, at förledin pingss tidh, hafuer Jöns Olufsons dotter i Lågåå och Suen Bryngiels stiufdotter, funnitt på en älgh, på deras fäbouallar i Långåå, som skutin war i kiäfften och i hallsen huilken ällgh Jönss Jönsons sohn Oluf Jonsson och Joen Olufson Lithen, hafwer tagitt huden aff hafuandes uthi sig 2ne kalffuar, och ehuru uäll rätten tidigst som esom offtast, har dhem förmandt tillkiännagiffua, huilken som bahneman wore, till dätta älgdiurss fällande, män, ähn ingen underrättelse, wunnitt; Eij häller uetha grannana \uthi Långåå/, huilken dhensamma på derass skough skulle hafua fäldt; dhett dhe på sin siällss saligheett ahntaga, eij häller kunna draga misstankar till Joen Lithen, uthan förmenar at diuret skulle wara skutit på andra orter, och sädan titt undkommit och stulpitt, och dher kunna haf*u*a legat, uid pass en månadh, och effter kiöttett kunne wara af ringa uärde, uthan surt bliffuitt, dy effterletz hittamenerna dhet samma men huden kiändhes till cronan, som befallningzman suarar [*158r*] till; i medhler tidh påladhes lend[z]man sampt tolfmänerna grannerlighen efterspana, om dhe kunna ährfara, huilken bahneman, ähr till detta älgzdiurs fälladhe, och sådant sidhermehr ahngifua.

Publicerades h*an*s exell*en*tz höguelb*ore*n h*er*r gouverneurens förordningh daterat Gevle den 2 septembr*is* 1667 ahngåendhe gambla och förnötte linnetygz uthgiörandhe till papperss bruckets fort sättiandhe af huario rök 1 m*ar*k*e*r well tuättade till juletiidhen: hopsamblas och af wisse förordnafhe persohner, detsamma emot taghas, skohla.

Emädhan som ländzman Suen Halfwarson ickie neka kan, uthan tillståår sig utom befalldningzmanss order och befallningh hafua uthlefuererat till tiufuen Elias Hanson 4 r*iks*d*al*e*r* som han fann hoos honom, huilken för 3 åhr sädhan haar stulit 20 lodh silfuer af Oluf Jönson, Högen,

uthi Räthanss sochen, och Bärgz tinghlagh, haurföre ährkiändhe rätten skiäligt dett Suen Halfuarson kiänness förplichtat desse 4 r*iks*d*ale*r uthan opskoff gienast tillställa Oluf Jönsons fullmechtigh sin broder Joen Jönson i Wehmdahlen och sökie han tiuffuen dett best han kan och gitter.

Ehuru well rätten hadhe ordsaak, att saakfälla Halfuar Larson i Wehmdahlen, för dett han haar tillfogat Halfuar Olufson någon oförrätt, och slagitt till 5 staargålf eller 3 uinterlass uthom hanss lof på Haluars ägor som hanss förmän under gårdhen nyttiat hafuer, be*mel*te myra, men för hans fattigdomb förskontess oppå Kong*lig* Maij*estä*tz nådighe behagh med 8 dagars fängelse, men kommer han offtare igen skall straffet skärpas.

Oluf Olufson i Backen i Wehmdahlen, opbiuder sin gård ibid*em* förste gånghen, kiöpt af Joen Jonson, Lars [*enligt ren. domb.*], och Karin Jonsd*otte*r för 168 r*iks*d*ale*r.

Lambrich Olufson, och Suen Suenson lend[z]mand uth Uehmdah*len* förliichtes sin emillan om ett ängiess stycke, de sin emellan tuistade på lilla hollmen, såledess at Suen Suenson skall tillställa Lambrich Olufson ½ r*iks*d*ale*r och sädan wara åthskillde.

Kyrkioherden wäll*ä*rde h*er*r Hinrik Drako kiäradhe till Långåå bönderne, Hallfuar Jönson och Oluf Hanson, Suen Bryngelson, [*158v*] och Jöns Jonson Willman, effter någon wedergiällningh för det de hafua försummat slåå ett ängie effter uahnligh plägseedh, emott dhen skrifuare tull dhe mäd rätta bördhe uthgiöra och således stååt oslagitt, som pröfuess uara en tridie part; Ahrkiändte rätten skiälit dett be*emel*te persohner, skola, förplichtade uara refundera kyrkioherden, tridhie parten emott dhen tuådehlan, som in utj ladan inbärgat ähr huilkett kan pröfuass af godha män huru mångha skrinnor dher ähre och sädan gienast suaranderne tridiparthen dher emott betahla uthan någon inuänd ähnskyllan.

Wellärde h*er*r Hindrick Draco prætenderat någon refusition på sine 3:ne giordhe resor, op till Tännäs kyrkia, at förrätta gudztiänsten, beräcknandess för huarthera gången fram och tillbaka 1 r*iks*d*ale*r hälst emädhan dhe ingen häst, som borde haf*u*a sänt effter prästen.

Ehrkiändhe för dhen skull rätten skiälight dett Tännässboerne skola förplichtade wara, desse 3 r*iks*d*ale*r till kyrkioherden gienast betahla, och allmoghen dher i Tännäss läggia sine emillan det bäst dhe kunna och gitta såsom och här effter, at antingen sända häst effter kykckioherden, och skaffa honom fördenskap af och till Tännäs nähr gudztiensten förrättass böhr, eller för huar resa bethala honom 1 r*iks*d*ale*r af och till, och han håller eller läger sig häst siälff in till dess prouesten dhem emillan, en wiss ordning constituerandes wardher.

Nämbningzman Oluf Olufson i Funnesdahl skall suara för de siussfärder, som på honom kan belöpa, sädan han kom på hemmanet, men för dhe förrige siussfärderne, förähn han komb, titt så befrijas han före.

Knuth Suenson klagadhe, at Siull Pehrson i Funnesdahl hafuer olofligtt slagitt någott höö till 6 skrinner på hanss äghor, som under hanss gårdh fordom legat hafuer och ähn dher under tillhörer. Så emädan Siull Person beroper sig på änkian h*ustr*u Märitt hafua med henness loff, dher slagitt dy böhr han skaffa wijsst besked dher om, till neste laga tingh då uthslagh skall blifua i saken.

Siull Person besuärer sig högeligen dett hans grannar, tillbiuda sig alldeless föruägar honom bruka någott fiskieuatn under sin gård [*159r*] som dhe andra nyttia, oachtandess han drager lika skatt till Kong*lig* Maij*estä*tt och cronan, som dhe; Så emädan Siull Person drager lika skatt,

som Halfuar Olufson ibid*em* jempte han[s] grannar; dy ährkiändhe rätten skiäligt, det Siull Person skall lika delachtighe uara uthi alla Halfuar Olufsons fijskie siögar in till neste lagha tingh, der uthi sig till gagn och godha, at bruka och nyttia, så att ingenthera dhen andra någon oförrätt tillfogher, widh lagha straff tillgiörandes, då rätten uidare, uill denne saaken sig för taga, och parterna på bästa sättet afhielpa huar med dhe nu, för denna gången skola sigh till rättelse ställa.

Erik Månson i Wämdahln, ahngafz hafua förledin annandagh pinges dag, af oförståndh rych en steen, undan sin granness Pehr Persons härberge, då en annan drängh af lustigheet fattade, kring om hans been och omkull, saakfältess derföre androm till en liten åthuahrningh med 6 m*ar*k*e*r s*ilfwer*m*yn*tt till kyrkian och dhe fattiga, huar med han förskontess, helst emädan han för hafuer uarit en roligh persohn.

Insinuerades, i rätten Swän Bryngielsons i Långåå, uthgifne kiöpeskrifft till sin suåger, Jöns Jonson Willman, huilken för sittiandhe rätten oplästes, och ährkiändhe uthj alla måtto skiäligh och rättmätigh; helst emädhan, at der Jöns Willman sin högsta flitt och omko[*st*]nadt eij ahnlagt hafuer och kommit gården till odel igän, så hadhe hanss syster h*ustr*u Britha Jonssdotter, sampt dhe flera syskon aldrigh någon penningh bekommit eller haf*w*a at förwenta; uthan under cronan blifuitt kiändh huilkett rätten sidhermehr, pröfuadhe skiäligt wara, at hustru Britha böhr dher medh sigh åthnöija, låtha huar med parterna skola wara åthskilldhe.

Joen Swänson Norrgårdhen, uthj Wehmdahlens s*ock*en trädde för rätten, begiärandess få uthlössa uthur gården sin fadherbroderss dotter Karin Pederssd*otte*rs jordepart, hänne arflighen tillfallin ähr, uthj hans hemman, som ähr allenast beräcknat till 4:de part, der före af godhe män [*159v*] werderadt, för 28 r*iks*d*ale*r. Så emädan sådant ickie sträfuer emott Swerriges lagh, uthan effter åthskilldnaderness uthj jordabalken om jordalöhsen, innehåldh, att then som mäst ägher i byen skal uthlösa dhen som mindhre ägher. Hwarföre, ährkiändhe rätten skiäligt dett Joen Swenson ähr berättigat at uthlösa sitt syskone barn Karin Pedersdotters arffallne fiärdepart uthi hemmanet som ähr af godhe män werderat för 28 r*iks*d*ale*r huilka p*enning*a*r Joen Jönson i Wämdahln henness målsmän och Joen Olufson i Hååen tillställas, men dhet obseruerades, at dhe i fall, denne Karin Persd*otte*r eij blifuer förseed, mäd någon man, då skall be*mel*te Joen Swenson wara betänct, ~~att~~ \och/ obligerat, be*mel*te 28 r*iks*d*ale*r behålla; och förbe*melt*e hänness jordepart föda och skiötha sitt syskone barn Karin Persd*otte*r uthj hänness liffztidh in till sine dödhe dagar, så att han kan der före, ahnsuara, för Gudz och huar ährligh man, huar effter parterna skola sig till rättelse ställa.

Insinuerades i rätten, Olof Olufsons och hans hustruss testamenz skrifft, gifuin Pedher och Halfwarss [*Peder och Halfwar Jonssönner enl.ren.domb.*] sönner i Wehmdahlen huilken opplästess, opbödz och protokollerades, tridhie gången och dher ingen af Oluf Olufsonss barn, ährlägger till Pehr och Halfuar Jönss sönner innan be*emelt*e 60 r*iks*d*ale*r till näste lagha tingh och på samma condition sig för obligera, ath födha och skiötha sine föräldrar uthj döde daghar, så uthgiffues här på faste breff.

Joen Joenson och Jönss Jonson trädde för rätten præsenterades en trouerdigh lagbudin och laghståndin kiöpeskrifft daterat a*nn*o 1664, den 23 septemb*ris* med godhe mänss underskrefne uittnen, huar med beuisandess, huruledess dhe lag*lige*n hafua sina syskon neml*igen* broderen Påhl Jönson systeren Märit Jönssd*otte*r uthur Södergården [*Östergården i ren. domb.*] i Wemdahln uthlöst och uthbetalt derföre dhe dhem tillstält och gifuitt hafua tillhopa 110 r*iks*d*ale*r för bäggie derass tillfallne arfz- och odelssrättigheet uthj be*mel*te hemman Östergården, uthj löst och fast, huuss och jord, skogh och slott fiskie och fiskieuattn, med alla dess tilliggiande lotter

och lundher, och dher till med hafua Jönss och Joen at föda och skiöta [*160r*] sin ålldherstegne modher uthj sine dödhedagar, så at the kune ahnsuara bodhe för Gudh, och huar ährlegh man, som dhess kiöpeskrifft innehåller, såsom et*cetera*.

Larss och Pehr Jönses söhner på Mooen, i Wehmdahls sochen, præsenterades 2:ne lagbudhne och trouerdige kiöpeskriffter, den ähna daterat Wehmdahl den 31 octib*ris* 1659 af då warande befallningzman wällbetrodde Nils Larson Vargh skrifuen och verifierad, huar med bewijsadhess, dhe hafua ingått een arfförrening med sine syskon i synnerheett med broderen Oluf Jonson i Klöffsiöö som på hans arffpart effter s*aliga* föräldrarna, Joen Olufson och Elizabet Pehrsd*otte*r dersammastädes, uthj faste huus och jord arfwelighen tillfallin ähr, och dherföre honom effter hans begiäran 60 r*iks*d*ale*r och 12 uthj wällgodha för hanss wälluillighe affträdhe, såsom och dhes för uthan sitt fulle bythe, för dhett löösa bokommit.

Desslikest hafua Lars och Pehr Jönssöhner uthlöst sin suågher Joen Swenson i Wemdah*le*n som hafuer derass syster Sigridh Joen[s]do*tte*r till ächta och för hänness tillfallne arff, efter föräldrarna uthj löst och fast, tillstält effter deras begiäran 60 r*iks*d*ale*r som dess skrifft af offwanbe*mel*te dato, klarlighen uthuiser

Sammaledes hafuer och Larss och Pehr Jönssöhner uthbetalt sin brodher Erik Jönson i Klöffsiöö uthur gårdhen på Moen och för hans faste arff efter föräldrarna tillfallin giffuitt 76 r*iks*d*ale*r i lika måtto, hafwa dhe och, uthlöst sin syster Kirstin Jonssd*otte*r uthur be*mel*te gårdh på Moen, och för hännes rättigheett, så uthj dhet lössa som dett fasta giffwit och tillstält 70 r*iks*d*ale*r som dez kiöpeskrifft, af den 20 septemb*ris* 1664, jempte godha mäns, underskrifuin wittnen, omständelighen förmähler, belöpandes ofuan be*mel*te summor alla tillhopa, 278 r*iks*d*ale*r såsom föreskrefne kiöp lag*ligen* händt och skiedt ähr, för lagh och rätta kungiort, och stadfästadt och ingen fanss som här emott sade eller säga kunde.

Hwarföre dömbde iag med nämbden samma kiöp fast och stadigt stå och alldrigh åthergåå, widh plicht som S*weriges* lagh förmåhr och innehåller; och likuel stå och blif*we*r som nu dömt beleffuat och giort ähr. [*160v*]

Erik Larson i Wämdah*len* trädde för rätten begiärandez dett honom effterlåtitt bliffuer, få uthlössa sin fadhers syster, g*amla* piga Karin Eriksd*otte*r hännes till fallne 5:te part i gårdhen, och likwell måst uthgiöra all der af gående cronones uthlagor; Tillbiudandes uillia unna hänne uthj sin liffztid 1 mählingh jordh och sädan föda och skiötha hänne uthj sine dödedaghar, och emädan denne Karin ickie tillstädhes kom, ehuru wäll hon stämbd war, dy opskiötz detta till neste lagha tingh.

Joen Pährson i Wämda*len* tillika med Joen Olufson i Hååen besuäradhe sigh öfwer sin granne, Oluf Olufson med hans consorter, tilfoga dhem oförrätt på derass slottemyror, förmedelst sin bodskap, som myran oprotha, förmentess ickie allenast dhem, här mäd alfuarlighen, uthan och flera andra sådan otijdigheet och oförrätt her effter aldeless affstå; men komma dhe, skola dhe dherföre arbritiulitre [*arbitaliter enl. ren. domb*] straffas.

Förliktess inför rätten \Jöns/ Jönsson född i Klöffsiöö, men nu boendhes i Långåå, med sin hustruss Ingrid Steensd*otte*rs sa*liga* föräldrarss sampt*liga* arfwinghar, i så måtto att hans suågher beuilliar honom Jönss Jönson en koo, godh om 3 r*iks*d*ale*r såsom och uthj wällgodha tillsadhe dhe honom halfparten i Gammallillgiähle be*nemb*d nordan ååhn belägitt bestående af 4 mählinger såsom och, at Jönss skall hafua tillstånd at afrödia, halfparten af dett för landh, som dher om kringh kan liggia at bruka sigh till nyttia och gangn, och godha, huar med Jöns skal sädan affstå all sin hustruus, tillfalle arfz rättigheett, effter sina sa*liga* förälldrar, bådhe uthj löst och fast, som deras skrifft klarlighen innehåller, och för mähler huar med parterna skola wahra åthskilldhe.

Effter rättenss nogha öfueruägande, uthj lendzmanss Suen Halfwarsonss prætention till Håhnss byäghare, som borde ährläggia till lendhzmand 1 ort af huario röken för sin giestningz afbetalningh afsadhess at emädan som nämbingzman [*161r*] i Håhn uthstår så stor giestningh och besuär, som ländzman i Heedhe, om åhrett, dett rätten pröfuadhe skiälig wara att Hånss grannarna 8 st*ycke*n skola ährläggia till Suen Halfuarson, för desse framflutne 3 åhren, till datum ½ ort, af hwartera röken i Hååen, den öfrigh halforten, skall nembingzman som dher warit hafwer åthniutha och behålla, af sine grannar uthj Hään.

Oluf Hanson i Långåå opbiudher gårdhen han åboor 3:die gånghen inlöst af Pähr Äbbeson för 42 r*iks*d*ale*r men här på klandrat af, Månss Larson från Norrighe förmehnandess närmare bördeman wara, gårdhen at inlössa begiärandess dilation, till nästa, tingh at betänckia sig här utinnan huilket honom effterlätz och derförinnan skall Månss antinghen giffwa Oluf Hanson sina uthlagde p*enninga*r och förnöija honom för sitt åbo effter goda mänz verderingh huar och ickie så uthgiffues fastebreff.

Samma dagh tredde för rätten, lendzman Suän Halfwarson uthi Hedhe tinghlagh förredraghandess för den lof*liga* rätten huru ledess han, delss för sin ålderdomb, delss för, sin annan oläglighett, eij längre kan uthståå, sitt ländzmansswälle, uthan sin tiä[n]st aldeless goduillighen opsägher, och en androm förunness och effterlåthess, huilket han uthj långan tidh, ährlighen och wäll sigh dher utinnan förr hållit hafwer, befallningzman tillspordhe för den skull gemehne allmoghen, som sampt*liga* tollffmän huilken dhe uthuällia wille till ländzmand, uthj detta Hedhess tinghelagh, huilka omsidher effter, nogha effter tänkiandhe uthualde Suen Suenson i Wehmdahln, förr detta, klockare der sammastädess, den befalningzman allmoghen förmanthe, ath wara honom hörigh och lydig i dett han dem å cronones wägnar warder befallandes.

Ting 23 september 1668

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. AI:6, fol. 269v-272v, ÖLA.

Anno 1668 denn 23 septembris höltz laga tingh uthi Wämdahls länssmans gårdh. Öffwerwarandes wählb*ettro*de Oluff Person Ström och nämbdhen.

Halfwar Ingebrächtson i Långå	Oluff Olufson i Wämdahln
Pedher Jonsson i Wijken	Joen Joenson i Qwisthään
Per Hansson i Tännäs	Oluf Jonsson i Wämbdahln
Joen Olufson på Heedhe	Oluf Tohlsson i Hään
Joen Jonsson i Wämbdahlen	Joen Olufson på Moon i Heedhe
Swen Halfwarsson i Wämdahln	Jöns Jonsson i Långå

1. Joen Staffansson i Wämbdahln tillståår och bekenner sig hafua hafft lägersmåhl eller mökränckning medh Gertrudh Jonsdotter i Hään, men intet aflat medh henne något barn. Så emedhan begge gierningen tillstå, kunne Joen eij från 3 cap*itlet* gifft*omåla*b*alken* befrijas [*270r*] u[t]han plichta 40 m*ar*k*e*r och Gertrud förmdelst Kong*lig* hoffrättens resolution 20 m*ar*k*e*r s*ilfwer*m*yn*t som Jon loffwade och för kohnan erläggia.

2. Angafz af länssman Swen Swensson, det Erich Jonsson oppå Moon ähr kommen i roop och rychte skulle hafwa hafft lägersmåhl medh Gertrud Jonsd*otte*r född i Bahlusgårdhen, det samma han uti drukenskap haar bekendt för tolfmannen Oluf Jonsson Uti gålen och klåkaren Oluf Jönsson, hwilken i förstonne tillstodh eij hafua hafft medh henne något oährligit at beställa, uthan lugit på sigh sielff, men effter alfwarsam förmaning tog sine ord igen och bekendhe

hafwa en gång legat i säng medh henne och eij kan befrija sig från denne påberopadhe gierning, och henne häfdat een reesa, denne Erich erladhe genast bötterna 40 m*ar*k*e*r och aldrig mehra will wetta af denne Gertrud, uthan hon må sielf plichta för sin gierning, hwilken omsider bekendhe godwilleligen denne synd med Erich bedrifwit, men inge barn aflat, saakfältes till 20 m*ar*k*e*r s*ilfwer*m*yn*t effter hög*loflige* Kong*lige* hofrättens resolution.

3. Knut Halfwarsson och Harald Andersson i Stoorsiön skohla effter rättens gottfinnande behålla sine gambla ängie slotter, och der hoos liggiandhe rödningzlandh fritt för Staffan Persson; men honom Staffan Person tillåtes uthsee sig och oparbeta dhe rödningzlandh som ifrån (dheras gamble ägor och till dato giorde arbete på ny rödningen anlagt ähr) beliggia finnes, \de/ så myket som Staffan tilltroos sielf oparbeta, men ähr något meera, då står dhe andra grannarne fritt at rödia medh.

4. Publicerades hanss höggrefl*ige* excell*en*tz gref Johan Oxenstiernas medh landsens 24 samtyckio, gifne resolution oppå allment landzting den 21 feb*ruarij 1*662 angående älgzdiurs skiutadhe uthi förbudne tijdher, at allmogen skulle effterlåtit blifwa fälla diur effter midsommare och förbudin emillan [*270v*] juul och midsommare, och dhe som bryta her emot, skulle lijka straff hafwa at förwänta som Kong*lig* placatz 9 puncten uthj skougzordinantien om diurs fällandhe förmäler, emillan olufzmesso dagh och midfastedagh; widh hwilken förordningh och stadga sampt*lige* allmogen wille förblifwa, allenast löössdrifware förbiudhes som strycka af och an på skogarne, hwilka antastas böra. Och emedhan som Joen Olufson Litn, hafuer utj förledne åhr 1667 3 weckor effter midsommare eller 14 dagar för olufzmesso dag hafuer fält ett älgzdiur på Långåå och Heedhe skoug emillan des skildnadher, som han sielf bekänner, och skogzäganderna honom gifwa till och eij på honom klaga. Dessuthan bidia heela allmogen för honom, och sielff uthloffwar boot och bättring, aldrig på andras skougar löpa; elliest och nu kiöpt sigh hemman uthi Wiken och ähr en bofast man. Uthom detta, så willie hela allmogen så i Heedhe och Wämdahln hålla sig medh den samsättningh som högwählb*or*ne grefue Johan Oxenstierna medh landsens 24 1662 giordes, nembl*ige*n emillan juul och midsommar förbudin wara, och effter midsommar lofligit att fälla diur; Hwarföre oppå Kong*lig* Maij*estä*ts nådige behagh förskones han denne gången, emedhan tolfmän för honom cavera, aldrig fleera gånger återkomma.

5. Gamble länssmannen i Heedhe, Swen Halfwarsson klagadhe på Joen Litn, som emot skedde föreningh uthi min lagmans närwaro 1665 då han till 40 m*ar*k*e*r för slagzmåhl skulle saakfällas, hafwer sedher mehra 3:ne reesor honom länssmannen på åttskilligt sätt öf*we*rfallit, och dy effter rättens förrige afsagde doemb samma förlijkningh förbrutit sine 40 m*ar*k*e*r s*ilfwer*m*yn*t men andhra hans förseelsser blifwa genom förbön tillgifne på sådant sätt, at om han sigh, i sådhan måtto offtare bryter, skahl det å nyo optagas och då lagligh plicht åthniuta; Men för [*271r*] dhe 40 mar*k*er som Joen Litn schall för bruttit ehrläggia, rächte kyrkioheerden wörd*ig* h*er*r Hindrich Draka h*er*r befallningzmannen handhen för honom betahla, hwilket inför sittiandhe rätten skedde.

6. Ehuruwähl Siul Person i Funäsdahln oppå sidste laga ting blef tillåtit at bruka fiskie siögarne medh Halfwar Olufson ibid*em* så fram wijser Halfwar Olufsons son, Oluf Halfwarson ett bref at Siul Pers modher ähr uhr Halfwar Olufsons hemman tillförne uthlöst, och dy förmenar icke meera wara obligerat tillsättia sine fiskie siögar, än dhe andra sine grannar, hwarföre tog rätten detta utj betänckiandhe och befunno för skiäligt, at emedhan Siul Person uthi all uthgiffter och cr*onones* uthlagor ähr så högt pålagt som dhe andhre sine medgrannar, dy tillåtes honom Siul Person och wara medh dhem lijka deelachtig uthi alla deras fiskiesiögar, skoug och mark som fogelleekar, tagandes sigh 2 eller 3 godhe män som af alla grannarnas fiskie

siögar till delar Siul Person sin rätta proportion lijka emot dhe andhre sine grannar, som sagt ähr, och hwilken som här emot står, skahl plichta effter S*weriges* lagh, hwar effte*r* et*cetera*.

7. Den prætention som Månss Larsson i Funäsdahlen giör emot Oluff Hansson i Långåå på hans 2/3 hemman, at få för p*enning*a*r* inlösa, blef aldeles sluttat, at Oluf Hansson gaf Månss i godwillia 1 sp*ecie* r*iks*d*ale*r och dher medh tillstås honom taga faste breff, och detta af den orsaak, at tolfmannen Joen Olufson på Heedhe, som haar Månss Larsons modher syster till hustru, som fram för Månss hafuer præferentzen till detta hemmanet och Oluff Hansson haar Joen Olufsons syster till hustro, altså giöra desse medh hwar annan byte till odelen fast i fast så at Olof Hansson behåller Långå hemmanet till sin odel, och Joen Olufson dher medh uthlöser sin syster som Oluff Hansson haf*we*r till hust*ru* och kan her på ingen widare urgera, uthan Oluf Hansson blif*we*r på hemmanet i så måtto frälst. [*271v*]

8. Oluff Halfwarsson som Erich Larss gårdhen kiöpt hafuer af en ung persohn Erich Larsson be*nemb*d (hwilken en broder son till hemmanet och den närmaste arfwinge ähr) för 32 r*iks*d*ale*r för uthan dhe panter han till be*mel*te gård för 44 r*iks*d*ale*r inlöst hafuer, skahl effter rättens gottfinnande effterlåtas heela hemmanet tillhoopa hålla, förmedelst cronones uthgiffter skuldh; och dhe ägor eller jordeparter, som Sigrid och Karin Erichzdottrar uthi hemmanet tillkomma, så afsätter han uthur hemmanet till hwar systren i deras förrådh till brukz en mähling åker och itt lass engieslott, medh den condition, at Oluf Halfwarsson första åhret uthlägger sädeskornet och säädher dheras mählingh*ar*, men sielfwa slå dhe höö; Och om Sigrid eller Karin icke nöijes komma i bröd med Oluff ett annat åhr, då måste dhe sielfwa skaffa sädhes kornet Oluff plöijer och sädher och han som sagdt ähr, slår till behageligh tijdh och betänckiandhe om dhe kunna gifwa sigh tillhoopa och Oluf Halfwarsson på hemmanet frälst blif*we*r der icke annat skee kan, då dhem sampt*lige* effter lagh uthlösa måste, och gifue p*enning*a*r* effter mätismanna ordom för sine jordeparter och tar afträdhe.

9. Oluff Olufson i Backe op biudher andra gången sin gård den han kiöpt hafuer af Joen och Lars Jonssönner och Karin Jonsd*ott*e*r* för 148 r*iks*d*ale*r dher uthi en deel af lööösa till 20 r*iks*-d*ale*r inräknadt ähr.

10. Halfwar Larsson i Wämdahlen opbiudher sin sytningz skrift förste gången gifwin sin syster son Larss Jonsson, men klandras af broder son Per Anderson närmare der till wara, hwilket effter laga opbodh heemställes j rättens disposition och omdöme, och dhen Halfwar helst behagar.

11. Oluf Halfwarson opbiudher förste gången sin gårdh kiöpt aff Erich Larsson för 32 r*iks*d*ale*r föruthan dhe panter han till gården inlöst haf*w*er för 44 r*iks*d*ale*r. [*272r*]

12. Pedher och Halfwar Jönssönner i Wämbdahlen, trädde för rätten, præsenterandes een lagbundin och laghståndin föreninghz skrifft, af den 8 aprilis 1665. Hwar medh bewisades huruledhes dhe wänligen hafua samsee blifwit och ingådt itt contract medh dhen ålderstegne mannen, Oluf Olufson iempte hans hustru med barnsens willia och samtyckio, at uthi deras ålderdoms swagheet nödtorffteligen oppehålla, födha och skiöta dhem utj deras lijfztijdh, sedhan effter deras dödh, dhem hedherligen och wackert till grafwe komma låta, så at dhe derföre in för Gudh och hwar erligh man answara kunna; Derföre Oluf Jonsson[!] och hanss hust*ru* Pedher och Halfwar testamentera och tillägna, för deras hafdhe omak, omkostnadh och beswär, den deel som lööss ähr i hemmanet Gärdhe, deras fasta egendoomb.

Föruthan detta som Per och Hafwar sielfwe af androm inlöst hafuer för 60 r*iks*d*ale*r som från gårdhen uthi någon tijdh hafuer warit bortpantat och omsidher under hemmanet Gärdhe

återkommit, hwilket nu tillhoopa beräknas 1½ tun*lan*dhz utsädhe, som deras oprättadhe skrifft nogsampt utwijsar. Så emedhan Oluf Olufson medh sin hustru ähro her medh tillfredz och fullkombligen åtnögdhe och Per och Halfwar dessuthan bem*el*te 68 r*iks*d*ale*r utj hemmanet till wederböranden erlagdt haf*we*r den sidste med dhen förste peningen, så at dhe samptl*ige* å bådha sidhor bejakadhe intet klandher her uthinnan hwarken nu eller i tillkommande tidher, kunne förorsakas af Oluf Olufzsons barn och arfwingar. Afhendhe fördenskuldh et*cetera*.

13. Oluf Hansson i Långåå trädde för rätten, opwisandes een trowärdigh lagbudin och lagståndin kiöpeskrifft daterat Långåå den 28 feb*ruarij* 1662. Hwar med bewisandhes han lagligen haf*we*r kiöpt och sig tillhandlat itt skattehemman som Erich Ebbeson besutit haf*we*r beståndes af 6 trögz utsädhe i be*mel*te Långå [*272v*] aff Per Ebbeson i Norrige och Storen sochn i Ramstadh by för 42 in spec*i*e r*iks*d*dale*r medh alla der till liggiande lotter och lundher, såsom och tillstält Månss Larsson j Funäsdahln 1 spec*i*e r*iks*d*ale*r uthi godhwillia för sin bördh der i Långå, afträdhe, aldrig någon widar prætention dher på nu eller i framtijdhen göra, helst emedan tolfmannen Joen Olufson på Heedhe som haar Månss Larssons mosyster till hustru præferentzen hafuer fram för Måns till detta hemman och Oluf Hansson haar Joen Nilssons syster till hustru, altså giöra desse medh hwar annan bythe till sielfwe odelen fast i fast, så at Oluf Hansson behåller Långa hemmanet till sin odell fritt och frälst och Joen Olufson på Heedhe dher med uthlöser sin syster som Oluf Hansson till hustru hafuer. At ingen kan her på widare urgera. Så emedhan Per Ebbesson med sin uthgifne skrift af förbe*mel*te dato, bekänner och tillstår desse 42 r*iks*d*ale*r in specie den sidste medh den förste nöijachteligen effter sin begieran wara contenterat, afhendhe fördenskull Pehr Ebbeson be*mel*te hemman i Långå ifrån sigh och sine efftterkommandhe barn och arf*winga*r medh alla dher tilliggiandhe et*cetera*.

Ting 14 september 1669

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. AI:7, fol. 122v-130r, ÖLA.

Wehmbdahlens tinge lagh d*en* 14 septembris a*nno* 1669:
Närwarandes befallningzman wäll*betro*tt Olof Pährsson Ströhm
Nämbden. me*dh*

Halfwar Ingebrecktsson i \Långhåå/	Olof Olsson i Wämbdallen
Jon Oloffsson i Heede	Jöns Jonsson i Långåå
Jon Pährsson i Tännäss	Oloff Pährsson i Wämbdalen [*123r*]
Pehr Hansson i Tännäss	Oluff Tohlsson i Håån
Jonn Oloffsson i Moon	Swen Hallfwarsson i Wembdahlen
Hans Oloffsson i Fuhnässdahlen	Jöns Jönson i Wembdahlen

Till sattes nya tolffmän, Hans Oloffsson i Fuhnässdahlen, och Jöns Jönsson i Wembdallen för 2:ne åldrige, hwilka aflade sin tolffmana eedh.

Sammaledes och ländzman Swen Swensson i Wembdahlen afflade sin eembetz eedh, att wara Kong*lig* Maij*estä*tt och cronan hull och trogen.

1. Dato, angaff ländzman i Wämbdahlen Swen Swensson, een hög målz saak i rätten, huruledes Lars Jonsson j Moon, hafwer oförmodeligen, förledin torsdagh 14 dagar sedan, som war d*en* 9 septemb*e*r begångit ett wådhe dråp på sin lagzman, sa*lig* Hallfwar Larsson j Wembdahlen, med skiutande j skougen; föreställtes alt så bem*el*te Lars Jonsson, och alfwarligen förmantes bekänna rätta sanningen, som ähr aff begynnelssen till ändan, passerat, hwillken giorde

föliande rælation och bekännelsse; att den sa*lige* mannen Rijss-Halfwar ben*emb*d om sin 58 åhr, hafwa så wähl warit grannar, som lagzmän i skougen, och wekan till förende warit lagzmän, men då eij lykades, men måndagen effter d*en* 13 trinita\tis/, taltes dhe till hoopa, uthj Larss Jonssons gårdh, och 8 dagar der effter skulle dhe hafwa lagh till hoopa, och bessee dhe wåhnar eller leedh, dhe till förende uthsatt hafwa [*123v*] swarade Rijss Halfwar, dhet ähr wähl, gåendes sedan henn till mossofället med sin häst, då han sitt korn infördt hafwer; men Lars Jonsson föllgde sine andre cammerates Per Swensson länsmans sohn, på bem*el*te måndagh till skougz, sammaledes och tijssdagen och ondzdagen, fölgdes Pähr och Larss åth och om torssdagzmorgonen skilldes dhe åth, ifrån hwar annan, Pähr gångit wäster uth, och Larss öster uth, och om afftonen j medler tijdh, om torssdagz middagen den 9 septemb*e*r nähr han kom till Miöängzdahlen, widh nampn, hafwandes med sig sin hundh uthi ett bandh, som skougzmän det samma bruka, och munnen igen bundin att diuren igenom skällande eij skolle bortskrämas, tijt hunden gåhr och wijsser wägen, tijt gåår och skogzman, som och andra skogzmä*nne*r berätta (och widh han så gick, warandes ett hårdt blåst wäder, och fick höra att dett small uthi een qwist, mehnandes det skulle ett älgzdiuur helst emedan och hunden hade sport, aff deth älgz stedh, som der nyligen hade warit, gåendes så fram bättre effter hunden, blifwandes så warsse, att deth rördes något j skougen, som war grått, och skougen tiocker, derföre han förmente warit een ellgzkalff, hellst emedan deth och sohlstrijhmorne, slogh honom för ögenom, kunde han alt så wähl eij see, uthan gaff med bössan löst, då sa*lig* Halfwar ropade högt, förmente han aff ropande skulle warit en biörn, gick så närmare fram, då [*124r*] Halfwar andre resan roopade, med det samma märkte han fogel wahra, begaff så till sa*lig* Halfwar, säijandes, wij råka nu här hwarandra, uthj ett elagt tillståndh, då Lars, som han bekänner, hafwer sigh ynkeligen jembrat, öf*we*r detta tillfället, då Halfwar bedit honom gifwa sigh till frijdz, det ähr nogh att eett lijff ähr förlorat, du må eij giöra något illa med tigh, begiärandes fåå see hans såhr, då han knäpte up böxerne och befan kuhlan wahra gången igenom högre länden baakföre, och fram igenom buuken, brede wid naflen, dock ingen blodh uthgången, uthan ytterst satt sigh för holet, som han bekänner, bädade altså Lars atth Halfwar, och lade honom neder, sedan badh sah*lig* Halfwar Lars taga sin häst, som något der ifrån bunden war uthj een lundh, widh pass ett stenes kast, der ifrån, der hans hund war bunden widh sallenn och bössan lågh i klöffbännerne, att släpa honom honom wid bäcken uthj beeten, som kallas Miööingen, som han och giorde, bediandes honom sedan gåå effter sin stallbroder, Pähr Pährsson i Sörmoo, som war allenast en g*ammal* mijhl der ifrån, hwillket Lars wägrade sigh i förstens eij willia gå ifrån honom, för mehnandes sigh eij skulle råka honom i lijfwet då han igen komme, då sa*lig* Halfwar sade Jo jo iag lefwer wäll så länge, gick altså Lars effter Pehr, och kom tillbaka emot afftonen, men straxt aff färdade Lars be*mel*te Pähl Pärsson, effter dhe andre dheras kamrater, Pähr Swänsson och [*124v*] sah*lig* Halfwars broder Anders Larsson, och freedagzmorgonen bijtijda, kommo dhe alle 3 tillbaka, och i medlertijdh war Lars hooss Halfwar om natten, hafwandes omwårdnat om honom, med eeldhgiörande, och under tijden gaff honom wattn till dricka, effter hans begiäran, effter eij annat war förhanden, widh dhe om natten waakade, badh han honom läsa för sigh, att Gudh eij skulle läggia större korss och sweda på sigh, än han förmåde uthstå, gifwandes så honom sin brott effter som han bekänner, och emot fredagzmiddagen affsombnade han ~~hin~~.

Fram hades wittnen, som tillstädes kommo om fredagzmorgonen, Pähr Swensson Pähr Pährsson, och den dödes broder Anders Larsson, hwillke afflade sin eedh hand å bok, men dock serskillde examinerade. Först, Päll Pährsson wittnade, att Lars Jonsson, något öf*we*r middagen hafwer han kommit effter sigh, beswärandes sigh hafwa rååkat j olycka för Halfwar Larsson, säijandes att Halfwar willia tahla med [*enligt renoverade domboken* då de fölgdes tillbaka, när de kommo tijth iämbrade de] sigh å bege sijdor, öf*we*r denne öfermodelige olycka, då Pähle Pährsson sporde Halfwar till, om han wille gifwa Larss till, Jaa, så frampt att Gudh skulle gifwa sigh till, hwarföre skulle han icke gifwa honom till? giörandes så opp eeldh, och lagade om Halfwar, då Lars har bidit Pähr gå effter dhe andre cammeraterne, Pär Swänsson

och Anders Larsson, som om fredagzmorgonen kommo till baka, hafwandes samma tahl om morgonen [*125r*] som han om afftonen nähr han skilldes ifrån Halfwar, tahlade, wackert för sigh in till klockan 10 om morgonen, då han i Herranom affsombnade.

Pähr Swensson betygar, att bijttijda om fredagz morgonen d*en* 10 septemb*er* hafwer han kommit hijth till sa*lig* Halfwar tillijka med den dödes broder Anders Larsson, tilltallede Anders Larsson sin broder Halfwar, Gudh tröste oss nu, wij råkoms uthj ett ynkeligit till ståndh, badh Halfwar, med dhe andre läässen \nu/ och bidien för migh, iagh kommer fuller alldrig ifrån detta rumbet iag nu ligger på, åther frågade Anders honom om han hade några owänner, än han kundee gifwa till fredz, nämbnandes och så Larss som skadan giorde? Säijandes gerna gifwa dhem till fredz så frampt, iag sielff will åthniutha Gudz nåder och wänskap, wid dhe så talades, sade Anders deth ähr nu närmare för digh, än någon troor, och lijtet dher effter halfgådt midagz, affsombnade han.

Den dödes broder Anders Larsson, effter afflagd eedh, wittnar, att natten emot torssdagen kom brodren Halfwar hooss sigh i boderne aloopp, begärandes huuss om natten, men Pähl Pährsson war der för Hallfwar, hwillken han begge herbergerade om natten, och om torssdagz morgonen gaff dhem matt; frågade Anders sin broder Halfwar, huart han den dagen skulle sigh begijfwwa, swarat gåå till bäckerne att fijska, frågade honom ähn ytterligare om han hade någon stall broder, swarade neij, då Pähl Pärsson sade, iagh må giöra lagh med digh till helgien, effter iag eij mehra [*125v*] math med migh haar, och skilldes så der ifrån på huar sin orth, Halfwar hade sin näth på hästen, och hunden med sigh, men emot afftonen, kom Pähl Pährsson tillbaka, till Anders Larsson, mehnandes lykeligen wahra aflupin, att begära hans häst till länns, men kom Gudh better med andre tijende, säijandes brodren wara skiuker, men intet i förstone bekändt wara skutin, uthan för han kom på wägen, och när han med dhe andre Päll Pährsson och Pähr Swänsson kommo till Halfwar, refererade som Pähr Swänsson bekändt haf*we*r att han uppå till frågan gaff Lars Jonsson till alldeles, badh dhem bidia för sigh att Gudh wille förlåtha honom sine synder, men om sijder döde han; och förde honom hem dädan, 7 gambla mijhl till Wembdallen sochnn, der dhe hemma woro.

Hustru Karin Jonsd*ott*er sa*lig* Halfwar Larssons effter lefwerska till frågades, hwadh hon uthj detta sorgeligit tillståndet hade att säija? Hwillcken sigh högeligen öf*we*r detta olyckelige fallet beklagade, excuserades sielf Larss Jonsson, sådant eij warit med willie moodh skedt, uthan gifwer honom \alldeles/ till fredz, helst emedan dhe alt ifrån ungdomen, och som grannar till hoopa warit, och wäll öfwerenns med hwar andra kommit, deth och helle församblingen på till frågan deth samma betyga; begiärrer ingen förlichningh uthaff honom, uthan Larss Jonsson der emot för obligerar sigh att wara henne behielpeligh, både med arbette och annat, och der ofwan på till sade henne för rätten en oxe godhom 10 r*iks*d*al*er hwar [*126r*] med hon hustru Karin war heel benögdh, och gaff siggh dermedh till fredz.

Så emedan detta ährendet olykeligen ähr händt och skedt, som i ransachningen seendes ähr, sal*ig* Halfwar Larsson hafwer uthj sin lijfztijdh, uthj brodrens Anders Larssons Pehr Swänssonz och Pell Pährssons närwahro och åhörande, gifwit Larss Jonsson alldeles till, sammaledes och hans effterlefwerska hustru Karin Jönsd*ott*er som målls äga[n]derne ähr; Dy kunde denne ringa rätten honom Lars Jonsson, till willie dråpet eij binda, uthan befrija wara aff wåda till kommit, effter 3 cap*itlet* dråpm*åla*b*alken* l*ands*l*agen* med wåda och Deuter*on*o*mium* 19 cap*itlet* v*ersus* 4 helst emedan dhe och så gode wänner, granner och lagzmän, uthj lången tijdh warit till hoopa; hemställes för den skull detta under Gudz doomb, och d*en* höglof*lige* Kong*lig* håffrättens högwijsse betänkiande och widere resolution.

3. Ländzman Swän Swänsson, förmedelst befallningzmans befallningh, åstadhsände tolfman Oloff Jonsson, att stembna tolffman Jon Påhlsson i Klöffsiöö, att swara änkian h*ustru* Karin Jonsdotter, till 2 r*iks*d*al*er pretensions uthlössningh i Klöffsiöö gården, men eij comparerade, uthan begifwit sigh på hemwägen, böhr ihogkommes för sin tresko; Eliest framdrogh änkian

h*ustru* Karin sine wittnen, tolffmän Oluff Olsson och Oloff Jonsson hwilcke berätta att Jon Påhlsson hafwer affkortatt för Karins jorde partt i Gähle 4 r*iks*d*ale*r och för hännes arffallne jorde partt i Klöffsiö, war æstimerat för 6 r*iks*d*ale*r som hennes syskon [*126v*] Göhle i Skåhlan, och Gertrudh, bekomma, restera således 2 r*iks*d*ale*r dhem hon nu p[r]ætendrar.

4. Änkian h*ustru* Karin Jönsd*otte*r sa*lig* Halfwar Larssons, syttningz man, Lars Jonsson läth opbiuda andre ressan sah*lig* Halfwar Larssons, uthgifne syttningz skrifft, och jmedler tijdh till näste ting, skall h*ustru* Karin eller Larss Jonsson, begifwa sig till äldste brodren, Erich Larsson i Röroos, att affhämpta hans betänckiande, härom, om han gården will tillträda, eller sin odelz rätt, effterlåtha änkian, eller Lars Jonsson till lössen, effter mätismanna ordom;

Imedler tijdh, på lades Anders Larsson Pähr Swänsson och Pell Pährsson, ~~på~~ upräta een skrifft, sa*lig* Halfwar Larssons ordh, dhe han på sitt yttersta talat och bekändt haf*we*r, huruledes hans hustru Karin Jönsd*otte*r skall j lijfztijden blifwa underhållin, så både om oxen, som om hennes förråådh.

5. Oloff Halfwarsson i Wämbdahlen, låther upbiuda andre ressan, den jordh han kiöpt haf*we*r, aff Erich Larsson i Wämbdalen för 76 ½ r*iks*d*ale*r.

6. Sammeledes och Oloff Oluffsson i Backen opbiuder tridie ressan, den iordh han kiöpt haf*we*r aff Jonn och Larss Jönssonz sönner, som Karin Jönsd*otte*r för 168 r*iks*d*ale*r bestående aff 10 trögh, men kallandes [*fel för* klandras] aff Joen Jonsson i Qwisthåån, så när bördeman wara som han, allenast Oloff Oloffsson will cedera sin 3:die partt ibid*em* som Jonn will inlössa, hwillcket ståår uthi betiänkiande till näste laga ting, då deth lagh ståndit blifwer. [*127r*]

7. Christopher Andersson Skått, insinuerade i rätten sin klaga libell, bestående aff 5 puncter emot sin swehrman Oloff Ingebrichtsson i Funissdallen, men effter han eij comparerade, uthan siuuker, dy opskiötz detta till näste laga tingh då antingen Oloff skall comparera, eller arfwingarne här före swara, och käranden förnöija;

Förlijktes om sijder inför rätten, att Jon Olsson i Gierde skall ehrlägia till Christopher Andersson Skott 3½ r*iks*d*ale*r så uthj ett för alt, uthj skadeståndh, för deth Jon Oloffsson sitt contract och lofwen eij fullgiordt haf*we*r medh twenne lass öfwerförande till Rörrooss, uthan dhem satt qwar uthj Funässdahlen, dhem han måst sedan för hwartera lasset till Rörross gifwa j pahs peningar 5 orth, och der ofwen uppå af wahnsköttzel i wägen, låttit förlora till ½ t*unn*a korn, summan 3½ d*ale*r; derföre dhe rächte hwar annan handen, och skolle här före wara åthskillde, allenast Jon Olofsson Skotten genast contentera uthan något wijdare klage måhl.

8. Harald Andersson widh Stoorsiön, neckar enständigt eij hwara någon skillingz skyldigh till Oloff Pährsson i Östansiön mindre 7 r*iks*d*ale*r hwillcke skulle wara fallne effter hans h*ust*ru syster; Swerna [*enligt renoverade domboken* Serna] Hellgie ben*em*d hwar på Oloff Keelsson j Kyrkiebyn, sin atest gifwit och 1 wara efftergifwin, hwar på Harald än då neekar, men ifall der Oluff Pährsson framtheer sine wittnen på näste tingh, att skull fodran ähr richtigh, skall han eij allenast päningarne betalla uthan och der på giorde omkostnadh och expenser refundera.[*127v*]

9. Halfwar Persson på Heede låter opbiuda Baggegården förste gången, kiöpt aff åthskillige bördemän i Norgie, men j medler tijdh pålades Halfwar att skaffwa sigh ett fullkombligit kiöpe breff.

10. Såsom Jon Pährsson i Tännäss och hans lagzmän Staphan Jonsson, uthgiöra lijka skatt till cronnan, som Jon Erichsson ibid*em* som störe gårdh äger, hwarföre effterlåtes och dhem lijka fijske wåhnner bruka alla tillhoopa, nu som till förende, effter ingen på 40 åhrs tijdh här på klandrat haf*we*r.

11. Staffwan Pehrsson, gennom sin broder Oloff Pährsson j Tännäss låter opbiuda förste gången tridie parten i Joen Erichssons gårdh uthj Tännäss, som igenom bythe ähr honom nyligen tillkommen jfrån Serna gäld och Ire s*ochn* men klandras aff Jon Erichsson be*mel*te part willia inlössa; derföre sattes Jon wiss termin, till midfastan päningarne aff sine egne medel ehrlägia, hwer och icke han effter kommer, så ståndj till lagligit uthslagh, då Staphan sielf comparera skall.

12. Träde för rätten den alderstegne mannen, Swen Tohlsson i Wembdalen och Buskan, till känna gifwandes huruledes han ifrån a*nn*o 1647 till datum uthi 22 åhrs tijdh, då han begaff sig till ächta med h*ustru* Kierstin Perssd*otte*r, Jonn Anderssons moder, hafwer så wäll sonnen, som dottran Sigridh uthj sine ungdoms åhr, förswarligen uppehållit, alt sedan han och gården har hållit widh macht, så att ingen gälldh der [*128r*] åkommen ähr, och såsom han nu med sin hustru, till åldren komne ähre, att dhe eij vijdare mechta hemmanet förestå, allt så, finner Swän Tohlsson för rådeligit, med sin hustru Kerstin Pährsd*otte*r att sonnen Jon Andersson sigh påtager, dhem här effter intill sine döde dagar, föda skiöta och försiöria, som han kan derföre answara in för Gudh och hwar ährligh man, och effter dess dödedagar, så testamenterar gubben Swen Tohlsson honnom Jonn Andersson, alle sine qwarlåtne löössöhrer, för hans beswähr och omak, det samma borde sonen [*enligt renoverade domboken* broder sonen] Larss Jonsson som närmesta arfwinge ähr, bejakar, men effter modrens dödedagar, så gånge faste jorden, samptl*ige* arfwingar till arffz, jempte modrens lössörrer, som Swärgies lagh dhem förehåller.

[1]3. Lambrich Olofsson träde för rätten; præsenterades, een trowerdigh lagh budin kiöpeskrifft, hwar med bewijsades huruledes han haf*we*r aff sine närskylte fränder, Jon Olsson, Påhl Pedersson och Oloff Jonsson i Håån, kiöpt och sigh till handlat een gammall slått lägde, bestående aff een tridiepartt, uthj Håkans gärde bem*el*d här i Wembdahlen belägen, som i fordomb daggar har warit åker till bem*el*te Håkans gårdh, derföre Lambrich hafwer dhem alle till hoopa gifwit 9 r*iks*d*ale*r som kiöpeskrifften aff d*en* 20 septemb*e*r förmähler; Så emmedan Jon Oloffsson Påhl Pährsson, och Oloff Jonsson, för rätten till ståå och bekänna så wara till gångit, och bem*el*te 9 r*iks*d*ale*r opburit och bekommit hafwa för denn skull afhände etc*etera*. [*128v*]

14. Ehuru Pähr Stenssons hustru Sigridh Jönsd*otte*r j Heede, haf*we*r aff hastige modhe skäldt Oloff Olsson i Långåå, lijka som han skulle affhändt ifrån henne några kannor öhl, uthur hennes källare, men inge fullkombliga skähl der till ähre, som honom der till kan binda, uthan omsijder som mannen ähr, rättar sigh, i denne saaken på sin hustrus wägnar, saachfälltes hon för sitt förseende till 3 m*ar*k*e*r s*ilfwer*m*yn*tt effter 43 cap*itlet* tingm*åla*b*alken*.

15. Den ålderstegne mannen, Erich Olsson i Nyhuuss, med sin hustru Kerstin Siulsd*otte*r, träde för rätten, till kenna gifwandes, huruledes dhe med hwar annan ett sådant testamente ingådt, att hwillcken som den andre öf*we*rlefwer, skall uthi sin lijfz tijdh niuta den andres ägodelar, nembl*igen* der gubben döör, åttniuter hustrun Kirstin förrådh på hemmanet uthj sin lijfztijdh, hwillcket henne tillställas skall aff gubbens arfwingar, Oluff Pährsson och Jon Swänsson, och henne till sine döde dagar uppehålla, ~~sammaledes~~ som dhe nu offwenteligen för rätten tillståå, och uth lofwa; Sammaledes, att der Erich Olsson, öf*we*rlefwererede[!], så skall han nyttia och bruka hustruns lössörer i sin lijfztijdh, men sedan effter hans från fälle, gånge Pähr Siulsson och hans medarfwingar till arffz; Så emedan detta eij sträf*wa*r emot Swärgies lagh, arffwingarne eij heller till præjuditz hwarföre ehrkände rätten skälligt, att detta skall oryggeligen hållas.
16. Såsom Wembdalls boerne hafwa tillförende, medan länsman war i Heede, sammanlagdt till crono fängelstet[!] [*129r*] uthj Heede; dy fans nu så skeligt, emedan bytet ähr skedt med tingzhållandet, att Heede- och Tännässboerne ähr förlichttede, att förhielpa Wämbdahlzboerne,

lijka omkostnadh bestå och uth giöra, dhe nu sampt*lige* kunna sigh till rättelsse ställa, så frambt dhe icke willie swara till allt på kommande åtahl och skaada.

17. Oluff Olsson i Långå, med hans medarfwingar, klandra på den jordh som Äfwen Olsson har bebodt i Ljunghdahl uthi 8 åhrs tijdh, den han sedermehra uthan dheres wettskap skall hafwa sigh till handlat aff h*ustru* Margreta i Trångh och hennes stiuffbarn, Nills Olsson i Moo och Måns Olsson j Åkerängh, för 40 riks*d*aler hwar på ähr betallte 12½ r*iks*d*aler* som kiöpebrefwet innehåller, aff d*en* 20 junij 1669 som nu opbödz förste gången, huarpå Oluff Olsson med sine arfwingar, som bördemännerne till Liunghdahl yrkia præferentzen förmehna sigh ägha; Hwarföre till parterness skullz wijdare inkommande, till näste laga tingh skall Äfwens åboo besittias [*enligt renoverade domboken* besichtigas], och wärdheras, hwar till 3 gode män förordnass.

18. Befallningzmannen wälb*etrod*de Oluff Pährsson Ströhm, insinuerade i rätten prowestenss, wördige och wällärde h*er*r Andr[e]æ Elevj breff aff dato Heede d*en* 11 janu[*a*]rij 1669 hwar uthinnan h*an*s wördigheet provesten, sig högeligen beswärar, öf*we*r den olydno och gensträfwigheet, långååmännerne sigh beter, emot tännäss- och funässdalingerne, som sig excusera att skaffwa [*129v*] sin kyrkioherde, wördigh och wällärde h*er*r Hindrich Draco, fordenskap fram och tillbaka, till Tännäss s*ochn* på sine gudztiensters förrättande, oachtandes h*an*s wördigheetz prowestens trägne förmahningar här uthinnan, att långååborne skulle sådant godhwilleligen effter komma, och Tännäss sochen aszisterlig wara, hälst emedan dhe alldrigh till förende någon präst, med fordenskap, warit vahn att hålla, deth dhe nu omsijder skulle sådant taga uthi noga consideration och betiänkiande, besynnerligen deth, att på hwarttera bonde, belöper allenast een gångh på ~~hwart~~ hwart 7:de åhr, så af Långåå-, Tännäss-, och Funässdahlzboerne, som till hoopa ähr 28 bönder, och såsom h*an*s wördigheetz prowestens moderation synes lijkmätig, så att ingen thera parten skieer något för nähr j Långåå, uthan deth samma aff tingz rätten skäligt pröfwas, att långååmännerne här effter skolle förplichtade wara, be*mel*te sine grannar j Tännäss och Funässdahlen aszisterlige, lijka som dhe andre, som belöper allenast een skiutz ferdh på hwar bonde j hwar 7:de åhr, dher dhe nu j fall, långååmännerne eij effter denne rättens sluuth och godtfinnande effterko*m*ma; så remitteres detta ödmiukeligast till hans exell*en*ttz högwälb*orne* h*er*r gouverneurens gottfinnande lykelige ankombst; Jöns Willamsson en aff långååmännerne samptykie omsijder detta sluth, men Halfwar Ingebrichtsson och Jöns Jonsson på dhe andres wängnar, ibid*em* der ifrån sig än wijdare unddraga. [*130r*]

19. Pehr Hansson på Heede, insinuerade i rätten en oprättdt testamentz skrifft, emellan sigh och sin k*ära* hustru, Sigredh Erichd*otte*r hwillcken effter inträdt echtenskap Gudh allzmechtigh inga barn tillhoopa haar beskärdt, innehållandes, att hwillckenthera som aff dhem öfwerlefwer, skall des qwarlåtne egendomb i lifztijden, åthniuta, nemb*ligen* att effter hans döde dagar, så tillträder, h*ustru* Sigridh till all hans qwarlåtne lössörer. Men der Pähr effterlefwer, så nyttiar och brukar han uthi sin lijfz tijd, hennes löössa som faste arfwe jordh 1/3 part i hemmanet; och sedan effter begges dheras från fälle, gånge så löössörerne, som arfwe jorden bem*el*te 1/3 parth, rättom arfwingom till skiptes, och deehlningz som testamentzskrifften af den 23 september 1668 innehåller; Så emedan detta icke sträfwar emot Swärgies lagh, arffwingarne eij heller till præjuditz och nu sijdermehra för lagh och rätta kundhgiordt och stadfästast(!) ähr; Hwarföre dömbde iagh med nämbden detta testamente skall stadgigt stå, och oryggeligenn hållas.

Ting 23 september 1670

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. AI:7, fol. 224v-227r, ÖLA.

Wämbdahln den 23 septembris 1670.
Närwarande befallningzman, och nämbden.

Halfwar Ingebrechtsson i Långåå	Oluf Olufsson i Wembdahln
Jon Olufsson i Heede	Jöns Jonsson i Långåå
Pehr Jönsson i Wijken	Oluf Jonsson i Wembdahln
Pehr Hansson i Tånnäs [!]	Oluf Tohlsson i Håån
Jon Olofsson i Moon	Swän Halfwarsson i Wämbdahln
Jöns Erichsson i Heede	och Jöns Jonsson i Wämbdahln

1. Befallningzman förehölt ländzman Swän Swänsson angifwa dhe saker som sträfwa emot Kong*lig* Maij*estä*ttz placater, hwillken med tolfmän föregåfwo ingen afwetta, som sigh försedt hafwa, uthan hwar och een särskildt må angifwa sitt ~~särskillte~~ ährende.

2. Opå Kong*lig* Maij*estä*ttz wäg*na*r förehölt befallningzman tijonderächnarer må giöra sin emnbetz[!] eedh, dhet dhe rättrådeligen antekna och angifwa rätt tijonde som Gudh dhem åhrligen wällsigner medz at icke Cronan och kyrkioherden skee någon præjuditz, hwillke för rätten andrages, och aflade sin eedh.

3. Befallningzman, å cronones wäg*na*r förehölt allmogen i Heede tingelagh, här effter salta sin tijonde ost, och ingen fördriste sigh effter denne dagh medh sådant orättrådeligen tilgå, uthan hwar och en tage sådant sigh til rättelsse och sine hustrur och qwinfolck informera, försumma dhe detta, warda dhe derföre icke allenast lag*lige*n straffade, uthan och förbryta sitt godz til dhe fattiga.

4. Oluf Olufsson i Jungdahln insinuerade i rätten een kiöpeskrifft de dato 18 janu[a]rij 1670 gifwin af Nills Olufsson i Moo, och Måns Olufsson i Åkerängh, och h*ustru* Märta Hemingzd*otte*r lydande på Jungdahln såldh wara för 40 r*iks*d*ale*r til be*mel*te Oluf Olufsson den Äfwen Olufson några åhrs tijdh brukat, hwillken af rätten oplästes och opbödz förste gången; Men såsom Oluf Olufsson [*225r*] een oskylld på Jungdahlen antagit, alt derföre framkom brodren Hans Olufsson begiärandes det honom må effter låtas fram för en oskylld hafwa peningarna til Olof Olufsson erläggia, på det bördz rätten eij må från honom undkomma, alt derföre finner rätten det skiäligt och lagen lijkmächtigt[!], att dher i fall Oluf Olufsson be*mel*te Jungzdahl genom landbönder bruka låter eller som sagdt, een oskylld intager at handla medh, det Hans Olufsson ähr då berättigat halfwa peningarna sin broder Olof Olsson til ställa, och såsom gode förtrogna bröder dher beboo, hwillket dhem nu sådant föreställandes warder til widare, rättens betänkiade.

Och kiöpskrifften fyllest lagbudin och lagståndin blifwer.

5. Ehuru wäll Nills Swänsson i Wigge medh sine consorter, förmehnar sigh wara närmare skylld til det hemman i Tännäss (bestående af tu delarne som arffallne wore effter den döde Jon Erichsson sa*lig* he*r*r Erichz i Heedes son, hwilket hemman Jon Erichsson Trapp nu åboer), som skulle falla effter dheras syskone barn, Ingebor Bertilsd*otte*r, sa*lig* he*r*r Erichz hustru, hwars son Jon Erichsson effter modrens h*ustru* Ingebors dödh, hem föll Jon Erichsson hemmanet; Men som den döde Jon Erichsson inge barn ägde, alt så gick faste hemmanet som ähr 2 delar, Jon Erichsson Trapp til arfz, som på fäderne ingen annan fanss närmare wara, som arfz linien af fäderne här bredewidh specificeras, alt så kunde sa*lig* he*r*r Erichz hustrus Ingebor

Bärtilsd*otte*rs arfwingar å möderne komma i fasta arfwen på fäderne sida, uthan Jon Trapp kännes för dhem aldeles frij be*mel*te 2 delar i hemmanet oklandrat åtniuta.

Angående löösöhrerne effter sa*lig* h*ustru* Ingebor, så ärfde hennes son, sa*lig* Jon Ericksson, och eij mehra kom på möderne sida. [*225v*]

6. Jon Erichsson Trapp som af befallningzman anklagas eij gifwa rätt kyrkiotijonde, uthan den som mindre hemman äger, gifwer större tijonde, alt så för sitt försende, uthlåfwade til kyrkian 3 d*ale*r s*ilfwer*m*yn*tt hwar medh han denne gången til ett probf förskontes, dher han bättrar sigh.

7. Tullnähren mon*sieu*r Hendrich Andersson Gram insinuerade i rätten een reckningh lydande på 26 d*ale*r s*ilfwer*m*yn*tt resterande tull peningar för öfwer fördt godz til Röroos, dher iempte Christopher Andersson Skåttz obligaion de dato 31 martij 1670 hwar uthinnan han för obligerar sigh tullen erläggia när påfordras, dher han eij fåår til gogo åtniuta h*er*r exell*en*ttz gouverneurens, höghwälb*or*ne h*er*r Carl Sparres tillåtelsse skrifft de dato 24 febr*uarij* 1670 at frij passera för tullenz erläggiande helst emedan han åhrligen i taxa erlägger 12 r*iks*d*ale*r in specie; Men såsom tullnähren dher emot j rätten framtehr Kong*lig* cammar collegij resolution af sennere dato Stokholm den 30 julij 1670 at ingen eho han wara kan, må, för tullens erläggiande befrijas, hwarföre erkände rätten skiäligt, at Christopher Andersson ähr förplichtadt sättia in seqvestro be*mel*te 26 d*ale*r s*ilfwer*m*yn*tt eller skaffa nöijachtigh caution, till dess han sielf här om h*an*s exell*en*ttz h*er*r gouverneuren ansökiandes warder, om förmedlingh, gitter han eij borgen, sware tullnähren för alt skade ståndh och anwände expenser effter obligations lydelsse.

8. Emedan såsom Hans Olufsson eij sigh undfalla kan, meedh sambnade handh tillicka medh Lars Axelsson tagit 6 wåger toback hwar på restera 41 r*iks*d*ale*r. Hwarföre erkände rätten skiäligt det Hans Olufsson skall nu genast betala halfparten som ähr 20 ½ r*iks*d*ale*r och de öfrige söckie Skotten Lars Axelsson dher j Owijken som restera kunna nemb*lige*n 20 ½ r*iks*d*ale*r helst emedan Hans Olufsson tobacket intet åtniutit, uthan Lars Axelsson, effter 16 cap*itlet* rådst*ufwu*b*alken* den nu personligen på laga stembningh i Wämbdahlen eij comparerade. [*226r*]

9. Såsom tolfmannen Oluf Tohlsson, som utj fadrens ställe nembl*ige*n Tohl Jonssons, sigh fram tehr, och eij sigh undraga kan den inlaga Glissebergz män andraga, uthan den sambstycker[!] så afloppat wara, een åker optaget på berget be*nemb*d brede widh dheras säterwahl, och emedlertijd fram kom den gamble mannen Tohl Jonsson det samma bekänner med lof inkommen och eij widare hwarken nu eller i fram tijden af honom eller hans barn skulle mehra inkrächtes hwarken i skoug muhlbete eller andra rättigheeter, alenast på den platzen berget be*nemb*d tillåtes optaga mehra åker, men eij widare sig dher medh befatta wid laga straf til giörandes.

10. Emedan som Pehr Stensson i Långåå kan sig eij undraga caverat för Lars Kelsson i Sahlbo utj Norige 7 ort 5 öre s*ilfwer*m*yn*tt för infördt godz från Norrige; men nähr han tilbaka reste, allenast wist tullnähren Hindrich Gram persohnen, och bedit tullnären uthgå at kräfwia p*enninga*rna, och således bort rest, för tullnähren uthkommit utj skiortan, hwarföre kan rätten eij befrija Pehr Stensson från desse 7 ortz 5 öre s*ilfwer*m*yn*ttz af betahlande, uthan dhem genast aflägga, och söckie sin man igen, det bäst han kan och gitter.

11. Såsom kyrkioherden wördigh och wällärde h*er*r Hendrich Drakes antecessor sal*ig* h*er*r Peder Fræstadius på Hede hafwer utj fijorton åhrs tijdh brukat någon änges slott wid Wehman under Heede prästebordet och wahrande kyrkioherde i 3 åhr men nu i detta åhr blef kyrkioherden förwägrat, och bortslagit; hwarföre såsom wederböranderne, som kyrkioherden oförrättat,

nu här effter medh sådant afstå, och kyrkioherden cedera hwadh som hans antecessor åtniutit, här effter häfda och bruka ofehlbart, effter 13 artikel utj Kong*lig* Maij*estä*ttz skogzordinanties innehåld, hwar på kyrkioherden här å widare kan sigh förskaffa h*an*s excell*en*ttz högwälborne h*er*r gouverneurens uthgångne resolution angående präste stommerne, som finnes hoos wördige prowesten i Owijken, böra effter öhre och ortugh ~~åtniuta~~ j skoug och mark åthniutha. [*226v*]

12. Alldenstundh h*ustru* Märit Jönsd*otte*r i Fuhnesdahl sa*lig* Anders Eessbiörssonz, eij will bestå det bytte som giordt ähr medh Knut Swänsson ibid*em*, om en fäbowahl eij heller något bref kan opwijssa, at byttet fullkombligen skedt ähr, hwarföre erkände rätten skäligt at byttet bör återgå, effter änkian eij bestå will, och refundera Knut i detta åhr skadan han ledit haf*we*r;
Men \dhe/ öfrige änkians prætensioner, remitteres til gode män at ransaka här om.

13. Dato lädth tullnären mons*ieu*r Hindrich Gram fram hafwa een nyantagen tullbetiente Erich Christophersson, begiärandes honom måtte sig til trygghet afläggia sin embetz eedh at han utj sine ombetrodde ährender finnes, huldh och trogen emot sigh och sine förmän, hwars begiäran rätten eij[!] tullnähren bijfalla kunde, uthan Erich Christophersson sin troheetzeedh aflade.

14. Staphen Pehrsson låter opbiuda tridieparten utj Jon Erichssonz hemman i Tä*n*näs, andra gången, Jon Trapp til återlösen innan midfasto dagh.

15. Peder Ingebrechtsson i Fuhnäsdahlen opbödh sigh förste gången sin broder Oluf ibid*em* til syttningz, men den andra brodren Halfwar Ingebrechtsson i Långåå här på påtalar, förmehnandes sigh så när wara som Oluf Ingebrechtsson emot be*mel*te condition hwillket hemstältes i dheras betänkiande innan det fyllest lagbudit blifwer.

16. Swän Halfwarssons i Wämbdahlen kiöpeskrifft opbödhz förste gången, wederböranden til återlössen.

17. Oluf Halfwarssons kiöpeskrift i Wämdahen opbödz tridie gången, men skall skaffa nöijachtigt qvittantz til näste laga tingh penninarne betalte ähre, för fastebreff utgifwes.

18. Jöns Jonssons i Långåå kiöpebref opbödz förste gången nästom frändom till återlössen. [*227r*]

19. Tolfman Oluf Olufsson i Backen præsenterade i rätten en trowärdigh lagbudin och laghståndin kiöpeskrifft, hwar medh bewijsandes, huruledes han lagligen haf*we*r kiöpt och sigh tillhandlat een gårdh, Backen benämbdh i Wähmdahlen bestående af 10 trögz uthsäde, medh alla dess tilliggiande lotter och lunder af Jon Jonsson, Lars Jonsson och Karin Jonsd*otte*r derföre dhem tilhopa gifwit och för dheras sa*liga* föräldrars jordh tilstält ett hundrade fyratijo otta r*iks*d*ale*r jempte för en dehl af löösöhreene 20 r*iks*d*ale*r blifwer summan 168 r*iks*d*ale*r som kiöpeskrifften af 16 *septem*bris 1665 innehåller, hwillken dhe medh sine ~~napn~~ nampn och bomärkien verificera, jempte underskrefne wittnen Anders Larsson, Halfwar Larsson, Swen Halfwarsson, Anders Erichsson, Halfwar Olufsson i Wämbdahln det samma betyga. Så emedan desse p*enning*ar 168 för längst betalte ähre den sidste med den första peningen, dy afhände dhe be*mel*te Backe gårdh ifrån sigh och sine arfwingar, medh alla dess tilliggiande lotter och lunder etc*etera*.

Ting 2 oktober 1671

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3152, fol. 579v–580v, RA.

Anno 1671 den 2 octobris höltz laga tingh i Swegz sochnstuga, med allmogen aff Heede tingelagh, närwarandes cronones befallningsman, wäl*betrod*de Oluf Persson Ströhm och efterskrefne aff nämbden.

Jöns Jonsson i Långå
Pehr Hansson i Tännäs
Joen Månsson i Fuhnäsdahln
Hans Olufsson i Fuhnäsdahln

Dhe öfrige wore eij tilstädes, af Heede tingelagh, derföre tilsattes Sweghs tolffmän nembl*ige*n

Oluf Persson i Kohlsätter
Pehr Olufsson i Ytterbergh
Swen Rolfsson i Byyn
Jacob Erichsson i Rijssmyhr
Oluf Erichsson i Glijsebergh
Jon Biörsson i Åker
Oluf Olufsson i Hollm
Pehr Erichsson i Herröö

Kyrckioheerden i Heede, wörd*ige* och wäl*lär*de h*er*r Hindrich Drake, insinuerade i rätten en klage libell af 13 puncter emot een löösdrifware Joen Olufsson Liten be*nämn*d som honom åthskillige injurier tilfogadt; Denne föregifwer ländzman Swen Swensson hafwa lagligen til detta tinget stämbd, men eij comparerat, ehuruwäl han begaf sigh på wägen. Desslijkest berättar och ländzmn hafwa stämdt Anders Amundson i Heede och Joen Olufsson i Tråån, som denne Joen Olufsson Liten hyst hafwa, emot wördige prowestens, h*er*r Anders Elevi och h*er*r befallningsmans förbud, eij sådane löösdrifware hysa, men dhe eij heller comparerat, derföre saakfältes dhe till hwar sine 3 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*tt effter 33 cap*itlet* ting*måla*b*alken* l*ands*l*agen*.

Desslijkest klagade och gamble ländzman i Heedhe, Swen Halfwarsson, at denne Joen Liten hafwer sigh, uthj sin egen gårdh slagit, uthj kyrckioheerdens och ländzmans Swen Swenssons närwaro, och tagit sigh i skägget, dessuthan skält sin hustru för pyttia, som [*579v*] hanss libell innehåller, och ehuruwäl Joen Liten ähr stämbder af ländzman Swen Swensson, men stembningen försutit, derföre han för swarslösa saakfältes till 3 m*ar*k*e*r sölf*we*rm*yn*tt effter 33 cap*itlet* ting*måla*b*alken* l*ands*l*agen*.

Kohnan Sigrid Jonsdotter, födder i Wijken och Heede sochn kom för rätten, bekännandes sig för 5 åhr sedan a*nn*o 1667 olofligen hafft beställa med Joen Staphansson i Wämbdahln 2:ne resor på det åhret, förr han lägrade sitt syskone barn Gertrud Jonsd*ott*er derföre han lagligen hafwer plichtadt, men intet barn hafwer hon med Jon aflat, utan nu sidermehra a*nn*o 1670 den 3 maij, bekänner Sigrid hafft och olofligen beställa med Jon Andersson i Wämbdahln, med den hon stadigt påståår hafwa aflat barn med, som föddes i Norrige 1671 tolfte dagen effter kyndersmessa, som kyrkioheerdens i Norrige h*er*r Joen Erichssons breff, af dato 10 septembris 1671 innehåller. Denne Jon Staphansson nekar inständigt någon sin hafft beställa med henne Sigrid, som hon fast påståår.

Kyrckioheerden h*er*r Hendrich Drake, betygar, at denne Sigrid hafwer tillika med 2:ne män från Wämbdahln Joen Jönsson och Pehr Larsson i Gräfzgård kommit till sigh, och bekänd, att denne Joen Staphansson hafwer hafft olofligit omgängie med sigh, det Sigrid än tilståår, och sålunda sedan begifwit sigh till Norrige och dher födt barn, och barnet säger hon sig christnadt till Jon Staphansson, det hon nu föregifwer, hafwa sådant af owettenheet giordt. Ehuruwäl hon och samma bekännelse hade i födzlen, men nu sådant återkaller.
Jon Andersson tilstår fuller lägrat denne Sigrid den 3 maij 1670. Men om han ähr barnefadren till barnet eller eij, kan han eij för wist wetta, och förmehnar effter Sigridz egen bekännelsse

[*580r*] att Joen Staphansson skal til förne hafwa Sigrid lägrat, och wara kohna för sigh, men til sielfwa omgängelsen nekar han eij till. Joen Staphansson nekar inständigt aldrig hafwa hafft beställa med Sigrid, och hon dher emot Jon hårdt tiltygar 2:ne resor hafft olofligit omgängie med sigh, tredie dagh juul 1667 om affton, sedan några giäster dher från reste; Derföre Jon Staphanson effter 19 cap*itlet* ting*måla*b*alken* l*ands*l*agen* fästade lagh, sig här från lagligen, å näste laga ting sielf tolffte befrija, och Joen Anderssons saak opskiutes så wida til dess rätten fåår erfahra om kohnan war tilförne lägrader eller eij.

Staphan Persson i Tännähs, lät tridie gången opbiuda tridieparten i Joen Erichssons gård, den han sigh tillbytt haar af Pehr Joensson på Heede, men klandras af Joen Erichsson som twådehlarne i gården förr ägher, be*mel*te tridiepart inlösa för 21 r*iks*d*ale*r som den i fordom dagar kostat hafwer, men Staphan föregifwer be*mel*te part sigh kostar 40 r*iks*d*ale*r hwilket lembnas til gode mänss wärderingh, til näste laga tingh, hafwa dhe sitt uthslagh att förwänta, och gården kan lagståndin blifwa.

Pehr Halfwarsson i Rijssmyhr och hanss broder Jöns Halfwarsson, uthlåfwade för rätten at tilställa sin syster h*ustru* Synne Halfwarsdotter hwar sine 2 r*iks*d*ale*r förtient löhn, sedan föräldrarne ähro döde blefne, hwar med parterne, woro åthnögde och för rätten handsträcktes.

Såsom Joen Erichsson i Tännähs hafwer af hastige mode sagdt til Pehr Hansson i Tännähs fört osanningh för rätten, i det han skulle hafwa undandölt kyrckio- [*580v*] tijonden och kommit honom på bötter, som Staphan Person med eed erhölt, doch nu sigh rättade, skal effter 43 cap*itlet* ting*måla*b*alken* plichta 3 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*tt.

Dato öfwerwägades och afsades, att emedan som intet breff oprättat ähr emellan Joen Jonsson och hanss syster soen, Knuth Halfwarsson om något gårdekiöp på Stoor siöön, med Oluf Jönsson som oskylld war, gården intet lagligen ähr opbudin, mindre fastebreff utgifwit, dy kan Jon Jonsson eij förwägras igen lösa sin fahrs gårdh, och för det anwände åbo effter mätismanna ordom til Knuth Halfwarsson betahla jempte den bekostnad som förordsakas kan, skal Jon Jonsson til midfasto dagh sin syster son richteligen förnöija och tilställa, angående dhe andra syskonen som outhlöste ähre, må gode män wid samma tilfälle räckenskap syskonen emillan hålla, och sådant skriffteligen parterna meddehla.

Kyrckioheerden i Heede, wördig och wällärde h*er*r Hindrich Drake, låter andra gången opbiuda några ängiesslotter, dhe hanss förman sa*lig* h*er*r Pehr Frestadius kiöpt hafwer, af Joen Olufsson i Wijken för 43 r*iks*d*ale*r.

Pehr Ingebrechtssons syytningsskrift opbödz andra gången, utgifwin til sine bröder sönner i Fuhnäsdahlen.

Swen Halfwarssons gårdh i Wämbdahln opbödhz andra gången, nästom frändom till återlösen, den han af sine bröder uthlöst hafwer.

Jöns Jonssons gårdh i Långå opbödhz andra gången, den han af Halfwar och Oluf Erichssons sönner sigh tillhandlat hafwer.

Ting 27 juni 1673

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3155, fol. 758v-760r, RA.

Anno 1673 den 27 junij, höltz laga tingh i Heede med allmogen dher sammestädes, närwarandes cronones befallningsman wälb*etrod*de Oluf Persson Ströhm, tillika med edsworin nämbd.

Halfwar Ingebrechtsson i Långåå	Jöns Erichsson på Heeden
Pehr Hansson i Tännäs	Erich Larsson i Wämdahln
Oluf Olufsson i Backen	Jöns Jonsson i Långåå
Pehr Jonsson i Wijken	Joen Månsson i Fuhnäsdahlen
Joen Olufsson i Tråån	Oluf Påhlsson i Håån
Pehr Larsson i Wämdahln	Joen Olufsson på Moon

1. Broofougden Erich Hansson anklagade wijkemännerne som odugeligh och orydde wägar äga ifrån ransiömännernes ägor till Wijke by, eij bygdt hafwa, oansedt dhe tilförne alfwahrligen påminte ähre, men eij effterkommit, altså saakfältes desse tre persohner, Joen Olufsson i Wijken, Swen Jönsson och Swen Olufsson hwartera till 3 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t effter 3 cap*itlet* bygg*ninga*b*alken* och 33 cap*itlet* ting*måla*b*alken* l*ands*l*agen* ähr 9 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t.

2. Pehr Ingebrechtssons testamentz skrifft opbödz tridie gången, men klandrades af Halfwar Ingebrechtsson, sin bördzrätt will hafwa sigh förbehållin. [*759r*]

3. Joen Olufsson i Tråån, Jon Jonsson ibid*em* Joen Olufsson i Moon, Oluf Påhlsson, Knut Swensson, Anders Amundsson och Pehr Hansson som eij hafwa förfärdigat den Långbroon dhe kalla, emillan Wijken och Heede, så at den resande kan säkerligen fortkomma, jempte annan wägh som dher emillan ähr, befanss odugeligh. Dy saakfältes dhe effter 3 cap*itlet* bygg*ninga*b*alken* och 33 cap*itlet* ting*måla*b*alken* l*ands*l*agen* hwartera til 3 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t blifwa tilhopa 21 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t.

4. Ländzman Swen Swensson anklagade Halfwar Ingebrechtsson som hafwer treskas utgiöra häradzhöfdings- och lagmanspenningerne för 1672 af det hemmanet han brukar med Pehr Hansson i Böhle, hwilka ländzman haar för honom måst clarera, altså för tresko saakfältes til 3 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t effter 33 capitel ting*måla*b*alken* l*ands*l*agen*.

5. Halfwar Persson i Heede opbiuder första gången dhe jordeparter han hafwer kiöpt af sina fahrsystrar.

6. Hans Olufsson och Knut Halfwarsson præsenterade sigh för rätten med begiäran få sigh nedersättia på allmänningen mitt nordan om siön Messlingen be*nemb*d, dher dhe hafwa uthseedt sigh ett boställe och allaredo begynt att byggia, tilbiudandes sigh opbruka dhe lägenheter som kunna dher omkringh finnas nyttige som dhe andra omliggiande grannarna aldrig tilförne brukat hafwa. Hwar effter noga ransakades, huru den orten beskaffat ähr, så befinnes Mässlingen [*759v*] liggia östnårr ifrån Fuhnäsdahlen 3 g*aml*e mijhl ifrån Jungdahlen i nordwäst 4 g*aml*e mijhl ifrån Långå i wäster 7 g*aml*e mijhl och ifrån Wijken 12 g*aml*e mijhl, som ofwan berörde byemän sielfwa bekänna; och på det desse Messlings åboander kunna uthan något åtahl dher boende blifwa, uthlåfwa dhe in för rätten innan 6 åhrs frijheetz förlopp skatta til Kong*lig* Maij*este*tt och cronan för 3:ne trögs uthsäde, föruthan den tilökningh dhe framdeles kunna sig påtaga, dock nu genast swara åhrligen för bogeskatten. Altså å rättens wäg*na*r förbiudes ofwanbe*mel*te bohlbymän icke förhindra dhem utj någon måtto på dhe lägenheter som Fuhnäsdahls-, Långå- och Jungdahlsman icke tilförne nyttiat och brukat, uthan effter denne dagh

effterlåtes Hans Olufsson och Knut Halfwarsson obehindrat åthniuta och oprödia til åker, ängh och myhror, jembwäl det fijskierij som wanckar j Messlings siön, dock så, at Wijk- och Långåman om hösten nyttia til godo sine wahnlige kullfiskien, då dhe sielfwa sigh tijt undertijden begifwa.

7. Jon Staphansson ifrån Wämdahlen som anno 1671 den 2 octobris på Wämbdahls laga tingh i Swegh sochn fästade lagh, eij hafwa beställa med kohnan Sigrid Jonssdotter i Wijken, den han beskylles anno 1667 skulle hafft olofligit omgängie med, det 1671 åhrs protocoll nogsampt betygar, hwilken för rätten bekände och tilstodh sielfwa gerningen; Fördenskuld effter 3 ca*pitlet* gifft*omåla*b*alken* l*ands*l*agen* saakfältes till 40 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t. Men effter han andra gången återkom, [*760r*] fördubblades bötterne effter höglof*lige* Kong*lig* håfrättens resolution till 80 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t och Sigrid plichtar 20 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t.

Men Joen Andersson ifrån Wämbdahlen som bekänner sig a*nn*o 1670 den 3 maij hafwa och belägrat kohnan Sigrid Jonsdotter, sedan Jon Staphansson henne hafwer besåfwit, saakfältes effter sedtwahnligh praxim til 3 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t och Sigridz sak effter höglof*lige* Kong*lig* håffrättens resolution fördubblas til 40 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t.

Sigrid Jonsdotter, äger icke at böta med, dy straffas hon arbitraliter.

Ting 17 februari 1674

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3156, fol. 806r-807r, RA.

Anno 1674 den 17 februarij, höltz laga tingh i Härrieådahlen och Wämbdahl sochn, med allmogen af Heede giäld, närwarandes cronones befallningzman wä*lbetrod*d Oluf Pehrsson Ströhm tillika med dhe tolf edsworne nämbdemän.

Oluf Pehrsson i Backen	Halfwar Ingebrechtsson i Långåå
Pehr Jonsson i Wijken	Jöns Jonsson i Langåå
Oluf Jonsson i Wämbdahln	Joen Olufsson på Heedhe
Oluf Tohrsson i Håån	Jon Jönsson i Wämbdahl
Joen Olufsson i Östmoo	Swen Halfwarsson i Wämbdahl
Joen Månsson i Fuhnäsdahln	Jöns Jönsson i Wämbdahl

1. Effter Kong*lig* Maij*estä*ttz executionsstadgas 26 punct, tilsattes upsyhningsmännerne i Wämbdahl sochn, Anders Larsson, Joen Staphansson, j Håån Gussorm Jonsson, j Wijken Pehr Jonsson Knecht, j Heede sochn Oluf Påhlson, Simon Steensson i Långåå, Joen Erichsson i Tännes, Siuhl Pehrsson i Fuhnäsdahlen och Pehr Haraldsson i Storsiön, hwilka aflade sin eedh, granneligen opspana och anteckna alla dhe som bryta emot Sweriges lagh och kong*lige* ordningar, och dhem rättrådeligen angifwa.

2. Sampt*lige* allmogen förbödz wid 40 m*ar*k straff tilgiörandes at afstå medh dhe Norriges och danske wichter, som sträfwa emot Kong*lig* Maij*estä*ttz uthgångne placat om måhl och wicht, uthan sådane danske wichter och betzman skola aldeles afskaffas, dher öfwer cronones ländzman med opsyhningzmännerne skohla hafwa noga opsicht dher om.

3. Sa*lig* Joen Swenssons son, Pehr Jonsson på sit 7:de åhr, [*806v*] som hafwer kommit pigorna Elizabet Jonssdotter j Wijken och Gertrud Jonssdotter skulle honom hafwa fördt på Oluf Olufsons i Backe koo til Blåkulla hwar til dhe neka, och gåssen inga skiähl der til kan framtee, uthan Pehr bekände, det pigan Elizabet hafwer honom inrådt säija på Gertrud. Detta opskiötz til widare ransakningh.

4. Jacob Hansson i Jungdahln, som lagligen igenom ländzma[n] stämbder ähr, at swara kyrckioheerden wördig h*err* Hendrich Draco, för den drängh han skulle skaffa, och dher på opburit stadge penningh, men eij kommit tilstädes, dy saakfältes för stembnings försittande effter 33 cap. tingm*åla*b*alken* l*ands*lag*e*n til 3 m*ar*k*e*r s*ilfwer*m*yn*tt.

5. H*ustru* Gertrudh Jonssdotter, som å förrige tinget angafz af h*ustru* Kerstin Erichsdotter i Håån, hwilken igenom h*ustru* Kerstins dröhm och af hennes löst taal ähr utspridt lijka som hon skulle fördt henne på een owahnligh ort, det h*ustru* Kerstin icke h*ustru* Gertrud något oährligit tillägger, uthan allenast oppenbarat, hwad henne i dröhmen ähr wederfaritz. Dessuthan hafwer h*ustru* Kerstin och tilkänna gifwit, det h*ustru* Gertrud åtskillige gånger hafwer uthan något ährende kommit i hennes fähuus och tagit på hennes creatur, såsom ett fåår, killingh, och kalf etc*etera* och straxt effter blifwit dödt; eij heller henne derföre tillägger warit wållande, uthan hennskiuter under Gudz domb.

Tingzrätten detta ährendet öfwerwägade och funno effter noga betänckiande skiähligt, at emedan som h*ustru* Kerstin eij hafwer h*ustru* Gertrud tillagdt, uthan allenast refererat hwad hon hafwer drömbdt, sammaledes om creaturen huru med dhem ähr tilgått, altså frijkännes h*ustru* Gertrud för detta uthspridde taal, emedan ingen weet med henne annat änn ähra och gott. [*807r*]

6. Änkian h*ustru* Märit Jonssdotter ifrån Fuhnäsdahlen kiärade til Pehr och Oluf Ingebrechtsönner ibid*em* effter een slottlägde som dhe ifrån hennes hemman uti 16 åhrs tijdh för 8 r*iks*d*ale*r i wederpant brukat, hwilken lägde hafwer åhrligen importerat 3 winterlass. Så emedan bepröfwes att panten hafwer mehra än interesset åhrligen dragit; Hwarföre erkänner rätten skiähligt, at änkian h*ustru* Märit erlägger till Pehr Ingebrechtsson halfwa penningar nemb*lige*n femb r*iks*d*ale*r in specie och tillträder sin slott igen, och det till föllie af Sweriges lagh, jord*a*b*alken* l*ands*l*agen* 7 cap*itlet* och Kong*lig* Maij*estä*ttz placat om ägornas förminskade.

7. Hans Olufsson i Långåå, som lag*ligen* stämbder ähr, at swara till Swen Olufssons 13 r*iks*d*ale*rs fordran i Klöfsiö, men eij compararat, altså saakfältes för stembnings försittiande effter 33 cap*itlet* tingm*åla*b*alken* l*ands*l*agen* till 3 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*t.

8. Oluf Påhlssons hemman i Tännäs opbödz första gången.

9. Halfwar Pehrssons hemman, Baggegården be*nemb*d, opbiudes andra gången, kiöpt af bördemännerne.

10. Swen Halfwarsson i Wämbdahlen bewilliades fastebreff på sitt fahrsshemman i Kyrckiobyen, som han haar af sine syskon uthlöst och kiöpt hafwer, och derföre dhem gifwit in alles för löst och fast 200 r*iks*d*ale*r emedan dhet befanss wara lagbudit och lagståndit.

Ting 2 oktober 1675

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3157, fol. 541v-542r, RA.

Anno 1675 den 15 februarij, höltz laga tingh i Härjedådahlen, i Wähmdahl sochn, medh allmogen af Heedhe giäldh, närwarandes cronones befallningzman wälb*etrod*de Oluf Pehrsson Ströhm, tillika med dhe tolf edsworne nämbdemän.

Swen Halfwarsson på Heede	Halfwar Ingebrechtsson i Långåå
Jöns Jonsson i Långåå	Oluf Jonsson i Wähmbdahlen
Oluf Olufsson i Backe	Swen Halfwarsson i Nyhuus
Pähr Larsson i Gräfzgård	Joen Olufsson Öst på moen
Joen Jönsson i Wehmdahlen	Joen Månsson i Fuhnäsdahlen
Nils Jacobsson i Wämdahlen	Swen Jönsson i Wijken

1. Uppsyhningsmännerne som förledit åhr, effter Kong*lig* Maij*ste*ttz executionsstadgas 26 punct tillsattes, alfwahrligen på sin eedz plichtz förehöltz angifwa dhe saker, som föreluppne ähre sedan förra tinget, och sträfwa emot Kong*lig* Maij*ste*ttz uthgångne ordningar och placater. Hwar til dhe swarade, inga andra saker afwetta, än några gossar som beklaga sigh blifwa wåldsambligen förde til Blåkulla.

2. Sa*lig* Joen Swenssons son, Pehr Jonsson på sitt 8:de åhr, åter förehades, hwilken förledit åhr angaf det pigan Elizabet Jonssdotter i Wijken förer sigh til Blåkulla, på Oluf Olufssons i Backe koo, som då inständigt nekade, hwilken sedan hafwer til Norrige förrest, dher hon än tilhåller; Och nu för rätten bekänner Pehr Joensson, det hanss egen modher, hustru Sigridh Jonssesdotter, sa*lig* Joen Swenssons, 44 åhr gammal hafwer [*542v*] honom fördt till Blåkulla på Olofz i Backe koo, tillika med Oluf Backes dotter, lill Märit 9 åhr och sin syster Lissbet Jonssdotter 14 åhr, sampt lill Joen Perhrsson på Moon, hwilka rijda allesamman på be*mel*te koo till Blåkulla.

Uppå Rijss Anders koo, rijda Pehr Jonsson i Oppmo, hanss broder Erich Jonsson, gossarna Rijss Lars och Rijss Oluf, men på 3:die koon rijda, Nyhuus Jönss 9 åhr, och Oluf Persons sönner 10 åhr, tillika med modren h*ustru* Ingebor Olufzdotter och systren Karin Olufzdotter.
Modren h*ustru* Sigrid Jonssdotter förestältes tillika med dhe andra, h*ustru* Ingebor och hennes syster Karin, hwilke här til inständigt neka, sammaledes och dhe andra barnen.
H*ustru* Ingebor Olufzdotter, Oluf Perssons hustru, hafwer ett ärr på wänster lillfingerleden som hon föregifwer hafwa fått af syhlen, då hon flickade sina skoor.
G*amla* pigan Karin Olufzdotter, 64 åhr g*ammal* hafwer på lijka sätt ett ärr emillan lederna på wänster lillfingret, det hon bekänner sigh fått af een skiära, medan hon liten war.

Såsom alla desse framhärda i sitt nekande, och inge flera barn finnes, som til bekännelsse kommin ähr, än lilla Pehr Jonsson, som dhem förwijter, dy opskotz detta till widare ransakningh och näste laga tingh.

3. Dato slutades och förafskiedades af rätten, at Pehr Hanson på Heede skall til föllie af Sweriges lagh 31 cap*itlet* jord*ab*alken l*ands*l*agen* förnöija och tillfredzställa Halfwar Ingebrechtsson i Långåå een koo, och 6 r*iks*d*al*er för dhe 2:ne åhr, han hafwer försörgt hanss swärmodher, h*ustru* Karin Kielsdotter, och henne med nödtorfftigt oppehälle uti sin swaga och skröplige ålderdomb förestå och oppehållit.

Ting 7 januari 1676

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3158, fol. 629r-629v, RA.

Anno 1676 den 7 januarij, höltz laga tingh i Härieådahlen och Wämdahl soch, med allmogen af Heede giädlh, närwarandes cronones befallningzman, wälb*etrod*de Oluf Pehrsson Ströhm, tillika med dhe tolff eedsworne nämbdemän.

Halfwar Ingebrechtsson i Långåå	Oluf Olufsson i Backen
Jöns Jonsson i Langåå	Pehr Jonsson i Wijken
Oluf Jönsson i Wämbdahlen	Oluf Thoresson i Håån
Joen Olufsson på Heede	Joen Jönsson i Wämbdahln
Jöns Jonsson i Wämbdahln	Hans Olufsson i Fuhnäsdahln
Joen Månsson i Funäsdahln	Måns Thoresson på Hede

1. Måns Thoresson på Hede, aflade sin nämbdemans eedh.

2. Cronones ländzman Swen Swensson och upsyhningzmännerna alfwahrligen förmahntes tilkänna gifwa dhe ährender, som sträfwa emot lagh och Kong*lig* Maij*ste*ttz stadgar och ordningar, och passerade ähr sedan förra tinget? Dher till dhe swarade och neka inga wara.

3. Brofogden Erich Hansson Syyl, anklagade Joen Olufson i Tråån på Heede, hafwer obygdt sin broopart emillan Wijken och Heede kyrckia, derifrån han eij undfalla kunde. Fördenskuld saakfältes til 3 m*ar*k s*ilfwer*m*y*tt, effter 3 cap*itlet* bygg*ninga*b*alken* l*ands*l*agen* med åthwahrningh, at han till näste sommardagh skall hafwa broon färdigh.

4. Oluf Halfwarssons hemman i Fuhnäsdahlen opbödz första gången, kiöpt af sin broder Knuth för 110 r*iks*d*ale*r och gifwit hwar syster 55 r*iks*d*ale*r som ähr h*ustro* Ingridh, h*ustro* Margareta och hustro Ingridh i Klöfsiöö sochn. [*629v*]

5. Oluf Ingebrechtsson i Fuhnäsdahlen sigh beklagade, det Måns Larsson och Nils Ingebrechtsson Ryttare, barnfödde j Norrige, hafwa förledin sommar stuhlit af sigh een hoop med saker uthur sitt wisthuus som i skogen stodh. Hwilke ähre tilbaka rymbde, öfwer till Norrige igen; Eij heller hafwer Oluf Ingebrechtsson sine wittnen tilstädes dher med han kan öfwertyga Oluf Siulsson sin granne, hafwa wist dher af, och dhem kundgiordt at bortrymma, dy opskiötz till widare inqvisition och ransakningh näst laga tingh.

6. Dato publicerades för allmogenKong*lig* Maij*ste*ttz allmänne pardons placat wid dess krönings fest publicerat och utgångit, af dato Ubsala 28 septemb*ris* 1675.

7. Sammaledes Kong*lig* Maij*ste*ttz placat angående ridderskapetz och adelens sampt andre ståndz persohners förswarskarlar i städerne, af dato Stockholm den 30 julij anno 1675.

Ting 5 januari 1677

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3160, fol. 597r-598v, RA.

Anno 1677 den 5 januarij, höltz laga tingh j Härieådahlen och Wämbdahl sochn med allmogen af Heede gäld, närwarandes cronones befallningzman, wälb*etrod*de Oluf Pedersson Ströhm tillika med dhe tolff eedsworne nämbdemän.

Halfwar Ingeberchtsson i Långå	Oluf Olufsson i Backen
Oluf Tohlsson i Håån	Pehr Jonsson i Wijken
Jöns Jönsson i Wambdahln	Joen Jönsson i Wahmdahln
Pehr Larsson i Gräfzgård	Joen Olufsson på Heede
Hans Olufsson i Fuhnäsdahln	Oluf Pehrsson i Wämbdahln
Måns Thorsson på Heede	Joen Månsson i Fuhnäsdahln

1. Pehr Larsson i Gräfzgård, och Oluff Pehrsson j Wämbdahln aflade sin nämbdemans eedh.

2. Erich Jonsson född i Älfdahlen, som nu tiähnar hos Oppmoo Pehr i Wähmbdahlen, bekänner sigh hafwa hafft olåfligit omgängie med pigan Sigrid Halfwarsdotter och aflat tilhopa barn, hwilket föddes förledin tre weckor för juul; Och emedan ingentera påståår något ächtenskap, hwarföre til föllie af 3 cap*itlet* gifft*omåla*b*alken* l*ands*l*agen* saakfältes Erich Jonsson till 40 m*ar*k s*ilfwer*m*ynt*t och Sigrid effter Kong*lig* håffrättens resolution 20 m*ar*k s*ilfwer*m*ynt*t huusbonden Pehr Jonsson i Opmo caverade för bötterne.

3. Jöns Jonsson Willman bekänner och tilstår hafwa [*597v*] hafft lägersmåhl med kohnan Kerstin Tohlsdotter född j Lillherrdahl, hwilken tilförende hafwer warit belägrat i Helsingeland och Färilla sochn, af Jon Olufsson i Föne, derföre lagligen plichtat, och nu sedermehra med be*mel*te Willman aflat barn, hwilket föddes förledin wåhras, och ehuruwäl han i förstonne, eij wille ächta Kerstin Tohlsdotter, dock omsider betänckte Jöns Willman sigh och räckte henne hand in för rätten och uthlåfwade j kyrckioheerdens närwaro at ächta henne, derföre på Kong*lig* Maij*estä*ttz nådigste behagh, förskontes dhe med bötterna, effter dhe bebyggia ächtenskap och Kerstin för sin fattigdomb, äger ingen tingh at böta medh.

4. Oluf Swensson i Klöfsiö fordrar af Hans Olufsson i Messlingen effter uthgifwin obligation d*en* 24 septembris 1670 13 r*iks*d*ale*r men eij effter laga citation comparerade, dy effter 33 cap*itlet* tingm*åla*b*alken* l*ands*l*agen* saakfeltes till 3 m*ar*k s*ilfwer*m*ynt*t.

5. Oluf och Joen Halfwarssons hemman i Fuhnäsdahlen opbödz andra gången, som dhe af sine syskon kiöpt hafwa, gifwit hwartera systran 55 r*iks*d*ale*r.

6. H*ustru* Susanna Michelssdotter, den förrymbde dragouns Anders Ingebrechtssons hustru begärade(!) af rothan få behålla dhe löösöhror af höö och korn till sitt uppehälle, som in seqvestro satt ähr til rothans refusion, som een annan karl hafwa uthrustat, hwilket rothan omsider för hennes stora fattigdomb beiakade och sambtyckte, elliest hafwer hon dessuthan sin tridiepart af löösöhrorne effter 21 cap*itlet* edzöris balkens innehåld oförryckt; [*598v*] Angående sielfwa Anders Ingebrechtssons odels jordepart i Fuhnäsdalen, som beståår allenast af 1½ trögz uthsäde, opskiutes til widare h*ans* excell*ent*z högwälborne h*err* generalens resolution, huru med det skal procederas.

7. Pigan Kerstin Jonsdotter i Heede, kiärade til Jöns Willman effter ett åhrs förtient löhn 3 r*iks*d*ale*r hwilke han haar wägrat utgiöra; Hwarföre effter Sweriges lagh och kong*lig* resolution ähr Jöns Willman förplichtadt desse 3 r*iks*d*ale*r genast erläggia.

Ting 11 mars 1678

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3161, fol. 625r-626v, RA.

Anno 1678 den 11 Martij, höltz ordinarie laga ting i Härieådahlen och Wämbdahls länssmansgårdh, med allmogen af Hede giäldh, närwarandes cronones befallningzman, wälb*etrod*de Oluf Pehrsson Ströhm, tillika med dhe tolf eedsworne nämbdemän.

Oluf Olufsson i Backe	Jöns Jonsson i Långåå
Pehr Hansson i Tännäs	Oluf Tholsson i Håån
Pehr Larsson Gräf	Jöns Jönsson i Wämbdahlen
Måns Tohlsson på Heede	Joen Månsson i Fuhnäsdahlen
Oluf Pehrsson i Wämbdahlen	Staphan Jonsson i Wijken
Gussorm Swensson på Heede	Simon Steensson i Långåå

1. Gussorm Swensson på Heede, Staphan Jonsson i Wijken, och Simon Steensson i Långåå aflade sin nämbdemans eedh.

2. Efftersom stort missbruuk i Härieådahlen inrijtadt ähr med ängiernas bortpantande, altså publicerades å nyo Kong*lig* Maij*estä*ttz wår allernådigste konungs placat om skatte- och cronohemmanens förminskande de dato 2 maij 1673. Förbödz derföre allmogen ingen dher emot sigh försee, och förpanta några ägor från hemmanen.

3. Kohnan Kerstin Jönsdotter i Långåå, bekänner sigh hafwa hafft olåfligit omgängie med een gifft persohn ifrån Norrige, Oluf Olufsson benembd, född i Bynähs giäld, 2 mijhl ifrån Trundheem, dher [*625v*] ifrån han för 8 åhr sedan haar rymbdt, af orsaak han haar slagit een karl til dödz och haar alt sedan sigh här oppehållit, bekänner och tilståår sigh hafwa aflat barn med Kerstin, hwilket föddes förleden höstas, medan dhe danske woro här i landet. Så emedan bägge tilstå gerningen, hwarföre effter Kong*lig* Maij*estä*ttz straffordningh första punct saakfältes den giffte til 80 d*ale*r s*ilfwer*m*yn*tt och Kerstin som ogifft ähr 40 d*ale*r s*ilfwer*m*yn*tt. Denne bagge äger intet at böta med, fördenskuld effter högstbemelte kong*lig* straffordningh skal han plichta med kroppen.

Den 12 martij anställtes execution öfwer Oluf Olufsson, hwilken effter kong*lig* straffordningh plichtade med 6 gånger gatulopp.

4. Swen Knutzon på Heede, tilståår och bekänner hafwa hafft lägersmåhl med kohnan Anna Andersdotter ifrån Norrige och Sparbo giäld, och aflat tilhopa barn, hwilket föddes förledin trettondags tijd 1678. Denne Anna hafwer i Norrige tilförne hafft oächta barn; och såsom Anna tilförne hafwer låtit sigh lägra, hwarföre Swen Knutzon effter g*amle* praxin skal böta 3(!) m*ar*k s*ilfwer*m*yn*tt och Anna dubbelt, 2:ne resor 20 m*ar*k blifwa 40 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*tt.

5. Märit Månssdotter, född i Wämbdahl sochn bekänner sigh hafwa hafft lägersmål med klockarens son i Röroos, Oluf Nilsson be*nemb*d, medan hon dher tiente hoes plichtzfogden eller bruukz gevaldiern Pehr Erichsson Niure och aflat tilhopa barn, hwilket föddes något för [626r] juuhl. Tolfman Pehr Hansson i Tännähs och Joen Månsson witnade det samma och hafwa hördt i Fuhnäsdahlen af baggarna, när Olof Nilsson war hoos dhem, att han som ogifft

ähr, hafwer hafft beställa med Märit. Såssom gerningen ähr bekänd och hon begärer komma til kyrckian och Gudz församblingh, hwarföre effter Kong*lig* håfrättens resolution skal hon böta 20 m*ar*k sölf*w*er*m*y*t*t.

6. Sampt*lige* tolfmän och allmogen alfwahrligen förbödz widh 40 m*ark* straff tilgiörandes, icke emot Kong*lig* Maij*estä*ttz utgångne placat om måhl och wicht, de dato 10 martij 1665 sampt efter Norkiöpings besluth bruka någon norsk eller dansk wicht, uthan dher dhe finnas skohla sådana förstöras.

7. Oluf och Joen Halfwarssons sönner i Fuhnäsdahlen opbiuda tridie gången dhe jordeparter dhe hafwa sigh tilhandlat af sine syskon, Ingridh och Märit Halfwarsdöttrar för 110 rd:r.

8. Gudzorm Jonssons i Håån testamentzskrifft emillan sigh och sin hustru Ingebor Jonssdotter, löösöhrorne angående, opbödz första gången.

9. Nils Jacobsson i Wämbdahlen som lagligen stembder ähr, af wyrdige kyrckioheerden h*err* Hindrich Draco att swar til det han hafwer honom owitterligen opburit diekne penningarna af 16 rökar och icke ifrån sigh lefwereradt uthan kyrckioheereden haar måst heela summan clarera, och nu icke comparerat, saker efter 33 cap*itlet* ting*mål*a*balken* l*ands*l*agen* 3 m*ark* s*ilfwer*m*yn*tt.

10. Befallningsman wälbetrodde Oluf Persson Ströhm insinuerade [*626v*] en libell och klageskrifft emot scholasticum Jonam Dalin, hwilken effter citation eij hafwer welat comparera, uthan håller sigh undan här i sochnen, dock hafwer hanss fader Nils Jacobsson lemnadt hanss exception om söndags affton hoos Halfwar Olufsson i Wämbdahlen, som den till rätten lefwererade och ad acta finnes i förwahr.

Ting 10 januari 1679

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län), vol. EXIe:3162, fol. 745r-745v, RA.

Anno 1679 den 10. januarij, höltz ordinarie laga tingh i Härieådahlen, och Wembdahls länssmanss gårdh, med allmogen af Heede giäld, närwarandes cronones befallningzman welb*etrod*de Pehr Olufsson Ströhm, tillika med dhe tolf eedsworne nämbdemän.

Pehr Hansson i Tännähs	Pehr Larsson i Gräfzgård
Oluf Olufsson i Backe	Oluf Tohlsson i Håån
Jöns Jönsson i Wähmdahln	Måns Tohlsson på Heede
Joen Olufsson på Moon	Oluf Pehrsson i Wämbdahln
Joen Månsson i Fuhnäsdahlen	Staphan Jonsson i Wijken
Gussorm Swensson i Heede	Simon Steensson i Långåå

1. Oluf Olufsson i Wämbdahlen och Giärde by, kiärade til ländzman Swen Swensson, som fullmächtig ähr på sin sal*ig* broders, Joen Swenssons barns wäg*na*r effter en liten slottepart, Långloken be*nemb*d, som Olufz fader sal*ig* Oluf Swensson haar för några 30 åhr bortpantat för 6 ort, och emedan ländzman här ifrån sigh unddraga kunna, uthan bekänner så wara passerat, hwarföre effter Kong*lig* Maij*estä*ttz uthgångne placater 1673 och 1677 om ägornes förminskande, ehrkännes ländzmans broder barn förplichtade be*emel*te Långloken afträda emot desse 6 orters, erläggiande. [*745v*] Angående dhet ländzman föregifwer änget wara mycket förbättrat, remitteres til gode mänss wärderingh och skiärskådande.

2. Joen Olufsson på Heede och Buskgården opbiuder första gången een testamentz skrifft, oprättat af Jöns Erichsson Busk, at försöria honom i hanss döde dagar.

3. Joen Pehrsson i Kallmohren opböd första gången 2:ne systerparter han af Jon Halfwarsson och Pehr Haraldson wid Stoorsiön kiöpt och hwartera gifwit 16 r*iks*d*ale*r.

4. Anders Erichsson i Glijsebergh, fullmächtigh å sine grannars wäg*na*r beswärade sigh det Hååbyggiarne i Wähmdahl sochn, hafwa förledin 25 junij af wahnskiötzel låtit skogs eeld upkomma, och förbrändt några huus dher dhe hafwa sin fiskie redskap wid Wåndkiernan, och emedan Håbyggierne eij woro alla tilstädes eij heller lagligen stembde, hwarföre skohla dhe alla otta comparera å näste laga tingh här före swara, imedlertijdh skal skadan af gode män wärderas uti hwad den beståår, skohla dhe afwackta rättens uthslagh.

Ting 8 januari 1680

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3467, fol. 258r-259r, RA.

Anno 1680 den 8. januarij , höltz laga tingh i Wähmdahlen, med allmogen af Heede giäld, närwarande dhe tolff eedsworne nämbdemän.

Oluf Olufsson i Backe	Oluf Tohlsson i Håån
Pehr Larsson i Gräfzgård	Jöns Jönsson i Wehmdahlen
Måns Thorsson på Hede	Jöns Erichsson i Långåå
Oluf Persson i Wämbdahlen	Joen Månsson i Fuhnäsdahlen
Staphan Jonsson i Wijken	Simon Steensson i Långåå
Gussorm Swensson på Heede	Pehr Jonsson i Wijken

1. Jöns Erichsson i Långåå, aflade sin nämbdemans eedh.

2. Glijsebergs männerne i Swegh sochn, Pehr Jöransson och Erich Olufsson Gladh, påyrckiade dhe 8 persohner i Håån, at någon there af dhem skulle hafwa uthslept eeld midsommars tijdh 1678, som 1679 åhrs protocoll af den 10 januarij innehåller, och upbrändt dheras stöörhuus, hwilke räcknade sins emillan, hwarest dhe den dagen stadde woro, så effter nogon ransakan befinnes det Lambrich, Gussorm och Joen Olufsson eij warit på den dagen, å denne ort, uthan på sine slottägor. Staphan Jönsson war då til Fuhnäsdahlen, Oluf Tohlsson war eij heller dher, uthan Anders Olufsson och Påhl Pehrsson warit hemma; men Anders Olufsson berättar, det Oluf Jonsson, som nu siuker ähr, war den tijden stadder på bemelte ort, dher han hadhe sin slott brede widh, förmehnar dhet han må någorlunda wetta dher af; sampt een tridiemanss [*258v*] änkia, Halfwar Olufssons, h*ustru* Kirstin ben*emb*d, hwilke skola komma tilstädes å näste laga tingh och här på sigh lagligen förklara.

3. Oluf Ingebrecktsson i Fuhnäsdahlen som lagl*igen* stembder ähr af ländzman Swen Swensson at restituera een specie r*iks*d*ale*r effter h*an*s excell*en*tz höghwälborne h*er*r generalen Sparres, order, den han haar tagit af sal*ig* corneten Swen Ramss penninger, men eij kommit tilstädes, saakfältes effter 33 cap*itlet* ting*måla*b*alken* 3 m*ar*k*e*r.

4. Joen Pehrsson i Kallmohren opbiuder andre gången 2:ne systerparter, kiöpt af Jon Halfwarsson och Pehr Haraldsson wid Stoorsiön för 32 r*iks*d*ale*r.

5. Joen Olofsson Busk, på Heede, opbiuder andra gången Jöns Erichsson Buskz syytnings skrifft, men klandras af Anders Persson i Herröö på sin hustrus wäg*na*r närmare wara, genom sin uthskickade Erich Gladh ifrån Glijsebergh.

6. Hans Olufsson nämbdeman, i Fuhnäsdahlen, som anno 1679, så wäl för innewarande åhr 1680, hafwer absenterat sigh ifrån tinget, och ähr tolfman, som borde fram för dhe andra wara tilstädes, saakfältes effter 33 cap*itlet* ting*måla*b*alken* landz*lage*n 3 m*ar*k s*ilfwer*m*yn*tt. [*259r*]

7. Joen Månsson ifrån Wähmdahlen opbiuder förste gången den jorde part han hafwer kiöpt af sin broder Erich Månsson för 30 r*iks*d*ale*r.

8. Heede och Wähmdahls allmogen insinuerade een sambsättnings skrifft, angående dheras booflyttiande til och ifrån fäboderne med sin boskap om sommaren, at grannarna gifwa hwar andra tilkänna, dhet dhe på lijka tijdt af och ann flyttia, på dhet dhe icke widare tilfoga hwar andra någon skada med ängiernes afbetande eller förtrampande, förmahntes derföre allmogen dher wid sigh eenhälleligen hålla, hwar annorlunda skeer, skal dem samma anklagat blifwa, och laga straff hafwa at förwänta.

Ting 26 september 1681

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3468, fol. 387v-391v, RA.

Anno 1681 d*en* 26 septembris höltz laga tingh medh allmogen af Heede tinglagh uthi Wemdahlen, närwarande befallningzman Pedher Oloffsson Ström och nembdhen.

Oluff Oluffsson i Backa	Oluff Tohlsson i Håhn
Pädher Larsson i Gräfzgårdh	Jöns Jonsson i Wehmdahlen
Måns Torsson på Hede	Jöns Erichsson i Långhå
Oluff Pädersson i Wemdahlen	Hans Olsson i Funnesdahlen
Staphan Jonsson i Wijken	Simon Steensson i Långå
Gussorm Swedersson på Hede	Päder Hansson i Tännäs

Dato publicerades förr specificerade kong*lige* ordningar och edicter.

Allmogen påmintes om kong*lig* placatet angående prästerskapetz åhrlige opbördh och swarade der till sampte*lige*n att uthi största underdåhnigheeter kenna högstbeme*el*te placat begiährandes delation och dagh att förlijkas och ko*m*ma öf*w*erens derutinan medh sin kyrckioheerde.

Om een fulltagen drengh löhn, bleef således aftalt att han skall få åhr*lige*n till löhn 9 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t och desuthan legepeningar een ort och een full pijga 4 ½ d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t och ½ ort i legepeninger uthi ett för alt och icke mehra, men wähl under wedh 40 m*ar*k*e*r s*ilfwe*rm*yn*t.

Rökelängden oplästes och examinerades uthi allmogens närwahru och justerades.

1. Dato effterfrågades om Oluff Jonsson på Heede som hafwer besåfwit Sigred Jonsdotter Skrubb, will henne \echta/ som å förra tinget intygat war i hans frånwaru, hwilket han nu in för rätten tillstår sig willia giöra, hwar till fadhren Jon Ollsson beiakade och att dhe förledne lögerdagh ähre af pastori loci trolofwadhe. [*388r*] Emädan som Oluff Jonsson skall echta Sigridh Jonsdotter Skrub, så warder denne saak halfwa mindre, i anledningh och förmågo af det 3:die

cap*itl*et giftermåla balcken : landz lagen § 1 nemb*lige*n att Oloff skall derföre plichta 20 m*ar*k*e*r och Segrid 10 m*ar*k*e*r s*ilfwe*rm*yn*t.

2. Oloff Tohlsson i Herrön, uthlåf*w*ade betahla till Peder Jonsson i Wijken för een koo, som hans boskap ihiäl stungit 6 d*ale*r 24 öre kopp*ar*m*yn*t som rechnas på halfwa koens wärde.

3. Oloff Siuhlsson i Funnesdahlen, kärade till Oloff Jonsson i Wijken om een häst, som han till kiöpz tagit för 14 r*iks*d*ale*r el*le*r 21 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t a*nn*o 1679 om hösten, och där på beko*m*mit 6 d*ale*r 24 *öre* sölf*w*erm*yn*t begährandes resten som är 14 d*ale*r 8 *öre* s*ilfwe*rm*yn*t. Hwaremoth Oloff Jonsson exciperade och föregaf det han förordade wedh kiöpet, om hästen skulle wara skabbig så skulle han wara Siuhlssons: säijandes Gudh bewara honom och alla andra derföre. Hafwer Jonsson sedan en måhnad dereffter sa*m*ma häst bortbytt till Swen Steensson i Klöfsiö och Jempteland hwilken honom hade 8 à 9 wekor och wille eij gif*w*a mehra änn hälfftenen af det som uthfästat war nemb*lige*n 3 3/4 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t och emedan som han intedt war nögder dermedh togh hwardera sin häst igen och effter 7 à 8 dagars förlopp nödgades han honom för haf*w*ande siukdom skiuta i hiähl. Oloff Siulsson insinuerade een wittnes skrifft af Erich Jönsson i Långå: lydandes förnemb*lige*n att aftahl emellan dem begge war att hästen uthan klander skulle behållas och peningarne på föresagdan dagh skulle betahlas. Oloff Jonsson sade sig lof*w*a lef*w*erera peningarne uthan klander om hästen icke wore skabbuger och att då allaredo war håret på hallssen afgått och att Siuhlsson sagt sig eij der af weeta. Wedh saaken agerades begiärte parterne att få förlijkas och där medh togo afträdhe och kom*m*ande inn bekiende Oloff Siulson [*388v*] sigh wara således förlicht att han skall slå af och korta på kiöpet 3 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t och resten som är 11 d*ale*r 8 *öre* s*ilfwe*rm*yn*t skall Olof Jonsson honom betahla, nyåhrs tijden 1682 will Gudh hwar till Oloff Jonsson beiakade.

4. Halfwer Ingebrechtsson i Långå, lof*w*ades af Oloff Siulsson i Funnesdahlen, 7 d*ale*r kopp*ar*m*yn*t för een brennewins panna som Olof när marchen gick till Norrige 1679 mistade och Halfwer af een ryttare för sa*m*ma peningar kiöpt. Test*is* Nills Hansson i Långå som tillstädes war wedh kiöpslagande och wille medh edh betyga att Half*w*ar eij wiste det Olof bränwinspa*n*nan egte och att ryttaren betygade sig henne i Röörooos fått.

5. Carl Andersson i Långå angaf hurusom han för 5 åhr seedan af Peder Biörsson ibidem köpslagade om een häst och skulle gif*w*a honom 12 r*iks*d*aler* el*le*r 18 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t och till försäkran satte honom sitt he*m*man i underpant och till fult bruuk medh förordh, att der han i*n*nom ett åhrs tijdh intet skulle peningarne betahla, skulle han he*m*manet bruka, till des dhe erlagde blif*w*a e*lle*r för heela hemmanet richtig betahlning gif*w*a, och förledne faste tijdh besagde pen*ing*a*r* för hästen lef*w*erade, och lijkwähl icke he*m*manet igen beko*m*mit, uthan medh iniurier öf*w*erfallen och desuthan sönderslagit ett lås på ett hans huus. Peder Biörsson föregaf sig he*m*manet af Carl Andersson rent af kiöpt: beropandes sig till wittne Half*w*er Ingebrächtsson ibidem som berättade sig eij höra på dheras kiöp, uthan af Pedher hört säijas, att emellan honom och Carl war 5 r*iks*d*aler* rest. Peder nekar sigh peningarne för hästen tagit, men af Half*w*ar öfwertygat att Carl lagt dem på hans bordh och gått derifrån och pen*ingarn*e der legat ifrån fregdagen till söndagen då [*389r*] Peders gåsse dem buhrit till Halfwarsgården där grannarna woro samlade att hålla böhn och efftersom ingen dem emothtaga wille, förwahrade Halfwars hustru dem. Pedher tillstår sig befalla gåssen dem bähra till een tolfman, emädan som hörde det icke fyllest wara e*lle*r det mynt som han föregifwer wara accorderat om. Honom tillfrågades om han peningarne emothtagit der han begierte mynt fått. Swarade ja, hwaraf præsumerades att han intedt fullkomligit kiöp giordt om hemanet. Pädher föregifwer att Carls son Swän warit offta in i bodhan och lärt sig ko*m*ma der in således att han skulle updraga fällstången, då Carl sade att han lögh: bekä*n*nandes sig der utur tagit ett kahr och een ask men

icke näthet och 2 st*ycke*n lijar som Carl saknar. Tolfman Simon Steensson intygar sig hördt af Swän Carlsson det han i bodhan för än Pädher warit och tagit ett wall horn och det länt åth Peders hustru syster. Carl tillägger intedt Peder lijan tagit, Pedher Biörsson haf*w*er och stembdt Carl Andersson för det han icke effter accord får fulla pe*n*ningar för hästen, men kan eij bewijsa medh wittnen att om specie war kiöpslagat, Pädher Biörssons swärfadher Oluff Hansson hafwer och half*w*a he*m*manet tillförende kiöpt som dombbref*w*et af d*en* 24 septembris a*nn*o 1668 uthwijsar och sedermehra af Peder Brynielsson i Glöthe kiöpt 1 ½ trögz uthsädhe och af Äbbe Brynielsson 3 trögh efftersom han sin broder Mårten uthlöst hade, rester altså icke mehra än een och en half trögh som Carl Andersson af he*m*manet egt och Peder underpant hafft och will lösa till huf*w*udh he*m*manet. [*389v*] Alldenstundh Peder Biörsson lag*ligen* possiderer och innehaf*w*er 10 ½ trögz uthsädhe af he*m*manet och Carl Andersson icke deraf egt mehra än 1 ½ trögh som Pedher uthi 5 åhrs tijdh panttewijs brukat och Carl igenlösa will; så kan rätten icke der till samtyckia hälst emedhan som he*m*manet icke kan tåhla och föda 2:ne åboor och altså för rättwist håller, lijkmätigt Sweriges lagh och Kong*lig* Maij*estät*z allernådigste resolution på sidsta rijkzdagen gifwen sampte*lig*e allmogen i des 30 punct, att Pedher Biörson som större dehlen innhafwer skall effter mätisma*n*na ordom inlösa af Carl Andersson 1 ½ trögz uthsäde och så wijda Peder Biörsson intedt medh win och wittne kan bewijsa, det Carl Andersson honom lofwat gifwa för hästen 12 r*iks*d*aler* in specie så måste han wara nögder medh 12 r*iks*d*aler* effter landzens förra rechning som är: 18 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t som han får taga af insatte peninger e*lle*r korta på besagde jordekiöp af 1 ½ trögz uthsäde, seedan hwadh widhko*m*mer att Pedher skall haf*w*a opbrutit een bodh och deruthur tagit några saaker, så befinnes att Carls sohn Swen haf*w*er underwijst Pedher att fellstången på döhren uptagha och han allenast eett kahr och een ask till huusbehof i Carls frånwahru, tagit och wedh hemkombsten restituerat der till medh tillegger Carl intedt Pedher lijarna tagit alt derföre ophäf*w*es denne prætension, sidst skall Carl Andersson för oqwädins ordh in för retten effter det 43 cap*itlet* i tingem*åla*balk*en* böta 3 m*ar*ker.

6. Hans Oluffsson i Klöfssiö kärade till Oloff Half*w*arsson i Wemdahlen om 5 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t som han 1680 om so*m*maren [*390r*] j Klifsiö[!] emothtogh att insättia hoos lensman Swen Swensson i Wemdahlen, Mattis Olsson i Herrö till hörige, det han intet giorde uthan peningarne hoos sig beholt och seedan till trompetaren Jörgen Lintz lef*w*ererat, derföre hafwer Hans Olsson och Påhl Swensson måst sa*m*ma peninger ånyo betahla: ahnhållandes nu att Oloff Half*w*arsson som uthan ordre låtit trumpetaren dem få, må och dem betahla och sökia sin man. Oloff berättar sigh biuda lensmans sohn Swen be*mel*dt*e* peningar widh kyrckian, effter som Peder Swensson eij he*m*ma war. Swän tillstår att Oluff sagt för sig om pe*n*ningarna och wehlat dem insettia, men sedan som Mattis Olsson war hemrest och effter dem frågat altså hafwer Swen bedit Oloff dem liggia låta till wijdare kunskap och lofwat skrifwa Mattis der om till.

Så wijda Oluff Hallfwarsson icke hafwer effter afftahl och låfwen i lensmansgården deponerat och insatt emothtagne 5 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t uthan dem till \trumpetaren/ Jörgen Lintz effter egen zedel e*lle*r adress lefwerat så moste han dem till Hans Olsson och Påhl Swensson betahla uthan oppehåldh och sökia sedan sin fångzman det besta han kan och gitter.

7. Peder Olsson i Nyhuus skuldgafs haf*w*a dominica 1:ma trinitatis ifrå Heede kyrckia under gudztiensten hemrest och lijkwähl länt sig kyrckioklädher, han ursechtade sig dermedh \at/ pastoris hustru, talte honom hårt till om söndagzmorgonen, om några twistige plåthar och dy togh han sig det orådet före blif*w*er dy hans saak för sabatzbrått 3 m*ar*k s*ilfwe*rm*yn*t. [*390v*]

8. Dato blef aftahlat, att ett kyrckio herberg i Tännäs skall opbyggias så frampt dhe icke willia föra sin tijende till Heede.

9. Een sochnstugu skall och opsättias i Wemdahlen, hwarest man kan hålla tingh och andra stembningar och det till nästkommande höst.

10. Ehuruwähl befallningzman hafwar heela tinglaget låtit stembna för tresko och olydno \att/ opbyggia Metto broon wedh Långå, bådhe effter tingzrättens dohmar och h*err* gouverneurens resolutioner så ähr lijkwähl så afftalt att dhe skola nu i winter bem*el*te broo upbyggia och der det eij blif*w*er effterko*m*mit stånde saaken öpen.

11. Heela tinglaget skall hålla en färie karl widh Lysno ellf, nedan för Heeda kyrckian, widh Prästewallen, enär icke alt för stoor flodh ähr och honom skiähligen förnöija och der till kiestes Jon Olsson i Moon att blif*w*a i höst och till ko*m*mande wåhr.

12. Jon Månsson i Wemdahlen opbiuder tredie gången sins brodhers Erich Månssons arfspart i he*m*manet för 30 r*iks*d*ale*r e*ll*e*r* 45 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t oklandrat.

13. Hans Oluffsson i Funnesdahlen, opbudit andra gången Clas Arnesons arfzpart i hans fadhers he*m*man både löst och fast som han kiöpt haf*w*er för 100 r*iks*d*ale*r e*ll*e*r* 150 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t i peningar och klädher sampt 3 st*ycke*n kiör och 8 små creatur och deth nu oklandrat.

14. Jöns Staffansson i Wemdahlen opbiudit första gången oklandrat Simon Steenssons i Långå, på sin hustrus Chirstin Staphansdotters wägnar arfprætension i Trådagården uthi Wemdahlen för 23 r*iks*d*ale*r Half*wa*r Stap[h]anssons andehl för 44 r*iks*d*ale*r Marit Stap[h]ansdotters dehl för 55 r*iks*d*ale*r Swän Jakobssons hustrus [*391r*] Sigridh Staphansdotters anpart för 30 r*iks*d*ale*r och deriempte föda dheras modher till des dödedagh.

15. Oluff Påhlsson i Tännäs opbudit tredie gången klanderslöst sin hustru broders Jon Pärssons arfzpart i he*m*manet uthj Tännäs för 40 r*iks*d*ale*r är 60 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t och där hoos föda fadren (hwars odel det ähr) till dödedagar.

16. Staffan Jönsson i Håhn opbudit andra gången alldeles oklandrat sin hustru brodhers Erich Olssons arfzpart i des fadhers he*m*man för 40 r*iks*d*ale*r är 60 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t och hustru systrans för 14 r*iks*d*ale*r 2 ort 16 *skilling*.

17. Jon Swänsson i Wämdahlen opbudit andra gången sina systrars Giertrudh och Sigridh Swänsdöttrars arf i he*m*manet Nårgården à 6 r*iks*d*ale*r är 9 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t det lösa undantagande och der hoos deras moder föda till dödedagar.

Den 27 dito.

18. Jon Swänsson i Wemdahlen angaf hurusom hans farbroor Jon Jonsson ib*ide*m hadhe förwerckat sin jordh af 3 trögz uthsädhe i Backegården under cronan och seedan af een oskyldh Oluff Jonson inlöst: förfrågandes om icke han under hwilkens he*m*man det i forna tijder lydt och legat må närmast wara det inlösa, hwaremoth Oloff Jonsson insinuerade generalens och gouverneurens h*err* Carl Sparres resolution af d*en* 20 decembris a*nn*o 1667 gifwen då wahrande befallningzman Oluff Pädersson Ström: lydandes att bem*el*te crono jordh i Backegården är honom befallningzman iempte några andra crono jordar här i landet donerade och han sedan skatträttigheeten der af försålt till Jon Olsson [*391v*] och Oluff Jonsson i Håen som kiöpebrefwet af d*en* 25 octobris a*nn*o 1668 uthwijsar. Lensman Swen Swensson intygadhe det bemelte crono jordh confischerades under danske regemente för några och 40 åhr seedan och sedermehra af pastoren h*er*r Anders böxlatt och sidst af befallningzman Oloff Ström.

Såssom den twistige jorden i Backegården hafwer öf*w*er 40 åhr warit cronones och tillförende een särdeles röök, hwilcken sedermehra af höga öfwerheeten är bort donerat till borgmästaren wälb*etrod*d Oluf Pädersson Ström, och han a*nn*o 1668 den sa*m*ma försålt, till Jon Olsson och Oloff Jonsson i Håen, och således förlengst ko*m*men undan Jon Swenssons förmente byrdh ; Hwarföre kan rätten till föllie af Sweriges lagh icke tillåta Jon Swensson besagde jordh såssom een byrdeman inlösa uthan lijkmätigt deth 1 capittel jordebalcken landzlaghen confirmera Jon och Olufs giorde kiöp derutinnan.

19. Dato proponerades och begiärtes af Hede sochn een ordinarie sochne skomakare och där till kiestes Pedher Andersson ifrån Owijken och Swänsåsen uthi Jemptelandh, som och i anledning af Kong*lig* Maij*estätz* allernådigste resolution gif*w*en samptelighe allmogen på sidste richzdagh och dess 14 punct der till antages och confirmeres.

Ting 18 oktober 1682

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3469, fol. 443r-447r, RA.

Anno 1682 den 18 octobris höltz ordinarie tingh med allmogen af Hede tinglagh uthi Wemdahlen, närwarande befallningsman wälbetrod Pedher Olofson Ström och dee tolf edsworne nämbdemän.

Olof Olsson i Backen	Oluf Tohlson i Håhn
Peder Larson i Gräfzgård	Jönss Jonson i Wemdalen
Måns Tohrson på Hede	Jöns Erichson i Långå
Oluf Pederson i Wehmdalen	Hans Olson i Funsdalen
Staffan Jonsson i Wijken	Simon Stenson i Långå
Gussarm Suänson på Hede	Peder Jonson i Tännäs

1. Dato aflade Peder Jonson i Tännäs sin nämbdemans eedh.

2. Skogsordningen de anno 1664 publicerades och der hoos h*er*r gouverneurens exell*en*tz breef om des effterläfwande, effter Hans Kong*lig* Maij*estä*tz allernådigste breef af den 31 augusti sidstleden.

Kong*lig* placatet om duellerne publicerades. Item förklaringh på 1677 åhrs jorde placat. Item om arbetzöhlen af h*er*r gouverneurens excell*en*tz.

Allmogen förmanthes noga effterläfwa Kong*lig* Maij*estä*tz publicerade husesyns ordning och aftaltes, att der medh skall göras nästkommande wåhr een begynnelse. [*443v*]

3. Nämbden intyger ingen åthskildnat med rå och röör wara här i tinglaget emellan chronones allmänningar och bohlbyarne giord. Jongdalen och Stoorsiö skogar warit afradzlagde och under danske regementet skattlagde och all sin nyttning på des skoghar hafua bohlbyarne. Men Wehmdalen brukar fiskerien, wid Stoorsiön och skattar derföre, som förr, allenast siu st*ycken* gråskin.

Rundalen föregifwes wara chronones allmänning och skall merndeels häfdas af Swegz tinglagh.

4. Päder Suänson i Lillherrdahl, kärade till Oluf Jngebrächtson Busk i Funnäsdalen om 1650 alnar lärfft, som han 1677 näst för juhl till Funnäsdalen föra läth, genom sin son Anders, i mening, att Oluf Butsk deth till sin betahlningh taga skulle, men eij kommit öfwereens om köpet och dy till förwaringh dhet in- och nedersatt, det sonen Hans Busk skall emottagit:

anhållandes altså att få sitt lärfft igen eller betalning derföre. Oluf Butsk medelst hög ålder är eij tilstädes och dy giordt sonen Hans fullmächtigh i denne saak, som fuller tilstår sigh ett partie lärfft af Pedher Swänsons son, Anders emottaghit: wettandes intet huru mycket dhet war, doch at alla rullor icke fulle wore : föregifwandes sigh, Päder Swänsons lärfft föra till Tänndahls fäboowall, strax sunnan siön och om wåhren bracht deth [*444r*] ett stycke till 1/8 mijhl där ifrå uti een opbygd bodh, huarest deth lågh, till des swänske marchen 1678 kom ifrå Norie, då Hans skall af general h*er*r Carl Sparre befalt warit, föllia een corporal och twå gemene soldather där effter, som dhet afhämptade och till högquarteret förde och meera sade han sigh eij der af wetta, huaremoth Pär Suänson exciperade och föregaf, det sitt lärfft efter Hans Olsons drängs Swän Påhlsons attest af den 7 januarij sistleden war nederlagdt öster eller söder om siöön wid een kiärn, dijt intet krijgsfolck kom, och att Hans i samma wecka war dijt up och hämptade der ifrå 200 al*na*r det Hans Olson nu tilstår och föregifwer sigh af corporalen som uthskickat war det fått och gifwit för huart 100:de 14 d*ale*r k*oppa*rm*y*tt. Hans Olson berättar att lärfftet lågh wäst söder om Tändahlssiöön, wid een kiärn som boden uthwijsa kan. Fältbookhållarens Salomon Otters opsattz på caduque pertzedler opwijstes och befans lefwererat ifrå Funnesdahls fäbodar allenast 850 al*na*r och berättas att intet mehra lärfft i fäboderne warit än Peder Suänsons. Päder Suänson säger sigh eij begärat dhet, des lärfft skulle gömmas i skogen och Hans Olson föregifwer dhet hans son Anders dhet begärte, emedan hans fader Oluf eij welat det låtha i gården liggia.

Såsom Hans Olufson Busk tillstår sigh ett partie lärfft af Päder Suänsons son Anders i Lillherdahl till förwahring tagit näst för juhl a*nn*o 1677, men eij allntahlet minnas kan, och sedan det bracht [*444v*] till Tännedals fäbowall, som han föregifwer sigh hafwa måst 1678 för general h*err* Carl Sparre uppenbara och föllia een corporal och twå gemene knechter där effter, och lijkawäll befinnes, att Hans Olson där af sig tilhandlat af bem*el*te soldather för ringt wärde 200 alnar och till caduque eij mehra opfördt än 850 al*na*r. Alt fördenskull pröfwar rätten skiäligt, dhet Hans Olufson i anledning och förmågo af det 9:de cap*itlet* köpmåhla balcken, landzlagen och det 19:e cap*itlet* tingm*åhla* balcken skall näst kommande tingh sielf tolffte edeligen sigh befrija intet af Pär Suänsons insatte lärfft sigh deelachtig giordt, utan heela posten förutan ofwan berörde 200 alnar till militien lefwereratt.

5. Pedher Jonson i Wehmdalen angaf hurusom han för 16 åhr sedan länte hunstru Agnäs Andersdotter säx r*iks*d*aler* i caroliner och fått för interesse slå ett lijtet stycke ängh Fiubacken[!] ben*emb*d i ett åhr och Anders Amundson huars moder syster Agnäs war henne ärfft och gälden icke betalt. Anders tillstår att Agnäs sex r*iks*d*aler* af Päder länt som obetalte äre och att han sin moder syster ärfft; Altså finnes han plichtig effter dett 22:dra cap*itlet* jorda b*alcke*n l*ands*l*age*n att betahla sin moder systers länte penningar säx r*iks*d*aler* à 6 m*ar*k s*ilfwe*rm*yn*t uthan oppehåld.

6. Caplan h*er*r Christiern Hofwerbergh angaf, huru [*445r*] som Swän Jonson i Wehmdalen, undan hans köpte hemman i Wijken, hafwer ett ängie Fijkstranden ben*emb*dh om tree à fyra lass ängh i fyra åhr bårta hafft uthan någon afgifft och utlago. Swän bekänner sigh deth tillöst för 4 åhr sedan med fyra r*iks*d*ale*r af Pedher Jonson i Wijken som deth näst tilförenne af h*er*r Chrestierni antecessor Oluf Jonson i pant för resten af trediemanslönen fått och h*er*r Chrestiern detta åhr dhet slagit, till rättens uthslagh.

Såsom Fijkstrandz ängiet hörer och lyder under för detta Oluf Jonsons hemman i Wijken och Swän Jonson i Wehmdalen det i fyra åhr uthan någon afgifft och skatt emoot fyra r*iks*d*ale*rs försträckningh brukat; altså ährkännes bem*el*te Fijkstrandzängie under des förra bohlby och hemman som comminister wyrd*ig* h*err* Chrestiern Hofwerbergh sigh tilhandlat och accorderat aff Oluf Jonson i Wijken uthan lössn, och det till hörsampt föllie af Kong*lig* Maij*estä*ttz jorde placater a*nn*o 1673 och 1677.

7. Joon Päderson och Oluf Påhlson i Tännäs förijchtes således om Pedher Jönsons hemman ib*ide*m om fyra trågzlandh, att Joon brukar den ena halfwe dehlen och Oluf den andra, doch huar för sigh till prob på säx åhrs tijdh, emädan som uthmarck och uthrymme för 2:ne åboer der skall finnas och nämbdeman Pedher Jonson ib*ide*m och Joon Påhlson i Funnesdalen cavere derföre uti berörde säx åhrs tijdh, och Joon Pehrson skall gifwa fadren Pedher nödtorfftight forrådh. [*445v*] Wnder samma förlijkningh är och Oluf Påhlson med sin swärfader Pedher Jönson begripen.

8. Jöns Skräddare i Långå, kärade till Jöns Willman ib*ide*m för det han bårttagit een löfstack som han ofwan för Willmans ängh tagit, men Willman föregifwer att Jöns dhet i sitt ängh bruttit och dy deth bårt tagit och heemfört. Deras granne Pedher Biörson bewittnar att skräddaren togh löfwet ofwan för Willmans ängh, som är obyttan skogh; Skräddaren skattar för ett tråghz utsäde. Jöns skräddare beklagar och att han förlede wåhr utlade tree stycken näth om 50 alnar långa uthi älfwen och Willman dem opkastat och sönderrifwit. Willman föregaf att han lagdt dem in för sin strandh och dy dem opkastat: förmenandes sigh wara närmast där lägna: wettandes eij sigh dem sönderrifwit. Nämbdemän Simon Stenson och Jöns Erson hafwa besedt näthen och betygha dhem wara illa hanterade och tehlarne twenne städz afrefna och att den ordningen är att den som först kommer, langnar hwar honom bäst synes.

Ehuruwäll Jöns Willman i Långå hafwer borttagit een löfstack för Jöns skräddare ib*ide*m som han på obyttan skogh strax widh hans ängh tagit; så förskonas han de*n*ne gången lijkwäll med tree m*ar*k böther och 6 öre si*lfwe*rm*yn*tt för löfwet och för deth Willman hafwer spilt skräddarens näth, skall han [*446r*] effter dhet 25 cap*itlet* bygninga b*alken* l*andslage*n § 5to plichta med tree m*ar*k och skadan wedergälla i lijka måtto med säx öre si*lfwe*rm*yn*tt.

9. Comminister wörd*ig*e h*er*r Chrestiern Hofwerbergh opbödh första gången Olof Jonsons hemman i Wijken af nijo trågs uthsäde, huar uppå han 29 r*iks*d*aler* in specie gifwit, med det aftahl, att h*er*r Hofwerbergh så längie honom behagar skall hemmanet beboo och enär han deth eij längre bruka will, skall han Olof Jonson dhet först tilbiuda och få refusion för pantängiornes inlössningh och gårdens förbättrande i een och annan måtto etc*etera*. Huilcket kööp och accord Oluf tillstår, men nämbdeman Oluf Tohlson i Hån klandrade dhet i så måtto att han 15 eller 16 r*iks*d*ale*r där i hemmanet inlagdt och hans hustro, är Olufz syster och hans medarfwinge och fuller något der på bekommit, och enär han sin fyllnad fåår, cederer han sin hustrus bördh där uthinnan.

10. Jonn Päderson i Kallmaran insinuerade een lagbudhen och lagstånden köpeskrifft af Jon Halfwarson i Wehmdalen och Pedher Haraldson wed Stoorsiön på twå syster delar af deras hustrurs faders hemman för 32 r*iks*d*ale*r och dy bewillides honom laga fångs breef der på.

11. Joon Suänson i Wehmdalen opbiuder tredie gången [*446v*] sina systrars Giertrud och Sigrid Swänsdöttrars arff i hemmanet Nårrgården à 6 r*iks*d*aler* à 6 m*ar*k s*ilfwe*rm*yn*tt dhet lösa undantagande och der hoos födha dheras modher till dödedagar, och dhet oklandratt.

12. Jöns Staffanson i Wemdalen opbiuder andre gången oklandrat, Simon Stensons i Långå hustrus arf i Trådågården i Wehmdalen för 23 r*iks*d*ale*r Halfwar Staffansons andehl för 44 r*iks*d*aler* Märitt Staffansdotters dehl för 55 r*iks*d*ale*r Swän Jonsons hustrus 30 r*iks*d*ale*r och der iempte föda deras modher till dödedaghar.

13. Staphan Jönson i Håhn opbiuder tredie gången klanderlöst sin hustru broders Erich Olsons arfzpart i des faders hemman för 40 r*iks*d*ale*r à 6 m*ar*k och hustrusystrans för 14 r*iks*d*aler* 2 orth 16 sk*illinga*r.

14. Joon Månson i Wemdahlen præsenterade een laghbuden byrdalössningh på broderens Erich Månsons arfzpart i faders hemmanet för 30 r*iks*d*aler* à 6 m*ar*k*e*r som oklandrat ähr, och dy bewilliades honom där å fasta och dom breef.

15. Peder Biörson i Långå opbiuder förste gången Carll Andersons fierdedehl i Bergsgården och ett pantängie tilhopa för 26 r*iks*d*ale*r specie.[*447r*]

16. Sammaledes opbiuder Pedher Biörson förste gången Ebbe Bryngellsons jordepart i Bergsgården, köpt för 8 r*iks*d*aler* in specie och 6 dito i caroliner.

17. Peder Biörson opbiuder och första gången Peder Bryngelsons anpart i Bergzgården kiöpt för 13 r*iks*d*ale*r.

18. Rööklängden öfwersågs och befans wara 98 röker.

Ting 10 och 11 september 1683

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3470, fol. 385r-389r, RA.

Anno 1683 den 10 och 11 septembris höltz laga tingh med allmogen af Hede tingelagh uti Wehmdahlen, wederwarande befallningsman wälb*etrodde* Päder Olufsson Ströhm och nämbden. Nemb*lig*

Oluf Olsson i Backen	Oluf Tohlsson i Håhn
Peder Larsson i Gräfsgård	Jöns Jönson i Wembdaln
Måns Tohrsson på Edhe[!]	Jöns Ersson i Långå
Oluf Persson Wembdaln	Hans Olson i Funsdahlen
Staffan Jonsson i Wijken	Simon Stenson i Långå
Gussarm Suänson på Hede	Peder Jonsson i Tännäs

1. Dato publicerades Kong*lig* Maij*estä*ttz placater nemb*lig*
1. Om landzkiöp. 2. Om myntetz wärde 3. Skogsordningen. 4. Kong*lig* Maij*estä*ttz breef till gouverneuren om egennyttigt skogshygge. 5. Om barnemord 6. Kong*lig* Maij*estä*ttz resolution till h*err* gouverneuren om löst folckz skattlägningh och brännewijnsbrännerije allenast giästgifwarne emoth åårlig taxa tillåtit. 7. Om jacht och diurfångh. 8. effter herr öffuerstens och vice gouverneurens Åke Ulfsparres breef förmanthes allmogen till trooheet och lydna.

2. Dato angafs Peder Jonsson, Joon Emphason och Joon Jonson i Tännäs, för deth dee i förbuden tijdh hafua med bössa skuttit een älgh och iaget med hundar. Peder Jonsson tilstår sigh medh Joon Emphastson och Joon Jonsson aftahlatt, att gå till skogs och sökia effter willreenar och huar på sin [*385v*] ortt, doch sins emillan bythe huad fångas kunde, som skiedde i begynnelssen af sidstledne julij månadh, och denne råkat een älgh och honom neder skuttit och sins emillan dehlat: föregifuandes sigh eij annat förstå, än den tijden skulle effter sah*lig* grefwe Johan Oxenstiernas resolution af den 21 februarij a*nn*o 1662 wara tillåtit, som innehåller att fälla diur emellan s*ankt* Johannis och juhl och icke sedan, huilken af Kong*lig* Maij*estä*tt på rijchsdagen a*nn*o 1680 den [*lucka*] approberat är: Kunnandes doch icke neka sigh hördt publicerat wara, att Kong*lig* Maij*estä*tt nådigst 1681 förbudit alt sådant skiuthande så wähl i oförbuden som förbuden tijdh: föregifwandes detta landet aldrig hafft grafwar eller gilder effter högdiur, emädan som ingen lägenheet här i neijgden skall wara, som af nämbden intygades sant wara och der till med iages här i landett intet med lössa hundar utan i bandh.

Sententia: Ehuruwähl Peder Jonsson Joon Emphason och Joon Jonsson i Tännäs, effter egen bekännelse hafwa i begynnelssen af sidstledne julij månad, med bössa fältt ett älgsdiur, som sträfwar aldeles emoth Hans Kong*lig* Maij*estä*ttz allernådigste resolution gifwen den 16 martij anno 1681. Men aldenstundh högstbeme*l*te Hans Kong*lig* Maij*estä*ttz resolution intet determinerer, huru högdt straff sådane bööre undergå. Altså pröfwar rätten skiäligt att differera medh difinitif dom der öfwer till des hög*loflig* kong*lig* Håfrätten kan i nåder sigh der öfuer förklara. Imedler tijdh stånde huden in sequestio.

3. Håmännen tiltaltes för een olaga broo widh [*386r*] Gråan. Huar emoth dee exciperade och föregofuo att den är dem icke tildehlt, utan förledne höst blefwe dee tillijka medh tuenne ifrå Wijken dijthsände, att byggia een broo der, som förr aldrig warit, huilcken flodan i wåhras merndeels uth togh och dee af ländzman tilsagde att resten op taga, och dee Erich Olsson i Wijken där till tingett som bekänner sin lofwen intet fullgiordt och effter andtijmorne iempte andra wägar sampt*lig*e förfärdige, dhet ländzman Swänsson tilstodh.

Resolutio: Erich Olsson som sitt löffte eij hållit obligeres genast deth fullgöra och bylaget broon af nyo förfärdiga och effter blifuande fördehlning hålla wid macht, helst och emädan som Håhn den broon icke tillordnad ähr.

4. Funnäsdahlerne påminthes om försumlig wägebygningh och warnades den fullgöra wider laga both, och åligger tolfman Hans Olofsson ib*ide*m sina grannar tilhålla, eller plichta sielff.

5. Dato före kom Peder Jonsson på Hede och prætenderade på sitt faders Jöns Pederssons hemman Gärde uti Wembdahlen som Halffwar och Peder Jonsson i Wemdahlen med des moder medelst sythnings löön tilhandlatt det Halfwar åboor: warandes hemmanet Peder Jönssons modersmoders odall som war Oluff Olssons hustru, huar å Halfwar honom owitterligitt lagha fångz breef skall bekommit: anhållandes som een rätt arfwinge komma till beme*l*te hemman [*386v*] huaremoth Halfwar Jonsson invände och oppwijste tings rättens doombreef på besagde gård och hemman af 1½ tunlandhz uthsäde: lydandes först, huru som medh gamble mannen Oluf Olssons och hans hustrus och barns samtyckie war sluttit det han och hustrun skulle i deras ålderdombs swagheet, nödtorffteligen till dödedagar oppehållas och sedan låtha hederligen till grafwa komma der emoth dee cederat den dehl som outhlöst är i deras fasta ägendomb uti hemmanet, förutan dhet som Päder och Halfwar sielfwe af androm inlöst hafwa för 60 r*iks*d*aler* som warit panttsatt: warandes tillhopa 1½ tunlandz uthsäde, som föreningzskrifften af den 8 aprilis 1665 och dombrefwet af den 24 septembris a*nn*o 1668 med mehra exprimerer. Oluf Olssons hustru Karin Jonsdotter war rätta bördeman som dödde fö tijo åhr sedan.

Såssom frambledne Oluf Olufsson medelst sin och sin hustrus Karin Jonsdotters höga ålder och fattigdom hafwer a*nn*o 1665 den 8 aprilis des hustrus opantsatte jord Giärde och Wembdahlen till sythningslöön Peder och Halfwar Jönssöner ib*ide*m opdragitt, huilcket är lijkmätigdt deth 27:de capitlet jordabalcken landzlagen. 2:do war icke arffwet fallit till Päder Jönson a*nn*o 1668 den 24 septembris då dombrefwet effter laga procedere der på uthgafs och 3:tio [*387r*] hafwa Päder och Halfwar större dehlen af hemmanet som förpantatt war inlöst med 60 r*iks*d*aler* och aldenstund laga fångs breef der på ähr gifwit; så anstår icke häradzrätten i föllie och förmågho af deth 21 capitlet tingmåhla balcken någon ändringh der uti att göra, uthan förblifwer wid det som giordt och dömbt ähr.

6. Erich Olofsson i Wijken kärade till Joon Månson och Mattes Jonsson i Wembdahlen om ett ängh belägitt widh Wehmbroon, som undan hans hemman för aderton åår sedan för 20 r*iks*d*aler* är pantsatt och åårligen kastatt af sigh sex lass höö och förr tilbudit dem gifwa 10 r*iks*d*aler* dem dee wedersakatt. Joon och Mattes oppwiste pantezedelen af den 8 julij 1670, att bemelte ängh är pantsatt för 20 r*iks*d*aler* een dehl i caroliner och een dehl in specie :

uthfästandes dem deth behålla till des dee fåå skulle sine uthlagde penningar iempte wedergällningh huad som der på med rödiande kåstas kan. Jöns Jönson och Peder Larsson såssom förmyndare för Swän Halfwarsons barn, huars moder Mattes Pedersson nu till hustru hafwer, föregofwo barnpenningar der inne wara och understodo sigh icke med Erich Olsson någon förlijkning ingå.
Ehuruwähl det twistige ängiet vid Wehmbroon för tretton åår sedan är såltt undan Erich Olsons hemman i Wijken till Swän Halfwarsson [*387v*] och Joon Månsson i Wembdahlen för 20 r*iks*d*aler* uthi caroliner och specie, med försächringh det att behålla till dess berörde 20 r*iks*d*aler* tillijka med dhen kåstnad som der på medh rödiande kunde göras effter mätismanna ordom blefwe ehrlagde och restituerade. Lijkwähl och emädan som Kong*lig* Maij*estä*ttz jordeplacat anno 1677 biuder och befaller, deth alla äghor, dee wari sigh medh kiööp eller panth, gångne ifrå bohlbynn skohle uthan lössn till rätta bohlstade och skattehemman läggias, och till under dånigst föllie der af, erkä*n*ner rätten skiäligt, deth Erich Olsson besagde ängie wid Wehmbroon utan lössn tilträder och under des rätta bohlstäde behåller.

7. Päder Jonsson i Mora fordrade af Hans Olsson i Mässlingen 3 r*iks*d*aler* och een carolin, emädan som han intet fick behålla Månss Larssons andehl i een elgshudh, som Hans af, Månss sigh tilhandlatt och gifwit sigh i betahlningh, utan måst gifua för des lått och dehl: 3 r*iks*d*aler* aldenstund Måns föregaf sigh, af Hans Olsson sin betahlningh för 1/3 af huden intet fått. Lambrich Olsson i Wembdahlen intygade sigh med dem warit i lag och emillan Hans och Måns aftahlat bleff, deth Peder skulle så wähl Månsses anpartt som Hansses behålla för det Hans honom skyldigh war. Måns begaf sigh till Norie för åtta eller nije åår sedan: warandes okunnigt, huarest han nu tillhåller. [*388r*] Päder tilstår at emellan Hans och Måns så afskedatt wara.

Aldenstund Päder Jonsson bekänner, deth Hans Olufsson sin och Måns Larssons andehl i een älgs hudh gifwit sigh till full betahlning medh Måns Larssons sambtyckio, deth Lambrich Olsson och betygar santt wara. Så kan rätten intet påläggia Hans Olufsson att lefwera till Päder Jonsson dee prætenderade 3 r*iks*d*aler* och een carolin, utan Peder Jonsson som således sitt nöije bekom, sökie Måns Larsson som han föregifwer sigh der af emot afftahl låtit få 1/3 wärde af älgshuden det bästa han kan, effter huar böör sökia sin man.

8. Jöns Staffansson i Wembdahlen opbiuder tredie gången Simon Stenssons hustrus arf i Trålzgården för 23 r*iks*d*aler*, Halfwar Staffanssons för 44 r*iks*d*aler* Märitt Staffansdotter för 55 r*iks*d*aler*, Suän Jonsons hustrus för 30 r*iks*d*aler* och där hoos föda deras moder till dödedagar.

9. Oluf Olufsson i Wembdahlen opbödh första gången sin broders Joon Olufssons arfs partt i Giählesgården, uti Wembdahlen för: 41 r*iks*d*aler* och systrans Märitt Olssdotters för 20 r*iks*d*aler* och der iempte föda deras moder till dödedagar.

10. Gusarm Jonsson i Håhn opbiuder andra gången oklandratt sitt giorde testamentum reciprocum med sin hustru Jngeborg Jonsdotter, om dess [*388v*] löössöhren att behållas af dem[!] som längre läfwer och sedan emellan bäggies arfwa dehlas emädan een dehl der af kan wara ärfft.

11. Comminister h*err* Chrestiern Hofwerbärgh opbödh andra gången klanderlöst Oluf Jonssons hemman i Wijken, emädan som han, Oluf Tohlsson i Håhn för des prætension på sin hustrus wägnar uthlöst med 36 da*ler* kopparmyntt.

12. Päder Biörsson i Långå opbiuder andra gången Ebbe Bryngelssons jordepartt i Bärgsgården för 8 r*iks*d*aler* specie och säx dito i caroliner.

13. Sammaledes opbiuder han andra gången Carl Andersons 1/4 i Bergsgården och ett pantängie för 26 r*iks*d*aler* specie.

14. Framkom Päder Suänsson i Lillherrdahl: gifuandes tillkänna, huru som han är förlijcht med Hans Olsson Busk i Funnäsdahlen, om deth tuistige lärfftet, som han 1677 hoos honom insatte och skulle wara i feijgdetijden lefweratt såssom caduc som protocollet af den 18 octobris 1682 förmår, då Hans Olsson effter framtedde skiähl oblioerades sielf tolffte eedeligen sigh där ifrå befrija, i deth Hans Olsson skall honom gifwa, i ett för alt 20 stycken sex dalers plåthar och der medh des prætension opphäfwin wara, huilcket Hans Olsson nu inför rätten tilstår och Päder Suänsson sin hand der på gaff: stadnandes altså rätten der medh.[*389r*]

15. Jöran Stenson ifrå Tåhssåsen i Bärg bekänner sigh med Carl Hansson i Klöfssiö förledne winther förtärtt det stuhlna bränwijnet af Joon Mickellsson i Krokum och att Carl till böther af sigh tagitt 3 d*aler* K*oppa*rm*yn*tt.

Resolutio: Jöran skall på laga tingh i Bärgh den 13 decembris näst kommande comparera.

16. Päder Biörsson opbiuder andra gången Peder Bryngelsons anpartt i Bergsgården för 13 r*iks*d*aler*.

17. Oluf Matzson i Heröö och Swegh sochn hafuer stämbt Joon Påhlsson och Oluf Olsson Busk i Funsdahlen och icke tilstädes, dy saker till 3 m*ar*k.

Ting 20 mars 1684

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3471, fol. 577r-578r, RA.

Anno 1684 den 20 martij höltz laga tingh med allmogen aff Hede tinglagh, närwarande cronones länssman Peder Swänsson och eedsworne nämbdemän nemb*lig*

Oluff Olsson i Backen	Oluff Tohlsson i Håhn
Peder Larsson i Gräfsgård	Ung Olof Jonsson i Wembdaln
Månss Tohrsson på Hede	Jönss Ersson i Långå
Oluff Persson i Wembdaln	Staffan Jonsson i Wijken
Peder Jonsson i Tännäs	Halfwar Jonsson i Wembdaln

1. Dato publicerades Kong*lig* Maij*estä*ttz placater nemb*lig* förordning och reglement för militie betiente och landzstaten, och om sequestrationer af alla faste jordegodtz och ägendomb, de datis den 5 och 24 janurij 1684.

2. Siuhl Biörsson i Byhn och Swegh sochn, kärade till Staffan Jönsson i Håhn och Wembdahls sochn, för deth han sidstleden skördetijdh, sålde åth sigh een oxe för siutton da*ler* silf*we*rm*yn*tt och på handen fick twå d*aler* 10 öre s*ilfwer*m*yn*tt, och lijkawähl oxen till Oluff Halfwarsson i Herrö för högre prijss försålde: Hafwandes både penningarne och oxen. Huaremoth Staffan inwände och föregaff, att Siuhls son Peder, oxen betingade för 17 d*aler* s*ilfwe*rm*yn*tt, medh förordh, att han honom korsmässtijden låfwade affodra, och enär deth intett skedde, nödgades han sällia oxen till een annan, tree weckor för juhl, medelst mangell aff penningar och fohr, emedan som Siuhl oxen intett afhemptade, och fulla penningar lefwererade, och icke heller något budh der om sände: Hafwandes fått för oxen 30 öre silf*we*rm*yn*tt mindre än Siuhl låfwade gifwa, som Jöns Olsson i Håhn skall kunna bewittna och icke tillstädes är, huar till

Siuhl nekar och berättar [*577v*] Oluff sagdt sigh gifwitt aderton da*ler* silfwermyntt: warandes fyra mijler emellan köparens och sälliarens booställen. Siuhl föregifwer intett afftahlat wara, deth han oxen skulle strax affodra, men Staffan påstår, att Peder låfwat den affhempta korssmässtijden, och drifwa honom till Kopparbärgett, som eij skedde.

Såssom sielfwa köparen Peder Siuhlsson icke tillstädes är att confronteras med Staffan Jonsson och des giorde oxeköop och föresatte dagh att afhempta, huar uti twisten merndeels består, och der hoos äre påberopade wittnen å bägge sijdor, Jöns Olsson i Håhn och Oluff Halfwarson i Herrö, angående huru högdt oxen samma gången försåldes, icke tilstädes. Huarföre kan saken icke för denne gången afhielpes, utan till nästa laga tingh opskiuthes, då bemeltte perssohner skola tillstädes wara.

3. Oluff Olsson i Wembdahlen opbiuder andra gånghen sin broders Joon Olssons arfpartt i Giölesgården uti Wembdahlen för 41 r*iks*d*aler*, och systran Märitt Olufzdotters för 20 r*iks*d*aler*, och der hoos föda deras moder till döde dagar.

4. Gusarm Jonsson i Håhn opbiuder tredie gången klanderlöst sitt giorde testamentum reciprocum med sin hustru Ingeborgh Jonssdotter om deras löössöhren att behållas aff den som effterläfwer.

5. Peder Biörsson opbiuder tredie gången Peder Bryngelssons anpartt i Bergsgården för 13 r*iks*d*ale*r.

6. Sammaledes tredie gången Ebbe Bryngelssons [*578r*] jordepartt i Bergsgården för fiorton richzda*le*r.

7. Thesslijkest Carll Anderssons fierdepartt uti Bergsgården som han sigh tilbytt aff rätta bördemän för 18 r*iks*d*aler*, såssom och åtta richsdaler för een panttjord som till mellan gåffwa gaffz.

8. Joon Swensson i Norrgården och Wembdahl sochn præsenterade een lagbuden och lagstånden byrdalössningh aff sine systrar, Giertrud och Segrid Swenssdöttrar för tolff richzda*ler* tilhopa för deth fasta, till ewärdelig ägendomb, medh troowärdige wittnen, begärandes rättens confirmation och laga fångh der på, som bewiliades, efftersom deth allereda 1683 lagståndditt är uthan klander.

9. Staffan Jönsson i Håhn insinuerade een lagbuden och lagstånden köpeskrifft aff sin hustru broder Erich Olufson, sin faders arff, i hemmanett för 40 r*iks*d*ale*r, och des hustrus systers för 14 r*iks*d*aler* 2 ortt 16 ski*lling* begärandes der å doom och fastebreeff, som honom bewilliades, emädan som sidsta opbudett skedde den 18 octobris anno 1682, doch skall han först opwijsa Erich Olssons sidsta giorde förlijkningh på klandratt 1681. [*596v*]

Ting 22 september 1684

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3471, fol. 596r-597v, RA.

Anno 1684 den 22 septembris höllttz laga höstetingh med allmogen aff Hede tinglagh, uti Hede sochnestufwa, præsente prætore och nämbden.

Oluf Olsson i Backen	Oluff Tohlsson i Håhn
Päder Larsson i Gräfzgårdh	Jönss Jonsson i Wembdal*e*n
Månss Tohrsson på Hede	Jönss Ersson i Långhå
Oluff Persson i Wembdaln	Peder Jönsson i Tännäs
Gussarm Swensson på Hede	Simon Steensson i Långhå

1. Dato publicerades Kong*lig* Maij*estä*ttz förr specificerade placater.

2. Nills Marckusson barnfödd i Trunheem skuldgafs hafwa belägratt Karin Efwensdotter i Jongdahlen, och hon Lauentij tijdh födt barn. Kåhnan ähr intett tilstädes, dy kan ingen doom i saken gifwas.

3. Joon Olsson i Wijken kärade till Halfwar Jonsson i Wembdahlen om een häst som han förledne sommar på legho, honom till Trunheem låtitt bekomma och han hästen så illa handteratt, att den störtte åtta daghar effter heemkomsten, och betyges att hästen war i bland dee bästa i tinglagett, och widh uthleijandett ferdigh, och allenast swall i nässan.

Halfwar berättade sigh hästen leija, som wähl sågh [*597r*] uth, men under resan wille han sig icke wähl fouragera: hafwandes dee tanckar, att han war siuuk inwärtes, och der aff, och icke af någon swår börda förderfwadt och omkommit. Joon begärte halfwa hästens wärde, som är aderton da*ler* silf*we*rmyntt, men Halfwar tilbiuder med leghona åtta da*le*r silf*we*rmyntt huar med Joon icke wille sig benöija låthe, dy togs saken i betänckiande och beslöttz, att Halfwar Jonson skall å nästa tingh effter det 8:de capitlett köpmåhlab*alcken* l*ands*l*agen* sielff tolffte swäria, att hästen af hans förwållande och handawärckan icke förderfwadt och omkommen är.

4. Oluf Olsson medh sina consorter och lagsmän i Wembdahln, beswärade sig öfwer sina grannar Pehr Jonsson och des lagzmän ib*ide*m, för deth dee broobyggningen öfwer Wehman icke effter länss- och tolfmäns gottfinnande effter som hemmanen äre delte, willia fullgöra, huar emoth exciperades och föregafs, att dee des uthan så myckett som dee andra der till contribuera, och dy undandraga sig intett på dee twenne allmenne broarne öfwer den stoora och lilla Wehman att arbetha: gifwandes och wid handen, att Rijssbroon och af sampt*lige* bylagett waritt bygd och hållen wid macht, men för sexston eller siutton åår sedan slutitt, att heela byhn allenast skulle hålla östra broon åth Klöfssiö wäghen; dy aftalttes och beslöttz att alla tilhopa böre och måste effter Sweriges lagh byggia och hålla allmenne broerne wid macht, och Rijssbroon skall besees och statueras huad skiähligt finnes kan, huar opå fölgde och i lijka måtto fans skiäligt, att dee [*597v*] som Rijssbroon till quarn och fäbodar och annat slijcht bruka, måge den byggia och hålla som dee bäst kunna: förståendes att dee icke des mindre uthi ber*ör*d*e* allmänna broar quoticera och dehlachtige wara skohle.

5. Oluff Olsson i Wembdahlen opbiuder tredie gången sin broders och systers arfspartt i Giölesgården för 61 r*iks*d*aler* oklandratt.

6. Jöns Staffansson i Wembdalen insinuerade een laghbuden och lagstånden bördalössningh på Trådgården, som utan klander den 11 huius lagstånden war; dy bewilliades honom derå dombreff.

Ting 13 mars 1685

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3472, fol. 440v-442r, RA.

Anno 1685 den 13 martij höltz laga ting med allmoghen aff Hede tinglagh, præsente prætore och nämbden.

Oluff Olsson i Backen	Oluff Tohlsson i Håån
Peder Larsson i Gräfzgård	Jönss Jonsson i Wembdahlen
Månss Tohrsson på Hede	Jönss Ersson i Långhå
Oluff Persson i Wemdahlen	Peder Jonsson i Tännäs
Gussorm Swänsson på Hede	Simon Steensson i Långhå
Staffan Jonsson i Wijken	Joon Påfwelsson i Funssdalen

1. Dato afflade Joon Påhlsson sin nämbdmans eedh.

2. Dato publicerades Kong*lig* Maij*estä*ttz förr specificerade placater.

3. Nillss Marckusson ifrå Trunheem bekänner sig hafft lägersmåhl med Karin Äfwensdotter i Liångdahlen och afflatt barn tilhopa som föddes Laurentij tijdh och i liffwett ähr, huilckett och kånan bekänner och tillstår: warande [*441r*] bäggie ogiffte, och med den synden icke förr beslagne; altså blifwer hans saak effter deth 3:d*ie* capittlett giff*ter*måhlab*alken* l*ands*l*agen* fyrattijo m*ar*k och kånans effter praxin tiugu m*ar*k*e*r.

4. Oluff Ersson på Hede beswärade sig öfwer Oluff Månsson i Wemdalen, för deth han förledne sommar ett stycke ängh wid Wehman för sig slagitt, och oachtatt att han genom länssman dess höö haar låtitt förbiuda, haar han lijkawäll halfpartten deraff tagit och heemfördt. Oluff Månsson bekänner sigh hafwa slagitt Oluff Erssons slått, i förtröstningh att kunna få förlijka honom derföre, emedan som han der i neijgden måste töfwa till dess hans egit höö kunde blifwa tårtt, och budit honom een ortt i förlijkningh och så mycken slått igen, men han eij wellatt. Oluff Ersson bewiste att han aldrig sigh der om tiltaltt förr än han till tinget stämbd bleff, och halfwa höett haar Månsson tagit, sedan deth förbudit war.

Såssom Oluff Månsson hafwer olåfligen sig tillägnatt och slagitt ett slåttstycke som hörer Oluff Ersson på Hede till. Altså plichtar han för wåldzwärckan effter 28:d*e* cap*itlett* konunga-b*alken* l*ands*l*age*n med sina fyrattijo m*ar*k och gälde åther skadan, och för deth han halfwa höett emot förbudh tilgrijpit och tagitt, saker till fyratijo m*ar*k kongens een saak.

5. Emellan Oluff Månsson och Joon Jönsson, angående een fahrwägh i åkeren, beslöttz att nu warande wägh brukas nästkommande sommar som een tijd tilförenne, och will Gudh, widh höstetingett, skall deras angifwande synas, och sedan hielpas till laghlijkmätigt sluth.

6. Landtmätharen Chrestopher Steenklyfft beswärade sig medelst breef daterat Glijssiöbergh den 3:d*ie* i denna månadh martij [*441v*] huruledes han på sitt anbefalte geographiske arbete är aff Oluf Ingebrächtsson Busk i Funssdahlen hindratt worden, först i deth han honom eij welatt läna huuss, der doch rum skall waritt, och sedan intett fått af honom den wnderrättelsse som äskades och han wiste. Oluff Butsk[!] ähr uthgammall och siuklig och betyges eij kunna komma i persohn tilstädes; dy hijtskickatt sin son Hanss som exciperer och nekar till angifwandett: beropandes sig kunna med wittnen bewijssa deth eensijdigt angifwitt wara. I synnerheet med Oluff Ersson i Wattuwijken och Oluff Larsson i Ede uti Owijken och Backbygden, som den tijden tillijka med fleera skola waritt tilstädes, och intett kunnat dem skaffa hijt efftersom han stämbninghen fick seent. Altså differeres saken till nästa laga tingh.

7. Länssman Pehr Swänsson oppwiste Oluff Jonssons skrifft i Wijken aff den 26 januarij 1685: lydandes sig hafwa länt aff honom sextijo tree sex dalers plåthar, medh förordh, att dem betahla till nästa tingh, heller tilträda hemmanet Wijken och deth bruka tilldes penningarna restitueres. R*esponsio* Oloff Jonsson sägher sigh intett mächtig wara honom sina pen*n*ingar låta igenfå, utan begärer deth han wille hemmanet till bruukz taga och hafwa, tilldess han kan skaffa honom sina penningar; Då framkom Olufz swågher som ägher des syster Märitt Jonssdotter till hustru, Oluff Tohlsson i Håhn och begärtte hemmanet inbörda, emädan som Peder Swänsson där till obördig ähr: williandes inlössa huad der till af ålder lydt och legatt. Då pastor wyrdige h*er*r Henrich Drake, oppwiste Joon Olssons pantte skrifft den 15 october 1666 på några änges stycken och åkerteghar som under Wijkz hemman brukade waritt, der till medh een attest aff trenne bönder [*442r*] på Hede, att bemelte äghor fordom legatt under ett rifwit hem*m*an på Hede etc*etera*.

Resolutio: Effter Sweriges lagh tillåthes Oluff Tohlsson inbörda sin hustrus faders jordh och hemman i Wijken, och huad wyrdiga pastorens innehafwande låtter der aff widkom*m*er, kan rätten denna gången, effter som ingen citation är föregången som är begynnelsse till all action, icke optaga och afhielpa.

8. Peder Biörsson i Långå angaff Simon Stensson ib*ide*m för deth han förledne höst låtitt sin booskap för sigh opätha een hööhässia om twå lass. R*esponsio* att han intett kan neka der till men förmenar hans plicht wara hålla hägn der öfwer: berättandes att där för gammaltt waritt lada, men icke i Peders tijdh, eij heller waritt omgärdatt, huar om dee förlijchtes sålledes, att Simon skall gif*w*a Peder, twå dal*er* 8 öre kopp*a*rmyntt.

Ting 22 september 1685

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3472, fol. 442r-446r, RA.

Anno 1685 den 22 septembris höltz laga tingh medh allmogen aff Hede tinglagh, närwarande befallningzman wälb*etrod*de Nilss Uhr och nämbden.

Oluff Olsson i Backen	Oluff Tohlsson i Håhn
Peder Larsson i Gräfzgårdh	Jönss Jönsson i Wemdahlen
Månss Tohrsson på Hede	Jönss Ersson i Långå
Oluff Persson i Wemdahlen	Peder Jonsson i Tännes
Gussorm Swensson på Hede	Simon Stensson i Långå
Staffan Jonsson i Wijken	Joon Påhlsson i Funssdahlen

1. Dato oplästes Kong*lig* placatet om barnamordh.

2. Oluff Jonsson i Wijken ingen åhrstienst hafft och i som*m*ar [*442v*] waritt i andtijmorne hoos Oluff Tohlsson i Håhn för dagha- och weckulöön; dy böör han effter Kong*lig* resolution contribuera twå dal*er* silf*w*erm*yn*tt.

3. Hede kyrckby beswärade sigh öfwer Joon Olufsson ifrå Wembdahlen för deth han förledne wåhr, utan någhons låff och tillstånd, begyntt byggia på deras skatteskogh wid Sarffsiögarna och sig dher nedersatt, derest byhn sitt lijde fiskie hafwer, huarigenom des fiskie tillijka medh redskapen förderfwatt blifwer, och des rödningar aff hans booskap afbette, huar aff byhn som des utan af swagh sädesjord och lägligheeter består, aldeles af sigh ko*m*mer begärandes dy blifwa wid sin gamble häfd och rättigheet conserverat: beklagandes att nu i höst är mangell funnit på fisk på dee ställen han sina näth hafft, och han låtitt sin boskap uthbetha kring om

deras fiskiebodar och wallar där warande grääs som dee sielfwa åth sina hästar bärga pläga. Item bärgatt myhrslått på deras skogh. Joon bekänner sigh twå näth brukatt och grässwallen kring om deras fiskiebodar afbeta låtitt och på dess skogzmyhror slagitt grääs, men intett där hedeman pläghar slå. Huaröfwer Joon Olsson förklarade sigh sålledes att samma ortt är belägghen 3½ mijhl ifrå Hede by, och föregaff sigh fått låff der till af halfwa byhn, deröfwer han intett bewijss hade att oppwijssa: bekännandes sigh oppsatt ett fähuus och begyntt på een stufwa. Närwarande byamän föregåfwo honom intett annatt låf hafft, än då den eena då den andra sagt, får du låf af andra så får du och så aff migh. Hede byamän tilspordes med huad fogh och skiähl dee tillägna sigh så widt aflägit fiskie och skogh som synas sträfwa emot Kong*lig* förordninghar. R*esponsio* att så waritt hafwer man effter man, och dee dess utan swag lägenheet hafwa. Item att Långå byhn sina fiskie siögar wid den [*443r*] tracten åth Mässlingen som längre bårtt liggier, och hafwa. Frågades och dem, om dee någon taxa för sina fiskie giöra? R*esponsio* dee skatta för skoghen? R*esponsio* ja medelst boghskatten som dee åhrligen uthgöra: föregifwandes att dee i forna tijder der hafft sina diurwåner, och kunna fuller mista och cedera skoghen, men ingalunda fiskiett undan sine swaga hemman, som des utan icke skola kunna wid macht håldne blifwa: berättandes att mycken swagh jordmåhn till åkerbruuk där ähr, som ungefähr kan till fråstachtige ortten iämbföras med Funssdahlen och Stoorsiöön: warandes der iempte små siögar och kiärn som ingen i synnerheet brukatt och kunna lijtett importera.

Nämbden togh saken i betänckiande, och håller Sarfsiögarne med dess skogh för Hede kyrckbydz uhrminnes skatträttigheeter under sina hemman, och ingen kan uthan dheras fiskewattn blifwa der besittiande, och böör plichta för deth han olåfwandes där sig nedersatt och huuss bygdt.

Såssom intygatt är, att Sarfsiögarna och skoghen der omkring aff ålder lydt och legatt under Hede kyrkioby, som dessutan af ringa och swaga willkohr är, och der iempte att ingen lägenheet till någott tårpställe kan der finnas, uthan bohlbyens præiuditze och förfångh; Altså stadnar rätten der medh, och Joon Olsson som intett kan wijssa sigh låff hafft sigh der nedersättia och byggia och der till med dels brukatt bohlbyhns fiskiewattn olåfwandes, såssom och under dess skogh liggiande myhrslått i lijka måtto, utan ägandens låf och minne häfdatt och bärgatt. Finner rätten skiähligt, att applicera hans förseende och brått deruthinnan till deth 28:de capittlett kongab*alken* l*ands*lag*e*n och i krafft der aff dömma honom Joon Olufsson, att derföre plichta medh sina fyrattijo m*ar*k och gälda åther allan skadha [*443v*] effter mäthismanna ordom och trädha der ifrån.

4. Chergiant Peder Snabb opwiste capiten Michell Planttingz fullmacht aff denn 20:d*e* i denna månadh, att fodra betahlning för den för rymbde dragons Oluff Jönsson Lustigz medhafde liverie bestående aff een jacka, karpuss och strumpor, ett paar skinbyxor och ett paar skoor, utaf hans quarlåthenskap i Håhn, huar öfwer ett opsattz är giordt, bestående af femb stycken köör och femb kalfwar à 1 åhr förledne winther, åtta st*ycken* fåår, fyra st*ycken* lamb, femb st*ycken* getter, femb stycken killor, tree spen korn och twå dito dråssa, een jerngryta om tree kannor, ett nothstycke om sex fambnar, een fierdedehls hud, ett st*ycke* kalffskin, een handqwarn, och ett lijtett skinhyende gammaltt. Här utaff ägher Olufz styffson, Erich Halfwarsson fyra st*ycken* koor för tolff richzdaler och tuå oxar för åtta richzdaler effter een skrifft daterat den 23 october 1683 underskrifwen aff gamble länssman Swän Swänsson, Oluff Tohlsson i Håhn och Oluff Persson i Wembdalen. Och såssom den synes wara nyskrifwen, frågades barnssens förmyndare Joon Jonsson i Håhn der om. R*esponsio* att den gambla wara både illa skrifwen och hållen, och han intett dristatt sigh henne taga med sigh, dhet han andra gången itererade, och enär honom pålades att skaffa den samma tilstädes, bekände han sig ingen hafwa eller hafft. Deth befans att dragons hustru Kerstin Erssdotter äger een fierde dehl i hemmanet Håhn, den delen brodren Peder Ersson föregifwer sig köpt och richtigt betallt, men intett qvittens hafwer, eij heller war någon tilstädz enär lefwereringhen skiedde. Omsider oppwiste

chiergianten een zedell sine dato, att Peder Ersson kiöpt sin systers arff i löst och fast för trätton richzdal*er* som synes wara [*444r*] medh dragons Oluff Jönssons egen hand skrifwen, och under samma zedell är deth samma i Pehr Erssons nambn skrifwitt som Påhl Jönsson i Håhn effter Pährs begäran haar skrifwitt och han tilstår sigh deth giortt uti Pährs systyers närwaru, som sade deth santt wara, men intett wiste han enär pe*n*ningarna lefwertes. Peder föregifwer sig läna samma penningar aff Joon Persson i Glijsbergh. Femb st*ycken* kalfwar och fyra stycken fåår äre i stället för twå stycken oxar som sonen tilhörde och wore föryttrade lagde och kåsta tolff öre silf*we*rm*yn*tt mehra än bemeltte twå oxar. Sedan öfwersågs dee andre pertzedlarna som skattades wara i behåld och böre betahlas: wälförståendes att Peder Olsson i Glijssbergh ägde den ena inventerade kohn och brodren Pehr Ersson. Peder Ersson tilägnade och sigh een fierde dehls tunna swagt korn, som intygades wara aff swagh åhrswäxt fallit och honom tilhöra. Oluff Andersson i Håhn prætenderade på fyra stycken fåår, men kunde intett bewijssa sigh der aff ägande wara. Joon Jonsson föregaf sigh fyra stycken lamb eij fått, men betygades dem i wåhras wara behåldne. Een geth betygades wara Pehr Erssons arff och een störtt. Pijgan will tillägna sigh een dito på lönen utan bewijss, tree st*ycken* killor äre störtte, ett ga*m*maltt nothstycke höltz aff intett wärde. Förutan inventariumet fins een klijppingz fäld half slittin: nekandes samptelige att ingen ägendomb mera der, är tillfinnandes, ko*m*mer altså till liverietz betalningh som föllier nembl*igit*.

Aff styffsonens booskap 12 öre s*ilfwe*rm*yn*tt een half tunna korn 2:8. 4 stycken fåår 3 d*aler* fyra st*ycken* lamb 1 d*aler* 4 öre, tree stycken getter 1 d*aler* 22 öre 2 st*ycken* killar 12 öre, barcke läder för 8 öre, ett kalfskin 4 öre, een gammall handquarn 10 öre, een jerngryta 1 d*aler* 16 öre ett skinnhyend med duhn 12 öre, een halffslittin klijppningsfäldh 24 öre, [*444v*] een halff tunna maldh 6 öre: förestående altt i silf*we*rm*yn*tt som giör tilhopa 12 d*aler* 10 öre s*ilfwer*m*yn*tt huilcka tolff dal*er* 10 öre wederbörande ombudzman åligger att clarera och göra redo före. Oluff Lustigz hustrus broder Peder Ersson föregifer sig aff Oluff kiöpt een kopparkättel för 2½ r*ichz*d*aler* och twå richzdaler der aff lefreratt till Henrich i Ulfkälla och deth öfriga till Oluff sielff, och den afhämptatt förrän Oluff rymbde och insatt hos Hanss Ersson i Glijssbergh, der han ännu säijes wara, huilckett opskiuthes, men gitter han deth eij bewijssa, så komme kättelen och till liverietz betahlningh.

5. Dato oplästes h*err* gouverneurens excell*ense*n högwelborne h*err* Lennart Ribbingz resolution för wembdahlerne om tuänne perssohner Jacob Nillsson och Joon Ersson som olåfwandes satt sig neder på deras uhrminnes slåttegodz och skogh Alupsslåtterne ben*emb*d, och der tilhopa opbygdt een stuffwa och ett fähuus med een höölada, och tillägnatt sigh någon afsijdes myhr slått: remitterades till laga och noga ransakningh, om slåttegodzetz beskaffenheet antingen deth är bohlbyens rätta tillägo eller sorterar under allmänningz wilkohr, och sedan ansee bem*el*te nybyggiares egenwillioge företagande med laglig näfst, dem och androm till warningh och rättellsse. Huar till Jacob och Joon swarade, att dee utan låf wäll sigh der nedersatt till des kunnigt blifwa skulle medelst ransakningh, om deth tillåtas kunde: hafwandes opbygdt een stufwa, ett fähuus och een höbodh och till femb eller sex koorss föda myhr slått slagitt på aflägen ortt, der wembdahlerne aldrigh något höö bärgatt: beklagandes sitt oförståndh derutinnan: warandes bäggie giffte och särdeles matlagh [*445r*] men arbetatt tilsammans: föregifwandes att der på skoghen som gräntzar i hoop med owijkzman och Skåhlans byaman i Bergh uti Jempteland finnas slåttemyhror som obrukade waritt och lijkawäll duglige och nyttige äre. Wehmbdalerne påstå skoghen aff ålder byhn tillhöra och gifwa siu stycken gråskinn i affrad åhrligen derföre. Nämbden som der i intett intresserat ähr, berättar, att för gammallt waritt taltt om nya booställen på bemelte skogzäghor, och att Wemdahlen een stoor dehl der aff aldrig brukar, utan Arups slåtten merndeels brukatt aff den som först kommit och bästa folckmachtan hafft, men intett emellan grannarna delatt som dee tilstå.

Till underdånigst föllie aff Kong*lig* Maij*estä*ttz utgångne resolutioner och hans excell*en*z gouverneurens remiss, finner rätten säkrast och skiäligt wara, att lämbna Alupskiälan och där under sorterande lägligheeter till laga besichtningh, näst kommande sommar will Gudh, huar aff pröfwas läre om den kan tillägnas Wembdahls by eller böör den wara och förståtz till crono allmänningh. Men Jacob Nillsson och Joon Erichsson som utan låff och tilstånd intagit orthen och der sig nedersatt, bygdt huuss, och aflägne myhror slagitt och bärgatt, kan rätten intett frijkalla för wåldzwerckan, utan effter 28:d*e* cap*itlet* konungzb*alken* l*ands*lag*e*n dömma huardera derföre plichta med sina fyratijo m*ar*k*e*r och förgiortt sitt arbette, doch skola hussen orörde stånda till des syhnen är öfwergången, och man deraff om orttens beskaffenheet säker wnderrättelsse kan ährhålla och hafwa.

6. Dato företogs saken om älgzdiurs fällande med bössa in julio a*nn*o 1683 aff Peder Jonsson i Tännäs som på höste tingett samma åhr hades under ransakningh och fans sträfwa emoth Kong*lig* Maij*estä*ttz resolution d*en* 16 martij [*445v*] a*nn*o 1681. Och så wijda i högstbemelte resolution intett quantum på bötherne determinerat war, opskötz saken till höga öfwerhetenes förklahringh der öfwer, huilcken i wnderdånigheet är förmådd af den 10 martij innewarande åhr 1685. Och så wijda Kong*lig* Maij*estä*ttz resolution 1680 innehåller att Härioådalen tillåtes fälla älgsdiur emellan S:te Johannis och juhl, så hålles tijden icke förbuden.

Emädan som Kong*lig* Maij*estä*ttz allernådigste resolution af den 10 martij innewarande åår 1685 förmår att den som emoth Kong*lig* Maij*estä*ttz förbudh af den 16 martij 1681, med hundar, bössa och skijdh, iaghar och skiuther älgzdiur skall med intett större staff bekäggias än den som högdiur i förbuden tijdh fäller, där icke någon alttför grofft och offta förseer sigh der medh. Altfördenskuld till wnderdånigst föllie deraff, warder Peder Jonsson i Tännäs som med bössa a*nn*o 1683 een älgh skutitt och fält hafwer, effter den 9:d*e* articklen i Kong*lig* Maij*estä*ttz stadga om jacht och diurfångh, tillijka med Joon Emphasson och Joon Jonsson i samma by, som hans lagsbröder wore, att plichta medh fembtijo da*ler* silf*we*rm*yn*tt. Och aldenstund Peder Jonsson allena war enär älgen skötz och dee andra der aff intett wettat, så plichte för Kongl*ig* förbudett effter höglof*lige* Kong*lig* hoffrättens ordre allenast fyrattijo m*ar*k och huden effter praxin heemfaller Kong*lig* Maij*estä*tt och cronan.

7. Saken emellan Joon Olsson i Wijken och Halfwar Jonsson i Wembdahlen om een häst som för Joon föderfwatt och störtte 1684 och Halfwar till lego hafft, huaröfwer Halfwar förledne höstetingh fästade lagh sielff tolffte sig befrija icke der till wållande waritt, den han med fulla lagzmän intett göra kunde, och dy förlijchtes han med Joon Olsson [*446r*] att han skall gifwa honom halfwa hästens wärde som är aderton daler silf*we*rm*yn*tt.

8. Gusarm Jonsson i Håhn insinuerade ett lagbudit och lagståndit testamentum reciprocum emellan sigh och sin hustru Ingeborgh Jonssdotter, att den som den andra öfwerläfwer skall alla lööss ören behålla till sin nytta till dödedaghar, och sedan emillan bäggies arfwa delas, hälst emädan som dee dem merndeels under ächtenskapett förwärfft hafwa. Hwarföre bewilliades där å laga confirmation.

9. Peder Biörsson i Långå præsenterade trenne lagbudne och laghståndne jorde partter i Långå by som kallas Bärgsgården: warandes alla tree sidsta opbuden oklandratt den 20 martij a*nn*o 1684 skedde, och derföre bewillias honom laga fångs bref der på.

10. Peder Pedersson i Sörmo uti Wemdahlen opbiuder första gånghen sin broders Oluff Perssons bördalössning af halfwa faders hemmanett för 65 r*iks*d*aler* i caroliner.

11. Länssman Peder Swänsson opbiuder första gånghen een lijten cronopartt Frubacken ben*emb*d med några små ängeslappar för 24 d*aler* silf*we*rm*ynt*t.

12. Oluff Tohlsson i Håhn opbiuder första gånghen Oluff Jonssons hemman i Wijken som han inbördatt på sin hustrus wägnar för 63 r*iks*d*ale*r. Een deel i specie och een dehl i plåthar, och 27 stycken plåthar som hemmanett war skyldigh.

13. Joon Jonsson opbiuder första gånghen Jertrud Jonssdotter änkias lössa och fasta ägendomb i Håhn till sythningzlöön och för hennes broders Pehr Erssons andehl gifwitt 66 da*ler* kopp*a*r-m*ynt*.

Ting 4 mars 1686

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3473, fol. 374v-375v, RA.

Uthi Hede medh des tinglagh d*en* 4 martij præsente prætore och nämbden.

Oloff Olsson i Backen	Oloff Tholsson i Håhn
Peder Larsson i Gräfsgård	Månss Tohlsson på Hede
Jacob Ersson i Långå	Olof Persson i Wembdahlen
Peder Jonsson i Tännäs	Gussorm Swensson på Hede
Joon Pålsson i Funnsdalen	Peder Jonsson i Wijken
Peder Hansson i Tännäs	

1. Dato publicerades Kong*lig* Maij*estä*ttz specificerade placater och befallningar.

2. Peder Jonsson i Opmo utj Wembdahlen angafs hafwa förledne höst medh bössa skutitt tree stycken älgzdiur på Alops skoghen som räknas för Wembdahls bydz skogh, dhet Peder Andersson, Joon Ersson och Larss Jonsson i Wemdahls by blefwit warsse allhälgon tijd, och för länssmann Pehr Swensson angifwit, och han tillsagt Peder Jonsson derföre å nästa tingh att swara, och eij kunnat ortten låta besee, efftersom sniö då fallen war. Huartill Peder Jonsson swarade, att 2:ne hafwa gått för ledh och eij fått dödzhugget och dy dem skuttit. Kohn fått hugg både af udden och loett på högre sijdan och på fiolhlkalfwen på den wänstra träffade udden: eij minnandes huart loett träffade, och een åhrskalf hafwer han skuttit, och huderne j höstas bortsålt till borgaren Olof Siuhlsson widh Kopparbergett och för een kårt tijdh sedan huderne till bärget fördt och lefwereratt, den eena war een koo, och den andra een fiohlkalf och den 3:die een åhrskalf. Lambrich Olsson i Wembdahlen föregaf, att sådant förbudh eij ähr publicerat och kunnigt giordt, och att Peder Jonsson sedan han skuttit kalfwen gifwitt sigh lått dher uti, emädan som dee elliest hafwa skogzlagh i wåhner men icke j dee ledh som dee twänne älgzdiur skola wara gångne före. Peder Jonsson berättar sig hört wara publicerat och förbudet allt skiutande effter älgzdiur. Larss Jonsson som ähr Peder Jonssons broder berättar sigh besee [*375r*] köttet i skoghen, och kunde see att kuhlan på älgzkohn träffat på ena boghen, och oppwidh eller öfwerst i sijdan synthes wara lijtet sargatt och kan eij wetta om någon udd der tagit eller elliest tillkommit. Men på beggie kalfwarne kunde han eij see mehra än huar sin kula fått och ingen lijknelsse till någon udd hafwa träffat: liggandes köttet wid Miösiön, dijth Pähr sägher sigh dhet fört ifrå hullstahn pass een stoor mijhl. Peder Andersson, att ett skått tagit i boghenn och ett på sijdan hardt wid ryggen, kunnandes intet annat märckia än dhet af een kuhla wara giordt, och på alt een sijda. På fiohlkalfwen war ett bysseskått på sijdan, och intet synthes där mehra och äfwen på åhrskalfwen. Joon Ersson war bortrest förr än tingzcurssen kom. Peder

Jonsson berättar att udden träffat mellan bogen och sijdan på fiolingen, och dy intet håhl på hudan kan synas. Åhrskalfhuden ähr såld för 3 d*aler* 10 2/3 öre silf*wer*m*yn*tt.

Såssom Peder Jonson påstår att älgzkohn och fiohlkalfwen hafua först gått för ledh och fuller fått merndeels dödz hugget och sedan dem skutitt; Altså pröfwas skiähligt, att sielfwa leden skola effter wallburgi besees, sedan stången och sielfwa udden. För dhet 3:die om fällarne gått ifrå leden till hullstahn, och för dhet 4:de skall Peder Jonsson igen skaffa huderne att besichtigas wid nästa laga tingh. Huad åhrskalfwen widhkommer som Peder Jonsson emoth Kong*lig* Maij*estä*ttz förbudh medh bössa skuttit, så saakfälles han till underdånigst föllie aff Kong*lig* Maij*estä*ttz resolution d*en* 10 martij 1685 efter skogzordningen till 50 d*aler* s*ilfwer*m*yn*tt och effter högstbem*el*tte Kong*lig* Maij*estä*ttz resolution för förbudett 40 m*ar*k*e*r och huden effter praxin förwärckatt.

3. Joon Andersson och Oloff Månsson j Wembdahlen kärade till Olof Tohlsson i Håhn om den skada hans booskap på dheras höö på Knettmyhran giordt, och blefwo så inför rätten förlijchte, att Olof Tohlsson skall gifwa dem tree skrinder myhrhöö, och dee där emoth obligeras att hägna om sina hööladur och hässior som är hardt widh hans gårdh och fälöth. [*375v*]

4. Comminister h*err* Erich Fischerus föredrogh sigh uti maio förledne åhr insatt een sex dalers plåth hoos sin då warande wärdh Joon Erson i Wemdahlen och den icke igenfått, huar till swarades, att han fuller togh plåthen i förwahringh och lade på bordet, därest han lågh till des hööandztijden begyntes, då han den lade i sin spann hoos några plåthar han sielf ägde, och några dagar effter Mariæ besökellsses dagh blefwe uthur samma spann ifrå honom, siu st*ycker* sex dalers plåthar stuhlne tillijka med h*err* Erickz. H*err* Erich föregaf, att tyfwen icke togh alla penningar i spann utan sompt lämbnade. R*esponsio* att fyra tree dalers plåthar woro quaar, dhet Oloff i Backan sedt, och han tillstår och betygar ingen sexdalers plåth wara quaar. Joon Ersson berättar inghen affordrat plåthen. Herr Erich föregaff sigh meent dhet pastor h*err* Henrich Drako skulle dhet hafwa giordt som där emellan i Wembdalen predijkade, och dy intet där effter frågat. Pastor berättar sig den eij affordratt, utan bedit h*err* Erich dhet göra.

Såssom befinnes att Joon Ersson hafwer förledne sommar blefwet stuhlen och där hoos några sex dalers plåtar, huar ibland h*err* Erich Fischerj insatte sex dalers plåth lagder war; huarföre till fölie af 9 capitlett köpmålabalken l*ands*l*age*n frijkalles Joon Ersson för samma plåtz betalande.

5. Peder Persson i Wembdalen opbiuder andra gången sin faders gårdh Sörmo, inbördat af sin broder Oloff Persson för 65 r*iks*d*aler* i caroliner och een klädningh.

6. Joon Jonson opbiuder 2:ra gången Gertrud änkias lösa och fasta ägendomb i Hån och för des broders Pehr Erssons andehl gifwitt 66 d*al*er kopp*a*rm*yn*tt.

7. Oloff Tohlsson i Håhn opbiuder 2:ra gången sin hust*ru*broders Olof Jons hemman i Wijken.

8. Länssman Peder Swenson opbiuder andra gånghen cronopatten Frubacken bem*äl*d som till skatträttigheet försåld ähr.

9. Oloff Olsson j Wembdahlen insinuerade een lagbuden och lagstånden bördalössningh på fadersgården som kallas Giälles gården, och sidsta opbudett ähr skett oklandratt d*en* 22 sept*ember* 1684, dy bewilliades honom der å laga fångz breef.

Ting 10 december 1686

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3472, fol. 376r-377v, RA.

Anno 1686 den 10 december hölttz laga tingh medh allmogen af Hede tinglagh, närwarande befallningzman wälbet*rod*d Nills Uhr och nämnden.

Oloff Olsson i Backen	Oloff Tohlsson i Håhn
Peder Larsson i Gräfsgård	Månss Tohlsson i Hede
Jöns Ersson i Långå	Oloff Persson i Wembdahlen
Peder Jonsson i Tännäs	Joon Pålsson i Funnesdahlen
Staffan Jonsson i Wijken	Simon Stensson i Långå
Jöns Jönsson i Wembdalen	Halfwar Swenson på Hede

1. Dato aflade Halfwar Swänsson sin nämbdemanns eedh.

2. Dato publicerades Kong*lig* Maij*estä*ttz placater. 1. Om myntettz wärde. 2. Om testamenten, och 3 om wärderingar widh executionerne.

3. Borgmästar Oloff Pedersson Ströhm oppwiste een balance på 1677 åhrs extraordinarie bewilliade gärdh af Härrioådahlen, för huilken han, som då befallningzman war, tilltalas, och är anbefalt att skaffa bewijss på des richtige lefwereringh, heller den betala, bestående af 2 st*ycker* pelssar à 2 dal*er* 152 ℔ kött à 1 dal*er* 2 paar skor à 21 1/3 öre, 2 par strumpor à 10 öre 16 st*ycke*r(?) 2 par wantar à 8 öre. 304 gång hästskor och söm dhertill för 47 d*aler* 16 öre, altt i silf*we*rm*yn*tt rächnatt, iembwäll och 15 m*ar*k kött för 24 öre s*ilfwe*rm*yn*tt på uthgjortt proviant till dee danskas behof som war i behold, då hans excellentz herr feltmarskalckenn höghwelborne h*err* Henrich Horn med troupperne ifrå Jemptelandh ankom och då uthdeltes: warandes heela balance 206 d*aler* 24 öre s*ilfwer*m*yn*tt begärandes att landet måtte tillhållas derföre göra redo och bewijssa sin giorde lefwereringh, heller resten betala, och icke lämbna honom dhet på halssen som der af intett hafft om händer, utan effter ämbetes plicht pådrifwitt, att bewillninghen ähr utgiord, och hijt till Wembdahlen efter ordre bracht: förståendes köttet och hästskona såssom till reserv, om någon marche skulle komma, huar till tinglagens fullmächtige ifrån Swegh, länssmann [*376v*] Joon Pedersson i Glijsiöbergh och Anders Ersson ib*ide*m. Ifrå Lillherrdahl Peder Pedersson i Nolanhån, och ifrån Hede, länssman Peder Swensson förklarade sig som föllier; att dee hafwa richtigt utgiordt samma bewillningh, pälssar, skor, strumpor och wanthar fördt till Jemptlandh, och der något deraf wore förkommit, och icke wijst med quittens wara lefwereratt, wänta dee intett annat än betala, dhet dee och böra fullgöra, men köttet och hästskona sattes quaar i Wembdahlen, som uthlefwerertes, enär general högwelborne herr Carll Sparre kom med marchen ifrå Norie 1678 till militien, effter general adiutantens sahl*ig* Magnus Bomans mundtlige ordre till huart compagnie, så wijda dhet förslogh, och war sådant öfwerlåpp dherom, att uthskickade fullmechtige dristade sigh intett wistas annorstädes än hoos adiutanten: kunnandes Anders Ersson i Glijsiöbergh och länssman Peder tillijka med fleera medh lijfligh edh betyga, att uthgiorde 152 ℔ kött blef till militien och till ingen annan lefwereratt, doch kunde alla liss℔ icke wara fullwichtige, emädan som köttet långt in på sommaren legatt, och hästskona 12 eller 14 gångor till h*err* generalens behof, och dee öfrige till artollerie hästarna och söm dher till, och inga qvittancier dher på bekomma kunde: oppwijsandes till större styrkio, een hållen landz rächningh och liqvidation allmogen emellan på giorde bewillningar och om kåstningar förledne feijgde, huarutinnan bem*el*tte 1677 åhrs bewilliade gärd till jämkningh tinglagen emellan finnas opfördh, hållandes då warande befallningzman Oloff Pedersson Ström alldeles dherutinnan oskyldigh och där höga öffwerheeten skulle i nåder behaga låta fodra å nyo betahlningh för bewilliade och uthgiorde kött och hästskoor, så wore intett annat

till råda än dhet betala, men i diupesta underrdånigheet supplicera att kunna blifwa förskont och benådat med dhet som giordt ähr: contesterandes ytterligare sigh willia med lijflig edh betyga, att dhet altt kom till militiens behof och nytto, och till ingen annans.

4. Dee twänne älgzdiur som Peder Jonsson i Opmo nekade på wåhrtingett [*377r*] sigh hafwa medh bössa skuttit och lämbnades under wijdare ransakningh, bekänner han nu fält med bössa, och för huardera hudan aff Oloff Siuhlsson widh Fahlun fått 20 d*aler* kopp*a*rm*yn*tt. Peder Larsson och Jöns Jonsson som besedt ortten, betyga dhet ena warit een älgkoo wuxen, och dhet andra een oxe om 1½ åhr, och att huderne så wngefähr som berättas kunnat wärde waritt; Altså till underdånigst föllie aff Kong*lig* Maij*estä*ttz resolution d*en* 10 martij 1685, dö*m*mes hann effter Kong*lig* Maij*estä*ttz placat om jacht och diurfång att plichta för huardera diuret 50 d*aler* s*ilfwer*m*yn*tt. Såssom och effter Kong*lig* Maij*estä*ttz resolution a*nn*o 1673 som een förbudhzbrythare saker till 40 m*ar*k för huardera diuret, och hudarna effter praxin Kong*lig* Maij*estä*tt och chronan heemfalldne.

5. Oloff Tohlsson i Håhn låfwade betala Oloff Siuhlsson i Funnesdahlen för dhet han fördt hans systers Sigrid Tohlsdotters kläder ifrå Bräcken i Norie hijt till Hede, medh tree dal*er* kopp*a*rm*yn*tt huar med han läth sigh benöija, och förlijkas Tohlsson med henne der om som dee bäst kunna.

6. Peder Jonssons hustru i Opmo Ingrid Halfwarsdotter angaf Peder Andersson i Rijsse skufffat sin fader Anders Larsson. R*esponsio* att han war drucken och wiste intet gå till sängz, då fadren befalt honom läggia sigh, och Peder i fyllerij taghit bössan af wäggen, den fadren af honom tagit: nekandes fadren sonen honom skuffat, och hust*ru* Ingrid sade dhet lijkawäll skee på gålfwet. Swaranderne föregofwo henne af afwund och för dhet Peder oppenbarat hennes mans skuttne älgzdiur giordt: warandes inga wittne dher till. Pähr Andersson ähr een som oppenbaradhe Pehr Jonssons olagliga skiutande som af ransakningen synas.

Såssom hustro Ingridh Halfwarsdotter pröfwes af ondsko och illwillia angifwet Peder Andersson skuffat sin fader Anders Larsson, och dhet samma för rätten söcht bewijsa och icke kunnat; altså ähr dhet skiäligt applicerat till 29 capitlett kongabalcken landzlaghen som giör sig till målzmann i annans saak, och dy saker till sina 3 m*ar*k. [*377v*]

7. Mattz Jonsson i Nyhuus lagstämbd af Larss Andersson för några tolfftar lijar och intet compareret; dy saker till tree m*ar*k*e*r.

8. Länssman Peder Swensson opbiuder 3:die gången chronopartten Frubacken ben*emb*d, dhet Joon Swenson i Wembdahlen klandrade: williandes bewijsa dhet hördt under hans hemman.

9. Joon Jonsson opbiuder tredie gånghen Gertrud änckias lösa och fasta ägendomb i Håhn oklandratt.

10. Oloff Tohlsson i Håhn opbiuder 3:die gånghen sin hustru broders Olof Jonsons hemman i Wijken.

11. Peder Pedersson i Wembdahlen opbiuder tredie gången sin faders gårdh Sörmo utan klander.

12. Peder och Swän Swänssons söner opbiuda första gånghen sina fränders Peder och Swän Jonssöners hemman Bondes gården benembd för140 d*aler* s*ilfwer*m*ynt*t och att sytha och föda deras moder, syster och fadersyster.
13. Ingebrächt Halfwarsson opbiuder första gånghen sin brodhers hemman i Funnesdahlen för 40 richzda*le*r.

14. Oloff Mattzson i Herrö opbiuder första gånghen Joon Olssons hemman som honom är pantsatt för 50 r*iks*d*aler* in specie effter hans handskrifft d*en* 10 januarij a*nn*o 1683 dhet Joon tillståår, men hans fader Oloff Tohlsson i Håhn protesterade dher emoth, efftersom han ägher hemma*n*net i Håhn och i Wijken och sonen intet dhera.

15. Äfwen Olsson i Liongdalen lagstembd af Trångz arfwingarne för Liongdahlz hemmannet och icke comparerat, dy saker till 3 m*ar*k*e*r.

16. Hans Ersson i Glijssiöbergh lagstembd af Olof Siuhlsson i Funnesdalen för gäldh och icke comparerat, utan rest till Helssingland, dy för stämbningz försittiande effter 33.die capitlett tingmålabalken saker till tree m*ar*k*e*r.

Ting 13 och 14 juni 1687

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3474, fol. 179r-184v, RA.

Anno 1687 den 13 och 14 junij höltz laga tingh medh allmogen aff Hede tinglagh, närwarande befallningzmann welbet*rodd*e Nills Uhr och desse såtho i nämbden.

Oloff Olsson i Backen	Peder Larsson i Gräfzgårdh
Månss Tohlsson på Hede	Oloff Persson i Wembdahlen
Peder Jonsson i Tännäs	Joon Påhlsson i Funsdahlen
Staffan Jonsson i Wijken	Simon Stensson i Långå
Halffwar Swänsson på Hede	Jon Andersson i Buskom
Påffwell Jönsson i Håån	Peder Haralldson wid Stoorsiön

1. Dato aflade ofwanskrefne nämbdemän effter ankombne och anbefallte edzform sin nämbdemanns edh.

2. Samma dato publicerades Kong*lig* Maij*estä*ttz placater nemb*lige*n 1. Taxan för extraordinarie tingh och syner emellan privatos. 2. Legohions ordningen. 3. Om skiutz. 4. Om slagzmål och oliudh i kyrckior. 5. Förordningh om execution och 6. Tobakz placat och förbudh att införa spunnit, karfwat och breef toback. Item påmint om charta sigillata, och ankomne Tull och Accijs ordningar.

3. Påhl Haralldson wid Stoorsiön angaf, huru som han tillijka med sin broder Gussorm Haralldsson, uti tuå åhrs tijd besuttit fyra trögzlandh af faders hemmannet ib*ide*m, och effter som hans hustrus fader, till deras fader haar sålt samma hemman för 33 eller 34 åhr sedan, förmenar han sigh på sin hustrus wägnar, wara såsom mehra der till berättigat änn brodren Gussorm, föregifwandes derhoos, att dee bäggie kunna der i anseende till ängiarne sig wähl begå. Resp*onsio* att rödningzlandh är der nogh, och nogh kunna tuå begå sig där, [*179v*] och att hans hustrus fader sålt bårt sin och sina barns bördh. Påfwell föregaf sigh det wara med dhet willkor sålt, att hans barn skulle dhet få inbörda, huar till nekades, eij heller kunde dhet bewijsas.

Nämbden ophäfde Pållss begärte præference för Gussorm, efftersom laga kiöp och häfdande på hemmannet betagit dess föremente rätt och bördh, och dy skattas lijka rätt till hemmannet; huarföre begärte dee bäggie att få bruka huar sin halfwa dehl, och blef besluttit och tillåtitt på tuå åhrs tijdh, till prob, om dee kunna uthwidga och oprödia slåtten, så mycket bättre blifwa bestående, skulle dhet eij kunna skee, så kaste lått om affträdet och uthlössningen.

4. Larss Andersson i Wembdalen kärade till sin granne Mattis Jonsson i Nyhuus, 2½ tålfft lijar, som han mistade i Trunheem, förledne sommar i marknaden: warandes dee tilllijka med Halfwar Jonsson j cammeratskap, och legt en bodh tillhopa, och enär actor gått uth, bedit Mattis sällia sina lijar, som mindre wore, än hanss, och till den ändan lagt fram en tålfft, och kommande tilbaka, hade han folck widh dhet rummet, och då strax intet sett eller frågat der effter, utan morgonen effter sacknat dem och 1½ tålft till: säijandes honom hafft bettre lycka än hann: föregifwandes sigh fått först till swaar, att han inga lijar sålt, sedan att han sålt fyra stycken, och tredie gången åtta stycken, huilket Halfwar Jonsson och Swän Jonsson betyga, skriffteligen sant wara, och nu icke tillstädes, utan bårtreste till Trunheem.

Huar emooth inwändes och swarades, att dee wore wäll i en bodh, och att han sågh honom läggia fram en tålfft lijar, men nekar sigh huarken wara bedin dhem att sällia eller sållt: seendes lijkawäll Halfwar sällia lijar samma gångh, men wiste intet huem dee tillhörde: kunnandes sigh eij påminna om bem*el*te tålfft lijar war behållen och lågh [*180r*] på samma rum, då Larss kom tillbaka. En tålfft säger Larss sigh läggia fram, och 1½ tålfft lågh under sängen som och bårtkommo.

Såssom Halfwar Jonsson, som med Larss Andersson och Mattes Jonsson waritt bolagare, och der hoos wittnat tillijka medh Swänn Jonsson, att Mattis icke den ena gången som den andra uthlåtit sig enär, effter förkombne lijar frågades, der till med föregifwer Mattis, dhet Halfwar, medan Larss ute war, sålt lijar, dy pröfwes skiäligt, att saken måtte beroo till deras confrontation och betygande.

5. Till allerunderdåningst föllie aff Hanns Kong*lig* Maij*estä*ttz wår allernådigste konungz och herrres nådige resolution och ordre till herr gouverneuren högwälborne herr Lennart Ribbingh af den 5 junij anno 1686, och hanss exell*ence*s befallningh af den 8 dito, att strax företaga och afgöra bondens Hannss Olofssons i Funnesdalen klagemåhl öfwer capiten Michell Erichson Plantingh, uthskrefs extra ordinarie tingh att hållas i saken uti Hede den 14 dito, huilket studzade der på, att actor Hannss Oloffsson, dagen förr, som war den 13:de ifrå Funnesdahlen monde sigh uhrsächta den gången eij kunna saken utföra, emädan som hans wittnen woro reste till Norie, den tijd han war till Jemptelandh. Imedler tijdh reste capiten till Stockholm, och widh hans återkombst, uthskrefs tingz termin till den 3 martij innewarande åhr, då Hannss Olsson och capiten sig instälte, men befallningzmann medelst dhet mit breeff och communication honom missgått, intet på föresagdan dagh, eij heller hade actor alla sina witnen tillstädes, och för den ordsaken skull hafwer saken intet tillförne kunnat till förhöör och afhielpande tagas, och allt fördenskull nu på ordinarie tinget med Hede tinglag uti Wemdahlen den 13 och 14 junij a*nn*o 1687, närwarande häradzfogden Nillss Uhr och nämbden.

Först tillfrågades actor Hanss Olufsson, huilka af hanns [*180v*] wittnen förledne åhr, woro bårtreste till Nårie, mädan han war till Jemptelandh? Resp*onsio*: att han då hade en drängh ifrå Jemptelandh, Peder Olsson ben*emb*d som war till Norie förrest, och föregaf i hastigheet, till sin uhrsächtan, att hans wittnen woro bårtreste berättandes sig intet stödh af honom kunna hafwa, och dy intett kallat honom hijt till wittne.

Sedan huru han kan bewijsa, dhet capiten Michel Erichsson Planting af honom med trugh och wålld pressatt 100 r*iks*d*al*er Resp*onsio*: att capiten sade, dhet han och hanns folck emoot förbud under feijgdetijden, waritt om sommaren 1679 till Norie och köpt der een häst, och gifwit fijenden kundhskap, och att sådant folck woro wärde sittia annorstädz och med eldh och

brandh blifua handterade, och föregifwitt sig hafwa ordre, hans fader Oloff Engellbrechtson och dess son Oloff Olsson taga i arrest, och låta föra till Frössöön, och det att undkomma, gaf fadren honom capiten 100 r*iks*d*al*er som deras tienstefolck, så wäll dee som inne som ute wore, åhörde, och dhet att bewijsa och besanna, beropade han sigh på effterskrefne 2:ne quinnes persohner, nemb*ligen* pijgan Anna Larssdotter barnfödd i Funnesdahlen; och 1679 till tienst hoos Hannss Olsson, och hustru Ingridh Swänsdotter, som 1679 tiente hoos Peder Hansson i Tännäs, huilka förhördes, sedan dee wore förmante widh Gudh och sitt sambwette intet förtijga, huad dee derutinnan sielfwa hördt och sedt hafwa, och bekände, nemb*ligen* Anna Larssdotter, att capiten tallt först medh manfolcken in i stugun, och sedan kommit uth på gården och frågat effter Hannss Olsson, och enär han honom icke strax råkade, sagt, att der wore intet annat, än ormar och dieflar, och woro wärda eldh och brandh, och torde dhet göra förr än han stego der ifrå, och widh dhet samma gått in: wettandes hon intet af deras sambtahl eller meera i sakena berätta.

Hustru Ingridh, att capiten war hoos hennes huussbonde Pehr [*181r*] Hansson i Tännäs, enär han 1679 kom ifrå Funnesdalen, och widh dhet han gick af och ann på gålfwet, sade, att i Funnesdalen äre icke annat, än ormar och dieflar, och woro wärde eldh och brandh, och att gårdzfolcket gingo uth och inn, och meera betygade hon på sitt sambwette sigh eij i den saken wetta berätta.

Hanss Olsson oppwiste der hoos en attest af Pähr Hanssons hustru i Tännäs, Gertru Månssdotter, och Joon Hanssons hustru Gertrud Jonsdotter: lydandes, att capiten Planting sagt, wedh sin reesa till Funsdahlen 1679, tillijka med dem som honom fölgde, att dee änteligen skulle taga Oloff Busk fången, dödh eller läfwande, och om dee icke skulle få honom fast, skulle dee bränna opp hans gårdh, huilket tahl, karlarna, som med honom wore, mäst brukade. Huar emoth capiten exciperade och inwände såsom först, att han war af sah*lig* general maioren welb*orne* Anders Plantingh commenderat till Funnesdalen i några ährender som des resepass af den 18 september 1679 uthwijser: beklagandes sigh omildt och ogrundat af Hanss Olsson för Hans Kong*lig* Maij*estä*tt wår allernådigste konungh och herre wara angiffwen den 6 junij förledne åhr anno 1686 på Frössöön, och då inför Hans Kong*lig* Maij*estä*tt sielff contesterat eij sant wara, som hans eller för honom ingifne supplique innehölt: föregifwandes honom skicka några penningar till herr general maioren och sedan någhra saker tilsammans berächnad för 100 r*iks*d*al*er som fendrich Boij och corporal Pehr Oxe nogsambt skola wetta betyga, och att han om åthskillige ärender för general maioren at beställa hade, och med dhet samma skulle han, bringa Busken med sigh, huilka wittnen första gången woro tillstädes. Dessutan syntes honom Busken wara mera skylldigh, efftersom hans emottagne penningar icke giorde fyllest utan resten blef sedermehra uttagen: wettandes intet, huar utaf dee herkommo, antingen för några fångars lösn eller någon booskap: hafwandes inga ordre, at taga några penninghar [*181v*] utan föra honom till Frössöön, som för hans ållder skull, intet kunde skee, utan han lämbnat samma penningar att lefwereras till herr general maioren: argumenterandes, att der han hade hafft någon rätt och fogh att klandra der på, så skulle han deth uti general maiorens lijfztijdh eller sedan på laga tingh, på så många åhr der om tallt, och icke listeligen för Hanns Kong*lig* Maij*estä*tt honom anklagat och traducerat, och gått rätta instantierene förbij, och dy anhåller at han exemplariter må derföre plichta, och der hoos refundera honom all hinder och skada, sampt plichta för den dishoneur han honom derigenom tilbracht: föregifwandes sigh intet bem*el*te qwinfolck see, heller med dem kommit till talls, eij heller behöfde han dhet göra, och huarcken för dem eller någon manss persohn hafde commission oppenbarat: berättandes inga andra skrifftellig ordres af sahl*ig* general maioren hafwa, än reesepasset, och ett breef till Hanss Olssons fader, Oloff Ingebrechtsson Busk, och der hoos muntelige ordres att afhempta dee hästar, som grefwe Leijonhuffwudz regemente, widh åter marchen i Funnesdalen hade lämbnat eller wore bortlupne till skogz, och dee, der emot tagit allmogens hästar huar af då tree eller fyra igen funnos, och brachtes medh capiten tilbaka, huar till Hannss Olsson beiakar.

Hanss Olsson oppwiste sa*lig* general maiorens breef af den 18 septemb*er* 1679 till Oloff Ingebrechtson, lydandes ordh ifrå ordh som föllier.

> Hälssan medh Gudh Oloff Engellbrechtson Busk. Alldenstund jagh en fullkombligh säker effterrättelse bekommit, dhet Edra söner warit öfwer, för än iagh medh armeen gick till Norie och sedan iag med marchen kom tilbakars, och sållunda Kong*lig*e Maij*estä*ttz förbud emoot brutitt, huar opå icke ringa straff föllia lärer, utan dee sållunda, som andre otrogne inbyggiare blifua ansedde; alt derföre hafwer iagh gifwitt capiten edell och manhafftig Michell Plantingh, som i några andre ärender, är försänd till Herrdalerne, i befallningh, der öfwer at ransaka, [*182r*] och der han saken så befinner, sigh om deras persohn medh arrest försäkra, till des widare der om kan blifwa inquirerat. Gudj befallat. Frössön den 18 septem*ber* 1679. Anders Plantingh.

Capiten tillspordes, huru han der om ransakat, och huru saken befans? Resp*onsio* att han kunde sig intet stoort förstå der på, och dy tillhölt Oloff Ingebrechtson, att han skulle reesa medh till Frössöön att förklara sigh hoos general maioren, och fått till swaar, att han war illa angifwen, och för ålderdom skull, intett förmådde den wägen reesa: tilbudandes lämbna capiten några penningar at bringa till general maioren, och han dher till nekat, efftersom han inga ordre hade några penningar taga; Itererandes sitt förra och sade, att han måtte reesa med till Frössöön, då han åter begerte få lefwerera penningarne, och der general maioren intet wore nögder der medh, kunde han wäll få honom dijth, och på det sätt, togh han emoot åttatijo r*iks*d*ale*r, och en halfftunna fisk Hanss Olsson in emoot juhl, der effter lefwererte till capiten, den han genom corporalen Peder Oxe, lät till sah*lig* general maioren lefwerera, som hans attest af den 14 februarij 1687 innehåller, tillijka med dhet, att capiten intet medh hotande eller trugande wille straffa honom medh eldh och brandh, dhet han på sin siäls saligheet witna kan, och gärna wellat tinget oppwachta, om han så längie kunnat sig oppehålla her i neijden (efftersom han ifrån militien fått afsked och boor i Trunheem) huilken attest corporal Michel Fahlström skall skrifwit, och lyder verbotinus.

> Emädan såssom h*er*r capiten begärer aff mig undertechnadt, en sanferdig attest, huruledes dhet war passerat i Funnesdalen emellan Busken och herr capiten, så war dhet en halfftunna fisk, som Busken förde till h*er*r capiten, och han commenderade migh till generalen med samma fisk, och dhet bonden föregaf, att h*er*r capiten med hotande och trugande wille straffa honom med eldh, dhet will iag wittna på min siälls salligheet att dhet alldrig war uti sanningh, och iag reste för den ordsaken hijt, att iagh skulle komma medh till tings, men efftersom [*182v*] intet tinget blijr för än i martij månadh, så kan iagh intet så längie oppehålla migh. Att detta oryggelligen af mig hållas skall, bekräfftar iag med mit eget nambn, Bergh den 14 februarij a*nn*o 1687 sampt wanlige boomärcke. Peer Påhlsson Oxe (bm)

Berättandes capiten, att befallningzman sah*lig* Pehr Olsson Ström resten oppbar, och till general maioren lefwereratt.

Hanss Olsson oppwiste capiten Michel Plantingz egenhändige quittens på 88 r*iks*d*ale*r et*cetera* af den 10 october 1679 lydandes ordh ifrå ordh, nemb*ligen*:

> Bekänner iag mig undertechnadt att hafwa tagit 88 r*iks*d*ale*r af ehrlig och förståndig Oloff Ingebrechtson på general maiorens wägnar, och låfwar han ännu een oxe för tijo r*iks*d*ale*r och en halfftunna fisk för tuå r*iks*d*ale*r att detta så sant är, wittnar iagh och underskrifwer den 10 october anno 1679 Michael Plantingh.

Sedan en copia af capitens quittens på bem*el*te 88 r*iks*d*ale*r en halfftunna fisk, och effter accord en oxe för tolf r*iks*d*aler*, och efftersom befallningzman Peer Olsson Ströhm den betalt och

contenterat, quitterade han alt tilhopa uti Wemdalls länssmansgårdh den 16 aug*ustij* 1679, och der under annoterat af häradzhöfdingenn Anders Plantin den 27 septemb*er* 1681, att Hannss Olsson Busk tillstod på samma skrifft wara skylldigh tijo r*iks*d*aler*, dhet Hannss Olsson kunde sigh påminna skiee i Wembdalls länssmans gårdh: berättandes, at befallningzman war honom skylldigh för een häst tiugu r*iks*d*ale*r och der på besagde tijo r*iks*d*ale*r kårtat.

Capiten föregaf ytterligare sig sådanne ordh till Olof Ingebrechtsson intet fält, utan så wijda han intet kunde finna sigh att ransaka der om, tillhållit honom föllia till general maioren, och då warande kundskaps karll Oloff Siulsson ib*ide*m, måtte hans förhållande för general maioren angifwit, huar på hans breef, tuifwells utan sig stöder.

Oloff Siuhlsson förhördes, och berättade sig bekänna för general maioren att Buskenns folck fått tuenne hästar ifrå Norie 1679 [*183r*] in emoot hösten, och samma gångh war capiten där, och general maioren befalte honom töfwa lijtet, och att capiten Plantingh skulle dijt hänn resa, som och skedde, men Oloff begaf sigh till befallningzman Ströhm, att wijsa bekomne swar på ährendet. Hannss Olsson inlade trenne nordske bönders attest sine dato, att Joon Jonsson i Bräcken 1678 S*ancte* Johannis tijdh förtt en rödh häst till Malmagen belägen hartt wid gräntze skilnan der Oloff Olsson i Funnesdahlen lågh i fiskie, och honom sålde der een häst. Sammaledes sah*lig* befallningzmanns Peder Ströms zedell och permission att köpa tuå eller tree hästar i Norie, efftersom han sina mistatt på fiällen, enär han skiutzat armeen effter som fredh war sluten et*cetera*. De dato Funssdalen d*en* 23 *novem*ber 1679.

Capiten tillspordes huemsom committerat befallningzman Ströhm oxen eller dess wärde emottaga. R*esponsio* att han intet weet der af, och måtte fuller wara skiett af sah*lig* general maioren, som wiste dhet wara resten på låfwan. Hanss Olsson föregaf sig eij weta der af, förr än befallningzman Ströhm 10 r*iks*d*aler* kårtat på bekombne häst af honom, som skedde 1681, och alldrigh haar han saken angifwitt, om capiten effter låffwen skaffat honom sah*lig* gen*eral* maiorens quittens på penningarne. Hanss Olsson förehöltz capitens angifwande, att han inför Hanns Kong*lig* Maij*estä*tt widh capitens påminnelsse skulle nekat penningarne wara medh trugh tagne, dhet han alldeles nekar sig sagt, men capiten påstodh honom det säija, och att Hannss Kong*lig* Maij*estä*tt skulle swaratt, liuger du för migh bonde, och sedan i nåder resolverat att dheras saak skulle lagligen opptagen warda, men Hanss Olson nekar som förr till dhet förra.

Capiten förehöltz, hwij han emottogh anbudne penningar, efter som han inga ordres dher till hade? Och hwij han icke lät honom komma till Frössön till förhöör, som Oloff Ingebrechtsons bekomne breef lydde? R*esponsio* att så wijda han intet kunde ransaka der om, och han sågh af general maiorens breef, att han skulle föras till höghquarteeret, och hörde dhet lyda lijka med bekomne mundtlige ordres, condolerede han hans ållderdom, och till general maiorens gåttfinnande omtallde 88 r*iks*d*ale*r togh [*183v*] och tillijka medh fendrick Johan Boij, som war medh enär penningarne toges dem till general maioren lefwereratt på Frössöön i hans cammar, doch stadnade fendricken quaar i sahlen: berättandes general maioren säija, dee må nu så längie liggia her. Capiten föregaf sigh säija till Hanss Olsson, då han leffwererte fiskhalfftunnan i Wigge by uti Bergh sochn i Jemptelandh, att han skulle reesa in till general maioren, mädan han så nähr war, och begära quittens, och han skulle swarat sigh intet hafwa tijdh der till. Resp*onsio* att han fisken i Wigge lefwererttе, men intet taltes om quittencet, utan om oxen påminthes ett dera åhrett att blifwa lefwereratt, och eij wiste för än 1681 at dess wärde war kårtat. Capiten påmintes, uti hans senare copiæ quittens af den 16 aug*ustij* 1679 nembdt oxen wara erlagt och contenterat, dy frågades till huem. R*esponsio*: dhet måtte wara skiedt till general maioren: nekandes sigh fått och tagit dess betallningh, huilket lärer finnas i Ströhmens skriffter.

Sammaledes att i samma quittens förmäles desse ordh, att han beordrat war åhr 1679 att anamma aff Oloff Busk i Funnesdalen någhra penningar som han bewilliat till general maioren, R*esponsio*: att dhet är icke hans handh, och intet kan han påminna sigh hafft order at taga några

penningar, heller att Busken dem förr bewilliat, utan som sagt är, dem effter hans trägne begäran tagit och lefwereratt. Hanss Olsson tillspordes om han flehre skiähl och bewijss till sin käremåhl emoot capiten Planting hafwer at producera. R*esponsio* Neij.

Capiten tillfrågades i lijka måtto, om han icke mehra till sin exculpation hade att producera? R*esponsio* intet mehra, än att fendrich Johan Boij som siuker är, war med honom så i Funnesdalen som i Tännäs, och skall kunna edelligen betyga, att penningarne intet med hotande och trugh toges, utan effter hans trägne begäran, huilken och kan betygha penningarna blifwa till general maioren lefwererte, både deraf att han såg honom till Kongzgården samma penningar hafwa, och bäggie wore kallade dijth, att göra redo och beskedh, om dhet som [*184r*] anbefallt war att beställa i Herrdahlen, och han då hans feltwäbel war, och der hoos sågh att pungen war ledigh, med flehra omständigheeter som han lärer wid examen wetta gifwa wid handen.

Sakens utförlige sammanhangh oprepades för nämbden, som effter conference och betänckiande, enhälleligen skriffteligen voterade till effter fölliande interlocutorie doom.

Alldenstund quinnowittne gifwes i sådanne måhl ringa wittzordh och dee eij heller bewittnat sig hörtt capiten Michell Plantingh trugat och pressat några penningar af Oloff Ingebrechtson, eller hans sönner i Funnesdahlen, utan at capiten sagt uth på Oloff Buskz gårdh, då han frågat effter Hannss Olsson, att i Funnesdahlen äre allenast ormar och dieflar, och wore wärde eldh och brand, dhet han torde göra, för än han reste der ifrån, och i Tännäs samma ordh fällt, och capiten enständigt nekar sigh sådant tahl hafft, och inga penningar med hotande och trugh tagit, utan effter frambledne Oloff Ingebrechtsons trägne begäran åttatijo åtta r*iks*d*aler* att lefwerera till sah*lig* general maioren welb*orne* Anders Planting, dher medh till wijdare ordre i sin höga ålderdomb undkomma förestående arrest och reesa till Frössöön: beropandes sigh derutinnan på fendrich Johan Boij och corporalen Peder Påhlsson Oxe som waritt med honom på reesan dijth och dädan, och edeligen skohla ku*n*na wittna honom derutinnan oskylldigh wara. Altfördenskull och så wijda capiten enständigt beropar sigh på sanlijka skiähl och bewijs, så finner häradzrätten skiäligt och säkrast wara, att opphöra medh definitiv doom i saken, till des bem*el*te fendrich Boij och corporal Oxe kunna blifwa lagligen afhörde.

6. Äfwen Olsson opbödh första gången sah*lig* herr Oluff Nillssons arffwingars i Trångh hemman i Jongdahlen för 60 dah*ler* s*ilfwer*m*yn*tt näste bördemän till lösn, och dher dhet icke skeer, så förbehålles Kong*ig* M*aijestä*tt och cronan dess lösn.

7. Gamble länssman Peder Swänsson opbödh andra gången sina fränders Swän Jonsons och Peder Jonsons hemman Bardusgården i Wembdahlen för 140 dah*ler* s*ilfwer*m*yn*tt.

Ting 8 och 9 december 1687

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3474, fol. 192v-201v, RA.

Anno 1687 den 8 och 9 decembris hölltz laga tingh medh allmogen aff Hede tinglagh, wederwarande befallningzman welbet*rod*d Nillss Uhr och desse såto i nämbden.

Oloff Olsson i Backen
Månss Tohlsson på Hede
Peder Jonsson i Tännäs
Staffan Jonsson i Wijken
Halffwar Swensson på Hede
Påffwell Jönsson i Håhn
Peder Larsson i Gräfsgårdh
Oloff Pedersson i Wembdahlen
Joon Pålsson i Funnesdahlen
Simon Steensson i Långå
Joon Andersson i Buskom
Joon Olsson i Tråhn

1. Dato publicerades Kong*lig* Maij*estä*ttz placat om humblegårdars inrättande och förbudh att fånga små älgzkalfwar.

2. Larss Anderssons saak emooth Mattz Jonsson Nyhuus som på sidsta tinghet icke kunde slijtas, företogs, och aflade Half*war* Jonsson och Swän Jonsson sin wittnesedh. [*193r*]

Halfwar Jonsson att han war i bolagh medh Larss och Mattes och att Larss, enär han gick uth, lagt fram een tålft små lijar säijandes till Halfwar och Mattz, kommer någon och frågar effter små lijar, så sällier dem, och strax der effter kom myckit folck in i bodar, och pass en halff tijma der effter kom Larss tilbaka, och frågat effter sina lijar som wore bårta, då Mattz sade sig inga lijar sålt, och enär dee wore på heemwägen sade Larss till Mattz, skall iagh nu mista mina lijar och hafwa skadan, och Mattz swaratt sigh eij wara hans drängh och achta hans lijar: säijandes der hoos sigh sålt fyra stycken lijar, och sedan åtta stycken dito, då Larss tagit Halfwar och Swän till wittnen, och Mattz swaratt; jagh sållde mina och icke dina, och lijka kunde wara huru många, efftersom ingen räkenskap till honom borde göras: berättandes Halffwar sigh intet see om Mattz den gången mädan Larss war uthe några sållde, utan han sållde några aff sina: kunnandes intet heller see Mattz wara till Larsses rum, och der han lade fram lijarna på bäncken.

Swän Jonsson, att han under heemreesan hörde Larss och Mattz småkijfwa sin emillan, och att Mattz sade, om iag sålde fyra eller åtta lijar, så kommer dhet dig intet widh, iagh sållde mina och icke dina, eij heller war iagh din drängh, och meera weet han intet der aff.

Mattz Jonsson inlade länss och tolfmäns attest om sitt ährlige förhållande, som dem eij annars kunnigt är och hördt.

Larss Andersson berättade, dhet Mattz stodh och rächnade penningar wedh fönstret, enär han tilbaka kom, och folck wore inne som lijar köpt och intet frågat strax der effter, doch sedan dee wore uthgångne med desse ordh, att Mattz hafft bättre lycka att sällia ath honom, och han swaratt sigh inga sålt, huarken hans eller sina. Resp*onsio*: att han sållde aff sina, tree stycken, och han bordt [*193v*] sielff achta sitt, och att bodan war full af folck, och offta händer, at een blijr stulen, fast han är tillstädz. Larss Andersson, att om han sagt sigh sålt af sina lijar, så hade han intet mehra frågat der effter, men emädan som han hade icke ett taal, måtte han frågha effter sitt, och om han böör allena stå den skadan.

Nämnden voterade nemb*ligen*.

Oloff Olsson i Backen, att så wijda Larss och Mattz wore cammerater, håller han före att huardera består halfwa skadan.

Peder Larsson sammalledes.

Månss Tohlsson, Joon Olsson, Oloff Pedersson, Staffan Jonsson, Joon Andersson, Peder Jonsson, Joon Pålsson, Halfwar Swänsson, Påhl Jonsson, votera Mattz frij, emädan som Larss lefwererade honom icke lijarne i händer, och han intet låfwat dem försällia. Simon Steensson, att Mattz i anseende till cammeratskapet bör bestå 1/3, och icke bordt släppa in så mycket folck, ehuruwäll han intet lijarne emottaghit heller låfwat sällia.

Dee 9 stycken votera der jempte, så wijda Larss söcht binda Mattz hafwa försålt hans lijar, och dhet icke kunnat, så böte han för ährrörigh och obewijslig beskyllningh effter lagh.

Emädan som Larss Andersson intet hafwer läfwereratt Mattz Jonsson huarcken den ena tolfften som han lagt på bäncken, eller den 1½ tålfft som under sängen legat, i händer, heller hafft maskopie och handell tillhopa, och han dem icke emottagit heller låfwat försällia, och lijkawäll söcht att öfwertyga Mattz dem försålt och penningarna behållit, som eij skee kunnat, och Mattz des utan gått nambn hafwer, altså pröfwär rätten skiäligt, att frijkalla honom för Larss Anderssons tillwijthelsse i dhet måhlet, och effter 20 capitlet tingmåla balken plichtar Larss Andersson derföre medh sina fyrattijo marck. [*194r*]

3. Oloff Jonsson i Långå kärade till Jönss Willman ib*ide*m om en jordepartt som hans moorbroder Oloff Olsson för tålff åhr sedan sålt för tiugu r*iks*d*ale*r heller 30 dah*ler* s*ilfwer*m*yn*t, och af ållder hört under hanns hemman som han med sin broder Peder Jonsson åboor. Resp*onsio* att deth war af nyo oprödt, och han skulle gifwa derföre tiugu r*iks*d*ale*r och betalt der på elloffwa r*iks*d*ale*r. Utaff resten skulle Oloff Busk hafwa fyra richzdaler och fem r*iks*d*ale*r Peder Jonsson i Tännäs fem r*iks*d*ale*r och ingendera betallt, huilka säije sigh så mycket hafwa att fodra, men ingen inwijssningh der på fått. Oloff Jonsson gaf och widh handen, att een gårdh folgde och samma jordepartt som nu förfallen är och kåstade tiugu r*iks*d*ale*r. Simon Steensson på Hede, som är actoris moorbroder, berättade, dhet Oloff Olsson bad honom genom länssmann låta wärdera sitt åbo och gården, och dhet prijss dee der på göra, wille han wara benögd medh, dhet han och giorde och tolfmän Peder Hansson i Tännäs, Hanss Olsson Busk i Funsdahlen dijt waritt och wärderat gården för tiugu r*iks*d*ale*r huar med Willman läth sig nöija, huar till han intet neka kunde, men eij kunnat wårda sigh der om, emädan som han intet aff bördemän fått köpezedell der opå, och att dee wäll funnos som welat husen köpa, om icke Simon Steensson dhet förwägrat: föregifwandes sig jorden oppflitt och förbättrat, huar till Oloff nekar, och Simon som nästa grann[*e*] är, att han henne hållit widh macht, och der aff i tolff åhr haft nytta. Hanss Olsson Busk, att gården och ny restningh och oplagt åker werderades för tiugu r*iks*d*ale*r huar medh Jönss nögder war, och intetdera wärderades särskilt.

Rätta sammanhanget ähr, att Oloffz fader Joon Månsson sållde till Oloff Olsson ett trögzlandh i swahlar och lägder, emädan dhet lågh på andra sijdan om åhn, ohänt att bruka under huffwudhemmannet, men af uhrminnes tijder hört Joon Månssons hemman till.

Till doms voterades

Såssom jordeparten sunnan åhn som Jöns Willman tillijka [*194v*] medh där opsatte huus hafwer köpt aff Oloff Olsson, befinnes aff uhrållders tijd hördt och lydt under Oloff Jonssons faders Joon Månssons hemman; altså effter Kong*lig* Maij*estä*ttz placat anno 1677 om skattskylldigh jordz dehlningh, lägges den till gamble bohlstad igen, och effter Kong*lig* Maij*estä*ttz nådige förklahringh der öfwer 1685 för och emoot lösn. Och alldenstund husen icke äre rätteligen widh macht hålldne, utan dels nederrötte, så fins skiäligt, att förre wärderingzmän Peder Hansson i Tännäs och Hanss Olsson Busk skole tillijka medh länssman som nogast pröfwa huru stoor skada på huusen kan sedan wara skiedt, och huru mycket skiäligen kan läggias, att dee kunna repareras och göras duglige medh, huilket skall af Jönss Willmans uthgifne ellofwe r*iks*d*aler* eller 16 dah*ler* 16 öre s*ilfwer*m*yn*t göras betallt, räckia dee icke till, så fylle han dhet som fehlas. Berörde personer skola och noga ransaka och tillsee huru Willman samma ägor hanteratt och brukat, förbettratt eller förwerratt.

4. Oloff Siuhlsson i Funnesdahlen kärade till Hanss Ersson i Glijsiöbergh, och prætenderer för tuänne hästar, femhundra alnar lärefft och fyra tålffter lijar, iembwäll och åtta tolffter dito som han honom owitterligit hoos Sallmon Jönsson i Byen tagit, utan laga medell och tillståndh som han kan wetta, huar om, undantagandes dee åtta tolffter, på tinget den 10 januarij anno 1681 är agerat, då Hanss Ersson actor war, och dömbt nemb*ligen* att så wida dhet war passerat i feijgdetijden, att dee skulle ungälla halffwa skadan hwar, så wäll i dee 15 ½ tålfft lijar som 500 allnar lärfft och 4 tålffter lijar: görandes in alles 44 ½ r*iks*d*ale*r, huar af halfparten kommer på huardera nemb*ligen* 22 1/4 r*iks*d*ale*r som Hanss Ersson skulle betalla till Oloff Siuhlsson, huilken doom herr öfwersten Åke Ulffsparre d*en* 24 aprilis a*nn*o 1681 då warande vice gouverneur annihilerat [*195r*] och opphäfwitt och resolverat till ny ransakningh och laga utslag effter Hanss Erssons ansökiande, och Oloff Siulsson uthwärckat befallningzmans Peer Olsson Ströms executions zedell der på d*en* 28 maij 1683 som eij gick för sigh, medelst herr vice gouverneurens resolution: föregifwandes Siuhlsson sigh alldrigh fått om händer Hannss Erssons 500 alnar lärefft och 4 tolfft lijar, och dy förmeenar sig intet wara plichtigh att stå halfwa

skadan: warandes dess utan aff herr gouverneuren herr Jacob Flemmengh försäkrat, huad af hans godz wore under caduc erkänt, skulle för kunskaps gången wara löst och under commission i Glijsiöbergh anmodat honom willia caduquen wara sin, men Hanss swaratt sigh intet willia gå för rätten der om, och att han kan nogh förr mistatt, dhet Peder Hansson i Tännäs den 19 october 1682 attesterat. Huar emooth exelperades och inwändes, att Oloff Siuhlsson ehrkände hans nedersatte godz hoos Oloff Ingebrechtsson i Funnesdalen, nemb*ligen* 500 allnar lärfft som woro förde till wägz ifrå byen, och 500 allnar dito skulle han tagha aff Oloff Ingebrechtson, som hemma i gården lågo förwarade, huar å han oppwiste Oloff Ingebrechtssons attest sine dato, lydandes, at Hanss Ersson förledne sommar kom till honom effter förr nedsatt godz, och då för samma godz kiöpt aff Oloff Siuhlsson tuå stycken hästar och Siuhlsson bedit, att godtzet skulle få ligga quart till dess han finge sina hästar ifrå skoghen, då han wille dhet bårtföra. Sammaledes Pähr Hanssons i Tännäs an*n*o 1678 med hand och segell, att Hanss Ersson begärtt af honom få leijia hästar, enär han gått opföre att föra sitt godz till Funnesdahls siöön, om han dhet icke skulle få förythra: föregifwandes Hanss Ersson, der han icke kommit med Siuhlsson i handell, och han tagit godtzet godt att afhämpta hoos Oloff Ingebrechtsson, så haar han effter Peder Hanssons attest bracht sitt godz der ifrån, och altså hade dhet warit fritt, och icke kommit i krigzfolckets händer.

Oloff Siuhlsson tillstår sigh [*195v*] fått betallningh aff Ingebrechtson 500 alnar lärefft för den ena hästen; och will icke ehrkänna dhet han intet handfångit effter förr producerade skiähl.

Partterne påmintes sakens sammanhangh uthförligen, då Hanss Ersson uthleth sigh willia tillsee att kunna komma med Siuhlson till föreningh, och begärte huar sin nämbdeman med sigh som effterletz, och kommande tilbaka berättat, att Hanss Ersson wille omsijder betalla effter 1681 åhrs doom till honom 250 allnar lärfft och tuå tolffter lijar, huar medh han intet wille wara benögd, emädan som han icke rätt honom handteratt. Medh dee i doomen nämbde 15 ½ tolfft lijar, är så beskaffat, att Hanss Erssonn under feijgdetijden råkat Lång Jöran Kiehlsson ifrån Bergz sochn i Jemptelandh, som war dee norskes kunskaps karll: warandes i samma ährende åth Glötan, och fått af honom en häst, och låfwat honom 15 ½ tolfft lijar att få i Funnesdalen, dhem Oloff Siulson låfwat skaffa till wägz der ifrån 1 ½ mijhl in på fiällen, der han dhem afhämpta skulle, dhet Oluff tillstår sigh låfwat, och wettatt att Jöran nordske kunskaps karlen skulle dem hafwa: föregifwandes sigh för då warande befallningzman Oluff Peersson Ström dhet oppenbaratt, och intet fått tijdh dhet fullgöra.

Medh dee åtta tolffter som Oloff prætenderar wara sig betaghne hoos Sallmon Jonsson i Byhn, föregifwer Hanss Ersson sig dem tagit effter befallningzmans Peder Olsson Ströms tillåtelse som wijser allenast, att åtta r*iks*d*ale*r hoos Sallomon i Byhn skulle stå in sequestro till laga uthslagh på Sallomons answaar.

Nämbden tog saken i betänckiande, och enhällelighen beslötho, så wijda Hanss Ersson som sökt 1681 åhrs doms opphäfwande och ny ransakning och doom, förklarar sig wara nögd medh 1681 åhrs doom fast än Oluff Siuhlsson som [*196r*] söcht på bemelte doom execution 1683 terqiverserar och nu lämnar till laga uthslagh; altså stadna dee der widh, och icke gå ifrå mehrbem*el*te 1681 åhrs doom, och om dee åtta r*iks*d*ale*r söke Oloff Siuhlsson Sallomon effter befallningzmans skrifft som han bäst kan och gitter.

Såssom Hanss Erichsson hafwer söcht och förmått relaxering på 1681 åhrs doom aff den 10 januarij, att saken emellan honom och Oloff Siuhlsson skulle å nyo opptagas och med doom afhielpas, som herr öfwersten högwelborne h*er*r Åke Ulfsparre i herr gouverneurens excell*encen*s stelle den 24 aprilis anno 1681 hafwer resolverat, huilken hafwer hwijlat till datum, och Oluff Siuhlsson imedler tijdh söcht hoos befallningzman sa*lig* Peder Olsson Ström execution på bem*el*te 1681 åhrs doom, som executions zedellen d*en* 28 maj 1683 innehåller och uthwijser, och Hanss Ersson som haar söcht ny ransakningh, förklarar sigh willia fullgöra meerbem*el*te 1681 åhrs doom; altså pröfwar rätten skiäligt och säkrast wara, att låta der medh beroo och förblifwa, och Oloff Siuhlson som der med warit nögd, och huarken appellando eller

supplicando der emoth vigilerat, utan söcht der på execution, skall der effter forderligen niuta sin bettallningh. Huad dee åtta tolffter lijar Oloff Siuhlsson hoos Sallomon Jonsson i Byn och Swegh sochn hafuer insatt, ~~widkommer~~, och aff sah*lig* befallningzmann till laga uthslagh hoos honom arresterade, widkommer, så söke Oloff Siuhlsson honom Sallomon som dem uthlefwereratt som han bäst kan och gitter.

5. Hannss Olufsson Busk i Funnesdalen tillspordes ytherligare om han flera skiähl och bewijs hafwer att öfwerbewijsa capiten Michell Erichson Plantingh af honom trugatt och pressat [*196v*] förr omtallde 100 r*iks*d*aler*? Swarade sigh inga flerea hafwa, förutan corporalen Peder Påhlsson Oxe, som näst effter sidstleden mickelsmässo waitt hoos honom i Funnesdahlen, och berättat sig willia och skola göra beskedh der om, och skillia trätan åth, och försäkrat honom att willia wara her i ortten andersmässotijden och oppwachta tinget till den ändan. Busken gaf och wid handen, att några bönder ifrå Swegh sochn, nemb*ligen* Anders Peerson Skugg i Wallen och Halfwar Swänsson ib*ide*m, som för fyra weckor sedan reest ifrån Trunheem, och med honom Oxen tallat, som sagt sig wara reseferdigh till Jemptelandh och sedan hijt att wittna i saken emellan Hannss Olsson och capiten Planting, huilken icke ankommen är, och hafwer rätten gårdagen och denne, wäntat hans ankombst, som doch fåfängt waritt och är; och alldenstundh fendrich Johan Boij nu tillstädes är, som och beropes wara wittne i sakena; altså pröfwades skiäligt honom derutinnan edeligen examinera, och dy aflade han wittnes edh, och bekände som föllier, nemb*ligen*

Att han var 1679 fältwäbell under capiten Plantings compagnie, och blef commenderat med honom till Funnesdalen att effterfrågha och oppfodra några hästar som stadnade der effter armeens marcherande der ifrån, och kommande dijth, logerade capiten hoos Oloff Siuhlsson ib*ide*m, och capiten och denne följgdes till Oloff Engellbrechtsson Busk, och lefwererade honom sah*lig* general maiorens Anders Plantingz breef, som war förseglatt. Tillsäijandes capiten honom skola göra sigh färdigh att göra föllie åth Jemptelandh till general maioren, att förklara sigh, som aff breffwet synas, och han sagt, Gudh nåde mig [*197r*] dhet haar iag för mina gåssar skulld; capiten, hafwa dee då waritt öfwer till Norie, som kundskaps karllen Oluff Siuhlsson för general maioren berättat, och han swaratt ja, och köpt en häst: ursächtandes sigh för siukdom och högh ållder intet kunna komma till Jemptelandh: tilbiudandes capiten bäfwergiäll att gifwa general maioren och capiten swaratt, sig icke hafwa befallningh om några bäfwergiell, utan att han skall föllia med och förklara sigh sielff. Sedan tilbödh han capiten penningar och bekom äfwen sådant swaar som på dhet förra, der med monde capiten gå till sitt quarteer. Morgonen effter kom Oloff Ingebrechtsson dijth och bödh capiten heem till frukåst, dhet han giorde, då han påminte honom göra sigh färdigh, och Oluff å nyo, uthbödh penningar, och bekom först samma swaar som förr, och den andra stodh på sin begäran och ändskyllan, och capiten frågat fendricken, huru han skulle thee sigh derutinnan, och säger sig swaratt, intet der till wara commenderat eller hafwa der med beställa, och bonden itererat sitt tahl, då capiten änteligen swarade, sigh willia taga penningarne, doch med den condition om general maioren dem icke wille emottaga, så skulle han dem få tilbaka. Der med togz penningarne fram, huilka fendricken berättar sigh rächna och emottaga, som war specie richzdaler förutan några caroliner och några heela danska cronor in alles åttatijo r*iks*d*aler* som han kan minnas, huilka lades i een långh pungh, och capiten befallte honom fendricken dem förwara och föra, dhet han giorde till capitens quarteer i Wigge by och Bergs sochn, därest han tuenne nätter war, och tog fendricken med sigh till general maioren, att betyga huru tillgångit war, dhet [*197v*] han måtte göra, och hade capiten samma pungh och penningar med sigh, och kommande i salen på Kongzgården, råkat general maioren, och han honom frågat, huru reesan hade gått, och capiten swaratt, sig eij kunna bringa Oloff Engellbrechtson medh sigh, medelst hans siukliga tillståndh och hög ållder, och dy effter hans trägne begäran på general maiorens behagh och gåttfinnande tagit några penningar, och der dee icke accepteres, måtte bonden hijt då general maioren swaratt,

och bedt capiten läggia dem i sin cammar, han wille betänckia sigh der om, och med dhet samma går gen*eral* maioren i cammaren, och capiten thesslijkes medh penninge pungen, och kommande uth, wiste fendricken samma pungh som war tohm. Item att Oloff Engellbrechtson låfwade uth och så en tunna fisk och een oxe, så att summan skulle wara 100:de r*iks*d*ale*r och att sah*lig* befallningzman Peder Olsson Ström anno 1681 berättat för capiten uti Swegh sochn och Ulfkälla, deth general maioren skiänkt honom oxen. Fisken haar han hört Oloff Engellbrechtssons son Oluff hafwa fördt till capitens quarteer i Wigge, och capiten bedt honom den föra fram till general maioren, och då kunde han och få quittens på penningarna, men han dhet intet giordt.

Sidst, att Oloff Engellbrechtsson gaff honom en r*iks*d*ale*r och badh honom tijga, dhet den och den skulle taga honom, och corporal Peder Oxe sex m*ar*k kopp*ar*m*yn*t i slanthar: innan des intet om Peder Oxe war tillstädes enär penningarna tälldes. Meera wiste han i sakena intet berätta: beklagandes sig uthan sin skulld, trenne gånger måst reesa hijt och göra omkåstnadh och förmodar niuta refusion aff wederböranden.

Capiten Michell Plantingh tillfrågades i lijka måtto, om [*198r*] han mehra till sin exculpation hafwer att ingifwa och wijsa?

Resp*onsio* Icke mera än corporal Peder Oxes å förra tinget insinuerade attest, låtit corporal Mickell Fahlström som den skrifwit, attestera och underskrifwa, aff inneholld ordh ifrån ordh. Att denna skrifft wara aff corporalen Oxen sannferdelligen refererat och berättat, betygar iagh, och der edh å fordras skulle godhwilligen samtyckia Michael Fahlström corporal.

Hanss Olsson itererade sitt förra om corporal Peder Oxe: önskandes honom wara tillstädes, så skulle fast mehra höras och blifwa kunnigt.

Saken togz i betänckiande, och kunde icke considereras till definitiv doms, emädan som corporal Pehr Oxe sigh icke instält och blifwitt lagligen examinerat. Och så snart han kommer i Landet, skall extraordinarie tingh anställas; Altså moste Hanss Olsson och capiten hålla sigh stadigt hemma, att kunna till föresättiande termin wara tillstädes, och affwachta sluth i sakena.

6. Färiemannen Swän Carllsson beswärade sigh öfwer Gussorm Swensson på Hede, för dhet han icke skall få hafwa sin hustru Anna Andersdotter i fredh för honom, och att han een och annan gångh söcht henne besåfwa, och stundom med låckande och stundom med trugh, dhet han eij wettat förr än mickellsmässotijden förleden, och han wellat saken nedertysta och förlijkas med henne, och dee eij wellat och kunnat både derföre, att hon eij fått wara för honom i så måtto frij, och att dhet kringh heela sochnan rychtbart är. Hustro Anna berättar dhet skiee för tuå åhr sedan om hösten, första gången hemma hoos honom, enär hon wellat köpa maath af honom, och han bedit henne föllia sigh i ny stufwan och i dess sängh att leka, så skulle hon få maath utan penningar: tagandes henne [*198v*] om lijfwett och sedan om armarna, och wille draga henne med gewallt till stuffwan, och förr eij släpte, än han hörde folck komma som war Hans Olsson Busk i Funnesdalen, som dhet eij sågh och eij heller omtalte och sommaren effter uti sochnstuffwan, der hon boor wellat henne bringa till sängz at leka: tagandes under hennes kläder, och förr honom intet kunde slippa, än hon fick tillfelle at slå honom öfwer armen med ett wedträd, och der med gick han bårt: beklagandes sigh eij kunna gå någon wärtt[!] för honom säker. Förledne sommar enär hon skulle hielpa honom inbärga höö, hartt wid färjestahn och sedan hans dåtter war heemgången, wille han henne hafwa in i höladan, och brukade samma sätt och tahl som tillförne, och då hon dhet hörde och förmerchte, låpp hon till färiestuffwan ifrån honom.

Hustru Anna är född i Norie och Sparbo prästegielld, och der besåffwen af en bondedrängh Lars Olsson, som woro treemänningar, och hon derföre plichtatt, huar om pastor loci herr Henrich Drake skall haffwa skrifftellig besked. Hon berättar att han ingendera gången rijfwit hennes kläder sönder, och att hon eij kunnat längre dhet förtijga, och först oppenbaratt dhet för sin

mann S*ankt* Michaelis tijdh sidst förwecken: begärandes niuta höga öffwerhetenes hägn och fredh för honom.

Swän Carllsson gaf och widh handen, att han tillförne för sådant waritt berychtatt med Peder Jönssons hustru på Hede Märitt Jonssdotter, den tijden hon ogifft war, och måst många gånger med yxan, i quarnhuset sig för honom wäria.

Gussorm Swänsson nekade alldeles till samma beskyllningh eij wettandes sig nånsin waritt allena hemma, och icke heller med henne allena i sochnstuffwan, och fast mindre söcht olåfligit omgiängie med henne. Han tillstår henne förledhne [*199r*] sommar hielpa sigh taga tårr höö, och då war hans dåtter medh och att ingen dörr på ladan är. Resp*onsio*: att dhet som ett skiuhl är och att höet kastas inn, öfwer wäggen som lågh är. Länssman Jönss Jönsson berättar hans dotter hafwa sagt, dhet han strax kommit effter Gussorm föregifwer dhet wara affwundztahl, emedan som han tilltallte Swän för dhen skada hans gieth i sommars på hans åker giorde. Swän, att gietan oförwarandes kom löös, och några ax på några skyhlar afbittit, iembwäll och på Swän Knutzssons den han förlijckt, och tillbudit Gussorm förlijkningh och göra sig betalt aff färietullen, men han eij wellat, och sedan fått af sin hustru wetta angifne saak.

Hustro Märitt Jonsdotter förhördes och berättade dhet Gussorm för några åhr sedan, näst för juhl kom till henne i quarnhuset något för dagen om en morgon ifrå sitt quarnhuus som är ett gått stycke emellan: föregifwandes att elden war uthslecht, och han wille tändat, dhet han giorde, och kommande dijth, sagt, dhet klijar fuller för tigh som ungh är, och tagit kring om henne, och hon tagit yxan och luppit uth och heem (warandes ett quarnhuus emellan deras) och dhet sagt för sin moder, och sedan för sin mann, som der öfwer blef ondh och otåligh, och honom der om tiltallt, och aftallt, att dee skulle komma tillhopa att förlijkas, som och skedde i deras gårdh om hösten effter, dijth Gussorm och hennes swäärfaars broder Halfwar Peersson kommo, då Gussorm bedit henne och dess mann om förlåtelsse, emedan som dhet med gäckerij war giortt, och ingen skada skiett, der till dee samtychte, efftersom hon af sin fader Joon Olsson och der till ingådd war.

Gussorm, att han war till henne i quarnhuset att tända liuss men huarcken tallade dhet hon berättat, heller tagit i henne [*199v*] och att intet folck war i Swän Halfwars quarn, och enär han hörde henne sådant tahl på sig uthspritt, tagit Swän Halfwarson med sigh, och gått till hennes man, och frågat om hon wille tillstå sådant, och der så wore, wille han dem derföre, till då tillstundande tingh haffwa, då hustru Märett icke war hemma. Morgonen effter haar han gått dijth igen, och uti Halfwar Peersons närwaru afftallt, att ingen skulle tahla åth dhen andra mehra der om.

Hustro Märett, att han sade strax i quarnhuset, och sedan enär dee förlijchtes, att dhet war på gäckeri giortt.

Hustro Anna effter tillfrågan berättar sigh intet i Gussorms stufwa eller sochnstuffwan, då han henne wellat besåfwa ropat, utan wändt sigh ifrån honom.

Gussorm nekar som tillförenne till hennes angiffwandhe.

Till dombs voterades som föllier.

Ehuruwäll aff omständigheeterne synes, att Gussorm Swänsson hafft olåfligitt tilbudh i synnerheet med Swän Carllssonns hustru Anna Andersdotter, och wellat henne besåfwa, menn såssom intet kläderef blånadt eller ropande är skiett, så appliceres och lämpes dhet intett till 12:te capitlet edzöre balken l*ands*l*age*n utan effter domare reglan, som biuder i mörcka och blindha saker wara bättre släppa den bråtzlige, än döma den oskyldige. Altså finner rätten skiähligt, att dömma honom derföre frij.

7. Hannss Olsson Busk och Peder Siuhlsson i Funsdalen angåfwos haffwa skutitt tillsammans 1685 ett eller tuå stycken älgzdiur wid Dahlssiön emot Liångdahlen. En dito wid Skierpgumpen, tuå dito östan Åserne, huar af Peder allena den enna och tillijka med Busken dhen andra.

Och en förledne höst [*200r*] som Månss Larsson brukzsmedh angiffwitt, och Joon Bagge dher om kunskap skall haffwa, och den tijden tijden tient hoos Peder Siuhlsson. Länssman Jönss Jönsson haffwer besedt huderne, och funnit 2:ne wara fälte för ledh, men den tredie som i höstas war fången, tuiflar han om, doch äre alla tree stycken satte hoos Joon Påhlsson till förwarinngh och laga uthslagh; Under samma inquisition ähre åtskillige älgzhudar hoos Busken fundne och synas wara gamble och een dehl skuttne. Resol*uti*o: Månss Larsson och Joon Bagge som äre tillsagde och stämbde sitt angifwande å detta ting utföra, haffwa sig intet infunnit, och derföre plichtar huardera effter 33 capitlet tingmålabalken med sina tree marck, och dee gamble huderne tagas i förwahr att besichtigas, och å nästkommande ting skall saken företagas och afhielpas.

8. Bruukz bookhållaren Lorentz Backman kärade genom sin inlagu till Oloff Jonsson i Långå om en swart häst som han sålt till kåhlaren Johan Peersson, och hans hustru rymbdt bårtt till Norie medh, och sedan hon aff brukzfolcket war tagen tillijka med hästen tilbaka, han Oloff olåfwandes den igentagit. Och efftersom kåhlaren war skylldig till bruket, arresterades hästen, och lämbnades i hans drängiars wärio, der han honom tagitt. R*esponsio*: att dee kööpslagatt om hästen, och Johan skulle giffwa för honom sexton r*iks*d*aler* specie och der på betallt allenast tre r*iks*d*aler*, med huilcken Johan och hustrun tillijka med tree andra bruukz karlar begåfwo \sig/ till fiäls, och aff brukzfolcket tagne tillbaka, och hästen gafs löös aff Backmann till kåhlarens hustru, huar med hon begaf sigh till fiälls åter åth Nårie, och igentagen aff Oloff Jonsson i Wijken och Swän Påhlsson. Sedan hafwer bruukz drängen Chrestopher Rålöös sänt Oloff [*200v*] budh att taga igen sin häst, och der medh går han åstadh och tallade med Backman der om, och fått till swaar, att enär han lefwererer bekomne penningar, så skulle han få hästen, och Oluff sagt sigh dhet icke kunna göra, förr än han får see huru hästen är handteratt, och mehra tahl war intet der om, huar med han går till Funnesdahlen, och begärer den igen af Oloff Jonsson och Swänn Påhlsson, som och skiedde, och giffwitt Oluff för sitt omaak tolf öre s*ilfwe*rm*ynt*t och låffwat förnöija Swän. Larss Anderson som första gången war medd, berättar som förmält är, och att Oluff kom till Funssdalen effter hästen, och blef allenast tillfrågat om han tallt medh bookhållaren, och han sagt honom willia hafwa oppburne penningar, och Swän Påhlsson hämptatt hästen ifrå skogen åth honom, och kåhlarens hustru sänt effter een annan sin egen häst, och han wille att hon strax skulle taga den andra hästen, och låta Oloff få sin igen, så att han icke skulle blij hindrat, huar med hon reeste till Norie.

Larss Andersson, att hästen war illa bruten och uthmager. Oloff Jonsson haar måst sedan hästen försällia för tije r*iks*d*aler*, och betyges waritt förr goder.

Saken togs i betänckiande, och beslötz att Oloff Jonsson behåller sin häst, som han intet olåfwandes igenfått, helst emädan som hästen war löösgifwen effter flychten, och han förnögt Oloff Jonsson i Wijken, som tillijka med Swän Påhlsson hästen aff kålarens Johan Pederssons hustru, som hade låf att reesa öfwer till Norie, tagit, och i anseende, att hästen war illa faren och uthmager, huaraf han måtte honom för ringare wärde sällia, stånde dem emellan till förlijkningh eller laga uthförande, och kålaren som är i sin tienst, kan sielff sin skulld till bruket betalla. [*201r*]

9. Jönss Larsson och Tårbiörn Olsson på bruket laghstembde aff Oloff Siuhlsson i Funnesdalen, för dhet de hafwa bygt huuss på hans slåtter och intet comparerat, heller wijst laga förfall, dy plichte huardera tree marck.

10. Joon Staffanssons hustru Agnes, stembd aff kåhlbrännaren Johan Peersson för för tyffnad, och ingendera camparerat, dy saker till huar sina tree m*ar*k.

11. Kåhlaren Johan Persson stembdt råstwännarenn Erich Ersson för slagzmåhl, och ingendera compererat, och hafwer Pedher Nillson oppwijst en löös zedell ounderskriffwen om det dee giordt hafwa, men intet wettat der aff heller ombedin, wara hans fullmechtigh, huarföre böte huardera tree m*ar*k.

12. Mattz Jonsson opbödh andra gången Oloff Tohlssons hustrus odalls jordh i Wijken för 190 d*aler* s*ilfwer*m*yn*t som utom börden är försåldt, och reserveres Kong*lig* Maij*estä*tt och cronan dess lösn, der icke någon aff börden intra fatalia dhet klandrar och löser.

13. Ingebrecht Halfwarsson opbödh andra gången sin faders hemman i löst och fast i Långå, inbördat af sine syskon.

14. Hanss Olsson i Funnesdahlen opbödh tredie gången Claes Arnessons och Jönss i Åhss faders hemman i löst och fast för 100:d*e* r*iks*d*ale*r.

15. Jacob Nillsson opbödh förste gången Larss Erichsons faders [*201v*] jordh och hemman i Rijsse och Wembdahlen för tiugu dah*ler* silf*wermyn*t, iempte sköta dess föräldrar till dödedagar.

16. Chresten Jonsson insinuerade första gången Peder Jonssonns köpeskrifft på några åkerlappar i Wijken för 25 d*aler* s*ilfwer*m*yn*tt.

17. Gamble länssman Peder Swänsson insinuerade en lagbuden och lagstånden köpeskrifft de dato den 21 septembris anno 1685 på hemmanet Frubacken ben*emb*dh bestående uti tree trogs utsäde. Och så wijda sidsta opbudet ähr skett d*en* 10 decembris 1686 : bewilliades rättens confirmation och laga fångs breff.

18. Joon Jonsson på Hede incaminerade Peer Erichssons i Swegh köpe och sytningz skrifft aff den 13 septembris 1685, af innehålld att han skall skiöta hans broders hustru Gertru änkia i Håhn, och effter des dödedagar, niuta des egendomb i löst och fast. Och så wijda sidsta opbudet är skett d*en* 10 decemb*ris* 1686 utan klander och inspråk; resolverades derå rättens laga stadfästelsse.

Ting 2 och 3 mars 1688

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3475, fol. 214r-218v, RA.

Anno 1688 den 2 och 3 martij höltz laga ting medh allmogen aff Hede tinglagh, wederwarandhe befallningsman welbet*rod*d Nillss Uhr, och desse såtho i

Nämbden.

Oluff Olsson i Backen	Peder Larson i Gräfftgårdh
Oluff Pedersson i Wembdalen	Peder Jonsson i Tännäs
Joon Påhlsson i Funnsdalen	Staffan Jonson i Wijken
Simon Steensson i Långå	Jon Andersson i Buskom
Påfwel Jonsson i Håhn	Peder Haraldsson i Stoorsiöön
Peder Jonsson i Wijken	Joon Jönsson i Wembdahlen

1. Dato publicerasdes Kong*lig* Maij*estä*ttz placat om interesserne.

2. Effter landzhöfdingens herr Åke Ulfsparres resolution de dato Gefle den 14 Februarij sidstleden, ransakades om fölliandhe personers beskaffenheet som widh Mässlinge bruket ifrån januarij månadh 1687 skolle wara antagne, och inskrefne, om dee äre bönder som hafwa jordebruuk, och iblandh arbeta widh bruket, eller om dee enskylt äre i bruketz tienst, och huad tijdh dee der till warit antagne, och intygades som föllier. Nembl*igen*

1) Joon Olufsson war nybyggiare widh Sarfsiön, och blef der ifrån dömbd den 22 september 1685, och om wåren 1686 begifwit sigh till Hanss Olufsson i Mässlinge, och warit där till huus till wåhren 1687, då han begifwit sigh till Mässlinge bruuk, och näst tillförenne några weckor der warit på arbete att see sigh om, och altsedan med hustro och barn der wistatz och bodt, och arbetatt widh bruket.

2) Larss Ersson i Rijse, warit een tijdh hoos sin fader Erich Larsson j Wembdalen, och blefwen der ifrån uthsagdh, och dy 1687 om wåhren [*214v*] in maio, fiorton dagar för andra stoorböndagen till bruket, tillijka medh Oluff Jonsson i Wemdalen, kommit, och der till prob arbetat, och Larss strax effter böndagen som war den 10 junij rest deri från hijt nedföre effter sin hustru och bohagh: warandes tillstädes här i Wembdalen den 13 och 14 junij då lagha tingh höltz, och så opföre, och allt sedan stadigt i bruketz tienst warit.

3) Oloff Jonsson i Wijken waritt bondhe ib*ide*m och sålt sitt hem*m*an och 1687 om winteren warit wedh bruket och kört tree tun*n*or malm, och sedan tilbaka, ähr och för 1687 skrifwen för fögdekarl. 1687 åtta dagar för larssmässo begifwit sigh dijth, och blef strax antagen för körare, der han är.

4) Kånan Segridh Jonssdotter, wistas och där widh bruket, och haar sin son Joon Jonsson pass 18 åhr gammall som arbetatt i grufwan för half dagz penningh. 1686 om sommaren haar hon dijth opföre waritt pass een månadh, men intet widh bruket, och hela winteren medh sonen här i Quisthån, och medio junijo 1687 den tijden tinget höltz med gåssen rest opföre till bruket, därest dee äre, och sonen som sagt är, arbethar.

3. Månss Larsson brukzsmedh angaf förr insinuerade saak om älgs skiutande aff Hanss Olson Busk och Peder Siulsson i Funnesdalen på förledne tingh, sålledes, att Peder Siulsson kommit heem seent om een lögerdags affton strax effter bartholomei 1687, och låtit sin drängh Swän Påhlsson hielpa sig af hästen lyffta klöfian, då han medh Hanss Olson warit bårta i skogen tree weckor, och söndags morgon der effter, kom Hanss Olsson till honom, och druckit opp i bodhan där han legat [*215r*] brännewijn, och enär han gått derifrån, sagt, i dagh får iag bötha fyrattijo marck, och samma dagh kokades älgs kött, huaraf han och så åth, som färskt war, af någon wuxen älgh: Twå åår tillförne, haar Peder Siulsson bedit honom föllia sigh till sitt wästra stabur, och wijst honom tree älgshuder: säijandes sigh tillijka med Hanss Olsson fått 2:ne stycken, och een för sigh sielf och allena. Swaar, att dee 1687 fått en älgh med ledh, och enär der på kallades honom framwijst, men ingen skuttit. Befallningsman berättade dem neka sigh fått älgh utan rehnar, och kött deraf kokat.

Resp*onsio* att dee sagt sigh fått både älgh och rehn, men af rehn köttet kokat. Hanss Olsson föregaf, att Månss icke war tillstädes, då han hoos Peder Siulsson war, och icke tallt om några böter, och han föregifwer sigh stå i stufwudörren, och hört så tallas: warandes Hanss hehl blodigh baak på ryggen. Peder Siullson nekar sigh hafft Måns till staburet, och intet sagt om några hudar och fast mindre att han ägde medh Hanss Olson twå stycken och en allena, men Månss, att så skiedt är, och att dee samma wore skuttne, då Peder förklarade sigh, att Månss kan wäll dijth waritt, men icke bedin der till, och kan wijst honom 2:ne stycken medh Hanss Olson, men icke den tredie, som han skulle fångat för sigh sielff. Eij heller woro dee tuenne skuttne. Månss, att dee wore skuttne, och att Joon Bagge som hoos honom tient, skall kunna betyga, dhet Pär Siulsson den ena skuttit wid Täfåsen och köttet förwarat i stallet, huar till nekas. Fiohlåhrs huden besågs, och befans baak om högra bogen ett trindt och runt håhl, något större än blifwa plägar af udder, eij heller kan dhet blij så rundt af udden, och intet kan någon bösskula så stort

giordt, och altså synas deth tuifwellachtigt, som Hanss [*215v*] Olsson förehöltz, och han begärte på sin kåstnad, syyn der på, då han will bewijsa medh ledet och hullstahn, iempte fählarne, sigh wara oskylldigh; altså tillåtz honom dilatation till walburgi nästkommande, då gode män skolla granneligen först bese ledet, derest förgången skall wara skiedt. Sedan besee udden rummet och fälarnas stoorleek, och räckia der effter till hullstahn, och sålledes pröfwa, om tree eller fyra åhrs diur som af hudan synas, gått före; Till näste ting skall Jon Bagge komma till förhöör, effter Månss Larssons angifwan.

4. Hoos Hanss Olson äre och fundne ellofwa st*ycken* älgshuder, och åtta stycken der iblandh skuttne. R*esponsio* att hans fader dem köpt före sidsta feijgde, både i Stoorsiön, Tännäs och Lillherrdal, och då woro dee dyra, och altså intet kunnat få sina utlagde penningar igen, och der före låtit dem liggia, och den tijden, berättas här i landet intet förbudh, att skiuta älgs diur waritt, dy effter sågs i dee åhrs protocoller, och intett fans något förbudh wara publicerat; altså kan rätten der till intet göra, utan låta honom om dhem, som annan ägendom disponera.

5. Effter herr landzhöfdingenz Lennart Ribbings resolution d*en* 7 martij 1687, blef på förledne höstetingh förordnat wärderingsmän på den under sidsta feijgde förrymbde soldatens Anders Ingebrechtsons ägde 1/6 dehl i Uthhuus hemmanet i Funnesdalen, som ledsagat fijenden på wår ryttar wacht, huilcken är den 9 julij 1687 wärderat för sexton r*iks*d*ale*r specie, och 40 öre s*ilfwe*rm*yn*t. Huar widh är at observera, att han war skyldigh till Oluff Ingebrächtson ib*ide*m effter obligation nije r*iks*d*ale*r i caroliner, som i pant hade ett ängh, det han brukade till 1678, då Joon [*216r*] Påhlson bekom tillståndh bem*el*te 1/6 dehl inbörda och lösa till 5/6 dehlar han aff samma hemman förr possiderade. Till Peder Hansson i Tännäs effter obligation 1675 tree ort 6 *skilling* som är en dahl*er* 7 öre s*ilfwe*rm*yn*t. Joon Påhlsson föregifwer sigh lefwererat till sah*lig* befallningzman Peder Olsson Ströhm twå r*iks*da*ler* specie, som han medh wittnen will och kan bewijsa, och säger, att så mycket skulle räknas öfwerskiuta gälden.

Saken togs i betänckiande och beslötz, att bewijssligh gälldh effter lagh skall betallas. Nembl*igen* till Oluff Engebrechtson nije r*iks*da*ler* i caroliner huilcka effter 1681 åhrs mynte placat à 1 d*aler* 16 öre s*ilfwe*rm*yn*t beräknas, som är 13 d*aler* 16 öre och till Peder Hansson i Tännäs en dah*ler* 7 öre görandes tillsammans 14 d*aler* 23 öre s*ilfwe*rm*yn*t huilka göras betallte af de 16 r*iks*d*aler* in specie och 18 öre s*ilfwer*m*yn*t, facit 33 d*aler* 8 öre s*ilfwer*m*yn*t, heemfallen altfördenskuldh Kong*lig* Maij*estä*tt och chronan såsom annat caduc effter 8 och 9 capitlet högmålabalcken landzlagen, dhet öfrighe som är 18:17:- huilcka Joon Påhlson betallar, och söke sahl*ig* befallningsmans Ströms arfwa om uthgifne 2 r*iks*d*aler* in specie, som han bäst kan och gitter: warandes altså ägande och rådande så wäll öfwer ber*ör*de 1/6 dehl som dee förre 5/6 dehlar.

6. Dato företogs Hanss Olssons anhängige saak emoot capiten Michel Erichsson Plantingh, och påmintes honom, huru som han å sidsta tinget, enständigt påstodh, det för detta corporalen Peder Pålsson Oxe (som frånwarande war) skulle wetta gifwa oplysningh i saken, till huilcken ändha, han är i Jemptelandh, widh sitt genom resande, ifrå Nårie, quarhållen at wittna i saken, och nu her tillstädes, huar till han iakade, och Peder Påhlsson tillstodh sigh samma gångh wara commenderat med bem*el*te capiten till Funnesdalen och folgt tilbaka, och altså aflade han sin wittnes edh och bekände som föllier.

Nemb*ligen*. [*216v*] Att capiten, feltwäbell Johan Boij och han, kommo 1679 om hösten till Funnesdalen, och togo quarter hoos Oluff Siuhlsson ib*ide*m då capiten befalte dem gå till Oluff Engebrechtson Busk, medh general maiorens Anders Plantingz breef, huilket dee honom lefwererade, och Johan Boij sade till honom, dhet han skulle föllia dhem till Frössöön, och Oluff swarade, huad i Jesu nambn hafwer iag då giordt, och bekom till swaar, att generalens breef lärer dhet uth wijsa, huilcket då icke opbrötz heller lästes, och Oluff Engebrächtson badh dem

hälsa capiten, och bedia honom komma till sigh, och dee altså gått tillbaka, och för capiten samma swar och ordh sagt, och blifwit öfwer nattan hoos Siulsson, och andra dagen folgt capiten till Busken: minnandes intet wäll, om Busken sände budh till capiten om morgonen, heller gick han på förra helsningen till honom, då eldh opgiordes i gästestufwan, därest capiten och feltwäbellen tillijka medh Oluff Busk wore, och denne gått uth till huardags stufwan, och een stundh der effter gått in igen, att höra, om något woro at befalla, och då hörde han Busken, biuda capiten bäfwergäll, och gafs till swaar, att han icke på den condition och till ändan war ankommen, uthan att Busken måtte föllia medh till Frössöön, der med han åter gått uth till bahrstufwan, och een stundh der effter, sågh och hörde han tallas om pungar och penningar, och derföre gått in till capiten, då capiten sade till Busken, corporal Peder Oxe haar och hafft omaak at reesa, skulle han icke få enn skopenningh, då han tagit sexton stycken tree öres slantar, och lagt i hans handh, och sagt, tijgh och håll mundh på tigh, det fanen toge tigh. Meera sade han sigh icke wetta den gången passera, i Funnesdahlen, och sedan juhl tijden, enär han bleff commenderat till Jerpe skantz, befallter aff capiten, att föra till [*217r*] Frössöön en halff tunna fisk åth general maioren, den han lefwererade i general maiorens närwaru uti förstufwan ifrå capiten sänder, och intet nämbde capiten på huars wägnar hon sändhes, eij heller frågade general maioren der effter, doch sagt sigh wara skickat aff capiten Planting.

Hanss Olsson gafs widh handen corporal Oxens edellige intygande, och tillfrågades om han fleera skähl och wittnen hafwer, huar medh han kunde besanna sin käremåhl, der till han nekadhe: föregifwandes sigh märcka, af corporalen intet bijståndh hafwa at wänta, ehuruwäll han honom tillförenne deer om förtröstatt.

Capiten itererade sitt hafde tahl medh Hanss Olsson, i præsentz af Hans Kong*lig* Maij*estä*tt wår allernådigste konung och herre på Frössöön anno 1686, nemb*ligen* att han honom frågat, om han kunde på sin siähls saligheet bestå, dhet penningarne wore med eldh och brandh uthtrugade, och han suarat, sigh dhet icke kunna säija, då Hans Maij*estä*t skall stijgit ett fiätt eller twå närmare till dem, liuger du föer mig bonde, och sedan, att lagh och rätt skall skillia dem åth, huilcket Hanss Olson föregifwer sigh intett minnas, eij heller kan dhet wara giordt. Capiten hoppades, att Hans Maij*estä*tt dhet lärer sig sielff allernådigt påminna, huilket krijgs rådh welb*orne* Johan Hoghusen utan all tuifwell tillijka medh fleere närwarande åhörde och kunna betygha: berättandes sigh samma gångh säija, att Hanss Olsons supplique war på herrgården till hans ruin opsatt och skrifwen. Parterne warnades, icke mehra, om Hans Kong*lig* Maij*estä*ts höga persohn producera än som bewijsas kan, wara passerat, då capiten itererade sitt förre, och Hanss Oluffson, att deth icke skedde.

Hanss Olsson tillspordes, om han icke kan sigh påminna, dhet capiten bedit honom, enär han lefwererte i Wigge by den uthlåfwade fiskhalfftunnan, at reesa till general maioren, och [*217v*] taga quittens på all lefwereringh, huar till han nekar, och kan sigh deth eij påminna, som eij måtte wara skiett. Men capiten säger honom säija, iag håller migh widh och med tigh. Capiten sadhe, om han effter Hanss Olsons omilde angifwande skulle medh trugh och hotande penningarne tagit, så hade han dem icke quitterat. Hanss Olsson, att capiten effter begäran, bekomne penningar strax och godhwilligen quitterade.

Capiten tillspoordes, huru han wore kommen att quittera dee 88 r*iks*d*ale*r andra gången, och införa en halff tunna fisk och att befallningsman Pedher Olsson Ströhm contenterat för oxen? Swarades, att han kan sigh dhet icke påminna. Sedan, att dhet war daterat d*en* 16 augusti 1679, och ordre att reesa till Funsdalen den 18 septemb*ris* 1679. Swaar, att oppwiste copia måtte wara orätt skrifwen. Huru han wiste, dhet befallningsman Ströhm hade tillståndh taga betallning för oxen, och huru han den clarerat? Swaar, att dee måtte fuller hafft räkningh tillhopa, och han wijst ordres, elliest hade han intet quittens gifwit, och till meera richtigheet specificerat posterne och i beggie infördt Buskens nambn, och der något wåldh der utj warit föröfwat, intet så skrifwit och quitterat.

Capiten förehöltz, om tillåtas skulle honom få med sielff sins ede betyga, effter ingifwen, så skrifft- som mundtelig förklaringh om han kunde dhet med godt och trygdt sambwette frijwillioligen göra? Då han med opprächte händer contesterade sig dhet medh reent samwette på sin siähls saligheet willia och kunna præstera och tryggelligen göra.

Parterne tillfrågades slutelligen, om dee något mehra denne action angående, hade att producera? Huar till nekades.

Actions heela sammanhangh oprepades, och medh nämbden uthförligen discurerades, och iblandh annat, att säkert [*218r*] præsumeras kan, der icke general maioren fått sin förnögningh i penningar och wärde, att han låtit Buskens sönner hempta till Frössöön effter hans brefs innehålldh, och der penningarne waritt af Busken trugade, hade han wäll i general maiorens lijfstijdh, uti huilckens nampn dee woro quitterade, der öfwer sigh beswärat, huilka effter långsambt öfwerläggiande, eenhälleligen slötho till dombs skrifftelligen, att Hanss Olsson Busk som icke kan bewijsa capiten trugat aff sigh penningar kan icke undfly böter derföre, effter lagh, och der till medh, betalla den kåstnadh som der på föllier och löper.

Aff föregångne här öfwer hålldne ransakningar, befinnes Hanss Olsson Busk i Funnesdahlen, icke medh skähl och giltige wittnen kunna öfwerbewijsa capiten Michell Erichsson Planting, medh trugh och wåld af honom pressat etthundrade r*iks*d*ale*r, utan hans fader Oluff Engebrechtsson Busk, i anledningh aff sah*lig* general maiorens Anders Plantings breef, öfwertallat honom, på hans wegnar 88 r*iks*d*ale*r taga, dhem han och frijwilliogt på general maiorens wegnar quitterat (som i wåldsamma handteringar intet skee plägar) och lefwererat, som sees och tagas kan af fendrick Johan Boijs edellige intygandes sah*lig* general maiorens breef och capitens quittencier sub numerij 1. 2. och 3. Jemwäll och hafwer corporal Pedher Påhlsson Oxe edeligen intygat at, sigh hafwa en halff tunna fisk till general maioren lefwereratt, och actor tillstått, dhet framledne befallningzman Pehr Olsson Ströhm på general maiorens wägnar opburit heller kårtat tijo r*iks*d*ale*r för uthlåfwade oxe (huilka han 1681 ehrkänt sigh wara skylldigh) och sålledes dee uthfästade 100 r*iks*d*aler* betallt, och icke förr än anno 1686 der på klandrat. Utaf huilka skähl och motiver, nämbden finner capiten wara omildt och ohemult för Hans Kong*lig* Maij*estä*tt wår allernådigste herre och konung angifwen, och i lijka måtto funnit skäligt, att dömma Hanss [*218v*] Olsson, som honom sålledes till lijff och ähra, icke af hastige mode, utan fult wijthe, angrijpit, och icke kunnat öfwertyga, effter 20 capitlett tingmålabalcken, at plichta med sina fyrattijo marck, och till rättegångs expenser, såsom succumbens, effter opsatt räkningh in alles betalla 67 dah*ler* 20 öre s*ilfwe*rm*yn*t, dåch under höga öfwerheetennes allernådigste omdömme och äntellige resolution i diupaste underdånigheet heemstält.

7. Hustro Märitt Pedersdotter ifrå Norie hafwer genom länssman låtit stämbna Peder Hansson i Tännäs för dhet han skall henne medh hugg och slagh öfwerfallet, och nämbdeman Peder Jonson i Tännäs berättar honom fått stämbningh, och intett laga förfall hafwer; altså böthe han för tredsko och stemnings försittiandhe effter 33 capitlet tingmålabalcken tree marck. Sammaledes hans dotter Anna som skall wara lijka wållande till Peder Hanssons fåårs störtningh af någon färga som dee i fähuset förwaratt och fåren öfwerkommit och Anna icke comparerat; dy saker i lijka måtto för tredsko till tree m*ar*k.

8. Chresten Jönson i Wijken opböd andra gången några åkerlappar ib*ide*m för 25 dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t näste bördemän till lösn.

9. Mattz Jonson opbödh tredie gången Oluff Tohlsons hustrus odellsjordh i Wijken för 190 dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t som utom börden är försåldt, och förbehålles Kong*lig* Maij*estä*tt och chronan des lösn etc*etera*.

10. Jacob Nillsson opbödh andra gången Larss Erichsons faders jordh och hemman i Rijse och Wembdalen, för penningar 20 d*aler* s*ilfwer*m*yn*t och sköta des föräldrar till döde dagar som skrifften af d*en* 26 novemb*ris* 1687 innehåller.

11. Ingebrecht Halfwarson opböd tredie gången sin faders hemman i löst och fast i Långå, inbördat af sina syskon för 80 r*iks*d*aler* in specie. Hanss Half*war*son i Funnesdalen bekommit för sin part 40 r*iks*d*aler* Peer Jonson i Långå 40 r*iks*d*aler* dito på sin hustrus wägnar, så at summan är 80 r*iks*d*ale*r.

Ting 5 och 6 december 1688

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3475, fol. 222r-229v, RA.

Anno 1688 d*en* 5 och 6 december höltz laga tingh med allmogen aff Hede tinglagh, närwarandhe befallningsman welbet*rod*d Nillss Uhr och desse såto i

Nämbden.

Oluff Olsson i Backen	Peder Larsson i Gräfftgårdh
Oluff Pedersson i Wembdalen	Peder Jonsson i Tännäs
Joon Påhlßon i Funnsdalen	Simon Steenßson i Långå
Joon Andersson i Buske	Påfwell Jönson i Håhn
Peder Haraldsson i Stoorsiöön	Månss Tohlsson i Hede
Halfwar Swenson i Hede	Joon Olufson i Wijken

1. Dato aflade Joon Olsson i Wijken sin nämbdemans edh.

2. Kong*lig* Maij*estä*ttz placat om skogarne i rijket publicerades.

3. Dato företogs Hanss Olssons Buskz och Peder Siulsons saak om älgzdiurs skiutande, och intygades aff länssman Jönss Jönson, Peder Larson Gräfft och Peder Jonson i Tännäs som twå älgzleder besedt, att 3:ne diur warit gångne före, och deras hullstad igen funnit. En några böss skått ifrå ledet, den andra som 1687 om hösten bekombs 1/4 mijhl der ifrån, och den tredie till 1/8 mijhl [*222v*] ifrån ledhet. Fiätten och spårran syntes i ledet wara af ett fullwuxit diur giorde, som bem*el*te personers opsattz af den 19 julij sidstleleden uthwijser. Angifwaren Månss Larson är eij tillstädes och för länssman sagt, sigh intet mehra der medh hafwa beställa. Jon Bagge wistas i Nårie.

Såsom af håldne syhn befinnes, att ett wuxit diur, igenom Hanss Olsons och Peder Siuhsons älgzledh 1687 om hösten gått och fått hugg och deß hullstadh pass 1/4 mijhl der ifrån warit. Och ehuruwäll håhlet på besedde hudh större är, än uddar gemeenligen plägar göra. Så pröfwes dhet dåch kunna skett af spythningen, eij heller kan någon oplyssningh af Joon Bagge, som Månss Larson angifwitt, ehrnås och bekommas; Altfördenskuldh håller rätten sigh widh synemännens intygande, och i anledningh der aff, dömmer Hanss Olson och Peder Siulson i dhet måhlet wara oskylldige.

4. Ransiö och Linsehl byar i Swegh sochn beswärade sigh öfwer Wijkens bönder i Wembdalls sochn, i dhet dee skolla innom deras råmärcken hafwa sina fiskiewåhner, dem till stoort præiudice och förfångh; opwijsandes een skogs skillnadh och rågång dem emellan aff tolff män gången och hållen, gifwen på Swegs tingh den 28 januarij a*nn*o 1591, aff innehåld som föllier, nemb*lig* att rätt rå och skogemärckie emellan parterne begynnes i Rödewålen, dädan och i Skremningstiärn, dädan och i Qwiereknätt dädan och i Alteholm, och kunde ingen

aff parterne neka, att förskrefne råmerckien icke wore rätte skogerå och skogsmärcken dem emellan, och wore å beggie sijdor der om wänligen och wäll förlijchte. Huarföre afsades, att strandbyggiarne ägha östan och utan före Rödhewålen, Skrämningztiärn Qwierknätt [*223r*] och Alteholm, och wemdalerne wästan och ofwanföre, både skogh och skogswåhner, fiskewatn och fiskiewåner, änger, myrslåtter buwallar och allt annat ägande, och huilken part går öfwer bem*el*te märckien, och giör huar annan skadha och förfångh med willia antingen med hundh eller bane med noth heller näth et*cetera* et*cetera* skall swara för wåldh och domreef effter Noriges lagh: anhållandes at blifwa der widh handhafde. Utan på original synebrefwet är annoterat An*n*o 1605 d*en* 27 januarij blef detta probebreef läst på Swegs wintertingh, öfwerwarande Steen Bille, lagmanden, fogden och menige mans påhörelse. Item a*nn*o 1638 d*en* 13 februarij uti fogdens och tings allmogens närwarelsse på Hede opläst och erkänt nöijachtigt wara. Test*is* Påfwell Pedersson egen hand. Item på Hede landztingh d*en* 2 junij 1649 opläst och ständigt dömbdt. Test*is* befallningsman Nillss Larsson Wargh. Nåch 1652 d*en* 15 julij blef aff dee tiugufyra lagh rättes mänd afsagt att sochnemärckie emellan Swegh och Wemdalls sochner skulle begynnas i Rödewåhl, der ifrån och öst och sunnerst i Skrämnings-tiärn, der ifrån och till Qwierknätt. Test*is* på underlagmans Pähr Classons wägnar. Jon Bergh.

Här emooth exciperade wijkmännen: föregifwandes att deras förfäder man effter man, dee fiskie ställen som klandras, innehafft, och at deras uhrgamble bodar och huus skohle kunna dhet betyga. Der till medh oppwijstes ett gammallt pergamentz breef lydandes, att Sunwijs Tomson och Oluff Gunnarson boendes i Jemptelandh och warit kallade å Hede 13:de dagh juhl an*n*o 1460, att säija om skoghe rå som ligger emellan Toräldalutt och Wemanens[!], och giorde fulla bokare edh, dhet rået går uhr Rödhewårdh i Smillingenohr och tädan i Quigaknätt och tädhan i Altabäck som quarnan ståår, och att kyrckioprästen i Swegh [*223v*] herr Tårsten med månge danemän dhet hört nemb*ligen* Tore Bendeson Peder Jonson, Tårckell Kittelson, Gud-loch Halfwarson, och begärt beskedellige mäns insegell der om ut supra.

Parterne tuista förnembligen om fiskie grundet utan för Altholmen som wid holmen begynnes, och sträcker sigh pass 1/4 mijhl uthföre och sedan willia wijkarne gå allt till Åltbäcken.

Actores disputera deras häfd, att bewijsa medh dheras fiskehuus som allenast af någre klufna bräder bestå, och icke längie sedhan kunna wara dijthsatte, och att gamble män i Ransiö berätta, att dheras förfäder hafwa niuttit synebrefwet af åhr 1591, och wijkarne effter handen sigh inträngt, och i sielfwa strömmen är kullfiske och rothedrächt som Ransiö fullmechtige Erich Olson berättar i förra tijder blifwitt af ömsom brukat med sämia, så att den som först kommit, har först nyttiat sigh der af. Sedan exciperade wijkarne, att den holmen icke är den rätta Altholmen, utan den rätta är widh een lijten quarnå, huar till Erich Olson alldeles nekar, och föregifwer, att många skola wetta, att den förra, är den rätta Altholmen, som haar fått nambn af siön utanföre som kallas Altsiön, och den andra är man lijten, och näpligen hafwer något nambn, och är belägen snart ytterst i Altsiöhn, men swarenderne, att den ligger så gått som mitt i siöön ifrån quarnbäcken, och hålla den för Altholmen.

Saken discurerades och beslötz som föllier.

Såsom tuistas om, huilkendera holmen iure och medh rätta heter och är Alteholmen; altså pröfwes nödigt, at rågången som 1591 är gillat och godhkänd, nemb*ligen* ifrå Rödhewålen till Skrämbningstiern, dädan till Quierknätten och Alteholm skall af full nämbd begynnas och gåes till ände råå Alteholmen, och huilken dhera holmen dhet träffar, lärer [*224r*] wara den san-skyllige, som synebrefwet nämbner: rådandes halfwa syhn huardera, och sedan skall uthslagh i saken falla.

5. Swän Jonson Kyrckhuus fodrar, aff Peder Halfwarson i Fun*n*esdalen nijo r*iks*d*aler* specie och twå stycken sölfskedar, som hans nu warande hustru, Segridh Gunnarsdotter anno 1677 bedt och lämbnat honom at förwara, och han föregifwit aff krijgsfolcket 1678 wara bårtstullne.

Resp*onsio* Att enär Segridh 1677 (då dee nårske wore i Jemptland) begaf sigh till Nårie, förtrodt sigh 8½ r*iks*d*aler* i fyra öres stycken och tuå stycken sölfskedhar at förwara, så wäll som \sitt/ egit, dhet han giorde och tillijka med sina tiugu r*iks*d*ale*r gömbde neder i fähuus gålfwet wäll nedergrefne uti een ask, huilcken enär swenske armeen 1678 kom ifrå Norie blef bortstullen, och sålledes mistade han sitt och hennes insatte penningar och skedar, och hans hustru, wid dhet armeen skulle gå der ifrån, sågh der effter, och blef warse, att asken låg tom i fähuset huar om hon sigh beswärade, och kunde intet wetta huem dhet giordt. Joon Påhlson och Peder Siulßon i Funsdalen berätta sigh höra så tillgångit wara, och at Peder Halfwarsons hustru då strax kommit till Jon Pålson och beklagat sigh, och hafft honom till fähuset och låtit see asken och rummert, och då war krigzfolcket quaar. Peder Halfwarson föregifwer sigh kunna tryggelligen med lijfligh edh å book betyga, dhet Segridz penningar och skedhar tillijka medh hans penningar blefwe bårtstullne. Actor, att han bort dhet förwara innom låås. Resp*onsio*. Att inga låås höltz, och förwarades så wäll hennes som sitt egit. Elliest betyges Peder Halfwarsson wara en rättrådigh man, och alldrigh funnen med något sweck.

Alldenstundh intygat är, att Peder Halfwardson bleff stullin anno 1678 enär wår swenske arme kom ifrå Norie, och hans hustru wijst Joon Pålsson strax gömse rummet, och Pedher [*224v*] dessutan hålles för een rättrådigh och redellig man, och förklaratt sig kunna medh trygdt sambwette edeligen betyga, dhet hans egna penningar tillijka medh Segridh Gunnarsdotters blefwe honom afhändne och stullne; altförden skuldh dömmes han effter 9:de capitlet köpmåla-balcken landzlagen, at wara för wijdare åtahl derutinnan frij och otilltallt.

6. Joon Halfwarsson i Funsdahlen kärade till Peder Siuhlson och Jon Månson ib*ide*m för dhet deras hästar förledne wåår en hans häst iagat och drijfuit neder i älfwen, och han omkommit, der dåck han på hans egit ängh släptes uti beth, och dee släpt sina dijth med begärandes af dhem dess skadeståndh. Peder Siuhlson swaradhe, att dhet är wäll hans slått, men ohägnat, och om höst och wåår såsom bydzsens fälöth, och war hans broders Oluff Halfwarsons och fleeres hästar där, och ingen kan den andras achta, och är fuller hänt, att hästar förr stupet uthföer åbacken och blifwit bårta, och somblige summit öfwer och sigh salverat, och war actoris häst uthmager och kunnat omkomma. Actor, att Pedher sändt budh at taga hästen tilbaka, emädan som han iagades. Peder, att hans budh war dhet hästarne bitahs om hans magra, och kan så wäll actoris andra häst (om så skett wore) wara ordsaken som någon annans. Joon Månson har låtit uhrsächta sin oförmögenheet at komma till tings der om. Joon Halfwarson tillstår sin broders Olufs häst der och war: wettandes icke om han är stört neder i älfwen af sigh sielff heller aff huilckens häst dijth iagader: beklagandes sin olycka derutinnan.

Till dombs voterades enhällengen.

Emädan Jon Halfwarson intet kan bewjsa, huilken grannes häst haar drifwit och iagat hans häst i älfwen, där han [*225r*] är störter. Sedan ähre dee icke alla stämbde och tillstädes, som hästar på den tracten hafft, der till medh har och hans andra häst och så där warit, icke heller är bewijst om hästen är iagat nedher i åhn, heller af matt- och magerheet dijth stupat och störttat; Altså kan rätten intett bijfalla honom derutinnan, förr än och medh mindre han skaffar sigh omstän-delligh beskedh om hästens omkommandhe, och låtha wederböranderne lagligen stämbna den om.

7. Hanss Pedersson i Tännäs kärade till Samuell Swenson i Hedhe kyrckby för een häst han tagit till köps in augusto 1687 för 19 dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t och intet der på bekommit? Resp*onsio*. Att hans fader tagit af honom een häst på köp för berörde wärde bem*el*te tijdh, och enär han

hemmkom, sågh han fuller hästen gå illa och wrijda sigh baak, och förmentes wara aff dhet han oskodd warit långt drifwen, och tijo dagar der effter budit honom hästen igen, men intet swaar fått, och sedan några gånger honom budit tilbaka, och intet gagn af hon*n*om hafft, som intyges sant wara, och at han förtienar intet födhan. Hanss, att Samull allenast sagt enär han blef krefder, och effter fadrens tahl skulle låta een oxe der på föllia, förr än iag släpper oxen, förr will iagh lefwerera hästen tilbaka, der till han nekar och säger sigh på hans troo och låfwan hästen behållit, och wellat lijkawäll honom framfödha till sommaren och lefreran[!], men han wille intet. Oluff Siuhlsson i Funsdahlen som warit i föllie medh Hanss, då han omtallde häst hafft ifrån Nårie, att han intet kundhe märckia honom hafwa fehl. Hanss, att Oluff Halfwarson ib*ide*m hafft hästen een månadh, och för Peder Halfwarson sagt, sigh eij kunnat förstå honom oferdig wara den tijden. Men Samull will intet ställa troo till hans berättelse.

Parterne förlichtes sålledes, att Samull Swenson skall hästen förswarligen födha fram på gröngräset, och sedan lefwereran[!] [*225v*] ifrån sigh, men eij wijdare wårdha, än gifwa honom nödtrofftigt foder och watn och sedhan der uti wara åthskilldhe.

8. Dato påminte befallningsman, hurusom skogseld har förledne sommar giordt stoor skadha på skogen sunnan om Lussna älff emellan Ransiö i Swegh sochn, och Wijken i Wembdalls[!] sochn; och han committerat länssman Jöns Jönson der om undersökia som han föregifwer eij wijdare wara effterkommit, än Wijken berättat ingen stoor skadha skall wara giordh, och ellden kommit löös af Nillss Swensson Buhr i Ransiö, men skadhan icke påsedt och æstimerat; Altså beslötz, att beggie länssmännen skolla nästkommande som*m*ar medh några nämbdemän noga æstimera der af hände skadha, och Nillss Swänsson å näste tingh citera till tings at förklara sigh af huad händelsse elden är kommen löös, och sedhan afwachta rättens uthslagh.

9. Länssman Jönss Jönssson angaf, dhet Oluff Siullsson i Funsdalen förledne åhr köpt aff sigh lärefft för fiorton dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t, och der på betallt allenast 4 dah*ler* dito begärandes resten; Resp*onsio* Att dhet så befinnes i sanningh, och att han innehållit 14 d*aler* s*ilfwe*rm*yn*t för och emooth några penningar af tijo dah*ler* s*ilfwer*m*yn*t länssman af honom oppburit för sex åhr sedan på Ingebrächt Åhls wägnar i Nårie, dhem han icke igenfått. Resp*onsio*. Att han derföre intet stämbd är, och icke något der medh haar beställa, och kan wäll wijsa sin oskylldigheet derutinnan enär den tijden kommer.

Resolutio: Så wijda skullden är richtigh, och Oluff Siullson intett citetrat länssman, så dömmes Oluff Siuhlsson at betalla 14 dah*er* s*ilfwe*rm*yn*t till länssman som restera på lärefftet, och söke honom effter föregången citation om dee tijo dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t på Ingebrecht Åhls wegnar som han bäst kan och gitter.

10. Oluff Siuhlsson i Funnesdahlen antogh bränwijns [*226v*] sälliandhe i byhn, och uthfästade i accijs för år 1689 til en dah*er* 16 öre s*ilfwe*rm*yn*t och der widh blifwa handhafd effter Kong*lig* Maij*estä*ttz nådigste resolution aff den 15 martij 1683.

11. Larss Andersson prætenderade på sin hustrus Dårdj Olssdotters weg*na*r dess arfspart i Juthbacken aff hennes faarbroder Jon Erson som bägge ägde hemmannet af sex trågzlandh[!]: begärandes få nyttia och bruka sin hustrus och dess syskons halfpart i hemmanet. Resp*onsio.* Att han och broderen Oluff Ersson egde gården och brukade tillhopa så längie han läfde som dödde 1678, och lämnat effter sigh tree stycken små barn, och war Dårdj då till nijo åhr gammall men dee andra spädha, dem han opfödt, och i krijgstijden all tunga uthstått och förswarat hemmannet, som är lijtet och intett kan tåhla tuenne åboer. Men tillförenne arbetade dee hemma tilsammans, och wore i ett mathlagh som rätta bröder, och löösörerne detta åhr delte och afwittradhe.

Nämbden öfwerlade saken, och höllo ogörligit at hemmannet kan tåhla 2:ne åboer, utan blifwa beggie utharmadhe. Joon Ersson hafwer och effter sin broders yttersta willia och begäran opfödt barnen och warit flijtigh arbetare, och huad som sedhan är förwärfwadt kommit så wäll barnen som honom till godha, och dy votera, honom böra uthlösa sine broders barn, hemmanet är och tillförenne sönder rijfwit.

Alldenstundh Joon Erichsson hafwer 1:mo effter broderens Oluff Erssons yttersta willia och begäran oppfödt hans barn. 2:do hemmannet i krigstijden wäll häfdat, och 3:tio huad som under den tijdhen är förwärfwat, och huad förr af dem begge förwärfwat warit, låtit sina broders barn få halffparten af. Altså kan rätten intet tillåta honom drifwas ifrån hemmannet, utan så wijda Kong*lig* Maij*estä*tz resolution gifven rijkzsens allmoge [*226v*] på rijkzdagen 1680 i den 30 § intet tillåther at små hemman skolla klyfwas och rijfwas, som medh detta tillförenne een gångh skedt är; huarföre till underdånigst föllie där af, dömmes Joon Ersson effter mäthismanna ordom, att uthlösa sina broders barn utur hemmanet.

12. Länssman Jöns Jönsson angaf, hurusom een hustru Anna Andersdotter ben*emb*d med sina tree sönner Tolåff, Fredrick och Anders Larss sönner kommit ifrån Norie den 11 september sidstleden, tillijka medh messingsmeden Henrich Pederson och hans hustro och barn, och tagit huus hoos Joon Swänsson här i Wemdalen, därest dee waritt öfwer natten, och warit oenighe sin emillan, och dagen effter, hust*ru* Anna medh sina sönner tagit quarteer hoos Oluff Pederson Nyhuus, och om nattan hafwer messingssmeden Henrich kommit till dem, och sedhan en wästgiöthe ifrån Boråhs Peder Börieson widh nambn, och druckit tillsammans, och Peder blifwen där medh een yxa huggen i hufwudet: gåendes sedan in i nästa grangården hoos Oluff Hafwarsson: ropandes hielp i Jesu nambn, då han opstigitt och frågat huad på ferde war, och swarades, att han råkat för skällmar som honom huggit, och begärt komma in at förbindas som och skedde, och sedhan begärte han blifwa ledsagat till länsmansgården, och under wägen förmådde han intett så långt gå, dy hades han in hoos Peder Jonsson i Opmo, och beklagat, det een af nordske hustruns söner honom med enn yxa utan någon orsaak och trätha huggit i hufwudet, och begärt att effter honom må slåes, och på 5:te dygnet dödde han, det han och effterkomma skulle, och på wägnen till länssmansgården mött länssman, som derom war af mesingssmeden [*227r*] Henrich kungiordh, och förr än han kom med samblade karlar och Henrich, wore Tolåff och Fredrich kombne på flychten, huar effter sedan föregifwes som nogast wara ransakat och söcht, men intett kunnat dem ertappa, utan dee kommit på flychtan till Nårie.

Dheras moder Anna Andersdåtter är blefwen quarhållen, att göra relation huru tillgångit war, förhördes, och berättar, att Fredrich och Henrich kijfwade sin emillan, om dhet slagsmåhl dee affton tillförenne hafft tillsammans, och huar annan medh knifwar stuckit i armen och låret, och under deras munbruuk kom wästhöthen Peder Börieson in, och satte sigh på bänken hoos Henrich, medh huilken han skulle wara bekant, men dee andra brukade elack mund lijka fort på huar andra, och i stufwan war mörckt, efftersom några brandar lågo allenast i spijsellen: warandes Frederich, Henrich och wästgöthen inne i stufvan tillijka medh hust*ru* Anna som såth i spijsellen, och Tolåf lågh i stallen där deras häst stodh, och Anders uti ett annat stall. Henrich har kommit i sällskap med dem ofwanför Långå by och sedan folgd*es*.

Joon Swensson, att dee hade pass, och föregifwit sigh waritt hoos länssman och dem wijst, som då icke skett war, utan dagen effter. Oluff Pederson som deras wärdh war enär dråpet skedde, berättar, att hustro Anna medh sina sönner fått låf at blifwa uti een särskilt stufwa öfwer nattan, och enär quällsätt bleff, haar han medh sin hustro gått till sängs, och widh pass midnatz tijdh hört larma, och dy stått upp och gått uth, och frågat huad dhet månde wara, då hustro Anna swarat, att twå skällmar warit inne och öfwerfallit hennes son: begärandes dhet han wille sadla sin häst, effter hennes sönner medelst slagsmålet wore bårtgångne, kanske till länsmansgården [*227v*] dijth hon och sade sigh willia, och han följgde henne dijth och råkat

länssman på wägen heemåth, som förwarade hästen och klöfian, och henne medh wacht, och ingen wijdare kunskap hafwer han der om. Hustro Anna föregifwer, att wästgöthen ingen owänskap medh Frederich hade, eij heller warit bekante, uthan måtte kommit i misshugg, och war fuller ärnat åth Henrich, och enär hon hörde slaget, wändt sigh ifrå spijsellen, och då wore dee alla tree på gålfwet at gå uth, och då ropade Frederich till Tolåf at willia reesa sina färde, som och strax skedde. Anders på sitt 16:de åhr examinerades, och berättade, att han war om affton effter en kanna öol, och då war wästgöten intet der, och strax der på lagt sigh i een stall der bredewidh, och hörde wäll sedan bullras, men kunde intet tänkia någhot ondt, och dy legat in emoth dagningen, och intet funnit sitt folck i stufwan, och derföre sökt i länssmansgården, der han sin moder funnit. Länssman och Oluff Pederson betygar sigh frågat wästgöten om han kände gåssen Anders som widh sängan stodh, och om han war inne, enär han fick hugg och swarade widh andra tillfrågan, ingen annan än den ena skällmen. Henrich har bekänt, dhet Anders intet war inne då Peder Böriesson blef huggen. Henrich Pedersson betyges warit hoos wästgöten sedan han war huggen, och sagt honom der medh icke hafft beställa, och gifwit honom ett lijtet stycke toback, och sålt till hans hustro ett rannut kiortelltygh, och der medh begifwit sigh på heemresan till Nårie och så snart Peder Böriesson dödde, haar länssman sändt budh effter honom, i meningh att få wijdare kunskap af honom, huru slagzmålet tillkommit, och ledsagat honom en mijhl [*228r*] till Wijken, där han så swagh syntes af dödellige knyfsåår, att han skulle eij längie kunna läfwa, och dy giorde Peder Jonson, uthi huars stall han lågh sig intett bekymber om honom, och om morgonen gått till quarn. Imedler tijdh haar han rymbdt sin wägh och kommit till Nårie, som Oluff Siulsson ifrån Funnesdalen som i Nårie i höstas warit, betyger.

Länssman och Oluff Pedersson berätta Hindrich sagt, dhet Peder Börriesson ingen oenigheet med Frederich hade, utan Henrich och Frederich sin emellan, och torde honom wara ärnat det hugg Pedher månde få.

Hustru Anna betyges och wara hoos Peder Böriesson förr än han afledh, och han sagt henne sittia i spijsen, och intet der medh haft beställa. Länssman ingaf borgmästar och rådz i Boråhs stadh pass, copialiter för den ihåhlslagne Peder Börieson, och hans föllieslagare Larss Swensson och een pojke, daterat Boråhs den 8 junij a*nn*o 1688 iembwäll och på Peder Böriesons lämbnade ägendomb, bestående uti 50 r*iks*d*aler* contant á 6 m*ar*k s*ilfwe*rm*yn*t, och i godz effter wärderingh aff länssman Jönss Jönson och sochnskrifwaren Swän Jonson, och länssman i Swegh sochn Joon Pederson i Glijsiöbergh, och den dödas föllieslagare Larss Swänsson för 60 r*iks*d*ale*r dito som dhet reverserat hafwer medh nambn och signete, och af ofwannämbde personer bewittnat.

Saken discurerades uthförligen till dombs, och af nämbden eenhälleligen beslötz, att Anders Larsson intet kunde räknas hafwa warit i flåck och farnöthe, efftersom den dödhe och Henrich, berättat honom intet då waritt tillstädes heller i någon måtto warit deruti interesserat, och så wijda dråparen Frederich är rymbd heem till Nårie, kan der till intet göras.

Såssom Peder Böriesson uti lijfstijden, sedan han war huggen [*228v*] i huffwudet med een yxa, hafwer bekänt, dhet drängen Anders Larsson intet warit tillstädes enär skadan hände och mesingzsmeden Henrich Pedersson thesslijkes, och fast mindre buritt hand på den döde Peder Böriesson, och i lijka måtto dherutinnan uhrsächtatt des moder hustro Anna Andersdotter; Altså håller rätten honom och henne i deth målet icke strafwärdige, utan derföre frijkallar. Och så wijda dråparen Frederich Larson ifrå Norie, är kommen på flychtan dijth igen; altså kan rätten intet wijdare der med komma, dåch effter höga öffwerheetenes allernådigste resolution och ordre heemställes dhet underdåhne ödmiuke*ligen* under höglof*lig* Kong*lig* Swea hofrättz nådhgunstige och äntellige resolution.

13. Peder Hansson i Tännäs låtit stämbna brukzbookhållarens Backmans drängh Oluff Jönsson ifrå Jempteland för tyfwerije genom nämbdeman Joon Påhlsson i Funsdalen, och intet comparerat, dy effter 33 cap*itlet* tingmålabalcken saker till sina tree marck.

14. Peder Biörsson ifrå Tygdalen[!] i Nårie, lagstembd Hanss Olson i Mässlinge för gäldh och intet comparerat; dy saker till sina tree m*ar*k.

15. Item aff Peder Jonsson i Wemdahlen för gälldh och intet sigh inställt, dy saker till sina tree marck.

16. Peder Hansson i Tännäs inlade skrifftellig inlaga emoot bruukzbookhållaren Lorentz Backman, för dhet han owitter*ligen* slagit hans slått widh Gallkiärnan: wettandes intet huadh fogh och rätt han der till hafwer, emädan som deth är skiedt ifrå Funsdahls ägorne, och låtitt honom stämbna genom nämbdeman Peder Jonson i Tännäs. Huar emot Backman [*229r*] exciperade, sålledes att han wäll stämbningen fått, aff Pedher Jonson utsändh, som gått widh wärcket man eemellan, och omsijdher framburen, deruti höet war arresterat, och håller honom eij godh och mächtigh, läggia sigh i dhet sluth, som hans excell*en*s herr gouverneuren emellan bruket och Funsdalen giort. Befallningsmans Nillss Uhrs zedell till länssman, oppwijstes, af den 5 octob*er* sidstleden, att han skulle göra sigh kunnigh, om Peder Hanssons slått wid Gallkiernan lyder under dee slåtter som h*err* gouverneurens excell*ens* hafwer funnit böra läggias till bruket, och der icke så finnes, höet arrestera. Peder Jonsons bekomne zedell aff länssman, lyder, att der bem*elte* slått ligger på Tännäs skogh, skulle höet arresteras, och effter han wiste att den hörde Peder Hanson till, fast än den är på Funnesdalls skogen, belade han höet medh arrest. Huar widh är at observera, att Funsdalen cederat till bruket all des slått på norra sijdhan om Lussne älff, och förr än dhet skedde, är Pehr Hansons slått bärgat, och äfwen så på heela nårra sijdhan.

Resolutio: Så wijda Peder Hanssons slått widh Gallkiernan är belägen på nårra sijdhan om Lussne älff på Funsdalls skogen, och funsdallerne all slått på den sijdan cederat till bruket, uthi hans excell*en*s herr gouverneurens närwaru förledne höst, men intet skrifftelig instrument der öfwer är oprättat och ankommet; Altså hålles säkrast, att låta den tuisten beroo, till des samma föreningh blijr oprättat, att man kan see huru widt den extenderer och sträcker sigh och såsom arresten emoot ordre är giordh, så blijr den relaxerat och ophäfwen, dåch skall höet mätas till quantumet.

17. Chresten Jönsson i Wijken opbödh tredie gången några åkerlappar på andra sijdan om siöön i Wijken för 25 d*aler* s*ilfwer*m*yn*t köpt aff Peder Jonson som warit gam*m*alt huusmans säthe heller fäbowall. [*229v*]

18. Jacob Nillsson opbödh Hanss Nillssons faders jordh i Rijhse tredie gången för tiugu dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t och der hoos sköta hans föräldrar till döde dagar etc*etera*.

19. Oluff Olsson Busk opbödh första gången Buskhemmannet i Funnesdahlen i löst och fast för 20 r*iks*d*ale*r in specie, och twå waxne[!] reenshudar, och en båht för tuå r*iks*d*ale*r, köpt aff Halfwar Ingebrächtson i Långå som der till brödig är tillijka med köparen, skriften sine dato.

20. Halfwar Jonsson och Jöns Jönsson opbödh första gången hustru Britta Jönssdotters odellshemman Östgården i Wembdahlen inbördat för 90 dah*ler* s*ilfwer*m*yn*t at bruka och behålla, som köpeskrifften sine dato wijdare exprimerer.

21. Länssman Jöns Jönsson och Joon Jönson opbödh första gången Jönss Oluffsons odellshemman i Wembdalen Åtgårdh ben*emb*d för 160 dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t, och sköta hans gambla fahr syster till dödedagen som dee uthlåfwat hafwa: warandes der till bördighe.

22. Dato förehöltz länss och tolfmän sampt gemene allmogen, huru som förspöries, dhet een och annan understår sigh effter behagh ihoopläggia rökerne, afhysa och understicka hemmannen, Kong*lig* Maij*estä*tt och cronan till skadha och afsachnad i dess rättigheet, och dy effter herr gouverneurens excellens breef och ordre af Glijsiöbergh den 20 augusti sidstleden, som aff befallningzman dem communicerat är, och pålagt som nogast efftertänckia och ransaka huilka hemman kunna sålledes wara afhyste och understuckne, tilsades länss- och nämbdemän å nyo deer effter undersökia under tingstijmorne, dhet dee och giordt, och ingifwit een förtächningh där öfwer till befallningzman.

Ting 15 juni 1689

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3477, fol. 385r-386v, RA.

Anno 1689 den 15 junij, höltz laga tingh med allmogen aff Hede tinglagh, wederwarende Chronones länssman Jöns Jönsson och desse såtho i

Nämbden.

Oluff Olsson i Backen	Peder Larsson i Gräfftgårdh
Oluff Pedersson i Wemdalen	Joon Påhlson i Funnesdahlen
Simon Steensson i Långå	Jon Andersson i Busk
Påfwell Jonsson i Håhn	Peder Haraldson wid Stoorsiöön
Måns Tohlsson i Hede	Halfward Swensson i Hede
Joon Oluffsson i Wijken	Peder Hansson i Tännäs

1. Dato oplästes Kong*lig* Maij*estä*ttz placat om barnamordh.

2. Dato öfwersågs och iusterades innewarande åhrs rökelängd.

3. Sammalledes contributions längden.

4. Peder Andersson och Erich Andersson i Rijse, angofwo huru som dheras fader Anders Larsson, och dess broder Erich Larsson och systran Karin Larssdotter, ärfde sin broder Halfwar Larsson i Rijhsse Nolanåen som barnlöös dödde, bestående hemmannet af sex trågzlandh[!], och fuller bekommit, aff Erich Larsson för19 åhr sedhan 20 r*iks*d*ale*r courant, men med förordh, att hans barn skulle stå fritt effter hans dödh dhet gilla heller klandra: begärandes dhet få för samma penningar igenlösa, heller gifwa meera penningar efftersom dhet nu meera kan wärdt wara. Hustru Karins man Joon Tholsson, bekänner sig på hennes arfspart i hem*m*anet bekommit tijo r*iks*d*ale*r och tyckt dhet wäll wara litet, men måtte nöija sigh dher medh, emädan som broderen icke meera fått än tiugu r*iks*d*ale*r. Joon Tohlsson, at han icke hördt hurudant accord bröderne sin emillan der om giordt, och om något förordh warit eller intet, men aff Anders hördt dhet han wellat hemmannet inlösa. Huar emoot Erich Larsons måg Jacob [*385v*] Nillsson exciperer och föregifwer, att Erich budit Anders lösa sin part, och han eij wellat, emädan som han förr hade hemman, och dy haar Erich honom uthlöst med 25 r*iks*d*ale*r och i aderton åår dhet besuttit och bebodt utan klander: warandes bäggie brödherne förledne åår döde bleffne. Gamble ländzman Swän Swänsson betyger, sigh tilijka med nämbdeman sah*lig* Swän Halfwardson warit på bythet effter Halfward Larsson hans syskon emillan och skiptat dhes

löössören dem emellan, och då bödh Erich Larson sinom broder Anders Larsson, att till sigh lösa sin tillfaldne arfwepart i dhet fasta, och då fått till swaars, att han war nögd medh deth jordegodz han förr hade, och som han kan sigh påminna, låfwade Erich Larsson honom willia med 20 r*iks*d*ale*r uthlösa och systran med 10 r*iks*d*ale*r. Peder Andersson föregaf at hans fader sändt sin sohn Jon till Röroos, at biuda Erich penninghar för sin hemmans part, och han eij wellat. Jacob Nillsson berättar effter sin hustrus tahl, att Joon dijth warit, och sagt sig penninghar till lösn hafwa. Men såssom han dhå allareda såldt sin gårdh i Röroos, och dels sina saker till wägz skickat kunde dhet eij skee, och han skulle dhet giordt förr: säijandes Pedher Andersson, at länssmans Swäns relation, kan wäll wara sanferdig, men det andra skulle wara sedhan passerat och händt: förmenandes at Halfwars änckia hustru Karin Jönsdotter skall kunna wetta sammanhanget dher af, om hon wille sanningen bekän[na] och at Swän Swänsson, tillijka med Opne Peder, frågat Erich Larsson om han wille blij i Nårie eller komma hijt till Rijse, och han swarat, sigh willia boo här, och om han skulle willia sälliat, så wille hans son intet der till sambtyckia, huilcket Swän säger sig eij minnas wara skiedt. Peder Jonsson Opne, att Anders Larsson begärte een gångh penningar aff sig tilläns, at uthlösa Erich Larsson, men inga togh han, och hörde Erich eij stoor[t] der till neka, men intet war Swän Swänson då tillstädes, och wijdare kundskap der om hade han intet. Hust*ru* Karin [*386r*] Jönsdotter Halfward Larsons, berättar sigh höra och see, att Erich Larson gaff sinom broder Anders Larsson 25 r*iks*d*ale*r till lösn, aff hem*m*annet och sin syster tijo r*iks*d*ale*r, men intet hördt at förordat war, dhet hans barn skulle hafwa macht dhet ryggia och ophäfwa. Joon Tohlsson föregifwer, sigh strax tyckia 10 r*iks*d*ale*r för lösn, eij wara nogh, men måtte nöija sig der med, emädan broderen sades eij mera bekommit än 20 r*iks*d*ale*r. Hustru Karin påminte sig sedhan see, dhet Erich Larson opräknade 20 r*iks*d*ale*r åth Anders Larsson, och att han sagt sigh sedhan gifwit honom der på fem r*iks*d*ale*r och wijdare kundskap säger hon sigh der om icke hafwa. Här widh är at märckia, at beggie hemmanen warit ett, och deelt i deras faders lijfztijdh, så att Anders Larson bekom till lösn dhet ena halfwa, och Halfward Larsson dhet andra halfwa, och enär Halfwar dödde barnlöös, föll dhet syskonen till arfs.

Nämbdens enhällelige meningh, at köpet står effter lag, dhet han i sin och broderens lijfztijdh oqualt niuttit, fast än han ingen uthlösnings zedell der på tagit.

Alldenstundh Peder och Erich Anderssönner i Rijse, icke kunna bewijsa, att deras fader Anders Larsson, till sinom broder Erich Larsson, med något förbehåld, oplåtit sin arfftellige jordepart effter broderen Halfward Larsson i Rijse hemmannet Nolanåhn, utan tagit sin lösn tillijka med swågeren Joon Tohlsson, och Erich Larsson i 18 åhrs tijdh suttit och bebodt hemmannet oklandrat, och nu först effter beggies dödh giordt jnspråk der på och efftersom dhet laghhäfdat är, som 18 cap*itlet* jordabalcken landzlagen förmäller; Så pröfwar rätten skälligt, att samma bördalösningh skall stå och eij åthergå, för dhet prijss och wärde som dee warit samse och eense om, och sins emellan clarerat, och warit nögdhe, och i föllie dher af bijbehålles Erich Larssons mågh Jacob Nillson der widh.

5. Halfwar Jonson opbödh andra gången, sin systers Britta Jonsdotters odellshemman i Wembdalen och Östgården som han inbördat för 90 dah*ler* s*ilfve*rm*yn*t som skrifften af d*en* 2 julij 1688 uthwijsar. [*386v*]

6. Gamble ländzman Peder Swensson, insinuerade een lagbunden och lagstånden köpeskrifft och bördalössningh, aff den 11 aprilis 1686, gifwen aff sine syskonebarn Swen och Peder Jonssönner i Wembdahlen på des faders jordh i Bardusgården för 140 d*ale*r s*ilfwe*rm*yn*t iempte sytha deras moder, syster och fadersyster till döde dagar: warandes sidste opbudet skedt oklandrat på laga ting, den 10 decembris anno 1687 och sålledes förlengst lagståndit, dy dömbdes der å laga confirmation, dåch skall bewijsas at dhet sälliarenas odall och skatträttigheet warit.

7. Mattz Jonsson i Wembdalen, insinuerade Oluff Tholsons i Håhn laghbudne och lagståndne köpeskrifft, aff den 31 martij 1687 på des hustrus odellsgodz och gårdh i Wijken för 190 dah*ler* s*ilfwe*rm*ynt* som uthom börden är såldt, och heembiudes Kong*lig* Maij*estä*tt och chronan till lösn warandes sidsta opbudet skedt den 3 martij anno 1688, dy dömbde rätten honom laga confirmation dher på bekomma, allenast han betahlar dee åtherstående 17 d*aler* s*ilfwe*rm*ynt* på köpet, och bewijser dhet wara odelsgodz: förståendes om Kong*lig* ...[?] Maij*estä*tt och chronan det icke löser.

8. Dato aflade kyrckiowärderne Oluff Erichson på Hede, Lambrech Olsson och Bardo Ersson i Wembdahlen sine kyrckiowärdars edh.

9. Sammalledes Joon Månsson i Juthbacken, Oluff Månsson i Gräfsgården, Oluff Halfwardson i Gierde och Joon Jonson i Håhn, sine sexmäns edh.

10. Lenssman Jöns Jönsson opbödh andra gången halfwa Åthgården i Wembdahlen för 160 d*aler* s*ilfwe*rm*ynt* och klandrat aff swågrerne Bardo Ersson och Joon Olofsson, så widha dhee fått ringare uthlösningh på sine hustrurs wägnar än han hemmmannet försåldt hafwer.

Ting 2 och 3 december 1689

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Västernorrlands län), vol. EXIe:3477, fol. 395r-399r, RA.

[*Defekt. Större textförlust p.g.a. att högra delen av sidan saknas.*]

Anno 1689 den 2 och 3 decembe[r] [- - -]
tingh med allmogen aff Hede tingla[g] [- - -]
befallningsman wälbe*trod*d Jonas Warg [- - -]

Nämbden

Oluff Oluffsson i Backen	Peder La[- - -]
Oluff Persson i Wembdalen	Joon På[- - -]
Simon Steensson i Långhå	Joon An[- - -]
Påhl Jönsson i Håhn	Halfwar [S- - -]
Måns Tohlsson i Hede	Joon Oluff[sson] [- - -]
Oluff Tohlsson i Håhn	Joon Empha[sson] [- - -]

1. Dato aflade Joon Emphasson sin nämbdeman[s edh].

2. Simon Steensson i Långå, kärade till Jöns Willman [- - -]
een jordepart, belägen sunnanåhn, som hans syster [- - -]
sah*lig* Oluff Olsson till honom sålt, huar till han icke är [- - -]
och dy prætenderes på hans barns wägnar Segridh och [- - -]
som tiena i Nårie, och der warit ifrå 1675: hafwandes inge[- - -]
macht aff dem, utan föregifwer Segrid förledne höst, wari[.] [- - -]
och honom der om bedit. Responsio. Att Oluff Jonsson [- - -]
den igenwan1687 på höstetinget, emooth lösn, låfwat den a[- - -]
emoot dhess innewarande åhrs uthsäde, som han niuttit, oc[- - -]
förmodar dhet afftahl niutha, som skedde i tolffmans Joon Påhlsons och Peder Hansson i Tännäs närwaru, som dhet betygha sant wara, men Oluff Jonsson är icke tillstädes. Den tuistige jordepart, hafwer Joon Månsson såldt till sin swåger och hustrus broder Oloff Olsson, och Oloff

Olsson till Willman, huilcken Joon Månssons son, Oluff Jonsson 1687 igenwunnit warandes hemmannet Joon Månssons egit odall, och icke hustruns, har aff föllier, att huarcken Oluff Olsson eller hans barn dertill bördige äre. Actor, att Oloff Oluffson, bekom ingen köpzedell der på, och fast mindre något dombreef

[*395v*]
[*Defekt. Större textförlust p.g.a. att vänstra delen av sidan saknas.*]

[- - -]eth kunde räknas för hans odall. Actor föregaff thes
[- - -]t på Oluff Oluffssons giorde kööp, återstår 9 r*iks*d*ale*r, hua[..]
[- - -] beiakar; och der han får behålla jorden, will han
[- - -] betalla, huar och icke, så betallar Oluff Jonsson dem.
[- - -]dh, huarken Oluff Olsson eller hans barn, befinnas
[- - -]ge till den tuistige jordeparten sunnanåhn aff
[- - -]ssons hemman; Altså hafwer Simon Steensson
[- - -]h, på barnssens wegnar der opå yrckia, wijdare än
[- - -]n på köpet kan återstå, huilcka Oluff Jonsson som
[- - -]der huffwud hemmannet allareda 1687 åther wunnit,
[- - -] betalla, och så mycket mindre lefwerera till Jönns
[- - -m]an, wid dess affträde.

3. [- - - o]n Månsson i Funsdalen, kärade till sin granne Oluff
[- - -]uffsson Busk ib*ide*m, om een slåttmyra som kallas Ösiömyran
[- - -]ff twå eller tree skrinder höö, som aff ållder lydt under
[.]ans hemman: bewijsades deth med Knuth Halfwardsons attest: lydandes, att hans fader begärt låf på myran aff Måns Jonsson, och Oluff Engebrechtson Busk sedan, enär han rest till sina sloar der i neijgden, den sig tillägnat, och widh tilltahl swarat, deth Joon Andersson aff ållder den slagit. Joon Andersson war Joon Månssons faarfader, och bebodt samma hemman. Peder Halfwardson betyghat sin moder samma myra slagit, med Måns Jonssons låf: begärandes den altså under hemmannet igen. Responsio. Att han intett meera der aff weeth, än deth bem*el*te myra i hans tidh, warit slagit aff hans fader Oluff Ingebrecktson, och des broder, och han sedan. Joon Påhlsson deras granne berättar, Joon Månson klandrat på myran, och citerat Oluff Ingebrechtsson derföre, som eij bleff företagit emädan som iudex förordsak[ade] [*396r*] opskiutha tinget. Actor, att tillförenne icke warit så angelägit om sådant, som nu, sedhan dee een godh dehl aff hafde sloar, måst cedera till bruket: hafwandes strax der brede wijdh, på eena sijdan sin slått, och Busken å den andra: liggindes myran emellan bäggies. Oluff Olsson påstår sin gamble häfd: förmenandes, at Knuth Halfwarssons attest icke skall derutinnan göra fyllest.

Saken öfwerlades till fölliande sluth, att den icke kan fulleligen afdömmas, förr än Knuth Halfwarsson och Peder Halfwarson i Funnesdahlen, blifwa å nästa tingh lagligen afhörde om uthgifne attest der om.

4. Oluff Siuhlsson i Funsdahlen beswärade sigh öfwer bruukzbookhållaren Lorentz Backman, för dhet han skall honom med hugg och slagh öfwerfallit, och kallat honom een skälm om sommaren 1688, närwarande landtmätaren Chrestopher Steenklyfft, och förledne höst äfwen medh hugg och slagh honom öfwerfallit, dhå hans hustru och Swän i Häggen, uti Owijken i Jemptellandh inkommit, och det affstyrt. Resp*onsio*. Att han brukat owettig mundh, och effter wahrningh eij wellat gå uth, och dy måst taga honom i kragan och leda till dörr[en] då han kunde få een stöth. Till ordet skälm, will han eij swa[ra] förr än Oluff Siuhlsson lägger ifrån sigh, förr bekomne skäls [ord] såssom först, aff Knuth Erich her i Wembdalen, närwarande [....] höfdingen och befallningsman Nilss Uhr an*n*o 1686, och sedan i Röro[s] skällt aff

organistens Fålkers hustru anno 1684 enär doctor Jerner och baron Flemmingh der wore, och der han icke deras ledhsagare warit, så hade han blifwit tagen quaar. Oluff Siuh[l]son begärer, deth bookhållaren må häffta för sådan beskyld[ning] såssom een rätt angifware: Wettandes intet, sigh med dee an[..] hafwa något beställa, heller sålledes wara angrijpen. Boo[k]hållaren, att om förrhålldne protocoller blifwa öfwersedde, de[.] Oluff Siuhlsson, lärer finnas wara noterat för deth, som intett stoort duger. Medh bäggies sambtahl, sade Oluff Siuhlsson, de[t] Lorentz meera tagit aff dem än gifwit, och enär der på yrkiade[s] [*396v*] berättade Oluff, dhet wara skett medh slåttar i förstonne. Oluff Siuhlsson itererade, att Lorentz må obligeras bewijsa, deth han oährlig är, och att han, som giör sig till målsman i annans saak må derföre swara. Lorentz, att han will och skall deth med attester bewijsa. Bookhållaren, att Oluff Siuhlsson länt 12 r*iks*d*ale*r j caroliner, och 4 öre s*ilfwe*rm*yn*t på huardera, och icke wellat lefwerera meera än courant i förstone, och brukat mundh, och dy uthledder, men Oluff, att han slogh strax utan ordsaak.

Till dombs voterades enhälleligen som föllier.

Angående Oluff Siuhlssons klaghan, att bruukzbookhållaren Lorentz Backman, skall honom med hugg och slagh öfwerfallit a[nno] 1688 om sommaren, uthj landtmätharens Chrestopher Steenklyffts närwaru, och samma gångh kallat honom een skälm, hw[ar]öfwer Backman sigh förklarat, och föregifwit, sig blifwit förordsakad honom medelst dess otijdige mundh uthwijsa, och efftersom han icke skall wellat sig der effter rätta, och taga affträde, föranlåthen, honom ledha och föra uthur stufwan, och der hoos finner sig icke obl[i]gat, swara till skälsordet, förr än han leder ifrån sigh deth [miss]firmande som Knuth Erich, och organistens hustru widh Röroos, honom påbyrdat; Altså pröfwar rätten skälligt, icke dherutinnan något definiera, förr än landtmätaren Steenklyfft kan blifwa afhörder, huad emellan parterne i hans närwaru förluppit kan wara. Imedler tijdh åligger bookhållaren Backman bewijsa, aff huad fundament hans angifwande om Knuth Erichs och organistens Fålckers hustrus uthsagde skällsord och förtahl, om Oluff Siuhlsson må wara. Innom huilcken tijdh förrige åhrens protocoller skolle öfwersees, om Oluff Siuhlsson defamt dömbd är. Dhet senare hugg Oluff Siuhlsson skall fått, nekar och Backman till, dy kan der till intet göras, förr än Oluff det honom fulltyger medh Swän i Häggen, eller ellie[st].

5. Bookhållaren Lorens Backman, kärade till Oluff Siuhlsson [*397r*] i Funsdahlen om åtta lass höö, som bruukzkarlen Måns Larsson på bruketz tillslagne slått slagitt och bärgat hafwer, förledne sommar, och till betallningh för sin rest och skuldh till bruket, opdragit för sex dah*ler* lasset, dåch der någon skulle högre gifwa hafwa macht deth förytra. Resp*onsio*. Att Måns Larsson fått 1688 om hösten, en oxe för 16 dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t, och committerader aff bruukz participanten Nillss Uhr, at sällia sin boskap till bruukzbetiente, och bookhållaren låfwat hielpa honom till sin betallningh, men eij hållit. Och emädhan som han intet hade något at betallat medh, oppdragit höö, och Måns sielff folgt der effter, och med Siuhlssons hästar heemkört 9 små skrinder à 3 d*ale*r k*oppa*rm*yn*t wettandes intet att Måns skall höet bårtlåfwat till bookhållaren, och han som andra tager emoot betallningh aff sin skuldenär, enär biudes. Bookhållaren, att mäst heela bruket wetta och wettat, honom wara skylldigh, och oppdragit höet, och förmodar bruket hafwa den præferencen, fram för Oluff Siuhlsson, och eij wijdare låfwat hielpa Oluff till sin betallningh, än Måns skulle få något at fordra, som eij skedt är.

Oluff Siuhlsson tilltalltes och så, för deth han på nårra sijd[an] om Lussnan tagit måss, och att bruukzfolcket behöfwa wäll [.....] sin booskap måss, effter som eij mycken slått löper på huar. Re[*sponsio*.] Att han, tillijka med sina grannar tagit så detta som förrige å[...] måss, nårr i fiällen, och alldrigh cederat och afstått deth till bru[ket] utan slåtten på nårra sijdan. Höglof*lig* Kong*lig* Bergs colleg[ij] resolution om bruukzägorne, genom breef till herr general maioren och landzhöfdingen Otto Vellingk aff den 6 december *1*6[..] och den [*lucka*] april 1689

oplästes, funnesdahlerne till rättells[e,] huarutinnan södre sijdan om Lussnan tilldeles bruket, och de[n] nårra byhn, som måtte wara misskrijfwit, dhet Backman o[ch] förmeenar, effter som bruket possiderer den nårra delen.

Resolutio:

Alldenstundh pröfwes, det Oluff Siuhlsson hafwer på sin [*397v*] betallningh för en oxe, bekommit aff Måns Larsson några lass höö, som han med bruketz låf och minne, uti des tilldelte sloar bärgat, och sälliaren warit med, deth at heemföra. Icke heller något förbudh der på warit, altså kan rätten, så mycket mindre betagha Oluff Siuhlsson bekomne höö på sin fordran, som bookhållaren intet bewijst sig något köp der om medh Måns Larsson giordt. Huadh måssatagningen på fiällen nårr om Lussnan widkommer, så synes fuller, så wijda den tracten är ährkänt under bruket, och måss räknas för 1/3 foder för boskapen, att Funsdalls boerne intet hafwa der beställa. Men såssom dhess determinerande, hörer egentelligen hög*loflig* Kong*lig* Bergs collegio t[il,] så lämbnas dhet och i ödmiukheet där hän.

Emoot måsstagningen är intra fatalia appellerat under lof*lig* lagmans rätten.

6. Bruukzbookhållaren Backman angaff, huru som han genom tolffma[n] Joon Påhlsson, är förordsakat worden låtha förbiuda något höö som Tännäs boerne nårr om Lusnan slagit, och wederböranderne till tings derföre stämbna låtit, som dels är bårttagit, af skähl att nårra delen är bruket tillslagit, och Tännäs lijkawäll der höö bärgat, så detta som förledne åhr: begärandes wetta rättens mehningh deruthinnan och rätta förståndet aff höglof*lig* Kong*lig* Bärgs collegij resolution der öfwer. Responsio. Att dee aff uhrminnes tijder widh Lussnan sina sloar hafft, som innom deras skattmijhl skall wara belägen, och der dee dem skulle mista, woro omöije*ligit* någon kunde i Tännäs blifwa boende och intet kunna troo, at bruket tillåthes gå och intagha slått nårr om Lussnan så långt uthföre, som behagas. Dess utan föregifwe dee sigh, icke som Funsdalen afstått sin rätt nårr om Lussnan, som dee kunnat göra, som des utan slått och uthrymme hafwa. Tännäs skogh och mark der omkringh, haar ingen heller åtallt, icke deste mindre kunde [*398r*] byen dess uthan någorlunda blifwa behållen, men at mista slåtten, är byens fullkomblige ruin och undergångh. Erich Jonsson, som absens är, berättes hafwa aff deth förbudna höet, twå små skrinder widh Lussne färiestahn heemfört, emedan som halffparten medelst fahrwägen der widh, war dedan tagit. Landtmätharen Chrestopher Steenklyfft gifwit een Zedel den 4 november 1688, att han tilldeelt bruket både aff Tännäs och Funsdalns skogh och slåttar, på nårr sijdan om Lussne åhn. Grannar och rågrannar betygha, Tännäs dess uthan elack och ringa slått hafwa, och der med icke bestå kunna.

Resolutio:

Huruwäll intyges, att Tännäs by, icke skall kunna conserveras, o[m] deras hafde ängiar nårr om Lussna älff lägges der ifrån; så co[.]peterer lijka wäll häradzrätten intet der widh något göra, emed[an] som höglof*lig* Kong*lig* Bergs collegium resolverat, och förklarat all skogh och ängiar på nårra sijdan om Lussna älff, utan åthskillnad, skall höra under Mässlinge kåpparbruuk, dijth hänn wederböranden wijsas, dåch först sigh angifwa hoos herr general maioren och gouverneuren. I midler tijdh stånde höet i quaarstadh.

Emoot denne doom appellerades i rättan tjdh, under lagmansrätten.

7. Hans Oloffsson i Mässlingen, lagstämbd aff Peder Jonsson i Opmo för gäldh, och intet compararat heller wijst laga förfall, dy s[aker] effter 33 cap*itlet* tingmålabalcken till sina tree marck.

8. Bruukzkarlen Erich Tohlsson, kärade genom bookhållaren Lorent[s] Backman till Peder Hansson i Tännäs för fyra små skrinder h[öö] som han med bruketz minne och låf slagit widh Gallkiärnan och Lussna älfwen, och Peder Hansson tillgrijpit och fört heem? Swa[rade] att han den för trettijo åhr sedan ärfft och köpt ifrå Funsdaln [aff] sin faderfader som åbodt Halfwarsgården ib*ide*m, som och Jon och Halfwars sönners attest och zedell lyder, och weet eij ann[at]

än der öfwer wara än rådande, emedan som ingen honom der[om] tilltalt, ehuru wäll Backman 1688, förr än Funsdalen sina sloar afstått, det bärgat och höet bortfö[rt], och dy så snart föret blef [*398v*] fyra små skrinder dädan fördt och lagt i behåldh, och bruukzfolket, som fratzosen Johan Pettersson och Hellssing Pelle det öfriga som war aff bättre art tillförne dädan tagit. Actor, att han slagit och bärgat plåckwijs i skoghen, der ingen förr slagit, deth tolffman Joon Påhlsson synt och kan wetta. Joon Påhlsson berättar sigh dijth wara i helgmässweckan då ijsen baar, och sågh ett lijtett gålf wara såssom aff nyo opsatt, och Erich Tohlsson sagt, sigh gräset plåckat på een holma, huar till Peder Hansson nekar, och föregifwer sig så wäll een som annanstadh kringh om kiernan altijdh slagit och intet lämnat. Bookhållaren håller sigh widh Kong*lig* Bergz collegij resolution, som nårra deelen förklarat till allmänningz huar widh Gahlkiärnan är belägen.

Resolutio:

Ändåch Peder Hansson i Tännäs bewijser med Joon och Halfwars sönners zedell i Funsdalen, att slåtten widh Gahlkiärnan skall wara deels ärfft ifrån Halfwars hemmannet i Funnesdahlen, och deels köpt för tree r*iks*d*ale*r under hans hemman i Tännäs, så är lijkawäll häradzrätten icke anständigt deröfwer något definiera, så wijda den begrijpes och är beläghen under den tract nårr om Lussnan, bruket tillhörigh, och dy remitterer wederböranden, competenter sökia conservation der widh. Peder Hanssons tillgrepne fyra små lass höö, huad anbelangar, så är skälligt funnit, att deth lefwereres tilbaka. Och så wijda deth aff missförståndh är tillgrijpit, och satt apart, belägges her medh inga böther derföre.

9. Oluff Oluffsson Busk opbödh andra gången Buskhemmanet i Funnesdalen i löst och fast för 20 r*iks*d*ale*r in specie och twå wuxne reenshuder, och een båth för 2 r*iks*d*ale*r köpt aff rätta bördeman Halfwar Engebrechtsson i Långå.

10. Halfwar Jonsson opbödh tredie gången sin systers Britha Jonsdotters odellshemman i Wembdalen Östgården ben*emb*d som han inbördat för 90 dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t. [*399r*]

11. Nämbdeman Hanss Oluffsson, insinuerade Claes Arnessons och Jöns i Åhs lagbudne och lagståndne köpeskrifft på deras faders hemman i Funnesdalen både i löst och fast, som bem*el*te Hanss inbördat för 100 r*iks*d*ale*r warandes sidsta opbudet skedt, oklandrat den 10 decmber anno 1687, och sålledes effter lagzens tenor lagh ståndit, dy bewilliades der å doom och fastebreef, dåch böör med gamble breeff bewijsas, at hemmanet warit och är odells godz.

12. I lijka måtto opwijste Ingebrecht Halfwardsson een lagbuden och lagstånden köpe skrift sine dato, på sitt faders hemman i Långå, som han inbördat aff sine syskon för 80 r*iks*d*ale*r, huar med han lagligen procederat, och sista opbudet skedt den 3 martij anno 1688, utan klander aff syskonen, dy resolverades, att han niuther sitt giorde kööp tillgodo, och bekommer laga confirmation, och åligger honom framskaffa gamble breef, huar med han bewijsa kan, det wara gammallt odell och skattegodz.

13. Ländzman Jöns Jönsson och broderen Joon Jönsson, opbödh tredie gången Jöns Oluffssons odels hemman i Wembdalen, Åttgårdh benembdh för 160 dah*ler* s*ilfwe*rm*yn*t huilcket klandrades aff broderen Joon Olsson at lösa i bördh, huilcket honom eij förwäghras kan, dåch bör han effter lagh, till torssdagen för midfasto söndagen nästkommande åhr 1690, penningarne betalla.

Ting 21 juni 1690

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Jämtlands län), vol. EXIe:3816, fol. 898r-901r, RA.

Anno 1690 den 21 junij höltz laga tingh uthj Wembdahlen medh Hede tinglagh och desse såtho i

Nämbden

Oloff Oluffsson i Backa	Peder Larsson i Gräfftgårdh
Oloff Persson i Wemdalen	Jon Påhlsson i Funsdalen
Simon Stehnsson i Långå	Jon Andersson i Buske
Påhl Jönsson i Håhn	Halfwar Swensson i Hede
Månss Tohlsson i Hede	Jon Olsson i Wijken
Peder Haraldsson i Stoorsiön	Jon Emphasson i Tännäs

1. Erich Tohlsson på bruket, angafs wara stämbd at förklara och bewijsa hurulledes hans dåtter Ingeborg om sina fyra åhr, förledne sommar, är widh dhess fäbodar genom dhet hans stegerhuus opbran, i elden omkommen, och betygades honom wara för fem weckor sedan aff ett nederfallit trä så illa skadder blefwen, at han där aff siuk och sängfast är, och altså är kåhlarens Johan Pettersons hustru Kerstin Börillsdotter, som i samma fäbodar warit och låfwat wårda sig om barnet, tillstädes, huilcken nu föregifuer sig wäll låfwat Erich Tohlsson at ansa barnet i åtta dagar, medhan han skulle wara bårta på sin slått och ängiar, och effter dee dagars förlåpp, tillsagt faderen sielff om sitt barn draga försårgh, emädan som hon war swagh effter swår barnsängh, och förmådde eij längre i fäboderne wara, och lämbnade sin dåtter Anna om fiorton åhr medh bodskapen quaar, som Swän Jonssons hustru Segridh Staffansdotter skall kunna betygha, och sedan hustru Kerstin war rest der ifrån, och den döde flickan medh sin broder om 12 à 13 åhr gammall blefwe quaar, at föda sigh af fadrens ena lämbnade koo och några barkkakur, hustru Kerstin hafft sin flicka om sina fiorton åhr där hoos sin boskap, och hafft eldh i stegerhuset, och pilten som oferdig i ena fothen är, har gått i bäärskogh medh kålarens dotter Sophia om sina tijo åhr, och i skogen blifwit warsse rök widh gården, och der medh [*898v*] sprungit heem, och och strax der på kommo smältarens Erich Mattzsons hustru Margeta, och råstwändarens Jon Staffanssons hustru Agnäs, tillijka medh brukzkarlens Jöns Halfwarssons Britha Engebrächtzdotter; aff tillfelle, att dee i skogen blifwit warsse, elden i boderne wara löös, och intet mera där till giort, utan skickat flickan Sophia och een gåsse som dee medh sig hafft till bruket, som mera än een half mijhl där ifrån är, och dhet förkunnat, och som hustru Kerstin berättar, skolla hustrurne wettat, at barnet legat inne i stegerhuset, och at taket icke äntå war nederfallit, men eij dristat sig gå där in, utan gått derifrån i bäärskogh, och effter kombne budh till bruket, skall Swän Carllsson och Swän Jonsson gått till buderne, och tagit barnet uthur elden. Huarken Swen Jonssons hustru eller Swän äre tillstädes, icke heller hustrurne, hustro Margetha, Angnes och Britha. Item Swän Carllsson. Kåhlarens dåtter Anna som war i fäboderne tillijka medh Erich Tohlssons barn, och hafft eldh tillhopa i stegerhuset, är icke heller tillstädes. Icke heller hafuer Erich Tohlsson låtit angifwa, att hustru Kerstin sagt, sigh icke längre kunnat om hans barn hafua wårdnad.

Saken öfuerlades till fölliande sluth: Att så wida Erich Tohlsson icke är tillstädes, att samtyckia eller neka till hustru Kerstin Börillsdotters angifuande, at hon sagt sigh ifrån, at hafua längre om hans barn wårdnat. 2:do Ähr icke heller hustru Segridh Swän Jonssons tillstädes, som föregifues hafua hördt hustru Kerstin sagt sig ifrån barnens wårdnat. 3:o Böre hustru Margeta hustro Agnäs och hustru Brita, som under eldzwådan dijthkommit examineras och förhöras. 4:to Kålaren Johan Pettersons dåtter Anna, som tillijka medh Erich Tohlssons barn warit å boowallen och haft eldh i stegerhuset, bör ochså komma till laglig förhöör och sidst Swän

Carllsson och Swän Jonsson, som den döde flickan skolla tagit uhr elden, huilcket å nästa laga tingh, skall skee, och i medler tijdh måste saken beroo. [*899r*]

2. Länssman i Glisiöbergh Peder Oluffsson beswärade sigh öfuer länssman i Wemdalen Jönss Jönsson, för dhet han icke skall willia swara honom till halff giordh kåstnadh på chronkusken, som dee bäggie förledne åhr effter ordre skaffat, och bracht till Söderhambn bestående deruthinnan, att kusken Jon Ersson icke war så klädder, at han kunde åstadh sändhas, och dy måst honom kläda, och uthrusta honom tillbörligen, nemb*lig* med een grå wallmars jacka med blå klädes litzer och blått opslag opå rächnat för 6 d*aler* 24 öre. En slessingz halssduk med bandh för 3 d*aler*. Skräddare löhn 24 öre fiorton dagars kåst för 11 dah*ler* fordzelllön till Söderhambn 7 d*aler* och profwiant för 3 dah*ler* som är 24 d*aler* 16 öre k*oppar*m*yn*t huilcka pertzedlar Jon Ersson tillstår sig fått: anhållandes, at Jönss Jönson må obligeras bestå samme halfwa omkåstnadh så deruthi som sielfwa legan. Huar emoth inwändes, at han betingat kusken Jon Ersson, och kommit öfuereens medh honom om wist kööp, och will eij gärna bestå honom meera. Jon Ersson, at han togh så mycket han fick, och förstodh sig intet stort der på. Peder Larsson i Gräfftgården berättar, honom då wara nögd. Men Jon sägher sig tagit huad uthlåfwades nemb*lig* 5 r*iks*d*ale*r à 6 m*ar*k af beggie länssmännen, och behålla der till medh beståddе werfningzpenningar 11 dah*ler* 16 öre s*ilfwer*m*yn*t huilcka han tillstår sig bekommit med det afftahl att niutatt, om han intet skulle komma uthur landet, huar till beiakades. Där till medh hafuer kusken aff Jöns Jönson fått een skiorta för 14 öre s*ilfwer*m*yn*t huars halffpart Peder Oloffsson rächnar på sigh, och will kårta på sin fodran af 12 d*aler* 8 öre k*oppa*rm*yn*t och sålledes blijr resten 11: 19 öre k*oppa*rm*yn*t hafwandes Peder Olsson rest kring tinglaget at skaffa kutsk, och der på giordt kåstnad.

Tolffman Oluff Pdersson berättar Jöns Jönsson sagt till Peder Andersson, som folgt kusken till Glisiöbergh, huad han honom gifwit, och der meere skulle behöfuas, will han bestå. Peder Anderson, att han effter begäran folgt Jon Ersson her ifrån till länssman [*899v*] i Glisiöbergh, och sågh Jönss Jönsson honom tillräkna halfwa penningarne effter treffat accord, medh förmodan, att Peder Olsson gör deth samma, och där hoos sagt, huad han honom i kläder gifwit, och kunde honom eij mera bestå allena, sin lagzbroder oåthspordt, dåch skulle mera behöfwes, kan han sig eij undandraga betalla sin quota, huar till Jöns swarade, at han icke kan påminna sigh wijdhare tallt än penningarne wore lefwererade, dåch wille han intet, deth Peder Andersson skulle sin relation med edh besanna, utan lämbna widh det han betygat.

Nämbdens betänckiande effter samtahl enhälle*lige*n är detta:

Såssom Kong*lig* Maij*estä*ttz nådigste resolution och ordre är, at twenne länssmän utan åthskillnadh af stora och små tinglagh, skulle skaffa en kutsk, och den hielpa och befodra till Söderhambn, och Jönss Jönsson karlen skaffat, och effter träffat köp honom dhess halfwa penningar låtit bekomma, tillijka med een skiorta, och Peder Oluffson äfwen så warit sårgfelligh at skaffa een karl, och giort reesor kring om tingelaget der effter, och ophördt dher medh, enär han fått breff aff Jöns Jönsson, at kusken war betingat, och icke allenast gifwit honom halfua penningarne, utan honom födt fiorton dagars tijdh, tilldhess han blef affärdat, iemwäll honom skaffat een grå wallmars råck af blå klädes lister och opslagh. En slessingz halssduk med bandh. Fordzlelöhn till Söderhambn, och proviant under resan dijt hänn, bestijgandhes in alles till 24 dah*ler* 16 öre k*oppa*rm*yn*t. Dertill medh är intygat aff Peder Andersson, at Jönss Jönsson iblandh annat sagt, widh dhet han folgt kusken Jon Ersson till Glisiöbergh, at där mehra skulle honom nödwendigt påkåstas, kunde han icke undandraga sigh betalla dhess halfpart. Altfördenskuldh pröfwer rätten skähligt, att Jönss Jönsson bör bestå Peder Olsson dhess halfwa giorde kåstnadh sedermera med underhåldh, så hemma som under wägen till Söderhambn, iempte kläderne, som är [*900r*] tolff dah*ler* 8 öre k*oppa*rm*yn*t dåch drages och kårtas der aff, halfwa skiortans wärde som kusken bekommit, och icke förr berächnadt som är 7 öre

s*ilfwer*m*yn*t, eller 21 öre kopp*a*rm*yn*t, och blijr altså 11 dah*ler* 19 öre k*oppa*rm*yn*t som Jönss Jönsson dömmes utan oppehålldh betalla till Peder Oluffsson.

3. Peder Jonsson i Moen fodrade aff Hanss Oluffsson i Mässlingen tre r*iks*d*ale*r specie som han honom länt för een godh tijdh sedan, och icke kan blifwa mächtig, iembwäll een carolin för spijk till sah*lig* Swän Rålffson. Respondebat, att han warit honom tre r*iks*d*ale*r och en carolin skyldigh, och sedermehra fick Hanss Olsson, Månss Larsson och Lambrick Oloffsson ett älgzdiur tillhopa, och Hans Oluffsson opdragit Peder Jonsson sin 1/3 och Månss Larssons 1/3 uthi älgzhuden till betahlningh uthi Månsses närwaru, som förr på laga tingh bewijst är den 10 septembris 1683, och dömbdt att Hanss Olsson skulle i deth målet wara frij och otilltallt och Peder Jonsson skulle sökia Månss Larsson som emoth afftahl låtit Månss få betahlningh för sin 1/3 i besagde älgzhud. Pedher Jonsson förmenar, så wida Månss Larsson icke långt der effter kommit och fodrat rätt för sin 1/3 i huden, och länssman Swän Swänsson sändt twenne tålfmän till sigh at betalla Månss som een fångzman, emedan han eij skollat fått sin betahlningh aff Hanss där dåch Hanss berättar honom på een häst fast meera sigh warit skylldigh. Swän Swensson föregifuer sig eij kunna minnas något der om, som han och mycket gam*m*al man är. Lambrich Olsson, att Hanss fuller war i köp med Månss först om hans 1/3, och sedan den opdragit till Peder Jonson med Måns beiakan, och Månss sedermera och lijkawäll krefd derpå föregifwandes sig eij af Hanss fått sin betallningh, men lijkawäll intet fått, utan sedan widh hans bårtowarende af sin hustru tagit betahlningh, som hon godwilleligen icke giort, utan aff länssman och 2:ne nämbdemän där till hållen. Nämbd*e*man [*900v*] Oloff Oloffsson betygar sig wara tillijka medh nämbdeman Olof Jonsson dijthskickat, och hållit henne före at betalla Måns sin 1/3 : gåendes förbij dhet afftahl som emellan Hanss och Månss der om i Lambrichz närwaru war skiett.

Till dombs voterades som föllier enhälleligen:
Emädan som Hanss Olsson befins wara å laga tingh d*en* 10 september 1683 dömbder frij för Peder Jonssons fodran aff tree r*iks*d*aler* specie och een carolin, emoth sin cederade 1/3 och Månss Larsons 1/3 i een älgzhudh, med Månss Larssons samtyckio och beiakan, och Peder Jonsson lämbnades sökia Månss Larsson, som obefagelligen skall fått betahlningh för sin 1/3 emoth förra afftahl. Altså förblifuer rätten med ofuannämbde dohm af den 10 septembris 1683, och altfördenskuldh böter Peder Jonsson effter 39 cap*itlet* tingmålabalcken för dombrått tre mark, och söke effter förre domens lydellsse Månss Larsson det bästa han kan och gitter.

4. Hanss Oluffsson i Långå beswärade sigh öfwer sin swåger och systerman Peder Biörnsson i Långå, i så måtto, at han uthi sin omyndige åhr tagit sitt faders hemman ib*ide*m, och will dhet icke cedera och afstå, oachtadt han ingen penningh der på betallt, och actor är enda broderen och den ogiffta systrens låf at träda till gården hafuer han. Responsio. Att han halfua gården eller hemmanet tillförne köpt, och af Hansses faderbroder Peder Hansson i Tännäs dijt satt uti hans omyndiga åhr: Kunnandes en wäll dhet bruka. Hemmanet warit bytt i tu under danske regementet, och den tijden afhyst, och sedan warit twenne gårdar, och har Peder Biörnsson bodt i Hanss Olsons faders gårdh och föregifwer sig den reparerat och förbättrat och bracht uti een röök a*nn*o 1681.

Såssom Hanss Oluffson är enda son, och tillijka medh sine twenne systrar Gölu och Anna arfboren till sin faders hemman i Långå, som systrens hustru Gölus man Peder Biörnson [*901a r*] någon tijdh häfdat och brukat, uthan något afftahl och lösn; altså kan rätten intet betaga Hanss Olsson sin broders rätt och förmåhn deruthinnan, utan dömmer honom at tillträda sitt faders hemman å rättan fardagh, och effter handan uthlösa sin swåger Peder Biörsson för des hustrus andehl där uthi, dåch skolle gode män noga och wähl pröfwa, om Peder Biörnsson rätte*lige*n och wäll häfdat hemmanet så in som uthom gårdz och där dee eij kunna blifwa där

öfwer eense, sökies lagligit assistance af den som finner sigh wara antingen uti melioration heller misshäfdande onögd.

5. Lambrich Oloffsson i Wembdahlen föredrogh, hurusom för een lång tijdh sedan tree broders parter lades ifrå hans nu åboende hemmman som är hans hustrus bördh, som består aff twå broders parter, och den tredie bebygdes aff Erich Larsson, och Oloff Halfwarson dhet köpt anno 1668 och wunnit der å doombreeff a*nn*o 1671, och anno 1681 oplåtit des halfpart sinom broder Jon Halfwardson som een gårdh å nyo opbygdt hafuer, och till jordans lösn tagit till länss af broderens Swen Halfwarssons barn 16 r*iks*d*ale*r i lätte penningar, och 28 ½ r*iks*d*ale*r i k*oppa*rm*yn*t, medh förordh, om han icke skulle kunna behålla bem*el*te halfua hemman, så skulle Swäns barn dhet göra, som skrifften aff den 17 aprill 1681 uthwijser förfrågandes Lambrech sigh, om icke han kunde få lösa samma halfwa gårdh under sitt, där under dhet i forna tijder legat. Samma jordepart kallas Wästmohn, och är a*nn*o 1617[!] försåldh och alt sedan ifrå Lambrechz hustrus hemman warit. Nu hafuer Halfwar Swensson detta åhr samma part antagit, emedan som Jon Halfwardson dess faderbroder blefuen uthfattig, och icke mächtar där på länte penningar betalla, heller hem*m*anet längre bruka.

Enhälligt voterande:

Emädan som Oluff Halfwarsson hafuer lagligen köpt Erich [*901a v*] Larssons hemman, och där på wunnit laga fångzbreef allareda anno 1671, och anno 1681 opdragit sinom broder Jon Halfwardsson dess halfpart som till dess lösen hafuer länt aff sin sah*lig* broder Swän Halfwarssons barn 16 r*iks*d*aler* i lätt mynt, och 28 ½ r*iks*d*aler* i kopp*a*rm*yn*t med dhet willkor och förordh, der han eij skulle wara mächtig deth behålla, att Swen Halfuarsons barn skulle deth bekomma, huilcket sonen Halfuar Swenson detta åhr antagit och brukar, och altså icke utom utan innom börden kom*m*it huar medh det och dömmes förblifwa, dåch icke under Halfuar Swenssons förra hemman och röök, utan måste så här effter som tillförne, swara för een särskilt röök och hemman i alla måtto, efftersom Lambrechtz Olssons hustrus hafde bördzrätt är såsom dödh och ophäfuen, enär Oluff Halfuarson på hemmannet fått laga fasta, och är sålledes kommit i hans bördh; Huarföre faller Lambrecht Olssons förfrågan och prætension i deth målet aff sig sielff.

6. Jon Pedersson, och brodren Swen Persson (som icke giffter warit) öfuer sina 70 åhr gammall, i Tännäs, gofwo tillkänna huru som Jons äldsta son Peder Jonsson, uti sexton åhrs tijdh, hafuer merndels förestått hemmannet, och hans hustru warit matmoder till godt nöije, efftersom Jon Pederssons hustru den tijden war dödh blifwin, och Peder Jonsson förledne åhr genom döden afgått, och lämbnat effter sigh fem stycken omyndige barn: begärendes altså, at des barn må kunna effter deres dödh få besittia halfua hemmannet, och icke blifwe af faderbröderne uthdrefne.

Resolutio: Såsom Jon Pedersson och Swen Pederson äro odelsmän och ägande aff hemmannet, och Jon Pederson som äger dhess halfwa, såsom sin ythersta willia unnar och [*901b r*] oplåter sin sah*lig* sons Peder Jonssons barn effter sin dödh, at besittia dess halfwa rätt, och Swän Pedersson som ogifft är, och warit, i lijka måtto halfparten af sin dehl i hemmannet dem förunnarar besittia odrefne, i anseende till fadrens nederlagde arbete i gården och sine syskons dehls \opfödo/ under den tijden. Och emädan som barnen först äga effter lagh sin faders rätt, och sedan böre niutha sin faderfaders och faarfaders broders förundte willkohr tillgoda. Altförden skuldh kan rätten icke annars göra, än bijfalla dem dheruthinnan, dåch måste dee framdeles wara förtänckte att uthlösa sina medharfwa effter mäthismanna ordom.

7. Oluff Oluffsson Busk opbödh tredie gången Buskhemmannet i Funnesdalen i löst och fast för 20 r*iks*d*aler* in specie, twå wuxne reenshudar, och een båth för 2 r*iks*d*aler* köpt aff Halfwar Ingebrechtsson i Långå som der till bördig är.

8. Jacob Nillsson insinuerade i rätten een lagbuden och laghstånden köpeskrifft daterat d*en* 26 novembris a*nn*o 1687 på Larss Erichssons faders jordh och hemman i Rijse och Wembdahls sochn för 20 dah*ler* s*ilfwer*m*yn*t, medh förordh, at Jacob skulle skiöta och sytha des föräldrar till dödedagar et*cetera* huar medh är å tree laga tingh procederat och opbudit, och sidsta opbudet skedt oklandrat d*en* 6 decembris 1688, så widha dhet innom börden sålt är; huarföre bewilliades honom doombreff till större wiss och säkerheet dåch bör med g*amb*le breff bewijsas hemmannet är och warit odellsgodz och icke chrone, som åligger wederbörenden wara sårgfeldelig at framskaffa och oppgifwa.

Ting 29 november 1690

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Jämtlands län), vol. EXIe:3816, fol. 920v-922v, RA.

Anno 1690 d*en* 29 november medh Hede tinglagh, præsente prætore och

Nämbden.

Oloff Oloffson i Backen	Peder Larsson i Gräfftgårdh
Oloff Persson i Wemdalen	Jon Påhlson i Funsdalen
Simon Stehnson i Långå	Jon Anderson i Buskom
Påfwell Jonson i Håhn	Halfuar Swenson på Hede
Månss Tohlson på Hede	Jon Olson i Wijken
Jon Emphastson i Tännäs	

1. Dato öfwersågs och oplästes detta åhrs contributionslängd.

2. Peder Biörsson i Långå beswärade sigh öfwer sin granne Jönss Willman i så måtto som föllier nemb*lig* att dee warit i dryckeslagh nattan emoth fembte dagh påsk sidstleden hoos Simon Steensson ib*ide*m, då hans son Peder om fiorton åhr tagit honom i håret, och actor bedit fadren tuchta honom, eller nödgas han sielff det göra och Jönss swaradt sig wäll kunna förswara sin son, och enär han kommit uth på gården, hafuer Peder åther tagit honom i håret, då dragon Peder Anderson Ekegrehn (som har sitt quarter i Bierme uti Nääs sochn) tagit honom der ifrån, och kastat på markan, dhet Simon Stehnsson berättar sig see, men om han hållit Peder Biörsson i håret, kan han eij wetta, emedan som då om nattan något mörckt war, huar medh actor gått heemåth, och Jönss Willman kommit effter, och öfwerfallit honom illa med hugg och slagh, så at han intet kunde hielpa sigh sielff där ifrån, utan genom andras [*921r*] bijståndh brachtes heem, och dhess medelst icke mächtig war at komma till kyrckian om stoorböndaghen som fijrades siette dagh påsk. Huar emoth inwändes att han intet sågh sin sån som på trettonde åhret ähr håårrijfwa Peder Biörsson, men hörde honom talla der om, och fått deth swar, att där så wore, wille han wäll sielff näfssa honom. Olof Jönsson i Tompta[*n*] berättar sigh höra Peder Biörsson ropa och fråga huem som togh sigh i håret, och då stodh Willmans son Peder näst widh honom, men intet sågh honom taga i hans håår, och äfwen uth på gården, då dragon Ekegren togh pilten ifrå honom, och Peder Biörsson badh Jönss tuchta sin son, och han swarat, sig willia stijga fram för gåssen, och elliest som druckne män ordkastades. Der medh Peder Biörnson gått uth igenom porten, och Jöns Willman strax effter, och stött Peder för bröstett, och spiernat några gånger, men huarest det treffat, såg han eij och enär Peder opstodh, slog Willman åther till med handan och träffade hans huffwudh, huar aff Peder föll neder och låg

som een dödh menniskia, tuifwells utan tog huffwudet widh fallet emoth ijsen som då än quaar lågh, då denne tillijka medh Simon Stehnson och dragon Ekegreen honom som een dödh menniskia in*n* i Simons stugu inbåro seendes honom på högra kinbenet war rijfwin, så att hudan war afgången: fölliandes Willman dem in, men sedan heem gått, och meera weet han i det målet intet berätta och wittna. [*921v*]

Simon Stehnson, att Peder och Jöns ordhkastades, och Peder förbrådde Jönss, at han skulle inrådt sin swåger Hanss Oluffson at klandra på hemmans wäsende och widh dhet han sedan inkom, hörde Peder säija, at Jöns son tagit sig i håret, och kommande uth på gården det sagt å nyo, då dragon tagit Jönsses son, och slängdt honom ifrå Peder, och dragon bedit Peder gå heem, och skyndat honom nårr igenom porten, och tillijka medh Oloff Jonsson gått samma wägen, och strax der på, hafuer Jöns Willman gått effter (ehuruwäll hans wägh heemåth, lopp genom södra porten) och widh det han skulle gå in hörde han ropas, och der medh gått till porten, då han sågh Peder stå upp, och Jöns slå honom så, at han föll nedh till Jorden, och låg som döder, och derföre hulpes Simon, Ekegreen och Oloff Jonson åth, at bära honom in i gården seendes honom wara blodig i ansichtet, och enär han morgonen effter skulle gå uth, war hans högra foth ofärdigh at han intet kunde hielpa sigh uth, och war oferdig fyra eller fem weckor.

Jönss Willman kan eij neka så tillgångit wara som intygat är, men icke gått uth genom nårre porten i annan meningh än kasta sitt watn, och af mycket fyllerij eij wettat bättre än Peder slagit. Peder beklagar, at hans högre behnpijpa blef bräckt och behn utgått, huilcket besågs, och befans ofuanför sielfwa fothknulan een liten kuhla såsom et behn wore utgått, men kan eij där af lijda mehn och wara lytt.

Till dombs voterades som föllier:

Såssom Jönss Jonson Willman hafuer i dryckenskap öfuerfallit Peder Biörnsson, och slagit till marcken at [*922r*] hans ansichte warit rijfwit och blodigt; derföre dömmes han effter 10 cap*itlet* såram*ålabalken* med willia l*ands*l*agen* at böta tree mark och för det han honom andra gången slagit plichtar han effter 13 cap*itlet* ibidem och med tree mark och dee beggie till treeskiptes. Men för det hans högre behnpijpa aff Jöns Willmans hamblande warit bräkt, böter han effter 10 cap*itlet* i såramå*labalken* ib*ide*m med sina sex mark, deraff tage målsäganden tree mark, och tree mark till treeskiptes och effter natt och åhrs omlåpp, skolla sex män effter 9:de cap*itlet* i sa*m*ma balck skåda om Peder Biörnsson der af är lamber eller lytt blefwen. Fins han lamber, tå äger han lyttesboth taga. Sidst böör Willman med rijss näfsa sin son Peder som een öfwermage är uti grannarnas närwaru, emedan som han owettig warit och tagit Peder Biörnson i håret, giör han deth icke, will rätten wara omtänkt honom elliest därföre näfsa låtha.

3. Olof Siuhlsson i Funnesdalen stämbd aff Jon Påhlson ib*ide*m för någon slått han olåfwandes tillgrijpit, och sig eij inställt; dy effter 33 cap*itlet* tingmålabalcken saker till sina tree mark.

4. Länssman Jon Peersson insinuerade sitt giorde testamente med sin hustru Märett Halfwarsdotter, daterad Wemdalen den 28 junij 1690: lydandes, at huilcken den andra öfuerläfwer skall behålla huad som finnas kan både i löst och fast effter som det wärfdt och icke ärfft är etc*etera* huilcket laghen tillåter, och opbödz första gången.

5. Påhl Persson, Oloff Jonson och Peer Jonson i Håhn köpt aff Erich Siuhlsson een à part bowall, liggiandes i Håkieln. Dito ett ängie liggiandes öster uth hoos Tönningen [*922v*] för 37½ dah*ler* s*ilfwer*m*yn*t, som des köpebreef, daterat Klöffsiö den 12 julij a*nn*o 1684 uthwijser, huilcka slåttegodz opbödz första gången.

6. Christiern Jönsson i Wijken incaminerade een lagbuden och lagstånden köpeskrifft aff Peder Jonson i Wijken på någhra åkerlappar på andra sijdan om siön belägen för 25 d*aler* s*ilfwer*-m*yn*t warandes sidsta opbudet oklandrat skedt d*en* 6 decembris a*nn*o 1688, och ingen heller där på till datum inspråk giort, och altså förlengst lagståndet. Men intet fastebreff gifues der på förr än bewijst blifwer, om det under något hemman i synnerheet sorterar, heller om deth aff bydzsens oskiffto skogh är opbrukat, och om det warit skattlagt.

Förteckning över återgivna protokoll

Nedan förtecknas alla protokoll som ingår i denna utgåva. Protokollen gäller ordinarie ting i Hede tingslag. Siffror hänvisar till sidor i utgåvan.

1649	11
1650 (våren?)	12
1650 (hösten?)	13
1651 7/10	14
1652 23/6	15
(1653 saknas protokoll)	
1654	16
1655	17
1656	18
(1657 och 1658 saknas protokoll)	
1659 2/11	19
1660 10/10	20
1661 17/6	22
1662 28/6	24
1663 13/4	25
1664 26/9	26
1665 9/10	26
(1666 saknas protokoll)	
1667 21/10	28
1668 23/9	32
1669 14/9	35
1670 23/9	41
1671 2/10	44
(1672 saknas protokoll)	
1673 27/6	46
1674 17/2	47
1675 2/10	49
1676 7/1	50
1677 5/1	51
1678 11/3	52
1679 10/1	53
1680 8/1	54
1681 26/9	55
1682 18/10	59
1683 10–11/9	62
1684 20/3	64
1684 22/9	67
1685 13/3	68
1685 22/9	69
1686 4/3	73
1686 10/12	75
1687 13–14/6	77
1687 8–9/12	82
1688 2–3/3	90
1688 5–6/12	95
1689 15/6	102
1689 2–3/12	104
1690 21/6	109
1690 29/11	113

Källor till Jämtlands och Härjedalens historia

I serien *Källor till Jämtlands och Härjedalens historia* har Riksarkivet i Östersund och Jämtlands läns fornskriftsällskap hittills publicerat följande källutgåvor:

2009: *Härjedalsbrev 1531–1645.* Red. av Christer Kalin.
2010: *Fale Burmans dagböcker över resor genom Jämtland 1793–1802.*
2011: *Hammerdals tingslags domboksprotokoll 1649–1690.* Red. av Georg Hansson.
— *Revsunds tingslags domboksprotokoll 1649–1700.* Red. av Ingegerd Richardsson.
2012: *Jämtlands avradsland 1649 och 1666.*
2013: *Undersåkers tingslags domboksprotokoll 1649–1690.* Red. av Karin Bark.
2014: *Offerdals tingslags domboksprotokoll 1649–1690.* Red. av Curt Malting.
2015: *Skogsavvittringen i Jämtland. Protokoll från Ragunda tingslag 1755–1758.* Andra, utökade utgåvan 2017. Red. av Anders Sjöberg.
— *Svegs tingslags domboksprotokoll 1649–1690*. Red. av Marianne Andersson.
2016: *Hammerdals tingslags domboksprotokoll 1691–1700.* Red. av Georg Hansson.
— *Offerdals tingslags domboksprotokoll 1691–1700.* Red. av Curt Malting.
2017: *Alsens tingslags domboksprotokoll 1649–1679.* Red. av Curt Malting.
— *Lits tingslags domboksprotokoll 1649–1690.* Red. av Sonja Olausson Hestner och Monica Kämpe.
2018: *Häggenås sockenstämmoprotokoll 1821–1862.* Red. av Birgitta Nyman.
— *Ragunda tingslags domboksprotokoll 1649–1690.* Red. av Tobias Sundin.
— *Rödöns sockenstämmoprotokoll 1742–1862.* Red. av Märta Olsson och Georg Hansson.
— *Skogsavvittringen i Jämtland. Protokoll rörande Ragunda tingslag och Borgvattnet 1759–1779.* Red. av Anders Sjöberg.
— *Undersåkers tingslags domboksprotokoll 1691–1700.* Red. av Karin Bark.
2019: *Föllinge sockenstämmoprotokoll 1761–1862.* Red. av Rolf Olsson.
— *Hackås tingslags domboksprotokoll 1649–1679.* Red. av Curt Malting.
— *Hotagens sockenstämmoprotokoll 1797–1863 och Frostvikens sockenstämmoprotokoll 1822–1863.* Red. av Rolf Olsson.
— *Åre sockenstämmoprotokoll 1754–1863.* Red. av Karin Bark.
2020: *Hallens tingslags domboksprotokoll 1648–1700.* Red. av Andreas Tegen.
— *Lits tingslags domboksprotokoll 1691–1700*. Red. av Sonja Olausson Hestner och Andreas Tegen.
— *Ovikens tingslags domboksprotokoll 1649–1690*. Red. av Curt Malting.
— *Rödöns tingslags domboksprotokoll 1649–1700*. Red. av Sonja Olausson Hestner och Andreas Tegen.
2021: *Hallens tingslags domboksprotokoll 1701–1710*. Red. av Andreas Tegen.
— *Lillhärdals tingslags domboksprotokoll 1649–1690*. Red. av Nils-Erik Eriksson
— *Sunne tingslags domboksprotokoll 1649–1690*. Red. av Andreas Tegen, Martin Ahlström, Mats Göransson, Georg Hansson och Mia Nilsson.
— *Sunne tingslags domboksprotokoll 1691–1700*. Red. av Georg Hansson och Andreas Tegen.
2022: *Ovikens tingslags domboksprotokoll 1691–1700*. Red. av Andreas Tegen.
2023: *Ragunda tingslags domboksprotokoll 1691–1700*. Red. av Tobias Sundin.
— *Revsunds sockenstämmoprotokoll 1714–1863*. Red. av Ingegerd Richardsson och Märit Magnusson.

2025: *Bergs tingslags domboksprotokoll 1649–1690*. Red. av Andreas Tegen.
— *Bergs tingslags domboksprotokoll 1691–1700*. Red. av Andreas Tegen.
— *Brunflo tingslags domboksprotokoll 1649–1690*. Red. av Andreas Tegen och Per Rejving.
2026: *Hede tingslags domboksprotokoll 1649–1690*. Red. av Christer Kalin.

Redaktörer för serien har varit: 2009–10: Olof Holm; 2011–18: Olof Holm och Georg Hansson (2018 även Mats Göransson); 2019–20: Georg Hansson och Mats Göransson; 2021–22: Sara Grut och Georg Hansson; 2023–24: Sara Grut; 2025–26: Olof Holm.

www.fornskrift.se www.diva-portal.org